

รายงาน
การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
ปีการศึกษา 2563

นางณัฐชยา พรหมสิงห์
ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านปะโค

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 วรรคที่ 4 “การศึกษา ทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ” (ราชกิจจานุเบกษา, 2560) ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 54 วรรคที่ 4 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเชี่ยวชาญได้ ตามความถนัดของตนเอง ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะตามความถนัดของตนเองนั้น นายมีชัย ฤทธิชูพันธ์ ประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ อธิบายว่ากรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ มีแนวคิดในเบื้องต้นว่า เมื่อนักเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับแล้ว ผู้เรียนจะสามารถออกไปประกอบอาชีพได้และในระหว่างเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 และ 3 ควรมีความรู้เลือกอื่น ที่ไม่ใช่สาขาวิชาเชิงเทคนิคมากเกินไป เช่น การถ่ายรูป การเย็บปักถักร้อยการวาดภาพ ช่างไม้และอื่น ๆ ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติและได้ทดลองทำ เพื่อให้ความรู้ความถนัดและความชอบของตนเอง และกระตุ้นให้เด็กตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพ เป็นการตัดสินใจของผู้เรียน ที่จะพัฒนาความสามารถให้เชี่ยวชาญและประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพที่เลือกโดยรัฐบาลให้ศึกษาต่อ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี” (สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2561) พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 5242 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วย ตนเองอย่างต่อเนื่อง และมาตรา 23 (5) ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542, 2542)

สังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง บริบทสังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การศึกษาก็เช่นกัน ถึงแม้ว่าประเทศไทยมีการปฏิรูป การศึกษามาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2542 อย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน และรัฐบาลได้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งสวนทางกับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของประเทศ

ไทย ดังนั้น การศึกษาจึงไม่ใช่แค่เพียงการเรียนรู้ในระดับขั้นพื้นฐาน แต่เป็นการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต มีการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในสังคม เพื่อพัฒนามนุษย์ให้เป็นพลโลก สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข ดังทัศนะของ วิจารณ์ พานิช ที่ได้กล่าวไว้ว่า “โลกสมัยใหม่ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เด็กต้องมีชีวิตอีก 50-60-70 ปี โลกมันจะเปลี่ยนไปอย่างนี้ไม่ถึงถึงเลยว่า จะเปลี่ยนไปอย่างไร เขาต้องเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลง เขาต้องเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมสร้างการเปลี่ยนแปลง หากเขาไม่ทำอย่างนั้นเขาจะถูกเปลี่ยนแปลง ชีวิตเขาจะยากลำบากมาก เพราะเขาจะเป็นผู้ถูกกระทำ” (วิจารณ์ พานิช, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2560-2579) ได้กล่าวว่า การที่จะพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ให้เกิดขึ้นในอนาคตนั้นจะต้องมีการพัฒนาคน ให้เตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลง ของโลกในศตวรรษที่ 21 มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีอาชีพ มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ในการดำรงชีวิตเป็นการเตรียมนักเรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคม

ปัจจุบันยุคการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง การปกครอง วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการสื่อสาร กล่าวได้ว่าปัจจุบันนี้ คือ ยุคเครือข่ายไร้สาย ที่ครอบคลุมไปทั่วโลก หรือยุคไร้พรมแดนการสื่อสารเป็นไปอย่างต่อเนื่องรวดเร็ว แต่การศึกษา ยังคงเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์และการพัฒนาประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 มาตราที่ 4 ให้ความหมายของการศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคล เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ ในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย รวมทั้งการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงนี้ได้อย่างยั่งยืน การจัดระบบการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคม และประเทศชาติมากเท่าไร ก็หมายความว่าการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีศักยภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น ผู้เรียน จะมีความสำคัญมากที่สุดในการบวนการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาการเรียนรู้ (สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา, 2554) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้น้อมนำ พระบรมราโชบายด้านการศึกษาในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเทพยวรางกูร ในหลวงรัชกาลที่ 10 ในการสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียนด้านการมีงานทำ มีอาชีพ ประกอบกับ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์หนึ่ง คือ เพื่อให้คนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัยโดยผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ ทั้งความรู้ ทักษะอาชีพ ทักษะชีวิต ทักษะการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งมี คุณธรรมจริยธรรม มีจิตสาธารณะและสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ เนื่องจากปัจจุบันนี้ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงทั้งวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

เศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนด้านอื่น ๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ เป็นไปอย่างแพร่หลายส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตโลกของการทำงานและการประกอบอาชีพของนานาประเทศ รวมถึงประเทศไทย เป็นอย่างมากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน ตระหนักเห็นความสำคัญของการเตรียมความพร้อม พัฒนาประเทศในทุกด้านโดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ Thailand 4.0 ขึ้นซึ่งปัจจัย ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว คือ ทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้น จึงต้องมีการเตรียม ความรู้ทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานที่ถูกต้อง และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง (แนวทางการ เสริมทักษะและการสร้างเสริมประสบการณ์อาชีพให้กับนักเรียน 2561) ทักษะเพื่อการดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ 21ถือเป็นสิ่งสำคัญท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้น เพื่อใช้ในการดำรงชีวิต ในสังคมแห่งความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน อันประกอบด้วย ทักษะสำคัญ 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) ทักษะ การเรียนรู้และนวัตกรรม 2) ทักษะสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี และ 3) ทักษะชีวิตและอาชีพ (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, มปป.) นอกจากนั้น (วิจารณ์ พานิช, 2555) ได้กล่าวถึงทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยแจกแจงออกเป็น 3Rs + 8Cs + 2Ls โดยมีรายละเอียด 3Rs คือ Reading, (W) Riting, (A) Rithmetics และทักษะ ย่อย 8Cs มีทักษะ ย่อย ๆ ดังนี้

- 1) ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2) ทักษะด้าน การสร้างสรรค์ และนวัตกรรม 3) ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ 4) ทักษะด้านความเข้าใจ ต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 5) ทักษะด้านการสื่อสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ
- 6) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 7) ทักษะอาชีพ และทักษะการ เรียนรู้ และ 8) ทักษะการเปลี่ยนแปลงและที่เพิ่มเติมมา 2Ls คือ ทักษะการเรียนรู้ และภาวะผู้นำ

ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการที่จะพัฒนานักเรียนให้นำไปสู่ศตวรรษที่ 21 เพื่อเสริมสร้างความรู้ ทักษะในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับ สถานการณ์ใหม่ ๆ ได้อันนำไปสู่การส่งเสริมเรียนรู้และปรับตัวได้ และสามารถดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน และเป็น การเตรียมความพร้อมผู้เรียนไปสู่ศตวรรษที่ 21 ได้ (เอกชัย พุทธสอน, 2556)

อันเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการจะนำพาประเทศเข้าสู่ Thailand 4.0 โดยกลไกการ ขับเคลื่อน “ความมั่งคั่ง ความมั่นคง ความยั่งยืน” ไปสู่ผู้เรียน ซึ่งเป็นคนที่สำคัญที่สุด และหลังจากนั้น คนเหล่านั้นก็จะไปสร้างนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนประเทศไปสู่ Thailand 4.0 (สุวิทย์ เมษินทรีย์, 2560) ทักษะอาชีพ (Career Skills) เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 จะเห็นได้จากจุดเน้นของนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นให้โรงเรียน สร้างค่านิยม ในเรื่องของการเรียนในสายอาชีพและลดสัดส่วนการเรียนสายสามัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่มีแผนในการพัฒนาการศึกษา โดยกำหนดแนวโน้มการศึกษาต่อ มัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสายอาชีพศึกษา : สายสามัญ ในปี 2560-2564 จากจำนวนสัดส่วน นักเรียนที่ศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสายอาชีพศึกษา : สายสามัญ 40 : 60 ปรับสัดส่วน นักเรียนที่ศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสายอาชีพศึกษาเพิ่มขึ้นเป็น 50 : 50 และมีแนวโน้ม ที่จะสูงขึ้น ดังแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 (2560) ที่ได้กล่าวถึงเป้าหมายของสัดส่วน นักเรียนที่ศึกษาต่อสายอาชีพศึกษา : สายสามัญ 70 : 30 จากแนวโน้มการศึกษาจะเห็นได้ว่าการให้ ความสำคัญต่อการศึกษาระบบสายอาชีพศึกษา สายอาชีพ ค่อนข้างมีความสำคัญมากขึ้นใน

ศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล ได้กำหนดมาตรฐานหลักสูตรตามระดับช่วงชั้นและมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา และสถานประกอบการ เพื่อจัดกระบวนการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดทักษะอาชีพ ในการดำรงชีวิตในสังคมโลกพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 มาตรา 23 ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ ในเรื่องความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และในทางเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการศึกษา โดยมีจุดเน้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจสู่อาชีพ ได้รับการศึกษาความรู้ ทักษะที่เหมาะสม เพื่อการมีงานทำ ในอนาคต เป็นกำลังคนที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ดังพระบรมราโชวาท ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานเพื่อเชิญลงพิมพ์ ในหนังสือ “วันเด็ก ประจำปี 2535” ได้มีพระราชดำรัสถึงการศึกษาไว้ว่า “คนทุกคนมีหน้าที่ที่ต้องทำ แม้เป็นเด็ก ก็มีหน้าที่อย่างเด็กคือ ศึกษาเล่าเรียน หมายความว่า จะต้องเรียนให้รู้วิชา ผูกมัดทำการทำงานต่าง ๆ ให้เป็นอบรมขัดเกลา ความประพฤติและความคิดจิตใจให้ประณีต ให้สุจริต แจ่มใส และเฉลียวฉลาด มีเหตุผล เพื่อจะได้ เติบโตขึ้นเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ และมีประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง” ขณะเดียวกันทักษะที่จำเป็นสำหรับอาชีพ (Soft Skills) ซึ่งเป็นทักษะที่ช่วยส่งเสริมให้การทำงาน ช่วยสนับสนุนเกี่ยวกับการทำงาน ทำให้คนนั้น ๆ มีลักษณะที่เอื้อต่อการทำงานกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่นับได้ว่ามีความสำคัญในการประกอบอาชีพทุกอาชีพ คือการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในการทำงาน เป็นอย่างมีจิตสำนึกบนพื้นฐานของความถูกต้องนักเรียนต้องได้รับการสร้างเสริมในเรื่องของความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความขยัน และอดทนความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา ฯลฯ เพื่อเป็นการปลูกฝัง ให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะนิสัยที่ดีที่ควรประพฤติปฏิบัติในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นคุณธรรมสำคัญที่ช่วยให้การทำงาน ประสบความสำเร็จในยุคการศึกษาในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

ทักษะอาชีพ มีความสำคัญสำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากเป็นทักษะที่นักเรียนจะต้องนำไปดำเนินชีวิตทั้งในปัจจุบันและเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับในอนาคต ทักษะชีวิตและอาชีพ มีนักวิชาการกล่าวไว้ คือ ทักษะการใช้ชีวิต คือ ความสามารถแสวงหาความรู้ นำพาตนเองเรียนรู้ ได้มีความมั่นใจในตัวเอง กระตือรือร้นใฝ่รู้ เป็นผู้ผลิต มุ่งความเป็นเลิศ ดำรงชีวิตด้วยความรับผิดชอบ ต่อตนเองและผู้อื่น เป็นพลเมืองที่ดีเคารพกติกา มีระเบียบวินัย คำนึงถึงสังคม มีคุณธรรม มีความเป็นไทย เข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม และแบ่งปันประสบการณ์ ทักษะการทำงานหรืออาชีพ คือ ความสามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการทำงาน การติดต่อสื่อสาร การทำงานเป็นทีม แสดงภาวะ ผู้นำและความรับผิดชอบ มีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้ดี ริเริ่มงาน ดูแลตนเอง ใฝ่อดทน และขยัน ทักษะชีวิตและอาชีพ คือ การเรียนรู้ที่จะปรับตัวได้อย่างดีในสภาวะการเปลี่ยนแปลงหรือมีภัยคุกคามได้อย่างชาญฉลาด ถือเป็นเรื่องสำคัญในการดำรงชีวิตที่มีทักษะชีวิตในโลกศตวรรษที่ 21 และการคิดสร้างผลิตภัณท์ใหม่ เพื่อตอบสนองการดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อม

ที่ต่างกันนำไปสู่การเผยแพร่เทคโนโลยีการใช้ และพัฒนาทักษะใช้เกิดเป็นกลยุทธ์การขาย เกิดผู้ประกอบการในงานอาชีพ ซึ่งเป็นทักษะอาชีพที่ต้องมีการส่งเสริมให้ทันในยุคการเปลี่ยนแปลง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) องค์ประกอบของการพัฒนาทักษะอาชีพ ประกอบด้วย ทักษะด้านความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว ทักษะด้านการริเริ่ม และการกำกับดูแลตนเองได้ ทักษะด้านสังคมและทักษะข้ามวัฒนธรรม ทักษะด้านการมีผลงาน และความรับผิดชอบตรวจสอบได้ และทักษะด้านภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Creager และ Deaco, 2012)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน เป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อ ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมาย 5 ข้อ ดังนี้ 1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) มีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย 4) มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ได้กำหนดเป้าประสงค์ ในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทุกแห่งในสังกัด ให้เป็นสถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และสร้างเสริม คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นไปตามระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คิดริเริ่มและสร้างสรรค์ สื่อนวัตกรรมมีความรู้ มีทักษะมีสมรรถนะตามหลักสูตร และคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความรู้ มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ เรียนรู้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ มุ่งมั่นตั้งใจทำงานให้สำเร็จ ทำงานเป็นทีมเดียวกันและ มีจรรยาบรรณตามมาตรฐานวิชาชีพอย่างเป็นมืออาชีพ เพื่อมุ่งไปสู่โรงเรียนคุณภาพอย่างแท้จริง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2, 2563)

โรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียนมีสภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และทักษะชีวิตที่แตกต่างกัน โรงเรียนจึงมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยการจัดการ เรียนการสอนมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ คุณธรรม ค่านิยม และมีทักษะการดำรงชีวิต

สามารถพึ่งตนเองได้มีพื้นฐานการประกอบอาชีพ และดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และได้ดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะอาชีพ และนำทักษะอาชีพนี้ไปใช้ในการประกอบสัมมาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล (โรงเรียนบ้านปะโค, 2563) ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพนั้นจึงจำเป็นต้องมีการประเมินโครงการเพื่อวิเคราะห์ผลของการดำเนินงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งด้านปริมาณและด้านคุณภาพหรือไม่ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นสารสนเทศที่มีคุณค่าในการปรับปรุง และพัฒนาโครงการให้บรรลุผลตามเป้าหมาย จากการศึกษาเอกสารและงานประเมินโครงการที่เกี่ยวข้อง พบว่า รูปแบบการประเมินโครงการโดยใช้ชิปโมเดล (CIPP Model) เสนอโดยศาสตราจารย์สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) แห่งมหาวิทยาลัยโอไฮโอ สหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ.1970 เป็นรูปแบบที่เป็นการประเมินเพื่อการตัดสินใจโดยเฉพาะ และเป็นรูปแบบที่ได้รับความสนใจ และนำมาใช้อย่างแพร่หลายจากนักประเมินในปัจจุบัน เนื่องจากมีจุดเน้นที่สำคัญ คือ ใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา และเป็นการประเมินที่เป็นระบบครอบคลุมทุกด้าน ทุกขั้นตอน เหมาะกับการตัดสินใจและประสิทธิภาพของโครงการ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2559)

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model) เป็นกระบวนการที่ใช้ดุลยพินิจหรือค่านิยมและข้อจำกัดต่าง ๆ ในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการเปรียบเทียบผลที่ได้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการดำเนินโครงการ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2559) ในการประเมินดังกล่าวประกอบด้วย ด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการและด้านผลผลิตของโครงการ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2559; สมคิด พรหมจ้อย, 2563; Stufflebeam และ Daniel, 2003)

ดังนั้น ผู้ประเมินในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา มีหน้าที่บริหารจัดการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในสถานศึกษาได้ขับเคลื่อนโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่อง มีการกำหนดวัตถุประสงค์และวางแผนการดำเนินโครงการขยายผลสู่ผู้เรียน โดยช่วงที่ผ่านมาโครงการยังขาดการประเมินที่เป็นระบบและชัดเจน จำเป็นต้องมีระบบการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ซึ่งจะต้องเป็นระบบที่ได้รับการยอมรับ และสามารถวัดผลของการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการอาศัยดัชนีชี้วัดความสำเร็จในหลายมิติ คือ การประเมินผลเป็นการดำเนินการเพื่อการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและแก้ไขเพื่อพัฒนา มีลำดับขั้นตอน เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของการประเมิน ทั้งในระดับแผนงานและโครงการ เพื่อนำผลของการประเมินไปเป็นสารสนเทศสำหรับโรงเรียน ในการตัดสินใจว่า โครงการมีความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำผลการประเมิน ไปประกอบการวางแผนพัฒนาหาแนวทางปรับปรุง แก้ไขโครงการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างเข้มแข็ง การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เป็นการประยุกต์ใช้การประเมินตามรูปแบบการประเมินของ ดาเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam: 2007) หรือ แบบจำลองชิป (CIPP Model) ในการประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้า ของโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ และด้านผลผลิตของโครงการ มีการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน

ที่เข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับทักษะด้านความรู้ความคิด ทักษะด้านความสามารถในการแสวงหาโอกาส ทักษะด้านความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ ทักษะการสร้างรายได้ ระหว่างเรียน และมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการให้บริการทางอาชีพของนักเรียน ที่ร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ซึ่งผลการประเมินจะเป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการตามโครงการ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างมีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ปีการศึกษา 2563 มีวัตถุประสงค์ของการประเมิน ดังนี้

1. เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
2. เพื่อประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
3. เพื่อประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
4. เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

กรอบแนวคิดในการประเมิน

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีกรอบแนวคิดที่สำคัญ ดังนี้

1. แนวคิดในการประเมินโครงการ ผู้ประเมินประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของ ดาเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam, 2007) ตามรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ดังนี้
 - 1.1 การประเมินด้านบริบท (Context) ของโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับนโยบายของต้นสังกัด ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ความเหมาะสมของกิจกรรมที่ระบุไว้ในโครงการ
 - 1.2 การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการ ซึ่งเป็นการตรวจสอบความพร้อมในด้านงบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์และวิธีการบริหารจัดการของโครงการ
 - 1.3 การประเมินด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินการวางแผนการดำเนินโครงการ การปฏิบัติตามแผน การประเมินผลโครงการ การนิเทศ กำกับ และติดตาม การสรุปและรายงานผลโครงการ
 - 1.4 การประเมินด้านผลผลิต (Product) ของโครงการ ซึ่งเป็นการตรวจสอบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ซึ่งประกอบด้วย การประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน การตรวจสอบการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนและการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.4.1 แนวคิดในการพัฒนาทักษะอาชีพ ผู้ประเมินได้นำหลักการแนวคิดมาใช้ในการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ดังนี้

1.4.1.1 ความสามารถในการใช้ความรู้ ความคิด ซึ่งหมายถึง การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาทักษะอาชีพที่นักเรียนเข้าร่วมโครงการ ได้แก่ การรวบรวมเนื้อหาการจัดลำดับและการเลือกปฏิบัติ

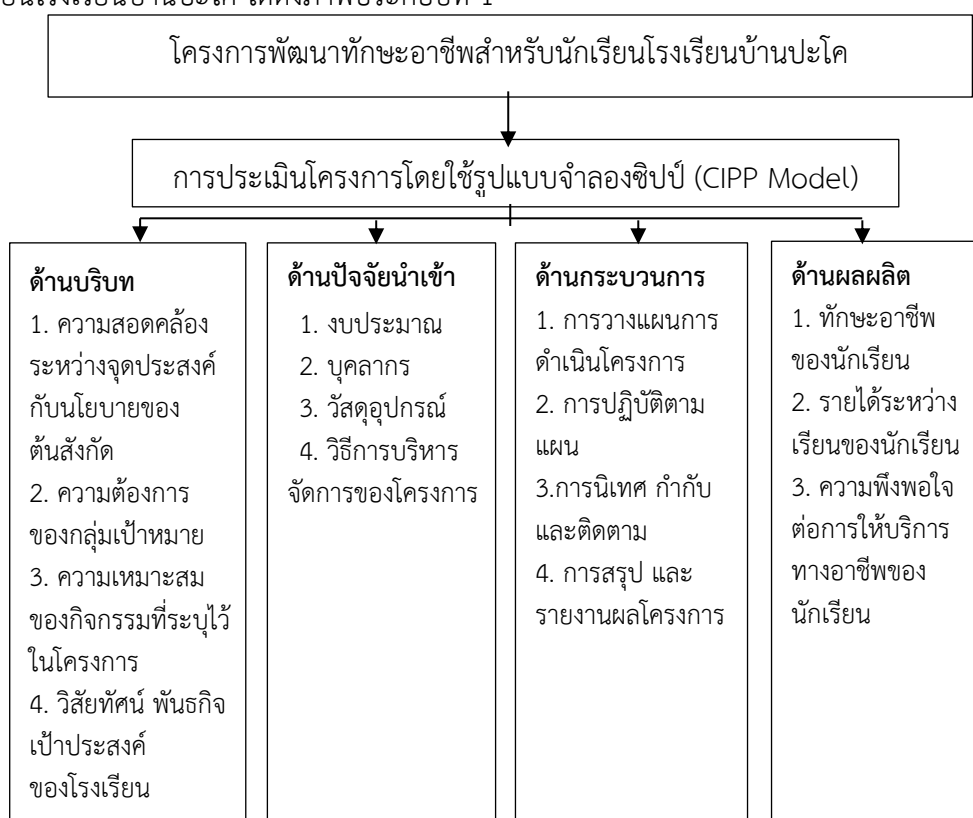
1.4.1.2 ความสามารถในการแสวงหาโอกาส ซึ่งหมายถึง การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการนำสิ่งที่เรียนรู้เกี่ยวกับทักษะอาชีพ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง

1.4.1.3 ความสามารถในการใช้ประสบการณ์ ซึ่งหมายถึง การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูล ใช้วิธีการ ใช้ทักษะหรือความรู้ มาสร้างสถานการณ์ใหม่

1.4.2 การมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน ในการเข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

1.4.3 แนวคิดของความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านอาชีพของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในการให้บริการทางอาชีพของนักเรียน ผู้ประเมินประยุกต์ใช้แนวคิดการวัดทัศนคติของ Likert (1932 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560) จำนวน 10 ข้อ และความพึงพอใจใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเอกสารโครงการ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมตามโครงการด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลและด้านภาพรวมของโครงการ จำนวน 20 ข้อ

จากแนวคิดข้างต้น สามารถสรุปเป็นกรอบการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ได้ดังภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการประเมิน

ขอบเขตของการประเมินโครงการ

เพื่อให้การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีขอบเขตการประเมิน ดังนี้

1. รูปแบบการประเมิน

รูปแบบการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในครั้งนี้ ผู้ประเมินใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบซีป (CIPP Model) ของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, D. L., 1993) ซึ่งประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ การประเมินด้านบริบทของโครงการ (Context Evaluation) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ (Input Evaluation) การประเมินด้านกระบวนการของโครงการ (Process Evaluation) และการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ (Product Evaluation)

2. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ประกอบด้วย ครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในปีการศึกษา 2563 จำนวน ดังนี้

2.1 ครูโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน 19 คน

2.2 นักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 167 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการประเมิน ประกอบด้วย ดังนี้

3.1 ความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

3.2 ความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการที่ใช้ในการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

3.3 ความเหมาะสมของด้านกระบวนการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

3.4 ผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

3.4.1 ทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

3.4.2 บันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

3.4.3 ความพึงพอใจต่อการให้บริการทางอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

4. ช่วงระยะเวลาดำเนินโครงการ

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินได้กำหนดระยะเวลาดำเนินการประเมินโครงการ ปีการศึกษา 2563 แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

4.1 การประเมินโครงการก่อนดำเนินงาน เป็นการประเมินด้านบริบทของโครงการและด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ระยะเวลาประเมินเปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ระหว่างเดือน มิถุนายน-กรกฎาคม 2563

4.2 การประเมินผลโครงการระหว่างดำเนินงาน เป็นการประเมินด้านกระบวนการ ดำเนินโครงการระยะเวลาก่อนปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ระหว่างเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2563

4.3 ประเมินผลโครงการเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงาน เป็นการประเมินด้านผลผลิตของ โครงการ ระยะเวลาก่อนปิดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ครั้งนี้มีนิยาม ศัพท์ทางการประเมิน ดังนี้

1. โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค หมายถึง โครงการ การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรม โครงการงานทักษะอาชีพ 6 โครงการ ประกอบด้วยกิจกรรมโครงการงานช่างไฟฟ้าน้อย, กิจกรรมโครงการ การตัดตัวหนังสือจากพลาสติก, กิจกรรมโครงการงานไข่ม้วนเติมพลัง, กิจกรรมโครงการปลูก ขอบตาอ้อ, กิจกรรมโครงการโดนัทจิ๋ว, กิจกรรมโครงการการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือก

2. การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการประเมิน ที่มีการรวบรวมข้อมูลและ วิเคราะห์ข้อมูล อย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปใช้ในการตรวจสอบการดำเนินงานของโครงการพัฒนา ทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยประยุกต์ใช้รูปแบบจำลองซีบีบี (CIPP Model) มาใช้ในการประเมินโครงการ ประกอบด้วย การประเมิน องค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านบริบทของ โครงการด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ ด้านผลผลิตของโครงการ

2.1 การประเมินด้านบริบท (Context) ของโครงการ หมายถึง การประเมินความ สอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับนโยบายของต้นสังกัด ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายความ เหมาะสมของกิจกรรมที่ระบุไว้ในโครงการ

2.2 การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการ หมายถึง การตรวจสอบ ความพร้อมในด้านงบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์และวิธีการบริหารจัดการของโครงการ

2.3 การประเมินด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการ หมายถึง การประเมิน การวางแผนการดำเนินโครงการ การปฏิบัติตามแผน การประเมินผลโครงการ การนิเทศ กำกับ และติดตามการสรุปและรายงานผลโครงการ

2.4 การประเมินด้านผลผลิต (Product) ของโครงการ หมายถึง การตรวจสอบผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ซึ่งประกอบด้วย การประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน การตรวจสอบการมีรายได้ระหว่างเรียน ของนักเรียนและการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.4.1 ทักษะอาชีพของนักเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถในการแสวงหาโอกาสและความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึก ทักษะอาชีพ

2.4.2 รายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค หมายถึง รายได้

จากการคิดคำนวณรายจ่าย-รายรับหลังผ่านการเข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนบ้านปะโค

2.4.3 การประเมินความพึงพอใจ หมายถึง การตรวจสอบความพอใจของนักเรียนที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยภาพรวมโครงการ และใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเอกสารโครงการ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมตามโครงการ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านภาพรวมของโครงการ ดังนี้

2.4.3.1 ด้านเอกสารโครงการ หมายถึง เอกสารที่นักเรียนได้รับในการเข้าร่วมโครงการมีความชัดเจนและน่าสนใจ มีความทันสมัยและมีการจัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก

2.4.3.2 ด้านครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหากิจกรรมหรือการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ตามโครงการ

2.4.3.3 ด้านกิจกรรมตามโครงการ หมายถึง โครงการมีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจเปิดโอกาสให้เรียนรู้จากการปฏิบัติ ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพียงพอ มีกระบวนการกลุ่ม ได้แสดงออกในทางที่เหมาะสม และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2.4.3.4 ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง โครงการมีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย น่าสนใจ และมีความสะดวกต่อการเรียนรู้

2.4.3.5 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง โครงการมีการวัดและประเมินผล ตรงกับความเป็นจริง

2.4.3.6 ด้านภาพรวมของโครงการ หมายถึง โครงการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน

3. ข้าราชการครู หมายถึง ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี และได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ปีการศึกษา 2563

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปะโค ปีการศึกษา 2563 และได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ประโยชน์ที่ได้รับจากการประเมินโครงการ

ผลจากการประเมินโครงการ มีประโยชน์ที่ได้รับและมีความสำคัญ ดังนี้

1. ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

1.1 นักเรียนได้รับการบริการด้านทักษะอาชีพอย่างครอบคลุมทุกด้าน

1.2 นักเรียนได้เรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริงในแหล่งเรียนรู้ ทำให้ได้รับความรู้ทักษะและประสบการณ์ตรง เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอาชีพของตนเองและผู้อื่น

1.3 นักเรียนได้มีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ด้านทักษะอาชีพ เพื่อนำกลับไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองต่อไปได้อย่างยั่งยืน

1.4 นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน

2. ประโยชน์ที่เกิดแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา

2.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและเหมาะสมกับนักเรียน

2.2 สารสนเทศที่ได้จากการประเมิน จะช่วยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา เห็นความสำคัญและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการจัดโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน

3. ประโยชน์ที่เกิดแก่การจัดการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา

3.1 นำข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปประกอบการตัดสินใจ เพื่อปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานของโครงการ

3.2 เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินโครงการต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้พัฒนาคุณภาพ นักเรียนต่อไป

4. ประโยชน์ที่เกิดแก่หน่วยงานการศึกษา

4.1 เป็นแนวทางให้กับหน่วยงานการศึกษาหรือสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีบริบทคล้ายคลึงกันได้นำข้อมูลและสารสนเทศ จากผลการประเมินไปประยุกต์ใช้การพัฒนาคุณภาพนักเรียน

4.2 เป็นแนวทางให้กับหน่วยงานการศึกษาหรือสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดทำโครงการในลักษณะเดียวกัน ได้นำข้อมูลและสารสนเทศ จากผลการประเมินไปประยุกต์ใช้การพัฒนาโครงการ

5. ประโยชน์ที่เกิดแก่ประชาชนและชุมชน

5.1 มีความเชื่อมั่นในคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

5.2 เกิดความตระหนักและให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพของตนเอง

5.3 สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนบ้านปะโค กับนักเรียนและชุมชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมานำเสนอ เพื่อสนับสนุนการประเมินโครงการ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอาชีพ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ
3. แนวคิดการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model)
4. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
5. บริบทโรงเรียนบ้านปะโค
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ
7. สรุปกรอบแนวคิดการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอาชีพ

1. ทฤษฎีการพัฒนาทักษะอาชีพ

ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพได้รับความสนใจต่อการนำมาประยุกต์ใช้สำหรับพัฒนาทางด้านอาชีพ ซึ่งมีนักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้แนวคิดไว้ ดังนี้

Ginzberg (1972) ได้เสนอทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของกินซ์เบิร์ก ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิชาการทางด้านสังคมวิทยากับจิตวิทยา การศึกษาบทบาทของงานในสังคม ทำให้เขาและคณะได้ทำการวิจัยทางด้านพฤติกรรมพัฒนาการด้านอาชีพ ดังนี้

1. บุคคลเปลี่ยนงานเพราะงานใหม่ให้ความพึงพอใจ ได้อิสรภาพเนื่องจาก การเปลี่ยนความรับผิดชอบ ความกดดัน หรือให้ทางเลือกในการทำงานของบุคคล
2. กระบวนการเลือกอาชีพจะไม่ย้อนกลับ (Irreversible) ในข้อนี้เขาพบว่า ในปัจจุบันกระบวนการเตรียมตัวเลือกอาชีพใช้ระยะเวลานานขึ้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประมาณ 80% ศึกษาต่อถึงระดับปริญญาตรี หรือฝึกอบรมเพิ่มเติม สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ดังที่เคยเข้าใจแต่เดิม กินซ์เบิร์ก กล่าวว่า สิ่งที่คนหนุ่มสาวเผชิญในช่วงอายุวัยรุ่น คือ การวางแผนการเพื่อให้มีโอกาสเลือกได้มาก อย่างน้อยที่สุดเพื่อให้แน่ใจว่าเขามีสิทธิในการเข้ามหาวิทยาลัยหรือได้งานที่ดี โดยที่ถ้าบุคคลได้รับการศึกษาสูง โอกาสที่เขาเลือกอาชีพจะกว้างขวางขึ้น
3. การมองงานในทัศนคติที่ดี บุคคล มีความพยายามที่จะทำงานเพื่อสนองความพึงพอใจหรือความต้องการของตน โดยให้ตนเองเป็นประโยชน์ในงานที่เขามีโอกาสทำและตระหนักถึงสิ่งที่เขาต้องปฏิบัติในงาน

4. ข้อจำกัดบางอย่าง เช่น รายได้ต่ำ สถานภาพทางครอบครัว ทักษะ ค่านิยมของบิดา มารดา ระดับการศึกษาต่ำชนกลุ่มน้อย สถานภาพของผู้หญิง สถาบัน ชุมชน ความไม่กลมกลืนกัน ระหว่างการศึกษากับอาชีพเป็นสิ่งจำเป็นต้องพิจารณา บุคคลที่ไม่มีโอกาสที่จะศึกษาเล่าเรียนก็ย่อมมีโอกาสที่จะประกอบอาชีพที่รายได้ดีมีเกียรติในสังคมได้น้อย แต่ถ้าได้รับการศึกษามากก็ย่อมจะมีช่องทางในการเลือกประกอบอาชีพได้มาก

5. โอกาสในโลกของงานที่จะต้องพิจารณา หมายถึง ความสำคัญของการรับรู้โอกาสของบุคคลว่าเขามองเห็นโอกาสหรือไม่

6. แนวโน้มในเรื่องค่านิยมมีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบันและมีบทบาทสำคัญในการค้นหาความพึงพอใจของบุคคล วิถีชีวิตของบุคคลมีผลกระทบต่อการตัดสินใจด้านอาชีพ โดยเป็นความพยายามที่จะให้ประสบผลสำเร็จในการสร้างดุลยภาพระหว่างงานและกิจกรรมอื่น

Ginzberg (1972) ได้แบ่งขั้นตอนการเลือกอาชีพของบุคคลออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะเพื่อฝัน เริ่มตั้งแต่วัยเด็กจนถึงอายุ 11 ปี เด็กจะคิดเกี่ยวกับอาชีพในรูปของความปรารถนามีความเพ้อฝันถึงอาชีพต่าง ๆ ที่ตนชอบและอยากจะประกอบอาชีพนั้น ๆ เมื่อเติบโตขึ้นโดยได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม เช่น โทรทัศน์ หนังสือ หรืออาชีพของบุคคลในครอบครัว บุคคลแวดล้อมตัวเด็กที่เด็ก ได้มีโอกาสพบปะบ่อย ๆ เด็กจะคิดเพื่อฝันเป็นตำรวจ แพทย์ ทหาร โดยที่ไม่คำนึงถึงความสามารถของตนเองและความเป็นไปได้โดยทั่วไป

2. ระยะพิจารณาอาชีพ ช่วงอายุ 11 - 17 ปี ในระยะนี้การเลือกอาชีพยังเป็นการเลือกที่ยึดองค์ประกอบเกี่ยวกับตนเองอยู่ เช่น ความสนใจความสามารถและค่านิยม การเลือกอาชีพยังเป็นการทดลอง องค์ประกอบที่แท้จริงยังไม่ได้นำมาพิจารณาในระยะนี้แบ่งออกเป็นชั้นย่อย ๆ ดังนี้

2.1 ชั้นแห่งความสนใจ อายุ 11 - 12 ปี ใน ชั้นนี้ความสนใจเป็นพื้นฐานขั้นแรกในการเลือกอาชีพ โดยไม่คำนึงถึงความสามารถที่แท้จริง

2.2 ชั้นแห่งความสามารถ อายุ 13 - 14 ปี เป็นช่วงที่วัยรุ่นคำนึงถึงความสามารถในการวางแผนเลือกอาชีพแต่ความรู้ในความสามารถของตนยังไม่สมบูรณ์การเลือกยังเป็นการทดลอง

2.3 ชั้นแห่งค่านิยมอายุ 15 - 16 ปี ระยะนี้จะเลือกโดยคำนึงถึงค่านิยมของตนเองและของสังคม เช่น รายได้หรือชื่อเสียง เกียรติยศ ในช่วงนี้ค่านิยมจะมีความสำคัญมากกว่าความสนใจ ความสามารถ

2.4 ชั้นแห่งการเปลี่ยนแปลง อายุ 17 ปี ระยะนี้ จะมีการประนีประนอมกันระหว่างความสนใจความสามารถ ค่านิยม ซึ่งเป็นประโยชน์ในการเลือกอาชีพ เด็กจะพยายามเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ซึ่งเป็นผลมาจากพัฒนาการในขั้นก่อนเด็กจะมีความเข้าใจตนเองดีพอสมควรจะรู้ว่าตัวเองต้องการอะไรและสามารถที่จะทำอะไรได้บ้าง แต่ในระยะนี้เด็กขาดความรอบคอบโดยเฉพาะความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพของบุคคล

3. ระยะเลือกอาชีพตามความเป็นจริง อายุ 17 ปี ถึงวัยผู้ใหญ่ ระยะนี้การเลือกจะเป็นการประนีประนอมกัน ระหว่างองค์ประกอบที่เป็นจริง เช่น ข้อกำหนดของงานหรือโอกาสในการศึกษา และองค์ประกอบส่วนบุคคล การพัฒนาการเลือกอาชีพในขั้นนี้แบ่งออกได้เป็น 3 ชั้น ดังนี้

3.1 ขั้นสำรวจอาชีพ เป็นขั้นที่บุคคลสำรวจอาชีพต่าง ๆ เพื่อค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเองที่ได้ทราบแล้วในระยะพิจารณาอาชีพ ในขั้นนี้บุคคลจะทดลองเรียนวิชาการและวิชาชีพในสาขาต่าง ๆ ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตลอดจนการทำงานนอกเวลาเรียน โดยเลือกเรียนหรือทำงานเฉพาะที่ตนเองสนใจ

3.2 ขั้นรวบรวมความคิดเป็นขั้นที่บุคคลมีความพร้อมที่จะเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่ง จากอาชีพที่บุคคลมีความสนใจอยู่ประมาณสองสามอาชีพ เนื่องจากได้รวบรวมข้อมูลและความคิดไว้พอควร

3.3 ขั้นตัดสินใจเลือกอาชีพเป็นขั้นสุดท้ายของการเลือกอาชีพ ในขั้นนี้บุคคลตัดสินใจเลือกอาชีพที่เฉพาะเจาะจงอาชีพเดียว ระยะนี้บุคคลจะฝึกหาความรู้ ประสบการณ์ในงานเฉพาะด้าน เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจระบวงการพัฒนาด้านอาชีพของกินซ์เบิร์ก ตั้งแต่ระยะเพื่อฝึกจนถึงขั้นสุดท้ายของระยะเลือกอาชีพตามความเป็นจริงกินเวลาประมาณ 10 - 15 ปี ทุกระยะและทุกขั้นตอนของการเลือกอาชีวดังกล่าว กินซ์เบิร์ก และคณะตระหนักดีว่าเป็นไปโดยประมาณเท่านั้น ทั้งนี้ก็เพราะสังคมทุกสังคมในปัจจุบันมีความสับสนมากขึ้น และมีอาชีพเพิ่มขึ้นอีกมาก และนอกจากนั้น บุคคลแต่ละคนยังมีความแตกต่างกันทั้งในด้านสภาพแวดล้อม สภาพร่างกายและจิตใจอีกด้วย

ในปี ค.ศ. 1972 กินซ์เบิร์ก ได้ทำการวิจัย ผลจากการวิจัยทำให้กินซ์เบิร์กได้แก้ไขสาระสำคัญในทฤษฎีของเขา คือ “การเลือกอาชีพของบุคคลนั้นไม่ได้จำกัดเพียง 10 - 15 ปี แต่เป็นกระบวนการที่อาจเกิดขึ้นตลอดชีวิต ตราบเท่าที่บุคคลยังสามารถทำงานได้ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมที่สุดระหว่างการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ เป้าหมายในชีวิตของบุคคลและสภาพการณ์ต่าง ๆ ในโลกของงาน” ปัจจัยที่ กินซ์เบิร์ก และคณะมองข้ามไปในตอนแรก คือ ผลการเกิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมาย เช่น การถูกออกจากสถานศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษา สถานการณ์ทางการเมือง การประสบอุบัติเหตุทำให้ร่างกายพิการและอื่นๆ ซึ่งทำให้บุคคลต้องเปลี่ยนอาชีพบุคคลจึงต้องมีการเลือกอาชีพใหม่

Super (1990) ได้เสนอหลักการใหญ่ 4 ประการ ในทฤษฎี ได้แก่ ลำดับขั้นทางอาชีพ (Vocational Life Stage) วุฒิภาวะทางอาชีพ (Vocational Maturity) การเปลี่ยนอัตมโนทัศน์เข้าสู่อัตมโนทัศน์ทางอาชีพ (Translating the Self-Concept into a Vocational Self-Concept) และแบบฉบับการประกอบอาชีพ (Career Patterns) การพัฒนาการทางอาชีพของบุคคลเป็นการพัฒนาการทั้งโครงสร้างทางจิตวิทยา สรีระวิทยาของบุคคล รวมทั้งเงื่อนไขสภาวะแวดล้อมและสิ่งสำคัญอื่น ๆ จากการวิจัยอย่างกว้างขวางและทฤษฎีพัฒนาการการวัดผลการปรับตัวทางอาชีพและด้านอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน ซูเปอร์ได้ตั้งทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ (Theory of Vocational Development) ขึ้นในปี 1953 โดยมีหลักซึ่งเป็นเหตุผลพื้นฐานสำหรับงานวิจัยและทฤษฎีของเขา 10 ประการดังนี้ คือ

1. บุคคลมีความแตกต่างกันในความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ ดังนั้น การเลือกอาชีพของบุคคล ควรต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. บุคคลที่มีความสามารถหลาย ๆ ด้านจะประสบความสำเร็จในอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ

3. อาชีพแต่ละอาชีพต้องการบุคคลที่มีความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพแตกต่างกันไปในแต่ละอาชีพ

4. ความชอบและความสามารถในการอาชีพ ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่บุคคลอาศัยอยู่ และอัตมโนทัศน์ (Self-Concept) จะเปลี่ยนไปตามกาลเวลาและประสบการณ์ ดังนั้น การเลือกและการตัดสินใจในอาชีพจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน

5. กระบวนการเลือกอาชีพนี้ เป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของบุคคล กระบวนการพัฒนาการด้านอาชีพ ได้แก่ ช่วงเวลาของการพัฒนาความรู้สึกรู้จักคิดที่มีต่อตนเอง การพัฒนาความสามารถและความสนใจ (Growth Stage) ช่วงเวลาของการสำรวจตนเองและสำรวจอาชีพ (Exploration Stage) ช่วงเวลาที่บุคคลเริ่มประกอบอาชีพถาวร (Establishment Stage) ช่วงเวลาที่บุคคลมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ (Maintenance Stage) และระยะเวลาที่มีประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลเสื่อมลง (Decline Stage)

6. แบบฉบับอาชีพ (Career Pattern) ขึ้นอยู่กับระดับสังคม เศรษฐกิจ สติปัญญา บุคลิกภาพและโอกาสที่บุคคลได้รับ

7. การพัฒนาอาชีพควรได้รับการแนะแนวทาง โดยช่วยให้เกิดวุฒิภาวะทางความสามารถ และความสนใจ รวมทั้งช่วยให้ได้ทดลองฝึกงานตามโอกาสอันควรและได้มีโอกาสพัฒนาอัตมโนทัศน์ด้วย

8. กระบวนการพัฒนาอาชีพเป็นผลจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาอัตมโนทัศน์ทำให้บุคคลรู้จักตนเองในเรื่องความสนใจ ความถนัดความสามารถ อันจะทำให้รู้จักประสมประสานกันระหว่างความสามารถของตนเองกับโอกาสที่จะเป็นไปได้จริง

9. การพัฒนาอาชีพเป็นการประนีประนอมระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางสังคมระหว่างอัตมโนทัศน์และความเป็นจริง ซึ่งอาจเรียนรู้จากการแสดงบทบาท ไม่ว่าจะเป็นบทบาทตามความพอใจหรือในกิจกรรมที่เป็นจริง เช่น ในโรงเรียน ชุมชน งานชั่วคราวหรืองานประจำ

10. ความพอใจในอาชีพและความพอใจในชีวิต ขึ้นอยู่กับการที่ความสนใจ บุคลิกภาพและคุณค่าของบุคคลนั้นเหมาะสมกับงาน บุคคลจะพึงพอใจในงานถ้างานนั้นไปกันได้กับวิถีชีวิต ความสามารถและการได้แสดงบทบาทตามที่บุคคลนั้นต้องการ

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะอาชีพและการมีงานทำ คือ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีในการพัฒนาอาชีพที่ได้รับความสนใจ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเลือกประกอบอาชีพ พัฒนาทักษะอาชีพและการมีงานทำ เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. ความหมายของการพัฒนาทักษะอาชีพ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการพัฒนาทักษะอาชีพไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาทักษะอาชีพ หมายถึง การศึกษาความรู้ ทักษะที่เหมาะสมเพื่อการมีงานทำในอนาคตเป็นกำลังคนที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

เพ็ญญา กุลนภาดล และคณะ (2562) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาทักษะอาชีพ หมายถึง การเสริมสร้างทักษะในการให้บุคคลสามารถวิเคราะห์ตนเองเลือกอาชีพเพื่อสนองความ

ต้องการของตนเอง พินิจพิเคราะห์อาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของบุคคล สิ่งแวดล้อม ค่านิยม และภูมิหลังของบุคคลนั้น

มนสิข สิริสมบุญ (2563) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาทักษะอาชีพ หมายถึง มีการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมทักษะอาชีพ โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาครูผู้สอน และนักเรียนให้เกิดความตระหนักในความสำคัญ และเห็นคุณค่าการศึกษาด้านอาชีพ

Griffin (1997) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาทักษะอาชีพ หมายถึง กลุ่มของประสบการณ์เกี่ยวกับงาน ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมหรือเจตคติที่บุคคลนั้นได้รับตลอดชีวิตการทำงาน โดยเป็นการคาดหวังในอาชีพระยะยาว มีการวางแผนแสวงหาโอกาสความก้าวหน้าความมั่นคง และความพึงพอใจในการประกอบอาชีพ

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะอาชีพ หมายถึง การเสริมสร้างความสามารถที่นักเรียนใช้ความรู้ความคิด ความสามารถในการแสวงหาโอกาส และความสามารถในการใช้ประสบการณ์ และความพึงพอใจในการประกอบอาชีพ

3. ความสำคัญของการพัฒนาทักษะอาชีพ

นักวิชาการได้เสนอความสำคัญของการพัฒนาทักษะอาชีพไว้ ดังนี้

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2554) ได้เสนอความสำคัญของการพัฒนาทักษะอาชีพ ไว้ว่า การพัฒนาทักษะอาชีพ เป็นการเสริมสร้างหน้าที่การงานที่พึงประสงค์ต่อสังคม และสร้างผลตอบแทนที่เป็นรายได้ตรงตามความต้องการเพื่อการดำรงชีวิต

Shen-Miller, McWherter และ Bartone (2013) ได้เสนอความสำคัญของการพัฒนาทักษะอาชีพ ไว้ว่า การพัฒนาทักษะอาชีพ เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้มีพัฒนาการด้านอาชีพที่สามารถเชื่อมโยงอาชีพต่าง ๆ เข้ากับอัตมโนทัศน์ที่เป็นจริงของตนเอง มีความชัดเจนและสามารถชี้เฉพาะได้ว่าตนเองมีความชอบ ความถนัดเหมาะสมกับอาชีพอะไร พร้อมทั้งสามารถวางแผนแสวงหาการฝึกฝนอบรม เพื่อพัฒนาทักษะด้านอาชีพที่สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของตน

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะอาชีพ มีความสำคัญคือ เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้มีพัฒนาการด้านอาชีพที่สามารถเชื่อมโยงอาชีพต่าง ๆ ตามความถนัดเหมาะสมกับอาชีพอะไร พร้อมทั้งสามารถวางแผนแสวงหาการฝึกฝนอบรม เพื่อพัฒนาทักษะด้านอาชีพที่สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของตนและสร้างผลตอบแทนที่เป็นรายได้ ตรงตามความต้องการเพื่อการดำรงชีวิต

4. องค์ประกอบของการพัฒนาทักษะอาชีพ

นักวิชาการได้เสนอองค์ประกอบของการพัฒนาทักษะอาชีพ ไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้เสนอองค์ประกอบของการพัฒนาทักษะอาชีพ ประกอบด้วย ทักษะด้านความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว ทักษะด้านการริเริ่มและการกำกับดูแลตนเองได้

Creager และ Deaco (2012) ได้เสนอองค์ประกอบของการพัฒนาทักษะอาชีพ ประกอบด้วย ทักษะด้านความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว ทักษะด้านการริเริ่มและการกำกับดูแลตนเองได้ ทักษะด้านสังคมและทักษะข้ามวัฒนธรรม ทักษะด้านการมีผลงานและความรับผิดชอบตรวจสอบได้ และทักษะด้านภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ

Akkermans et al (2013) ได้เสนอองค์ประกอบของการพัฒนาทักษะอาชีพ ประกอบด้วย ทักษะความรู้ ความสามารถ และทักษะของบุคคล ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพ สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพัฒนาทักษะอาชีพ ประกอบด้วย ทักษะด้านความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว ทักษะด้านการริเริ่มและการกำกับดูแลตนเองได้ และทักษะด้านภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ

5. แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ

นักวิชาการได้เสนอหลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพไว้ ดังนี้

สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน (2549) ได้เสนอแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ ดังนี้ กำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพของสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนให้กับประชาชน โดยมีหลักการสำคัญ คือ “จัดเพื่อให้ทุกคนมีงานอาชีพทำ ทำแล้วต้องพัฒนาอาชีพเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต” และ “ประชาชนที่มีอาชีพอยู่แล้วจำเป็นต้องแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาอาชีพทั้งการพัฒนาคุณภาพของผลผลิต การขยายกิจการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งการพัฒนากลุ่มอาชีพที่มีลักษณะเดียวกันให้มีความเข้มแข็ง มีอำนาจต่อรองในการขายผลผลิต” จากนโยบายดังกล่าวมีจุดหมายปลายทางในการพัฒนาอาชีพ โดยมองเป็นองค์รวมว่ากิจกรรมในการพัฒนาอาชีพจะเป็นหัวข้อวนที่จะนำไปสู่การรวมกลุ่มเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ที่ดูแลประโยชน์ให้แก่สมาชิกกลุ่มและสมาชิกในชุมชนทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม ได้แก่วัฒนธรรมที่พึงเกิดขึ้นในชุมชน เป็นการพัฒนาคนให้เห็นแก่ส่วนรวม มีคุณธรรมจริยธรรม และมีความกระตือรือร้น เพื่อพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาอันจะนำพาให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง หลักการจัดการศึกษาอาชีพเป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถทักษะในการประกอบอาชีพของบุคคล ซึ่งมีจุดหมายหมายในชีวิตที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพจะต้องมีการวางแผน การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม สำหรับผู้เรียน แต่ละกลุ่ม ซึ่งต้องมีระบบจำแนกผู้เรียน ที่จะเรียนวิชาชีพแต่ละกลุ่มแต่ละประเภท โดยพิจารณาถึงความต้องการในการเรียนรู้อย่างแท้จริง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ได้เสนอแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ ดังนี้ กำหนดการดำเนินการจัดทำแนวทางการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการมีงานทำตามแนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นแนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการและรองรับการพัฒนาประเทศ ซึ่งยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการและรองรับการพัฒนาประเทศ ให้มีกำลังคนที่มีคุณภาพและมาตรฐานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตรงความต้องการของตลาดแรงงานตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ เมื่อจบการศึกษาแล้วต้องมีงานทำโดยกำหนดตามแนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพเป็น 5 รูปแบบ คือ

1. การจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะอาชีพระยะสั้นในรายวิชาเพิ่มเติม สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น
 2. การจัดหลักสูตรทวิศึกษา สำหรับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องการวุฒิปริญญาตรีวิชาชีพ
 3. การจัดหลักสูตรเตรียมพื้นฐานความถนัดกลุ่มสาขาวิชาชีพในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา
 4. การจัดกิจกรรมชุมนุมเพื่อการเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการ
 5. การจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในรายวิชาพื้นฐาน
- สรุปได้ว่า แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ ประกอบด้วย การจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะอาชีพระยะสั้นในรายวิชาเพิ่มเติม สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น การจัดหลักสูตรทวิศึกษา สำหรับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องการวุฒิปริญญาตรีวิชาชีพ การจัดหลักสูตรเตรียมพื้นฐานความถนัดกลุ่มสาขาวิชาชีพในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา การจัดกิจกรรมชุมนุมเพื่อการเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการ และการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในรายวิชาพื้นฐาน

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ

1. ความหมายของโครงการ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของโครงการ ไว้ดังนี้

สมคิด พรหมจ้อย (2563) ได้ให้ความหมายของโครงการ หมายถึง หน่วยของงานหรือกลุ่มของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีลักษณะเด่นชัด มีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่แน่นอนและมักจะเป็นงานพิเศษที่ต่างไปจากงานประจำ โครงการจะประกอบด้วยงาน (Task) และกิจกรรม (Activity) และโครงการที่ดีต้องมีลักษณะดังนี้ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีความเอกเทศ ต้องมีการกำหนดขอบเขตของการดำเนินงานและความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน มีการกำหนดรูปแบบรายละเอียดการดำเนินงานที่สอดคล้องกลมกลืนกัน มีการระบุทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นทั้งด้านบุคลากรและทรัพยากรที่สนับสนุนโครงการงบประมาณดำเนินการ มีการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่แน่นอน และสามารถนำไปปฏิบัติ

เชาว์ อินโย (2555) ได้ให้ความหมายของโครงการ หมายถึง (Project) หมายถึง การกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานที่มีวัตถุประสงค์เด่นชัด มีกิจกรรมที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างเหมาะสม มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ มีเวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดของงาน โครงการประกอบด้วยงาน (Task) และกิจกรรม (Activity) ต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันและมีเป้าหมายเดียวกัน

พิสนุ พองศรี (2556) ได้ให้ความหมายของโครงการ หมายถึง ลักษณะเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อเสริมการดำเนินงานในสภาพปกติ โดยมีจุดหมาย เป้าหมาย กิจกรรม และระยะเวลาสิ้นสุดที่แน่นอน และจะไม่ทำซ้ำซ้อนอีก ซึ่งอาจยกเว้นถ้ามีการปรับให้ต่างจากเดิม ซึ่งโครงการไม่ใช้งานประจำตามปกติที่มีลักษณะเป็นโปรแกรมที่กำหนดไว้ตลอด แต่จะช่วยเสริมงานปกติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้

สรุปได้ว่า โครงการ หมายถึง แผนหรือแนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมที่กำหนดไว้ให้ประสบความสำเร็จ มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่ชัดเจน มีผู้รับผิดชอบให้โครงการดำเนินไปตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งโครงการไม่ใช่งานประจำตามปกติที่มีลักษณะเป็นโปรแกรมที่กำหนดไว้ตลอด แต่จะช่วยเสริมงานปกติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ดังนั้น โครงการพัฒนาทักษะอาชีพ จึงหมายถึง แผนหรือแนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมการเสริมสร้างความสามารถที่ผู้เรียนใช้ ความรู้ความคิด ความสามารถขั้นพื้นฐานของบุคคลในการปรับตัว ซึ่งเกิดจากการฝึกจนเกิดความรู้ ความสามารถสำหรับเลือกทางเดินชีวิต อยู่ร่วมในสังคมที่มีความหลากหลายด้านวัฒนธรรมที่แตกต่าง เพื่อดำรงชีวิตและเตรียมวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต สำหรับยุคที่มีการแข่งขันด้านข้อมูล ข่าวสารและเทคโนโลยี ที่กำหนดไว้ให้ประสบความสำเร็จ มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่ชัดเจน มีผู้รับผิดชอบให้โครงการดำเนินไปตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ให้บรรลุวัตถุประสงค์

ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ผู้ประเมินสรุปได้ว่า โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค หมายถึง โครงการการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ซึ่งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้อนุมัติให้ดำเนินโครงการได้และฝ่ายบริหารมีหน้าที่ส่งเสริมการดำเนินงานผ่านกิจกรรมของโครงการ

2. ความหมายของการประเมินโครงการ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการประเมินโครงการ ไว้ดังนี้

พิสนุ พงศ์ศรี (2553) ได้ให้ความหมายการประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจคุณค่าของโครงการในระยะใดระยะหนึ่งหรือทุกระยะ โดยนำสารสนเทศจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินใจจัดทำโครงการทดลอง หรือนำร่องปรับเปลี่ยน ระบุ ปรับปรุง ขยายผล หรือยกเลิกโครงการนั่นเอง

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2559) ได้ให้ความหมายของการประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการที่ใช้ดุลยพินิจหรือค่านิยมและข้อจำกัดต่างๆ ในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการเปรียบเทียบผลที่ได้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

Stufflebeam (1990) ให้ความหมายของการประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการบรรยาย เก็บรวบรวมข้อมูลกับเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินการและผลกระทบ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ และเพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ของโครงการ

กล่าวโดยสรุป การประเมินโครงการ หมายถึง การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินคุณค่าของโครงการ สำหรับช่วยในการตัดสินใจให้ผู้บริหารตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของโครงการ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

ซึ่งในการประเมินโครงการครั้งนี้ ผู้ประเมินสรุปการประเมินโครงการว่า หมายถึง กระบวนการวัดที่มีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล อย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปใช้ในการตรวจสอบการดำเนินงานของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

โดยประยุกต์ใช้รูปแบบจำลองซิปป์ (CIPP Model) มาใช้ในการประเมินโครงการ ประกอบด้วย การประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต และการประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการทางอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

3. ประโยชน์ของการประเมินโครงการ

นักวิชาการได้เสนอประโยชน์ของการประเมินโครงการ ไว้ดังนี้

รัตน์ บัณฑิต (2540) ได้อธิบายประโยชน์ของการประเมินโครงการ

ในด้านวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ไว้หลายประการ คือ

1. เพื่อช่วยในการตัดสินใจนำโครงการไปใช้ ซึ่งได้แก่ การประเมินว่า โครงการที่จัดทำขึ้นนั้นมีความจำเป็นมากน้อย หรือมีความสมเหตุสมผลหรือไม่ มีความเป็นไปได้หรือคุ้มค่ากับเงินทุนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพียงไร โครงการเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับกลุ่มเป้าหมายจะได้รับการสนับสนุนแค่ไหน รวมทั้งขนาดและขอบเขตการนำโครงการไปใช้กว้างหรือแคบ เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินเหล่านี้จะช่วยในการนำมาประมวลสรุปตัดสินใจ สำหรับผู้บริหารหรือแหล่งทุนที่จะตัดสินใจอนุมัติการนำโครงการดังกล่าวไปดำเนินการใช้ต่อไป

2. เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องต่อไปหรือการขยายโครงการและการรับรองโครงการซึ่งได้แก่ การประเมินภายหลังจากโครงการได้ดำเนินการเสร็จสิ้น ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ เป็นการประเมินเพื่อจะรู้ว่าโครงการดังกล่าวยังมีความจำเป็นต้องจัดให้มีอยู่อีกต่อไปหรือไม่ ผลที่ได้จากการดำเนินโครงการได้รับผลตอบแทนคุ้มค่ากับทุนที่สูญเสียไปมากน้อยเพียงใด และโครงการที่ดำเนินการไปนั้นก่อให้เกิดผลข้างเคียง (Side Effects) ทั้งทางบวกและทางลบหรือไม่

3. เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินเมื่อโครงการ ได้มีการนำไปดำเนินการใช้ระยะหนึ่ง หรือเป็นการประเมินในช่วงการดำเนินโครงการ ทั้งนี้ โดยทำการประเมิน เพื่อที่จะปรับปรุงส่วนต่าง ๆ ของโครงการอื่น ได้แก่

3.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อที่จะรู้ว่าวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้นั้น เมื่อมีการดำเนินโครงการแล้ว มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ หรือได้รับการยอมรับสนับสนุนร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด

3.2 เนื้อหาของโครงการ เป็นการพิจารณาว่าเนื้อหาสาระหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในโครงการมีความครอบคลุมเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมเป็นไปตามลำดับที่จะเอื้อต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเพียงไร นอกจากนั้นยังพิจารณาอีกว่าเนื้อหาสาระของโครงการดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับภูมิหลัง หรือพื้นเพเดิมของกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการจากโครงการมากน้อยเพียงใด

3.3 วิธีการดำเนินโครงการโดยพิจารณาว่าโครงการที่กำลังดำเนินการอยู่นั้น มีกลุ่มเป้าหมายร่วมโครงการเป็นจำนวนเท่าไร ครบหรือไม่ครบตามที่กำหนดไว้ โครงการมีผู้ร่วมงานเพียงพอกหรือไม่เท่าไร โครงการมีการดำเนินงาน หรือดำเนินกิจกรรมเป็นอย่างไร กลุ่มเป้าหมายผู้ร่วมโครงการได้รับการเสริมแรง หรือการสร้างแรงจูงใจอย่างไร เป็นต้น

3.4 สภาวะแวดล้อมของโครงการ หมายถึงการพิจารณาเกี่ยวกับนโยบายทางการเมืองหรือทางการบริหาร ของผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ ว่าให้การสนับสนุนการดำเนินโครงการหรือไม่อย่างไร สัมพันธภาพระหว่างผู้ร่วมงานในโครงการมีลักษณะเช่นไร ชัดแย้งกันหรือไม่เป็นอุปสรรคต่อการที่จะดำเนินการต่อไปเพียงใด ทรัพยากรสนับสนุนอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินโครงการมีเพียงพอมากน้อยเพียงใด ตลอดจนกระทั้งการยอมรับหรือให้การสนับสนุนและการต่อต้าน ของสาธารณะที่มีต่อโครงการเป็นไปในทิศทางใด เป็นต้น

4. เพื่อที่จะได้รับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนโครงการจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ การพิจารณาความสนับสนุนโครงการสาธารณชน การเมือง แหล่งเงินทุน รวมทั้งนักวิชาชีพอื่น ๆ โดยต้องการรู้ว่า แหล่งดังกล่าวนี้มีแหล่งใดบ้างให้การสนับสนุนโครงการอย่างแท้จริง เมื่อมีการดำเนินโครงการอยู่ในขณะนั้น

5. เพื่อที่จะได้รับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการขัดขวางต่อต้านโครงการจากแหล่งต่าง ๆ ในทางตรงกันข้ามกับวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการในข้อที่สี่ นอกจากเราจะต้องการรู้ถึงแหล่งที่ให้การสนับสนุนโครงการแล้ว ในการดำเนินโครงการใด ๆ ก็ตาม บางครั้งโครงการดังกล่าวนั้นก็ได้รับการขัดขวางต่อต้าน ทำให้การดำเนินโครงการไม่อาจเป็นไปได้อย่างสะดวก และวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ว่าจะไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้น การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อพิจารณาว่า แหล่งใดบ้างที่ขัดขวางโครงการจึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อจะได้หาทางแก้ไขปรับปรุงให้ดำเนินโครงการให้มีความเป็นไปได้อย่างสะดวกต่อไป

6. เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการพื้นฐานต่าง ๆ ซึ่งหมายถึง การได้รับความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานอื่น ที่นอกเหนือจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการที่ทำการประเมินมีผลต่อโครงการ ได้แก่ พื้นฐานด้านการศึกษา ด้านจิตวิทยา ด้านสังคมวิทยา และด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

สมคิด พรหมจ้อย (2563) ได้สรุปประโยชน์ของการประเมินโครงการไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนโครงการ ตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ ตลอดจนตรวจสอบความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
2. ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน
3. ช่วยในการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ
4. ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าจะดำเนินโครงการในช่วงต่อไปหรือไม่ จะยกเลิกหรือขยายการดำเนินโครงการต่อไป
5. ช่วยให้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการว่าเป็นอย่างไร
6. เป็นแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติโครงการ เพราะการประเมินโครงการด้วยตนเอง จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบผลการดำเนินงาน จุดเด่น จุดด้อย และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการประเมินโครงการ เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ทราบถึงข้อมูลการดำเนินงานตามโครงการทั้งด้านความสำเร็จ ด้านอุปสรรคการดำเนินงาน และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ ผู้ประเมินสรุปประโยชน์การประเมินโครงการไว้ว่า จะสามารถเป็นสารสนเทศสำหรับโรงเรียน ที่สามารถระบุ จุดเด่น จุดด้อย ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินโครงการ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนากำหนดแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินโครงการให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการ ของชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษายิ่งขึ้น เป็นข้อมูลและสารสนเทศ สำหรับครูในโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป และจากการประเมินโครงการส่งผลให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนมีทักษะอาชีพ และโรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ทางอาชีพ เป็นตามจุดมุ่งหมายของโครงการ รวมทั้งเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับโรงเรียนต่าง ๆ ในการวางแผนงาน การดำเนินโครงการและการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนต่อไป

แนวคิดการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model)

1. ที่มาของการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model)

Stufflebeam และ Daniel (2003) ได้กล่าวถึง ที่มาของแนวคิดการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model) ดังนี้

แนวคิด การประเมินของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam's CIPP Model) ในปี ค.ศ. 1971 สตัฟเฟิลบีมและคณะ ได้เขียนหนังสือทางการประเมินออกมาหนึ่งเล่ม ชื่อ “Educational Evaluation and decision Making” หนังสือเล่มนี้ ได้เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง เพราะให้แนวคิดและวิธีการทางการวัดและประเมินผล ได้อย่างน่าสนใจและทันสมัยด้วย นอกจากนั้น สตัฟเฟิลบีม ก็ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับการประเมิน และรูปแบบของการประเมินอีกหลายเล่มอย่างต่อเนื่อง จึงกล่าวได้ว่า ท่านผู้นี้เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทฤษฎีการประเมิน จนเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบัน เรียกว่า CIPP Model เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง มีจุดเน้นที่สำคัญ คือ ให้ความสำคัญกับการบริหารโครงการ เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลาวัตถุประสงค์การประเมิน คือ การให้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเน้นการแบ่งแยกบทบาทของการทำงานระหว่าง ฝ่ายประเมินกับฝ่ายบริหาร ออกจากกันอย่างเด่นชัด กล่าวคือ ฝ่ายประเมินมีหน้าที่ระบุ จัดหา และนำเสนอสารสนเทศให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่เรียกหาข้อมูล และนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี ทั้งนี้เพื่อป้องกันการมีอคติในการประเมิน

สรุปได้ว่า การประเมินของสตัฟเฟิลบีม ในปี ค.ศ. 1971 โดยสตัฟเฟิลบีมและคณะ ได้เขียนหนังสือทางการประเมินออกมาหนึ่งเล่ม ชื่อ “Educational Evaluation and decision Making” หนังสือเล่มนี้ ได้เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง เพราะให้แนวคิดและวิธีการทางการวัด

และประเมินผล ได้อย่างน่าสนใจและทันสมัยด้วยจึงเป็นที่นิยมใช้เป็นหลักแนวคิดในการประเมินโครงการ

2. ความหมายของการประเมินโครงการโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model)

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการประเมินโครงการโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model)

เยาวตี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556) ได้ให้ความหมายของการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model) หมายถึง วิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏโดยใช้การสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิแผนผัง ฯลฯ เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย และสามารถนำเสนอเรื่องราวได้อย่างมีระบบ

Worthen และ Sander (1973) ได้ให้ความหมายของการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model) หมายถึง แบบจำลองการประเมินผลที่เรียกว่า CIPP Model ซึ่งเป็นแบบจำลองที่เน้นกิจกรรมการประเมินควบคู่ไปกับการบริหารงาน

Stufflebeam และ Daniel (2003) ได้ให้ความหมายของการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model) หมายถึง การทำงานระหว่างฝ่ายประเมินกับฝ่ายบริหารออกจากกัน อย่างเด่นชัด กล่าวคือฝ่ายประเมินมีหน้าที่ระบุ จัดหา และนำเสนอสารสนเทศให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่เรียกหาข้อมูล และนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี ทั้งนี้เพื่อป้องกันการมีอคติในการประเมิน

สรุปได้ว่า การประเมินโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model) หมายถึง กระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่มีประโยชน์ และนำเสนอสารสนเทศให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่เรียกหาข้อมูล และนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี ทั้งนี้เพื่อป้องกันการมีอคติในการประเมิน

ซึ่งในการประเมินโครงการครั้งนี้ ผู้ประเมินสรุปการประเมินโครงการไว้ว่า หมายถึง กระบวนการวัดที่มีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปใช้ในการตรวจสอบการดำเนินงาน ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยประยุกต์ใช้รูปแบบจำลองชิป (CIPP Model) มาใช้ในการประเมินโครงการ ประกอบด้วย การประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต และการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

3. องค์ประกอบการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model)

นักวิชาการเสนอองค์ประกอบการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model) ไว้ดังนี้

สมคิด พรหมจ้อย (2563) ได้เสนอองค์ประกอบการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิป (CIPP Model) ประกอบด้วย

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (context evaluation) เป็นการประเมิน

เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการความเป็นไปได้ของโครงการ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (input evaluation) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลตัดสินใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยดูว่าปัจจัยที่ใช้จะมีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่

3. การประเมินกระบวนการ (process evaluation) เป็นการประเมินระหว่าง การดำเนินโครงการ เพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติการของโครงการนั้นด้วย

4. การประเมินผลผลิต (product evaluation) เป็นการประเมินเพื่อดูว่า ผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือตามที่คาดหวังหรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากการรายงานผลที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2559) ได้เสนอองค์ประกอบการประเมินโดยรูปแบบจำลอง ชิปปี้ (CIPP Model) ตามแนวคิดของ Daneil L. Stufflebeam ได้ใช้ตัวย่อของคำ ดังต่อไปนี้

C - Context หมายถึง บริบท หรือสภาวะแวดล้อมรอบ ๆ ที่อาจต้องมองให้ครอบคลุม

I - Input หมายถึง ปัจจัยเบื้องต้น เป็นตัวป้อนในการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ

P - Process หมายถึง กระบวนการ ขั้นตอนของการดำเนินการ

P - Product หมายถึง ผลผลิตหรือผลที่เกิด

Stufflebeam และ Daniel (2003) ได้เสนอองค์ประกอบการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ไว้ ประกอบด้วย

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation: C) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ เช่น เป็นโครงการที่สนองปัญหา หรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์มีความชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร หรือนโยบายหน่วยเหนือหรือไม่ เป็นโครงการที่เป็นไปได้ในแง่ของโอกาส ที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ หรือไม่

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation: I) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลตัดสินใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยดูว่าปัจจัยที่ใช้จะมีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น ปัจจัยที่กำหนดไว้ในโครงการมีความเหมาะสมเพียงพอหรือไม่ กิจกรรม/แบบ/ทางเลือกที่ได้เลือกสรรแล้วที่กำหนดไว้ในโครงการมีความเป็นไปได้และเหมาะสมเพียงใด ฯลฯ

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P) เป็นการประเมินระหว่าง การดำเนินงานโครงการ เพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติงานของโครงการนั้นด้วย เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ กิจกรรมใดที่ทำไม่ได้หรือไม่ได้เพราะเหตุใด เกิดปัญหา อุปสรรคอะไรบ้าง มีการแก้ปัญหาอย่างไร ฯลฯ

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้น เมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากการรายงานผลที่ได้จากการรายงานผลที่เกิดจากการประเมินสภาพแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ ๆ เช่น เกิดผล/ ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ คุณภาพของผลลัพธ์เป็นอย่างไร เกิดผลกระทบอื่นใดบ้างหรือไม่

สรุปได้ว่า ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ผู้ประเมินโครงการนำเทคนิคการประเมินโดยรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ตามแนวคิดนักวิชาการ นักการศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation: C) หมายถึง การประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการประเมินผล วัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดโครงการ วัตถุประสงค์ ความเหมาะสม และเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ ว่ามีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติโครงการมากน้อยเพียงใด

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation: I) หมายถึง การประเมินผลระบบโครงสร้างรวมทั้งระบบการจัดการบริหารต่าง ๆ เพื่อใช้ข้อมูลตัดสินใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยพิจารณาว่าปัจจัยที่ใช้จะมีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ และเป็นการประเมินทรัพยากรที่จำเป็นที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงาน ว่ามีความเป็นไปได้มีความเหมาะสมและมีความเพียงพอต่อการปฏิบัติหรือไม่

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P) หมายถึง การประเมินการบริหารการจัดกิจกรรมต่าง ๆ การนำปัจจัยนำเข้ามาใช้เหมาะสมหรือไม่ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจะบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ สารสนเทศต่าง ๆ จะถูกวิเคราะห์รวบรวม และนำเสนอประกอบการตัดสินใจด้านการประยุกต์ เพื่อควบคุมการดำเนินการของโครงการไปปฏิบัติ เป็นการประเมินระหว่าง การดำเนินโครงการ เพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติการของโครงการนั้นด้วย โดยพิจารณาจากการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงพัฒนา

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P) หมายถึง การประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือตามที่คาดหวังหรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากการรายงานผลที่ได้ จากการประเมินสภาพแวดล้อมปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย จะช่วยในการตัดสินใจ เพื่อตัดสินใจและดูผลสำเร็จของโครงการที่ได้กำหนดขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

พรณี ชูทัย เจนจิต (2550) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกความรู้สึกที่ดีที่ประทับใจต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าและบริการ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด

ปาริชาติ สังข์ขาว (2551) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลในทางบวกความชอบความสบายใจความสุขต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบความสบายใจและเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

Cullen (2001) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรับรู้ของบุคคลทั้งที่เกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาวที่มีต่อคุณภาพการบริการต่าง ๆ ทั้งในระดับแคบที่เกี่ยวกับลักษณะบริการ ที่มีต่อคุณภาพการบริการ เช่น ความรับผิดชอบ ความน่าเชื่อถือน่าไว้วางใจของผู้ให้บริการ เป็นต้น และในระดับกว้างที่เป็นมุมมองของผู้รับบริการที่ได้จากบริการทุกประเภทที่นำไปเป็นข้อสรุปรวมความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อองค์กร

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกความรู้สึกที่ดีที่ประทับใจเป็นความรับรู้ของบุคคลทั้งที่เกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาว ที่มีต่อคุณภาพการบริการต่าง ๆ ทั้งในระดับแคบที่เกี่ยวกับลักษณะบริการ ที่มีต่อคุณภาพการบริการ

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1 ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow

ทฤษฎีการจูงใจของ Maslow (1970) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการจูงใจ โดยตั้งอยู่บนสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ ดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีความต้องการ ความต้องการนั้นจะมีอยู่ตลอดเวลาและจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด

2. ความต้องการถ้าได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมของบุคคลอีกต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่จะยังเป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม

3. ความต้องการของมนุษย์จะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูง คือ บุคคลจะมีความต้องการในระดับต่อไป เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow เป็นทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ โดยตั้งสมมติฐานว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็ก็จะเกิดขึ้นมาอีกความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากต่ำสุดไปหาสูงสุด ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการในเรื่องอาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ เป็นต้น ความต้องการด้านร่างกาย จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการด้านร่างกายยังไม่ได้ได้รับการตอบสนองเลย

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ถ้าหากความต้องการด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการสูงในขั้นต่อไป คือ ความต้องการด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคงต่าง ๆ ความต้องการความปลอดภัยจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากร่างกาย ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ

3. ความต้องการทางด้านสังคม ความรัก ความพอใจ (Belongingness and Love Needs) ภายหลังจากที่ตนได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้วก็就会有ความต้องการที่สูงขึ้น คือ ความต้องการทางด้านสังคม จะเริ่มเป็นสิ่งที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน ความต้องการทางด้านนี้

เป็นความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกว่าตนเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคมอยู่เสมอ

4. ความต้องการชื่อเสียงยกย่อง (Self-esteem Needs) ความต้องการขั้นต่อมาจะเป็นความต้องการที่ประกอบไปด้วยสิ่งต่าง ๆ คือ ความมั่นใจในตนเอง ในเรื่องความสามารถ ความรู้และความสำคัญในตัวของตัวเอง รวมตลอดทั้งความต้องการที่จะมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น หรืออยากให้บุคคลอื่นยกย่องสรรเสริญในความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน การดำรงตำแหน่งสำคัญในองค์กร

5. ความต้องการความสมหวังในชีวิต (Self-actualization Needs) ความต้องการสูงสุดของมนุษย์ คือ ความสำเร็จในชีวิตตามความนึกคิดหรือความคาดหวังความทะเยอทะยาน ความใฝ่ฝัน ภายหลังจากที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองความต้องการทั้ง 4 ขั้นอย่างครบถ้วนแล้ว ความต้องการในขั้นนี้จะเกิดขึ้นและมักจะเป็นความต้องการที่เป็นอิสระเฉพาะแต่ละคน ซึ่งต่างก็มีความนึกคิดใฝ่ฝันอยากที่จะประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ตนคาดฝันไว้อย่างสูงส่งในทัศนะของตน

2.2 ทฤษฎีของ Herzberg (Herzberg's Theory)

ทฤษฎีของ Herzberg (Herzberg's Theory) (Herzberg, Frederick and others, 1959) บุคคลที่มีความพึงพอใจในการทำงาน จะแสดงออกถึงความรู้สึกที่มีความพอใจในการทำงานได้มากกว่าบุคคลที่ไม่มีความพอใจในการทำงาน สิ่งสำคัญที่ต้องทราบว่าเป็นเงื่อนไขอะไรที่จะทำให้บุคคลเกิดความพอใจหรือไม่พอใจในการทำงาน สิ่งแรกเป็นสมมติฐานมาจากปัจจัยที่ทำให้เกิดทั้งความพอใจและความไม่พอใจในการทำงาน เราอาจจะสมมติว่ามีเงื่อนไขที่แน่ชัด ทำให้เกิดความพอใจเพิ่มมากขึ้น และลดความพอใจในการทำงานให้น้อยลงขึ้นอยู่กับขอบข่ายตำแหน่งงานที่กำหนดในปัจจุบัน ตามทฤษฎี Herzberg เป็นที่ประจักษ์ชัดแจ้งว่าความพอใจในการทำงาน (ประกอบด้วยแรงจูงใจในการทำงานในระดับสูง) และความไม่พอใจในการทำงาน (ประกอบด้วยแรงจูงใจในการทำงานในระดับต่ำ) จะเกิดขึ้นได้จากแหล่งที่มาที่มีความแตกต่างกัน Herzberg ได้ทำการศึกษาวิจัยวิศวกรและนักบัญชีมากกว่า 200 คน โดยตั้งคำถามและให้คำอธิบายถึงความรู้สึกในขณะที่มีความพอใจในการทำงานหรือไม่มีความพอใจในการทำงาน พบคำตอบว่าเมื่อวิศวกรและนักบัญชีมีความรู้สึกที่ไม่พอใจในการทำงานเกิดขึ้นจากเงื่อนไขสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีจำนวนมากกว่างานที่ทำ ตัวอย่างเช่น เกิดจากปัจจัยเงื่อนไขการทำงานทางกายภาพ ค่าจ้าง ความปลอดภัย และการติดต่อสัมพันธ์กันภายในหน่วยงาน ถ้าสภาพเงื่อนไขในการทำงานเป็นผลทางบวก ความรู้สึกไม่พอใจในการทำงานจะไม่เกิดขึ้น จึงต้องให้บุคคลมีบทบาทเป็นการป้องกันการเกิดปฏิกิริยาทางลบ

ทฤษฎีสองปัจจัยหรือทฤษฎีการจูงใจของ Herzberg ทฤษฎีสองปัจจัยหรือทฤษฎีการจูงใจของ Herzberg (Herzberg's Two Factor Theory) ได้แก่ ปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน คือ

ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรงเพื่อจูงใจให้คนชอบและรักงาน ที่ปฏิบัติเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นปัจจัยที่สามารถตอบสนองความต้องการภายในของแต่ละบุคคลได้ด้วย

1. ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล หมายถึง การที่บุคคลทำงานได้เสร็จสิ้น และประสบความสำเร็จอย่างดีเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น เมื่อผลงานสำเร็จจึงเกิดความรู้สึกพึงพอใจและปลาบปลื้มในผลสำเร็จของงานนั้น
 2. การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือไม่ว่าจากผู้บังคับบัญชา หรือจากเพื่อนร่วมงาน การยอมรับนี้อาจจะอยู่ในรูปของการชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจ หรือการแสดงออกอื่นใดที่สื่อให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถ เมื่อได้ทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งบรรลุผลสำเร็จ การยอมรับนับถือจะแฝงอยู่กับความสำเร็จของงานด้วย
 3. ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ หมายถึง งานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทำทนายให้ต้องลงมือทำ หรือเป็นงานที่มีลักษณะสามารถกระทำได้ ตั้งแต่ต้นจนจบได้ลำพังเพียงผู้เดียว
 4. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นมาจากการได้รับมอบหมาย ให้รับผิดชอบงานใหม่ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ มีการตรวจตราหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด
 5. ความก้าวหน้า หมายถึง การได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นของบุคคล ในองค์กร การมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับการฝึกอบรม
- ปัจจัยค่าจุน (Maintenance Factor) สามารถกล่าวได้ ว่าเป็นปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factor) หมายถึง ปัจจัยค่าจุนให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมีอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือมีในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับกลุ่มบุคคลในองค์กร บุคคลในองค์กรจะเกิดความไม่ชอบงานขึ้น และปัจจัยนี้จะเป็นปัจจัยที่มาจากภายนอกตัวบุคคล ได้แก่
1. เงินเดือน หมายถึง เงินเดือนและการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้น เป็นที่พอใจของบุคลากรที่ทำงาน
 2. โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นอกจากจะหมายถึงการที่บุคคลได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งในหน่วยงานแล้ว ยังหมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในอาชีพด้วย
 3. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นกิริยาหรือวาจา ที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกันสามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน
 4. ลักษณะของอาชีพ หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคม มีเกียรติยศ และศักดิ์ศรี
 5. นโยบายการบริหารงาน หมายถึง การจัดการและการบริหารองค์กร การติดต่อสื่อสารภายในองค์กร
 6. สภาพการทำงาน หมายถึง สภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ รวมทั้งลักษณะของสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ
 7. ความมั่นคงในงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความยั่งยืนของอาชีพ หรือความมั่นคงขององค์กร

8. วิธีการปกครองบังคับบัญชา หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงาน หรือการให้ความยุติธรรมต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในการบริหาร

นอกจากนั้น Herzberg ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบทางด้านการจูงใจจะต้องมีค่าเป็นบวก จึงจะทำให้บุคคลมีความพึงพอใจในงานขึ้นมาได้ แต่ถ้าค่าเป็นลบ ก็จะทำให้บุคคลไม่พึงพอใจในงานแต่อย่างใด ส่วนองค์ประกอบทางด้านสุขอนามัยนี้มีหน้าที่คำจุน หรือบำรุงรักษาบุคคลให้มีความพึงพอใจในงานอยู่แล้ว แต่ควรรักษาให้อยู่ในระดับที่พอดีหากมีปัจจัยด้านนี้มากก็จะไม่จูงใจหรือกระตุ้นให้คนทำงานมากขึ้นแต่อย่างใด

สรุปได้ว่า จากแนวคิดและการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้จะพบว่า ทฤษฎีสองปัจจัยจะพิจารณาถึงสิ่งแวดล้อมองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานและส่งผลต่อความพึงพอใจของบุคลากรในงานที่ทำหรือสิ่งที่ได้รับจากองค์กร

3. การวัดความพึงพอใจ

นักวิชาการได้เสนอการวัดความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

ภนิดา ชัยปัญญา (2541) ได้เสนอการวัดความพึงพอใจ ทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิค และวิธีการที่ดีจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

มนต์ชัย เทียนทอง (2548) กล่าวถึง การหาความพึงพอใจ หรือความพอใจ เป็นอีกวิธีหนึ่ง ที่นิยมใช้ในการประเมินผลด้านคุณภาพ ในลักษณะภาพรวมของบทเรียนที่ไม่ซับซ้อน ซึ่งเป็นการสอบถามความรู้สึกหรือความชอบเกี่ยวกับบทเรียนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งไม่มีเกณฑ์พิจารณาว่า ควรสอบถามในประเด็นใด หรือมีกรอบของประเด็นคำถามอย่างไร เนื่องจากการสอบถามในภาพรวม อย่างไรก็ตามแนวทางที่ใช้ในการกำหนดประเด็นคำถาม ที่นิยมใช้มีอยู่ 2 แนวทาง ดังนี้

1. แนวทางการประเมินภาพรวมทั่ว ๆ ไป เช่น สอบถามเกี่ยวกับส่วนนำเข้า ส่วนประมวลผลและส่วนที่แสดงผล โดยพิจารณารายละเอียดแต่ละส่วน ๆ ว่า มีข้อคำถามใดบ้างที่จะสอบถามผู้เรียน เกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้บทเรียน กล่าวได้ว่า แนวทางนี้เป็นแนวทางที่มีการใช้ประเมินความพึงพอใจมากที่สุด

2. แนวทางการใช้ทฤษฎีประเมินผล อาจประยุกต์ใช้ CIPP Model หรือ Alkin Model เป็นต้น โดยสามารถนำทฤษฎีประเมินผลที่มีอยู่ มากำหนดกรอบในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน เกี่ยวกับสาระ (Context) ส่วนนำเข้า (Input) ส่วนประมวลผล (Process) และผลผลิต (Product) เป็นต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล จะนิยมใช้แบบสอบถามมากกว่าการสัมภาษณ์ โดยการกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้บทเรียนโดยตรง เพื่อประเมินความพึงพอใจหลังจากที่ทดลองใช้บทเรียนแล้ว

ผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นดัชนีบ่งชี้ความพึงพอใจของผู้เรียน สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่ได้จากแบบสอบถาม จะใช้ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ฐานนิยม และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือใช้สถิติเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของผู้เรียนแต่ละกลุ่มก็ได้

แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมี 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย พึงพอใจน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

พึงพอใจมาก ให้คะแนน 4 คะแนน

พึงพอใจปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน

พึงพอใจน้อย ให้คะแนน 2 คะแนน

พึงพอใจน้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

ค่าเฉลี่ยที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแต่ละข้อ แล้วเทียบเกณฑ์การประเมิน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของ Likert ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ต่ำกว่า 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปได้ว่า การประเมินความพึงพอใจ เป็นการประเมินความรู้สึกนึกคิด ความชอบของบุคคลที่มีต่อการทำงาน การปฏิบัติกิจกรรม การเรียนการสอน หรือบทเรียน เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ในการประเมินผลด้านคุณภาพในลักษณะภาพรวมที่ไม่ซับซ้อน โดยมากมักใช้การวัดโดยใช้แบบสอบถาม/แบบประเมิน

Stromborg (1984) ได้เสนอการวัดความพึงพอใจ ทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถาม ซึ่งได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่าน เขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสียคือ การสัมภาษณ์ต้องใช้เวลามาก และอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

2. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้คือ ได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวกรวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ ข้อเสียคือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีความสามารถในการคิด เป็นความพึงพอใจเป็นสภาวะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดของความพึงพอใจได้ แบบสอบถามจึงนิยมสร้างแบบมาตรอันดับ

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจจะสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่ การใช้แบบสอบถามการสัมภาษณ์ และการสังเกต ซึ่งในแต่ละวิธีนั้นก็ทำให้ทราบความคิดเห็น และความพึงพอใจของผู้ถูกวัดว่า มีความพึงพอใจในทางบวกหรือทางลบนั่นเอง ซึ่งในการประเมินครั้งนี้

ผู้ประเมินใช้แบบสอบถาม เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค และโดยการตรวจสอบความพอใจของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเอกสารโครงการ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมตามโครงการ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านภาพรวมของโครงการ

บริบทโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค (2563) ได้เสนอบริบทโรงเรียนบ้านปะโค ไว้ดังนี้

โรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เปิดทำการสอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิสัยทัศน์ (VISION)

โรงเรียนบ้านปะโค ส่งเสริมการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข มีทักษะอาชีพ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (MISSION)

1. โรงเรียนจัดการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดและเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. โรงเรียนจัดการศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทันเทคโนโลยี และมีคุณธรรม ดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข
3. บริหารจัดการการศึกษาโดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม
4. บริหารทักษะอาชีพ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายของโรงเรียน

1. มุ่งเน้นด้านวิชาการโดยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ ให้เกิดเป็นรูปธรรมควบคู่ไปกับการส่งเสริมทักษะอาชีพ การเสริมสร้างวินัย จริยธรรม และเน้นคุณธรรม
 2. ให้ทุกคนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและร่วมดำเนินการพัฒนาโรงเรียน ชุมชนนักเรียน ครู ผู้ปกครอง
 3. เพื่อให้โรงเรียนเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของผู้ปกครองนักเรียนและบุคคลทั่วไป
- กลยุทธ์
1. จัดการศึกษาให้ครอบคลุมด้านวิชาการและทักษะอาชีพ เพื่อความมั่นคงของมนุษย์และของชาติ
 2. จัดการศึกษาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
 3. พัฒนาศักยภาพและคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร
 4. สร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
 5. พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา
 6. จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 7. ปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา

สรุปได้ว่า โรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เปิดทำการสอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวิสัยทัศน์ (VISION) คือ โรงเรียนบ้านปะโค ส่งเสริมการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากล มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข มีทักษะอาชีพ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

กิริติ พรหมนรา และคณะ (2565) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการ ด้านการจัดการทักษะอาชีพและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนบ้านฉลองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินด้านบริบท 2) ประเมินด้านปัจจัยนำเข้า 3) ประเมินด้านกระบวนการ และ 4) ประเมินด้านผลผลิตของโครงการการประเมินโครงการด้านการจัดการทักษะอาชีพและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนบ้านฉลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต โดยใช้รูปแบบการประเมินโครงการชิปปี้ โมเดลของสตาร์เฟิลปิม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้นจำนวน 619 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 5 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา 30 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 15 คน และนักเรียน 569 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ตารางบันทึกคะแนนและแบบสอบถาม จำนวน 4 ฉบับ มีความเชื่อมั่น 0.725 – 0.965 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า 1) การประเมินด้านบริบทของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 3) การประเมินด้านกระบวนการของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ มีผลการประเมินแบบทดสอบด้านทักษะอาชีพทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 และการนำแนวทางทฤษฎีของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยภาพรวมมีนักเรียนได้คะแนนหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรม คิดเป็นร้อยละ 60.00 ความพึงพอใจต่อโครงการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเทียบกับเกณฑ์การตัดสินถือว่าผ่านเกณฑ์ทั้ง 4 ด้าน ควรดำเนินการโครงการด้านการจัดการทักษะอาชีพและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนบ้านฉลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ตต่อไป

เยาวนาตร อินทร์สำเภา และคณะ (2566) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้ ให้แก่เยาวชนในวัยเรียนของสถานศึกษาในตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้ให้แก่เยาวชนในวัยเรียนของสถานศึกษาในตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโครงการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้ให้แก่เยาวชนในวัยเรียนของสถานศึกษาในตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้การประเมินรูปแบบชิปปี้ CIPP Model ตามประเด็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต ประชากรที่ใช้

ในการวิจัยแบ่งเป็น 1) ประชากรที่ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่ได้รับมอบหมายให้มีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมของโครงการ จำนวน 9 โรงเรียนและอาจารย์ผู้รับผิดชอบโครงการ รวมจำนวน 90 คน 2) ประชากรที่ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ คือผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับโครงการร่วมกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบโครงการ รวมจำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโครงการ จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงก์กับประเด็นคำถามตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) จำนวน 5 คน ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง .80 – 1.00 2) แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นแบบตรวจสอบรายการเพื่อประเมินโครงการด้านผลผลิตของโครงการ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงก์กับประเด็นคำถามตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) จำนวน 5 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .80 - 1.00 3) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) ซึ่งประกอบด้วยประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาโครงการโดยมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงก์กับประเด็นคำถามตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) จำนวน 5 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .80 - 1.00 พบว่า 1) ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้ให้แก่เยาวชนในวัยเรียนของสถานศึกษาในตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15, 4.22 และ 4.14 ตามลำดับ ส่วนด้านผลผลิต มีผลผลิต เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดทุกข้อ 2) แนวทางในการพัฒนาโครงการสรุปได้ดังนี้ 2.1) ด้านบริบท ควรมีการจัดโครงการที่เชื่อมโยงกับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรมมีความต่อเนื่องเพื่อทำให้เกิดความร่วมมือทุกภาคส่วน 2.2) ด้านปัจจัยนำเข้า ควรมีการนำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมที่พัฒนาขึ้นต่อยอดสู่กระบวนการวิจัย ตลอดจนการทำผลงานของครูในอนาคต 2.3) ด้านกระบวนการ ควรหาแนวทางในการนิเทศเชิงรุกเพื่อต่อยอดการดำเนินการในการพัฒนาสูตรทักษะอาชีพนำหลักสูตรไปใช้จริง 2.4) ด้านผลผลิต ควรหาแนวทางที่หลากหลายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์/สินค้าที่พัฒนาขึ้น เพื่อสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง

พรพรรณ พิรุณ (2563) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินสภาพแวดล้อมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ โรงเรียนวัดช่องเขาเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น ความเหมาะสมของวัตถุประสงก์ ความสอดคล้องกับนโยบายต้นสังกัดและความเป็นไปได้ของโครงการ 2) ประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ โรงเรียนวัดช่องเขา เกี่ยวกับความพร้อมของบุคลากร ความพร้อมของงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ความเหมาะสม การบริหารจัดการ และหน่วยงานที่สนับสนุนโครงการ

3) ประเมินกระบวนการดำเนินงานของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ โรงเรียนวัดช่องเขา เกี่ยวกับการวางแผน การดำเนินงาน ติดตามกำกับ และประเมินผลนำมาปรับปรุงและพัฒนา

4) ประเมินผลผลิตของโครงการประกอบด้วย 4.1) คุณภาพของการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ โรงเรียนวัดช่องเขา ปีการศึกษา 2563 4.2) พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ โรงเรียนวัดช่องเขา ปีการศึกษา 2563 4.3) ทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนยากจนพิเศษ โรงเรียนวัดช่องเขา ปีการศึกษา 2563 4.4) ความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ผลการประเมินพบว่า 1) ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ โรงเรียนวัดช่องเขา ปีการศึกษา 2563 ด้านสภาพแวดล้อมตามความคิดเห็นของครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมินมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ได้คะแนนรวมเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมิน และเมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน พบว่า กลุ่มครู มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด ($\mu = 4.49$, $\sigma = 0.51$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.50$) อยู่ในระดับมาก 2) ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ โรงเรียนวัดช่องเขา ปีการศึกษา 2563 ด้านปัจจัยนำเข้า ตามความคิดเห็นของครู โดยภาพรวม พบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.49$) 3) ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ โรงเรียนวัดช่องเขา ปีการศึกษา 2563 ด้านกระบวนการ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมทั้งสี่กลุ่มที่ประเมิน มีการปฏิบัติและคุณภาพ อยู่ในระดับมาก-มากที่สุด ได้คะแนนเฉลี่ย 25 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

4) ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ โรงเรียนวัดช่องเขา ปีการศึกษา 2563 เกี่ยวกับคุณภาพของการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ โรงเรียนวัดช่องเขา ปีการศึกษา 2563 จำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คำนวณ และเกณฑ์การประเมินพบว่าทั้ง 5 กลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับมาก – มากที่สุด โดยทุกกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 10 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

อับดุลรอศักดิ์ มณีโสภา (2564) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียนโรงเรียนกำแพงวิทยา ปีการศึกษา 2564 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบริบทของโครงการ ปัจจัยนำเข้าของการดำเนินโครงการ กระบวนการของการดำเนินโครงการ และผลผลิตของโครงการ กลุ่มตัวอย่างในการประเมินโครงการประกอบด้วย นักเรียนโรงเรียนกำแพงวิทยา กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยใช้ระดับชั้นเป็นหน่วยการสุ่ม และสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลาก

ปีการศึกษา 2564 จำนวน 317 คน ครูจำนวน 66 คน ผู้ปกครองผู้ปกครอง กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยใช้ผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2564 จำนวน 317 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ยกเว้นผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้แทนครู จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีทั้งหมด 7 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทุกฉบับ ผลการประเมินพบว่า 1) ผลการประเมินด้านบริบทหรือสภาพแวดล้อมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียนโรงเรียนกำแพงวิทยา ปีการศึกษา 2564 ตามความคิดเห็นของครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คำนวณ 15% พบว่า โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมินมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ได้คะแนนเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ประเมิน พบว่า กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.17, \sigma = 0.44$) ส่วนกลุ่มครู อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\mu = 4.12, \sigma = 0.46$) โดยทุกกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 2) ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12, \sigma = 0.40$) ได้คะแนนเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งภาพรวมและทุกประเด็น ตัวชี้วัดที่ประเมิน เมื่อพิจารณาตามประเด็นตัวชี้วัด พบว่า ด้านหน่วยงานที่สนับสนุนโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28, \sigma = 0.48$) รองลงมา คือ ด้านความพร้อมของบุคลากร อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.21, \sigma = 0.45$) ส่วนด้านความเพียงพอของงบประมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\mu = 3.94, \sigma = 0.49$) 3) ผลการประเมินด้านกระบวนการ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมินมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ได้คะแนนเฉลี่ย 20 ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ประเมิน พบว่า กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.18, \sigma = 0.22$) รองลงมา คือ กลุ่มครู อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13, \sigma = 0.44$) ส่วนกลุ่มนักเรียนและกลุ่มผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน คือ กลุ่มนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08, \sigma = 0.52$) และกลุ่มผู้ปกครอง อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\mu = 4.08, \sigma = 0.55$) โดยทุกกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 20 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 4) ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการเกี่ยวกับคุณภาพในการดำเนินโครงการ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมินมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ได้คะแนนเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ประเมิน พบว่า กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29, \sigma = 0.28$) รองลงมา คือ กลุ่มนักเรียนมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.09, \sigma = 0.43$) และกลุ่มผู้ปกครอง มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08, \sigma = 0.43$) ส่วนกลุ่มครู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีคุณภาพอยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\mu = 3.93, \sigma = 0.42$) โดยทุกกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ประทีป มีเอียด (2563) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน โรงเรียนบ้านทุ่งไคร้ ปีการศึกษา 2563 มีวัตถุประสงค์

1) เพื่อประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) การประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจาก
ภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563 2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้า
(Input Evaluation) การประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน
โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563 3) เพื่อประเมินกระบวนการดำเนินงาน (Process
Evaluation) การประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน
โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563 4) เพื่อประเมินผลผลิต (Product Evaluation) การประเมิน
โครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่
ปีการศึกษา 2563 ประชากรที่ใช้ในการประเมิน รวมทั้งหมดจำนวน 196 คน ประกอบด้วย
ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 16 คน คณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานจำนวน 7 คน ผู้ปกครอง จำนวน 81 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวน
83 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผล
การประเมิน พบว่า 1) ผลการประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน
โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563 ในด้านสภาพแวดล้อม (Context) ตามความคิดเห็นของ
ผู้ทรงคุณวุฒิครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ใน
ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ผ่านเกณฑ์การ
ประเมินซึ่งกำหนดไว้ที่ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป มีความเหมาะสมผ่านเกณฑ์การประเมินที่จะดำเนินการ
ต่อไป 2) ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input) โครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญา
ท้องถิ่นของนักเรียน โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิครูและ
บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ใน
ระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 ผ่านเกณฑ์การประเมินซึ่ง
กำหนดไว้ที่ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป มีความเหมาะสมผ่านเกณฑ์การประเมินที่จะดำเนินการต่อไป
3) ผลการประเมินด้านกระบวนการ(Process) โครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
ของนักเรียน โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563 ตามความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการ
ศึกษา ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ผ่านเกณฑ์การประเมินซึ่งกำหนดไว้ที่ค่าเฉลี่ย
3.50 ขึ้นไป และ 4) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจาก
ภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563 ในด้านผลผลิต (Product)
ตามความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น
พื้นฐาน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 0.52 ผ่านเกณฑ์การประเมินซึ่งกำหนดไว้ที่ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป

โสภณ สุธรรม (2564) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาทักษะ
ชีวิตและทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านแม่แรม จังหวัดแพร่ วัตถุประสงค์เพื่อประเมิน
1) ความเหมาะสมด้านบริบท (Context Evaluation) 2) ความพร้อมด้านปัจจัยนำเข้า (Input
Evaluation) 3) ความเหมาะสมในการดำเนินงานด้านกระบวนการ (Process Evaluation)

4) ด้านผลผลิต (Product Evaluation) ของโครงการ และ 5) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อโครงการพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพของนักเรียน โรงเรียนบ้านแม่แรม จังหวัดแพร่ โดยใช้รูปแบบการประเมิน แบบ CIPP Model มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบในการประเมินโครงการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 16 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านแม่แรม จำนวน 15 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 63 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 63 คน รวมทั้งหมด 157 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ผลการประเมินตามโครงการสรุปได้ว่า 1) ผลการประเมินด้านบริบท พบว่าโดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการพบว่า รายการที่ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โครงการมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตในชุมชน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การกำหนดขั้นตอนของการดำเนินงานตามโครงการมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา และรายการที่ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญให้การสนับสนุนโครงการ อยู่ในระดับมาก 2) ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า พบว่าโดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่ารายการที่ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการจัดกิจกรรมและกำหนดบทบาทหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีความสามารถดำเนินโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก และวิทยากรบุคคลภายนอก หรือวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความรู้ทักษะความถนัดในกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และรายการที่ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมของโครงการ อยู่ในระดับมาก 3) ผลการประเมินด้านกระบวนการ พบว่าโดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่ารายการที่ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การเลี้ยงสัตว์/ปลูกผักตามฤดูกาล อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก และทุกกิจกรรมมีการดำเนินงานตามโครงการ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการจัดแสดง เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานของนักเรียน อยู่ในระดับมาก และ 4) ผลการประเมินด้านผลผลิตที่เกิดกับนักเรียน พบว่าโดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละรายการพบว่า รายการที่ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนมีสุขภาพจิตที่ดี แจ่มใส ร่าเริง เบิกบาน มีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ อยู่ในระดับมาก และนักเรียนทำงานและเรียนรู้อย่างตั้งใจ อดทน ขยันหมั่นเพียร นักเรียนได้พัฒนาการทำงานด้วยกระบวนการกลุ่ม ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนได้ฝึกและมีทักษะอาชีพที่สนใจ อยู่ในระดับมาก

กมลนันท์ บุญกล้า (2559) ได้ศึกษาการประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชีว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียน บ้านหนองปลาชีว สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม ซึ่งแบ่งการประเมินออกเป็น 4 ประเภท คือ การประเมินสภาวะแวดล้อมการประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการดำเนินงาน การประเมินผลผลิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอน จำนวน 14 คน และนักเรียน จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัย พบว่า 1. การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชีว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชีว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ด้านสภาวะแวดล้อม (Context evaluation) ผลการประเมิน พบว่า มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก 3. การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชีว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input evaluation) ผลการประเมิน พบว่า มีความเพียงพอ เหมาะสมอยู่ในระดับมาก 4. การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชีว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process evaluation) ผลการประเมิน พบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก 5. การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชีว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ด้านผลผลิต (Product evaluation) ผลการประเมินพบว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก

เอกชัย ศรีวิไล (2560) ได้ศึกษาการประเมินโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โรงเรียนนาร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 6 โดยใช้รูปแบบประเมิน 360 องศา การวิจัยในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โรงเรียนนาร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 6 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ 360 องศา ตามกรอบการประเมิน ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลลัพธ์ กลุ่มตัวอย่างในการประเมิน ประกอบด้วย 1) ศึกษานิเทศก์ จำนวน 6 คน 2) ผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนนาร่องโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 6 จำนวน 19 คน 3) ครูผู้สอน จำนวน 162 คน 4) นักเรียน จำนวน 380 คน 5) ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 380 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 947 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินโครงการ และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา พรรณนาวิเคราะห์ และสร้างข้อสรุป ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการประเมินโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โรงเรียนนาร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 6 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ 360 องศาโดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก 2. ผลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครอง จำนวน 18 คน พบว่า 2.1) ด้านปัจจัยนำเข้า มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถทำให้นักเรียน

มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ได้ 2.2) ด้านกระบวนการ สามารถพัฒนาผู้เรียนด้านพุทธิศึกษา ด้านจริยศึกษา ด้านหัตถศึกษา และด้านพลศึกษาได้มาก 2.3) ด้านผลลัพธ์ ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนและครูผู้สอนมากขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนพฤติกรรมนักเรียนมีความกล้าแสดงออก กล้าพูดมากขึ้น ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญมากขึ้น ผู้ปกครองมีความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ปานกลาง 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ พบข้อเสนอแนะที่มีความถี่เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ควรมีการทบทวนหลังการปฏิบัติงาน (AAR) อย่างต่อเนื่องและนำผลไปพัฒนาการจัดกิจกรรม ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ควรสร้างความตระหนักและความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ให้ครูผู้สอนทุกคน และควรมีการวัดผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และนำผลไปใช้ในการตัดสินใจผลการเรียนด้วย

พัชรินทร์ หาโกสีย์ (2562) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียงของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียงของผู้เรียน และเพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียงของผู้เรียน สำหรับสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านอยู่อย่างพอเพียงของผู้เรียน จากการศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศจากหน่วยงานที่มีวิธีที่ดี ในการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านอยู่อย่างพอเพียงของผู้เรียน จำนวน 3 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่างพอเพียง แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านอยู่อย่างพอเพียงของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1. องค์ประกอบและตัวชี้วัด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านอยู่อย่างพอเพียงของผู้เรียนประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 30 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ความพอประมาณ ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด 2) ความมีเหตุผล ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด 3) ความมีภูมิคุ้มกันที่ดีประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด 4) ความรู้ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด และ 5) คุณธรรมประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด 2. แนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านอยู่อย่างพอเพียงของผู้เรียนประกอบด้วย 4 ด้าน 18 แนวทาง ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาประกอบด้วย 6 แนวทาง 2) ด้านการจัดการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย 3 แนวทาง 3) ด้านการพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย 6 แนวทาง และ 4) ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วย 3 แนวทาง การประเมินแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านอยู่อย่างพอเพียงของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิโดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ภัทรนิษฐ์ วงศ์บุญญฤทธิ์, สุระศักดิ์ ฉายขุนทด และไกร เกษทัน (2563) ได้ประเมินโครงการเรื่อง การประเมินผลโครงการ การพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต จิตสาธารณะและธรรมแห่ง

ใจด้วย S & S Model และวิถี ทอ.บ. ตามรอยพ่ออย่างยั่งยืน การประเมินผลโครงการการพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต จิตสาธารณะ และธรรมแห่งใจด้วย S & S Model กับวิถี ทอ.บ. ตามรอยพ่ออย่างยั่งยืน ของโรงเรียนทหารอากาศบำรุง จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อการประเมินโครงการในด้านสถานะแวดล้อมของโครงการ ปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ กระบวนการของโครงการ และผลผลิตของโครงการ และศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ โดยใช้รูปแบบ CIPP Model กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษาฝึกประสบการณ์ นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่ายผู้ปกครอง และผู้ปกครองนักเรียน รวมทั้งสิ้น 252 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินผลโครงการ จำนวน 3 ชุด แบ่งออกเป็น แบบประเมินสำหรับ 1) ครูและบุคลากรทางการศึกษา และนักศึกษาฝึกประสบการณ์ 2) นักเรียน และ 3) คณะกรรมการสถานศึกษาเครือข่ายผู้ปกครอง และผู้ปกครองนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมิน พบว่า ด้านสถานะแวดล้อมของโครงการ ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ และด้านผลผลิตของโครงการของกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก และปัญหาที่พบ คือ บางกิจกรรมผู้เข้าร่วมบางส่วนยังขาดความเข้าใจ ช่วงเวลาในการจัดบางกิจกรรมไม่สอดคล้องกับการเรียนการสอน และผู้ปกครองบางส่วนมีส่วนร่วม

ในกิจกรรมน้อยเกินไปส่วนข้อเสนอแนะ คือ 1) สถานศึกษาควรดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง 2) ผู้บริหารควรพัฒนา สนับสนุนและสร้างความร่วมมือในการดำเนินโครงการ 3) ควรจัดระบบการประสานงานภายในให้ชัดเจน สร้างความเข้าใจระหว่างกันให้มากขึ้น และ 4) ควรประสานความร่วมมือในการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอกให้เพิ่มมากขึ้น

โอลดา แถวโพธิ์ (2563) ได้ประเมินโครงการเรื่อง การประเมินโครงการ: โครงการ ศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของโรงเรียนวัดไร่ขิง (สุนทรอุทิศ) การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินโครงการศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนวัดไร่ขิง (สุนทรอุทิศ) ด้านบริบท 2) ด้านปัจจัยนำเข้า 3) ด้านกระบวนการ 4) ด้านผลผลิต กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรโรงเรียนวัดไร่ขิง (สุนทรอุทิศ) ประกอบด้วย ผู้บริหาร 1 คน ครู 24 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 คน และนักเรียน 231 คนรวมทั้งสิ้นจำนวน 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า การประเมินโครงการศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของโรงเรียนวัดไร่ขิง (สุนทรอุทิศ) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านบริบท ด้านกระบวนการ ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านผลผลิต แนวทางการพัฒนาการดำเนินโครงการศาสตร์พระราชา เพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของโรงเรียนวัดไร่ขิง (สุนทรอุทิศ) ควรดำเนินการ ดังนี้ 1) ด้านบริบท โรงเรียนควรมีการวิเคราะห์ศักยภาพของโรงเรียนและชุมชน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมของโรงเรียนในทุก ๆ ด้าน 2) ด้านปัจจัยนำเข้า ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการโครงการ มีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับความรู้

และความสามารถในการดำเนินงานโครงการอย่างต่อเนื่อง 3) ด้านกระบวนการผู้บริหารสถานศึกษา ควรสนับสนุนให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการโครงการ มีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับความรู้และความสามารถในการดำเนินงานโครงการอย่างต่อเนื่อง 4) ด้านผลผลิต โรงเรียนควรจัดกิจกรรมโครงการที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ณัฐฉัตร สัพโส (2564) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 และเปรียบเทียบความคิดเห็น เรื่อง การบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 โดยจำแนกตามระดับการศึกษาและขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 จำนวน 263 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบแบบเอฟ และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีเชฟเฟผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา และด้านผลลัพธ์หรือภาพความสำเร็จตามลำดับ ซึ่งทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสถานศึกษา ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Hargrave (2004) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานกับนักเรียนประถมศึกษา ผลการศึกษา พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานจะช่วยกระตุ้นนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการทำงานได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานมีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย และพัฒนาความสามารถในการทำงานของนักเรียน โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ทำให้การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานส่งผลให้เกิดผลสำเร็จในเชิงบวกกับผู้เรียนนักเรียน โดยผ่านการกิจกรรมที่นักเรียนจะเรียนรู้ ได้เสนอปัญหาที่นักเรียนสนใจจะทำ และเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงาน ได้พัฒนาความคิดและการปรับปรุงงานที่ได้รับมอบหมาย และสามารถเชื่อมโยงไปสู่ความเป็นจริงภายนอกได้

Bunyanin (2009) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาสื่อมืออาชีพบนเว็บ (WBOD) โดยกระทรวงการศึกษาแห่งชาติ (MoNE) ตามแบบทฤษฎีชิป CIPP ของ Stufflebeam และระดับการประเมินของ Guskey ในภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ปี 2009 โดยใช้กับครู 37 คนและผู้ฝึก 4 คนข้อมูล

เชิงปริมาณเก็บรวบรวมสองรูปแบบจากแบบสอบถาม ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมจากการ
 โฟกัสกรุ๊ปและการสัมภาษณ์บุคคล ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา
 ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษา พบว่า โครงการไม่มีการวิเคราะห์
 ความต้องการ ครูไม่เต็มใจที่จะใช้โปรแกรมและในตอนท้ายของการดำเนินโครงการ ครูไม่ได้มีการ
 เตรียมตัวเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเว็บไซต์การสอน แม้ว่าความจริงครูถูกรวบอยู่ในวัตถุประสงค์
 ของโครงการ นอกจากนั้นยังพบว่า ครูไม่ได้พัฒนาสื่อการสอนตามเว็บดังกล่าวด้วยเหตุผล เช่น
 หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ความง่ายในการใช้งาน/ความพร้อมของสื่อวัสดุอุปกรณ์ และ
 การรับรู้ของการพัฒนาสื่อตามเว็บ เป็นงานที่ทำให้ทนายต้องใช้ความเชี่ยวชาญและการทำงานเป็นทีม
 การศึกษา พบว่า โครงการพัฒนาสื่อบนเว็บ (WBCD) ไม่สามารถตอบวัตถุประสงค์ได้ และโครงการ
 ไม่เพียงพอในการส่งเสริมครูผู้สอนให้บูรณาการสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยี มีข้อเสนอแนะว่าโครงการ
 WBCD ควรจะดำเนินอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมทุกเนื้อหาวิชามากกว่าจะจัดในช่วงเวลาสั้น ๆ

Donatella, et al (2010) ได้ศึกษาสำรวจแง่มุมและตัวชี้วัดที่ใช้กันมากที่สุดในการ
 ประเมินคุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกันในประเทศ โดยเปรียบเทียบทั้งหมด 12 รัฐ อธิบายโดยใช้
 รูปแบบชิปปี้ (Cipp Model) รูปแบบนี้อธิบาย 4 ตอน : บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และ
 ผลผลิต แต่ละตอนแบ่งออกเป็นข้อมูลสารสนเทศค้นคว้า (เช่น ปัจจัยนำเข้า อธิบายเกี่ยวกับบุคคล
 ทรัพยากรการเงินและวัสดุ) ตามแบบชิปปี้ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการเปรียบเทียบคุณภาพ
 ตัวชี้วัดที่ออกแบบและดำเนินการ ระบบนี้มีการขับเคลื่อนและง่ายต่อการปรับปรุง ใช้ฐานข้อมูล
 เปรียบเทียบความไปได้เปรียบเทียบกับประเทศตามเกณฑ์หลายข้อ (เช่น หัวข้อหลักตามรูปแบบชิปปี้
 ระดับ ISCEO ระดับของการเก็บรวบรวมข้อมูล) เป็นฐานข้อมูลให้กับประชาชนและออกแบบสำหรับ
 นักวิจัยและนักวิชาการผู้มีอำนาจตัดสินใจ การเปรียบเทียบแรกแสดงว่า กระบวนการในระดับชั้น
 เรียนไม่ค่อยมีการพิจารณาในขณะที่ทรัพยากรการเงินของประชาชนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 จะรวมอยู่ด้วยกันเสมอ ผลการศึกษาสรุปอภิปรายผล ยังเป็นข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าใน
 อนาคตที่มุ่งกำหนดตัวชี้วัดสำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาต่อไป

Christine Joy Basham (2011) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพในปัจจุบัน
 สำหรับนักเรียนเกรด 13 ว่ามีประโยชน์สำหรับนักเรียนหรือไม่ ในช่วงระหว่างที่รอการตัดสินใจในการ
 เลือกแนวทางการศึกษาของนักเรียน โดยมีการศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะแนวด้าน
 อาชีพซึ่งเป็นหลักสูตรที่กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการตรวจสอบและพิจารณาคุณสมบัติของ
 วิชาชีพ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนต้องการการให้คำปรึกษา คำแนะนำเพื่อที่จะทำการตัดสินใจ
 เกี่ยวกับอาชีพ และสิ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองควรได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
 อาชีพใด ๆ โดยมีผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการอาชีพ และควรให้ความสำคัญกับครู
 ที่ปรึกษาและการจัดการบริหารหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

Nooshin Mohebbi. et al (2011) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้รูปแบบการ
 ประเมิน CIPP Model สำหรับการประเมินวาระเป็นหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขา
 วิทยาศาสตร์การแพทย์อิหร่าน มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ พบว่า ด้านบริบทของหลักสูตรการศึกษา

มีค่าคะแนน 3.20 ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรมีค่าคะแนน 3.43 ในระดับปานกลาง กระบวนการของหลักสูตร : ผลที่เกี่ยวข้องกับส่วนนี้จะดำเนินการโดยการประเมินกระบวนการของการศึกษามีค่าคะแนน 3.19 ในระดับปานกลาง ด้านผลผลิตของหลักสูตรมีค่าคะแนน 3.38 ในระดับปานกลาง

Jansen (2013) ได้ศึกษาทักษะชีวิตที่ช่วยให้มีความยืดหยุ่น: โปรไฟล์ของวัยรุ่นจากชุมชนผิวสีในเคมเบอร์ลีย์ ทักษะชีวิตและอาชีพ ได้ให้ความสำคัญกับความยืดหยุ่น คือ การปรับตัวเพื่อการเปลี่ยนแปลงและการดำเนินชีวิต กำหนดเกี่ยวกับเวลาเพื่อเป้าหมาย โดยเฉพาะวัยรุ่นมีการตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาจะคำนึงถึงเรื่องเวลาที่วางไว้ นอกจากนี้ ด้านการสื่อสารเป็นทักษะทางสังคมที่จะพัฒนาการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ช่วงวัยรุ่นมีพัฒนาการทั้งร่างกายและจิตใจ อาจมี 48 พฤติกรรมเสี่ยงได้ ถ้ามีการส่งเสริมทักษะเพื่อช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยง มีการบูรณาการกับอาชีพในกลุ่ม วัยรุ่น นักวิจัยประยุกต์ใช้แบบสอบถามเชิงสถานการณ์ พบว่า ผู้เรียนมีความรู้และการใช้ทักษะชีวิตและ อาชีพที่แตกต่างกัน ตั้งข้อสังเกตว่าการประยุกต์ใช้ทักษะการสื่อสาร และการบริหารเวลาเกี่ยวข้องกับความสามารถ ซึ่งผลการวิจัยไปพัฒนาชุมชนเพื่อช่วยให้กลุ่มวัยรุ่นสามารถประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาตนเอง

Eric Conrad (2015) ได้ศึกษาตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรสุขภาพมหาวิทยาลัย ด้วยรูปแบบประเมินแบบชิป Cipp Model เป็นวิธีพัฒนาองค์ประกอบบริการเรียนรู้แบบบูรณาการ ขั้นตอนการศึกษา ใช้รูปแบบชิป ใน 2 ภาคเรียนของหลักสูตรระดับปริญญาตรี ด้านสุขภาพ ในการออกแบบและประเมินผลการดำเนินงานด้านป้องกันยาเสพติดและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในมหาวิทยาลัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS เพื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการประเมินผลกระทบต่อการเรียนการสอน ผลการศึกษา พบว่าเมื่อเสร็จสิ้นโครงการบริการเรียนรู้ นักศึกษาที่ประยุกต์ใช้หลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสุขภาพในชุมชนที่ได้รับการแต่งตั้ง 7 พื้นที่รับผิดชอบ มีความสามารถในการพัฒนาทักษะเฉพาะสมรรถนะและจุดมุ่งมองที่จำเป็น โดยผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่ใกล้ชิดที่สุดที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรนี้สรุปได้ว่า การศึกษาประเมินมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บริการเรียนรู้องค์ความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพที่เพิ่มขึ้นปรับปรุงเนื้อหาและนำมาใช้กับนักศึกษาเพิ่มขึ้น ข้อเสนอแนะเนื่องจากศักยภาพในการเสริมสร้างความเข้าใจของนักศึกษาและการประยุกต์ใช้วัสดุการศึกษาสุขภาพมีความสำคัญเช่นเดียวกับการสร้างและรักษาความร่วมมือกับชุมชน การบริการเรียนรู้ถือว่ามีความสำคัญมากและควรได้รับการพิจารณาเป็นวิธีการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยต่อไป

Fadly Azhar (2015) ได้ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ประเมินโดยอาจารย์ 127คน (สุ่มแบบเจาะจง) คือ อาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ และ อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในเมืองเปกนาร์ ประเทศอินโดนีเซีย โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า ในด้านบริบท และปัจจัยนำเข้า อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกระบวนการ ประเมินจากลักษณะการแสดงออก แฟ้มสะสมผลงาน เกณฑ์การให้คะแนน ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น เป็นตารางข้อมูล การวิเคราะห์ และด้านผลผลิต ในระดับปานกลาง

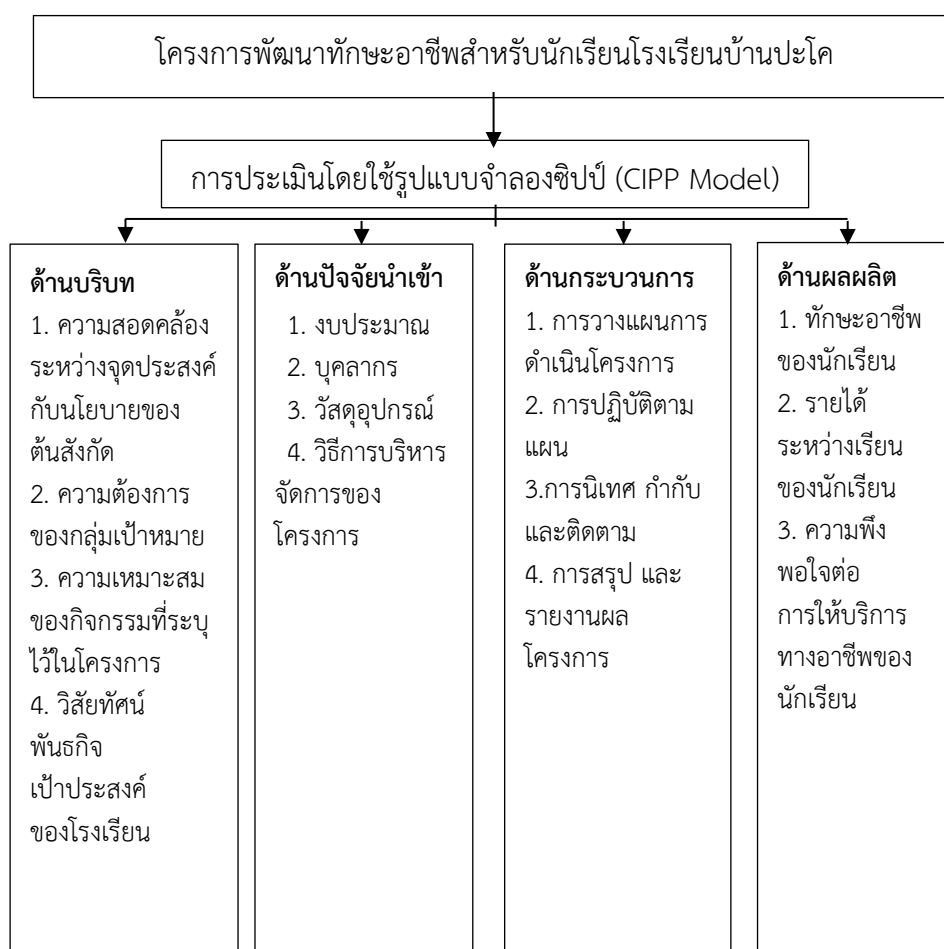
Shamsa Aziz, Munazza Mahmood, และ Zahra Rehman. (2018) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การนำแบบจำลอง CIPP ไปปฏิบัติเพื่อการประเมินคุณภาพระดับโรงเรียน: กรณีศึกษา ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนที่มีสวัสดิการกลุ่ม เน้นการศึกษาที่มีคุณภาพโดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยีขั้นสูง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ หลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกลยุทธ์การสอนและการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม พบว่า ครูให้ความสำคัญกับงานภาคทฤษฎีและการเรียนรู้แบบท่องจำมากขึ้น ซึ่งสร้างแรงกดดันให้กับนักเรียน และส่งผลเสียต่อความสามารถทางปัญญาของพวกเขา นอกจากนี้ยังขาดพื้นที่ที่เหมาะสม สภาพแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ และโรงเรียนตั้งอยู่ในอาคารเช่า

Yuliana Retno Dwi, Haryono, และ Totok Sumaryanto Florentinus (2018) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินด้วยแบบจำลอง CIPP ในการดำเนินการศึกษาลักษณะนิสัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัย พบว่า 1) พื้นฐานการจัดทำการศึกษาลักษณะนิสัยมีโครงสร้างดี แต่ขาดด้านนโยบายโรงเรียน 2) ทรัพยากรสนับสนุนเพียงพอ แต่ต้องการให้ครูช่วยเหลือนักเรียนกรณีพิเศษ 3) การดำเนินการศึกษาลักษณะนิสัยยังถูกประเมินในแต่ละกิจกรรม 4) สำหรับผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาด้านลักษณะนิสัย นักเรียนไม่สามารถตีความเหตุการณ์และการกระทำที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึทางศีลธรรมได้ โดยทั่วไปแล้วการศึกษานี้เป็นประโยชน์สำหรับโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง รัฐบาล และนักวิจัยในการสร้างนวัตกรรมในการนำไปปฏิบัติและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษาลักษณะนิสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับโรงเรียนที่เน้นการสอนด้านศาสนา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ ทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การประเมินโครงการโดยประยุกต์ใช้การประเมินรูปแบบซีบีบี CIPP Model เป็นการประเมินโครงการ เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะสำหรับนำมาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจในด้านบริบทด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ที่มุ่งค้นหาคำตอบในการประเมินโครงการว่าประสบความสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลผลิตของโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ และส่วนขยายมุ่งตอบในส่วนที่เป็นมิติการประเมินที่เพิ่มขึ้นนี้ มีความหมายครอบคลุมรวมถึงการประเมินผลผลิตเดิมและการประเมินผลลัพธ์ แต่ละมิติผลการดำเนินงานโครงการคุ้มค่าเพียงใด เพื่อที่จะนำมาเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการตัดสินใจ ในการบริหารจัดการโครงการให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความพึงพอใจยิ่งขึ้นต่อไป ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินจึงใช้การประเมินแบบ CIPP Model ในการประเมินโครงการครั้งนี้

7. สรุปกรอบแนวคิดการประเมินโครงการ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้รายงานสนใจที่จะประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยใช้รูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ตามกรอบการประเมินทั้ง 4 ด้าน ดังภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบที่ 2 กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในครั้งนี้ เป็นการประเมิน โดยใช้รูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ผู้ประเมินได้ดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมินโครงการ มีขั้นตอนดำเนินงาน ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินโครงการและกรอบการประเมิน
2. กลุ่มเป้าหมาย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ
4. ระยะเวลาในการประเมินโครงการ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบการประเมินโครงการและกรอบการประเมิน

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ได้กำหนดรูปแบบการประเมินโครงการและกรอบการประเมิน ดังนี้

1.1 รูปแบบการประเมิน

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในครั้งนี้ ใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, D.L. 1993) ซึ่งประเมินใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบทของโครงการ (Context Evaluation) ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ (Input Evaluation) ด้านกระบวนการของโครงการ (Process Evaluation) และด้านผลผลิตของโครงการ (Product Evaluation)

1.2 กรอบการประเมิน

กรอบการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค สรุปได้ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงกรอบการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ	ประเด็นการประเมิน	แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
1. เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค	ความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการ	- ครู	- แบบประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เกณฑ์การตัดสินพิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่ามีความเหมาะสม
2. เพื่อประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค	ความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินโครงการ	- ครู	- แบบประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เกณฑ์การตัดสินพิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่ามีความเหมาะสม
3. เพื่อประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค	ความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินโครงการ	- ครู	- แบบประเมิน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เกณฑ์การตัดสินพิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่ามีความเหมาะสม

ตารางที่ 1 แสดงกรอบการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ	ประเด็นการประเมิน	แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
4. เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค	4.1 ทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค	- ครู	แบบประเมินทักษะอาชีพ	ค่าร้อยละ	เกณฑ์การตัดสินพิจารณาจากนักเรียนมีทักษะอาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่านักเรียนมีทักษะอาชีพผ่านเกณฑ์การประเมิน
	4.2 รายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียน	ค่าร้อยละ	ถาม ผู้รู้
	4.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพ	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	แบบสอบถาม	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เกณฑ์การตัดสินพิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่ามีความพึงพอใจผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ประกอบด้วย ครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในปีการศึกษา 2563 จำนวน ดังนี้

2.1 ครูโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน 19 คน

2.2 นักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 167 คน

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ปีการศึกษา 2563

รายการ	จำนวน		รวม
	ชาย	หญิง	
1. ครู			19
2. นักเรียน			
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	15	10	25
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	22	14	36
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	14	15	29
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	6	10	16
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	15	14	29
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	18	14	32
รวม	90	77	167

3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ

3.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามสำหรับครู ด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ด้านกระบวนการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการ จำนวน 4 ฉบับ และด้านผลผลิตของโครงการ 3 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนสำหรับครู จำนวน 1 ฉบับ 2) แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จำนวน 1 ฉบับ รายละเอียด ดังนี้

ฉบับที่ 1 สำหรับครู แบบสอบถามการประเมินโครงการ ด้านบริบทของโครงการ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

ฉบับที่ 2 สำหรับครู แบบสอบถามการประเมินโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

ฉบับที่ 3 สำหรับครู แบบสอบถามการประเมินโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

ฉบับที่ 4 สำหรับครู แบบสอบถามการประเมินโครงการ ด้านผลผลิตของโครงการ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

ฉบับที่ 5 สำหรับครู แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เรื่องเกี่ยวกับทักษะอาชีพที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

ฉบับที่ 6 สำหรับนักเรียน แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน
โรงเรียนบ้านปะโค

ฉบับที่ 7 สำหรับนักเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ
ให้บริการทางวิชาชีพจากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

3.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ

การสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการประเมินโครงการ
พัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียน
บ้านปะโค จำนวน 7 ฉบับ ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กับโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครื่องมือวิจัยและ
การประเมินโครงการ

1.3 กำหนดกรอบและแนวคิดการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ในด้าน
บริบทโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าโครงการ ด้านกระบวนการโครงการและด้านผลผลิตของโครงการ

ฉบับที่ 1 สำหรับครู แบบสอบถามการประเมินด้านบริบทของโครงการ
แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินด้านบริบทของโครงการ

เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการ
เป็นแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

ฉบับที่ 2 สำหรับครู แบบสอบถามการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าโครงการ
แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าเป็นแบบ

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการ
เป็นแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

ฉบับที่ 3 สำหรับครู แบบสอบถามการประเมินด้านกระบวนการโครงการ
แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินด้านกระบวนการเป็นแบบ

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการ
เป็นแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

ฉบับที่ 4 สำหรับครู แบบสอบถามการประเมินด้านผลผลิตโครงการ แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินด้านผลผลิตโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประเมินทักษะอาชีพตามโครงการเป็นแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

โดยแบบประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และได้กำหนดน้ำหนักคะแนนตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยมีระดับการประเมิน ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยตรวจให้คะแนนระดับความเหมาะสมตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ความหมาย

4.51–5.00 หมายถึง ครูมีความคิดว่าเป็นมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50 หมายถึง ครูมีความคิดว่าเป็นมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

2.51–3.50 หมายถึง ครูมีความคิดว่าเป็นมีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง ครูมีความคิดว่าเป็นมีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง ครูมีความคิดว่าเป็นมีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ทั้ง 4 ด้าน ในการประเมินโครงการครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่า โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีความเหมาะสมสามารถนำไปพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ต่อไปได้

ฉบับที่ 5 สำหรับครู แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินด้านผลผลิตโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้ความคิด จำนวน 5 ข้อ ด้านความสามารถในการแสวงหาโอกาส จำนวน 5 ข้อ และ ด้านความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประเมินทักษะอาชีพตามโครงการเป็นแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

โดยแบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และได้กำหนดน้ำหนักคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยมีระดับการประเมิน ดังนี้

- 5 หมายถึง นักเรียนมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง นักเรียนมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง นักเรียนมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง นักเรียนมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง นักเรียนมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยตรวจให้คะแนนระดับทักษะอาชีพของนักเรียน ตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51–5.00	นักเรียนมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด
3.51–4.50	นักเรียนมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับมาก
2.51–3.50	นักเรียนมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง
1.51–2.50	นักเรียนมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับน้อย
1.00–1.50	นักเรียนมีทักษะอาชีพ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของการมีทักษะอาชีพของนักเรียนในการประเมินโครงการครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่า นักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีทักษะอาชีพ สามารถนำไปพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ต่อไปได้

1. โดยผู้ประเมินศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินทักษะอาชีพจากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) และกำหนดกรอบแนวทางการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ประกอบด้วย ด้านความรู้ความคิด จำนวน 5 ข้อ ด้านความสามารถในการแสวงหาโอกาส จำนวน 5 ข้อ และด้านความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ จำนวน 5 ข้อ

2. สร้างเครื่องมือประเมินทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่ครอบคลุม 3 ด้าน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย

2.1 ด้านความรู้ความคิด จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

- 1. มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์
- 2. มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์
- 3. สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- 4. มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้
- 5. ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้อย่างเหมาะสม

2.2 ด้านความสามารถในการแสวงหาโอกาส จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

1. มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
2. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย
3. มีความสามารถในการขึ้นนำตนเอง
4. มีความสามารถในการตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง
5. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ

2.3 ด้านความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

1. มีความสามารถในการผลิตผลงาน
2. สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้
3. มีเป้าหมายและทำให้บรรลุเป้าหมาย
4. มีความสามารถในการจัดการภาระงานที่ได้รับ
5. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

ฉบับที่ 6 สำหรับนักเรียน เป็นแบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เป็นแบบบันทึกรายได้ตามโครงการที่นักเรียนเข้าร่วมโครงการ

ฉบับที่ 7 สำหรับนักเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพจากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพจากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านเอกสารโครงการด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมตามโครงการ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลและด้านภาพรวมของโครงการ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความพึงพอใจต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

1.4 นำเครื่องมือที่สร้างไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อารีรัตน์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย คุณวุฒิ Ph.D (Educational Administration) Mississippi State University, US ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา

2. นางสาว จันทรเสนา ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา เชี่ยวชาญ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

คุณวุฒิ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา

3. ดร.เดชาวิชัย พิมพ์โคตร ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัย
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย คุณวุฒิ ปร.ด. (การบริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา

4. ดร.ขวัญฤดี ไชยชาญ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยเทคนิคชำนาญการ
พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 คุณวุฒิ ปร.ด. (วิจัยและ
การประเมินผลการจัดการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและ
ประเมินผลการศึกษา

5. ดร.สุภาวดี ปกครอง ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยเทคนิคชำนาญการ
พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 คุณวุฒิ ค.ม. (วิจัยและประเมินผล
การศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย และ กศ.ด (การบริหารและพัฒนาการศึกษา) มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

ตรวจสอบและแก้ไขด้านเนื้อหาให้เกิดความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity)
ความเหมาะสมด้านภาษาและความชัดเจนของคำถาม แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ
เครื่องมือ (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้
(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2550)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าประเด็นการประเมินนั้นมีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าประเด็นการประเมินนั้นมีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าประเด็นการประเมินนั้นไม่มีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ นำคะแนนการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณดัชนีความสอดคล้องจากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ หมายถึง คะแนนรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป
(บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามการประเมินด้านบริบทของโครงการ ได้ค่าดัชนีความ
สอดคล้องความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.8-1.00

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ได้ค่าดัชนี
ความสอดคล้องความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.8-1.00

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามการประเมินด้านกระบวนการของโครงการ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.8-1.00

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ประกอบด้วยแบบสอบถามการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.8-1.00

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ เกี่ยวกับการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ประกอบด้วยแบบสอบถามการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.8-1.00

ฉบับที่ 6 แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ฉบับที่ 7 แบบสอบถามการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพจากโครงการ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.8-1.00

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามประเด็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับประเด็นการสอบถาม (IOC) เกณฑ์การตัดสินค่า IOC มีค่า 0.50-1.00 พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.8-1.00

1.5 ผู้ประเมินนำแบบสอบถามการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ไปทดลอง (Try Out) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน จำแนกเป็น ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 15 คน นักเรียน จำนวน 15 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามแต่ละข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ คือ ตั้งแต่ 0.20-1.00 มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) เกณฑ์ที่กำหนดคือตั้งแต่ 0.71 ขึ้นไป (บุญชุมศรีสะอาด, 2560) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม อยู่ระหว่าง 0.731-0.991 รายละเอียด ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามการประเมิน ด้านบริบทของโครงการ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.796

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามการประเมิน ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.794

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามการประเมิน ด้านกระบวนการของโครงการ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.752

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามการประเมิน ด้านผลผลิตของโครงการ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.731

ฉบับที่ 5 แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.785

ฉบับที่ 6 แบบบันทึกรายได้ของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

ฉบับที่ 7 แบบสอบถามการประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการทางวิชาชีพจากโครงการ ตอนที่ 2 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.991 และตอนที่ 3 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.901

2. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพ วุฒิการศึกษา และอายุ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และได้กำหนดน้ำหนักคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยระดับการประเมิน ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยตรวจให้คะแนนระดับความพึงพอใจ ตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ความหมาย

4.51–5.00 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.51–3.50 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51–2.50 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในการประเมินโครงการครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่า นักเรียน มีระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการทางวิชาชีพตามโครงการฯ สามารถนำไปโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ไปใช้พัฒนานักเรียนต่อไปได้

3.1 ผู้ประเมินศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) และกำหนดกรอบแนวทางการสอบถามการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

3.2 สร้างเครื่องมือสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วย

1. การจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน
2. นักเรียนได้รับความรู้และประโยชน์จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ
3. รูปแบบการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีความเหมาะสม
4. นักเรียนสามารถนำการพัฒนาทักษะอาชีพไปปรับใช้ในอนาคตได้
5. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นได้
6. นักเรียนสามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพแก่เพื่อนได้
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัยได้

วัยได้

8. นักเรียนได้รับความรู้ แนวคิด ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ

9. โครงการและกิจกรรมนี้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของนักเรียน

10. ควรมีการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพต่อไป

ตอนที่ 3 แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ใน 6 ด้าน จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และได้กำหนดน้ำหนักคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ประกอบด้วย ด้านเอกสารโครงการ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมตามโครงการ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านภาพรวมของโครงการ จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย

1. ด้านเอกสารโครงการ
 - 1) เอกสารที่นักเรียนได้รับในการเข้าร่วมโครงการ มีความชัดเจนและน่าสนใจ
 - 2) เอกสารมีความทันสมัย
 - 3) เอกสารมีการจัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก
2. ด้านครูผู้สอน
 - 4) ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหา
 - 5) ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรม
3. ด้านกิจกรรมตามโครงการ
 - 6) โครงการมีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ
 - 7) โครงการมีการเปิดโอกาสให้เรียนรู้จากการปฏิบัติ
 - 8) โครงการให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น
 - 9) โครงการมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพียงพอ
4. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้
 - 10) โครงการมีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย น่าสนใจ

- 11) โครงการมีความสะดวกต่อการเรียนรู้
5. ด้านการวัดและประเมินผล
 - 12) มีการวัดและประเมินผลตรงกับความเป็นจริง
 - 13) มีเครื่องมือการวัดและประเมินผลตรงกับวัตถุประสงค์
 - 14) มีเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย
 - 15) มีประเมินผลอย่างยุติธรรม
6. ด้านภาพรวมของโครงการ
 - 16) ได้รับความรู้เกี่ยวกับทักษะชีวิตเป็นอย่างดี
 - 17) สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
 - 18) นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล
 - 19) ครูตั้งใจให้คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรม
 - 20) นักเรียนมีทักษะอาชีพและนำไปใช้ในอนาคตได้เพิ่มขึ้น

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความพึงพอใจต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านคุณธรรม จำนวน 5 คน ตรวจสอบและปรับแก้ให้เกิดความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ความเหมาะสมด้านภาษา และความชัดเจนของคำถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item-Objective congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2550)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าประเด็นการสอบถามนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าประเด็นการสอบถามนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าประเด็นการสอบถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นำคะแนนการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณดัชนีความสอดคล้องจากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ หมายถึง คะแนนรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

3.4 ผู้ประเมินนำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการให้บริการทางวิชาชีพ

จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ไปทดลอง (Try Out) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน จำแนกเป็นครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 15 คน นักเรียน จำนวน 15 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามแต่ละข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ คือ ตั้งแต่ 0.20–1.00 มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) เกณฑ์ที่กำหนดคือ ตั้งแต่ 0.71 ขึ้นไป (บุญชุม ศรีสะอาด, 2560) พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เท่ากับ 0.991 และตอนที่ 3 มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.901

3.5 ผู้ประเมินนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงและจัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. ระยะเวลาในการประเมินโครงการ

การดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ได้กำหนด ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ ดังนี้

ตารางที่ 3 ระยะเวลาในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ที่	รายการประเมิน	ระยะเวลาการประเมิน
1	ประเมินด้านบริบทของโครงการฯ	เดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2563
2	ประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการฯ	เดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2563
3	ประเมินด้านกระบวนการของโครงการฯ	เดือนสิงหาคม-ธันวาคม 2563
4	ประเมินด้านผลผลิตของโครงการฯ 1) ทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ 2) แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพตามโครงการฯ	เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2564

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนดำเนินโครงการ เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการ และด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ เพื่อใช้ในการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินได้ประชุมครูทั้งโรงเรียนในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 เพื่อชี้แจงการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในปีการศึกษา 2563 จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากครู จำนวน 19 คน ผลการเก็บรวบรวมได้ข้อมูลครบทั้ง 19 ฉบับ และตอบสมบรูณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยดำเนินการ ดังนี้

1) ประเมินด้านบริบทของโครงการฯ เดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2563 โดยดำเนินการประเมิน

- 1.1) โครงการสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัด
- 1.2) รัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินกิจกรรม
- 1.3) กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน
- 1.4) กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน
- 1.5) ความพร้อมของผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ
- 1.6) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการโรงเรียน
- 1.7) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรม
- 1.8) วัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายของโครงการ
- 1.9) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการของครู
- 1.10) วัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น

2) ประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการฯ เดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2563 โดยดำเนินการประเมิน

- 2.1) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ
- 2.2) ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ
- 2.3) ครูมีการวางแผนจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ
- 2.4) ครูมีการพัฒนาการใช้เครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ
- 2.5) ครูพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนากิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ
- 2.6) มีจำนวนบุคลากรดำเนินกิจกรรมโครงการอย่างเพียงพอ
- 2.7) ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ
- 2.8) โรงเรียนมีงบประมาณเพื่อจัดการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ
- 2.9) มีหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงาน
- 2.10) อุปกรณ์ เครื่องมือในการดำเนินโครงการอย่างเพียงพอ

ระยะที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างดำเนินโครงการ เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินความเหมาะสมของด้านกระบวนการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินได้ประชุมครูทั้งโรงเรียนในช่วงก่อนปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากครู จำนวน 19 คน ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ข้อมูลครบทั้ง 19 ฉบับ และตอบสมบรูณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยดำเนินการ ดังนี้

ประเมินด้านกระบวนการของโครงการฯ เดือนสิงหาคม-ธันวาคม 2563 โดยดำเนินการประเมิน

1) การวางแผน ประกอบด้วย

1.1) วางแผนกำหนดนโยบาย โครงการ กิจกรรม ขั้นตอน และแนวทางการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพ

1.2) วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่บุคลากรในการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพ

1.3) วางแผนพัฒนาหลักสูตรและการออกแบบการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะอาชีพ

1.4) วางแผนงบประมาณสำหรับกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพอย่างมีส่วนร่วม

1.5) เตรียมความพร้อมของสถานที่วัสดุอุปกรณ์สำหรับกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ

2) การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

2.1) ชี้แจงแนวทางในการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

2.2) ประสานผู้ที่เกี่ยวข้อง บุคคล หรือหน่วยงาน ร่วมดำเนินงานกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ

2.3) ดำเนินงานตามปฏิทินการปฏิบัติงาน

2.4) ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรการพัฒนาทักษะอาชีพ

2.5) ดำเนินงานทักษะชีวิตตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด

3) การตรวจสอบ

3.1) ติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมของบุคลากรตามแผนงาน

3.2) นิเทศ กำกับ ติดตาม ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ

3.3) ตรวจสอบและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนฯ

3.4) รวบรวมข้อมูลปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ

3.5) รายงานผลการดำเนินโครงการให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบอย่างต่อเนื่อง

4) การปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม

4.1) นำผลการวิเคราะห์ และประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรมาใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ

4.2) นำข้อมูลปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการสะท้อนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาร่วมกันวิเคราะห์เพื่อพัฒนาโครงการ

4.3) นำผลการวิเคราะห์และประเมินผลโครงการมาร่วมกันวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และหาแนวทางการพัฒนา

4.4) นำผลการวิเคราะห์และประเมินการใช้จ่ายงบประมาณ มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหรือการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณตามแผน

4.5) เผยแพร่และขยายผลการดำเนินกิจกรรมตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสู่การปฏิบัติจริง

ระยะที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังเสร็จสิ้นโครงการ เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ผู้ประเมินได้ประชุมครู เพื่อขอความร่วมมือให้ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน ระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2564 ผู้ประเมิน และครูช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน โดยใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูล 3 สัปดาห์ ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้ง 3 ส่วน โดยดำเนินการ ดังนี้

3.1 ประเมินด้านผลผลิตของโครงการฯ เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2564 เป็นการประเมินผลผลิตตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค และดำเนินการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2564 จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากครู จำนวน 19 คน ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ข้อมูลครบทั้ง 19 ฉบับ และตอบสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยดำเนินการ ดังนี้

3.1.1 ดำเนินการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่เข้าร่วมโครงการ

- 1) ด้านความรู้ความคิด จำนวน 5 ข้อ ได้แก่
 - 1.1) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์
 - 1.2) มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์
 - 1.3) สามารถคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ
 - 1.4) มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้
 - 1.5) ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้อย่างเหมาะสม
- 2) ด้านความสามารถในการแสวงหาโอกาส จำนวน 5 ข้อ ได้แก่
 - 2.1) มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
 - 2.2) มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย
 - 2.3) มีความสามารถในการขึ้นนำตนเอง
 - 2.4) มีความสามารถในการตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง
 - 2.5) มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ
- 3) ด้านความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ

จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

- 3.1) มีความสามารถในการผลิตผลงาน
- 3.2) สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้
- 3.3) มีเป้าหมายและทำให้บรรลุเป้าหมาย
- 3.4) มีความสามารถในการจัดการภาระงานที่ได้รับ
- 3.5) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

3.1.2 การตรวจสอบแบบบันทึกที่ได้ระหว่างเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค สรุปรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน

3.1.3 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินและครูช่วยรวบรวมแบบสอบถามของนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 167 คน ผู้ประเมินได้จัดประชุมนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่ออธิบายให้เข้าใจเกี่ยวกับข้อคำถามต่าง ๆ ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพ กับนักเรียน โดยอ่านข้อคำถามให้นักเรียนฟังทีละข้อและให้นักเรียนตอบคำถามทีละข้อจนครบทุกข้อ ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้รับข้อมูลครบทั้ง 167 ฉบับ และตอบสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ประเมินตรวจสอบความเรียบร้อยและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามประเมินโครงการ และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ประเมินนำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

1. ข้อมูลการประเมินด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการที่ใช้ในการดำเนินโครงการและด้านกระบวนการดำเนินโครงการ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

1.1 ผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

1.2 ผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในตอนที่ 2 ของแต่ละด้าน โดยหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าร้อยละ (percentage) และค่าความถี่ (f) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง ครูมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ครูมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ครูมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ครูมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง ครูมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม อยู่ใน
ระดับน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน
โรงเรียนบ้านปะโค ทั้ง 3 ด้าน ในการประเมินโครงการครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป
จึงจะถือว่า โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีความเหมาะสม
สามารถนำไปพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนต่อไปได้

1.3 ผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินโครงการพัฒนาทักษะ
อาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยใช้การแจกแจงความถี่เป็นตารางแล้วนำเสนอความเรียง
ท้ายตาราง

2. ข้อมูลการประเมินผลผลิตของโครงการ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่เข้าร่วม
โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน 167 คน ซึ่งเก็บรวบรวม
ข้อมูลในเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ.2564 ดังนี้

2.1.1 ด้านความรู้ความคิด จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

- 1) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์
- 2) มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์
- 3) สามารถคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ
- 4) มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้
- 5) ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้อย่างเหมาะสม

2.1.2 ด้านความสามารถในการแสวงหาโอกาส จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

- 1) มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
- 2) มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย
- 3) มีความสามารถในการขึ้นนำตนเอง
- 4) มีความสามารถในการตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง
- 5) มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ

2.1.3 ด้านความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ จำนวน 5 ข้อ
ได้แก่

- 1) มีความสามารถในการผลิตผลงาน
- 2) สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้
- 3) มีเป้าหมายและทำให้บรรลุเป้าหมาย
- 4) มีความสามารถในการจัดการภาระงานที่ได้รับ
- 5) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จากแบบประเมินทักษะอาชีพตาม
โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยใช้การแจกแจงความถี่เป็นตาราง

แล้วนำเสนอความเรียงท้ายตาราง วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินทักษะอาชีพ โดยหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าร้อยละ (percentage) และค่าความถี่ (f) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

4.51–5.00	หมายถึง นักเรียนมีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51–4.50	หมายถึง นักเรียนมีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมาก
2.51–3.50	หมายถึง นักเรียนมีทักษะอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง
1.51–2.50	หมายถึง นักเรียนมีทักษะอาชีพอยู่ในระดับน้อย
1.00–1.50	หมายถึง นักเรียนมีทักษะอาชีพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของระดับทักษะอาชีพของนักเรียน ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในการประเมินโครงการครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่า นักเรียนมีทักษะอาชีพ และโครงการนี้มีความเหมาะสมสามารถนำไปพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ต่อไปนี้

3. นำแบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค สรุปรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จากนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ โดยเก็บรวบรวมข้อมูล เดือนมกราคม พ.ศ. 2564 โดยผู้ประเมินตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ได้รับกลับคืนมาจากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 167 ฉบับ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

4.1 ผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ ในตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าร้อยละ (percentage) และค่าความถี่ (f) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ ต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในการประเมินโครงการครั้งนี้ คือ

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค และโครงการมีความเหมาะสมสามารถนำไปพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียน ต่อไปได้

4.3 ผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ ในตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยการใช้การแจกแจงความถี่เป็นตาราง แล้วนำเสนอความเรียงท้ายตาราง

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ประเมินทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าความเที่ยงของเนื้อหา (Validity) ของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

R แทน ผลรวมคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum s_t^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนข้อคำถาม

$\sum s_t^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ

s^2 แทน ความแปรปรวนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละกลุ่มเป้าหมาย

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (μ) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มเป้าหมาย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$\sigma = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่มเป้าหมาย

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ประเมินกำหนดสัญลักษณ์แทนความหมายต่าง ๆ ดังนี้

μ	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มเป้าหมาย
σ	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกลุ่มเป้าหมาย
N	แทน	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ประเมินนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินเป็น 5 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลประเมินความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านบริบทของโครงการ

ตอนที่ 2 ผลประเมินความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ

ตอนที่ 3 ผลประเมินความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านกระบวนการของโครงการ

ตอนที่ 4 ผลประเมินความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านผลผลิตของโครงการ

ตอนที่ 5 ผลประเมินความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านผลผลิตของโครงการ

5.1 ผลการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

5.2 ผลการบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

5.3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการทางอาชีพ ของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลประเมินความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านบริบทของโครงการ

ตารางที่ 4 แสดงความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน) N=186	ร้อยละ
สถานภาพ		
1. ครูและบุคลากรทางการศึกษา	19	10.20
2. นักเรียน	167	89.80
รวม	186	100.00
วุฒิการศึกษา		
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	177	95.20
2. ปริญญาตรี	4	2.20
3. ปริญญาโท	5	2.70
4. ปริญญาเอก	0	0.00
รวม	186	100.00
อายุ		
1. ต่ำกว่า 30 ปี	167	89.30
2. 30-40 ปี	16	8.60
3. 41-50 ปี	2	1.60
4. 51 ปีขึ้นไป	1	0.50
รวม	186	100.00

จากตารางที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 จำแนกตามสถานภาพ โดยแยกเป็น ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 นักเรียน จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 89.80 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยแยกเป็น ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 95.20 ปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 จำแนกตามอายุ โดยแยกเป็น อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 89.30 อายุ 30-40 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 อายุ 41-50 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 และอายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมรายด้าน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค (ภาพรวม)

โครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค	μ	σ	แปล ความหมาย	เกณฑ์ การ ประเมิน	ผล การประเมิน
1. ด้านบริบทของโครงการ	4.31	0.75	มาก	3.51	ผ่าน
2. ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ	4.53	0.73	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
3. ด้านกระบวนการของโครงการ	4.23	0.63	มาก	3.51	ผ่าน
4. ด้านผลผลิตของโครงการ	4.52	0.76	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
สรุปรวม	4.39	0.71	มาก	3.51	ผ่าน

จากตารางที่ 5 การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.71$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านผลผลิตของโครงการ ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.76$) และด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.73$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกระบวนการของโครงการ ($\mu = 4.23$, $\sigma = 0.63$) และด้านบริบทของโครงการ ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.75$) ตามลำดับ

ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกด้าน

ตอนที่ 1 ผลประเมินความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียน
บ้านปะโค ด้านบริบทของโครงการ

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย ในการประเมิน
โครงการ ด้านบริบทของโครงการ

ด้านบริบทของโครงการ	μ	σ	แปล ความหมาย	เกณฑ์ การ ประเมิน	ผล การ ประเมิน
1. โครงการสอดคล้องกับนโยบายของ โรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัด	4.61	0.82	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
2. รัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการดำเนิน กิจกรรม	3.83	0.64	มาก	3.51	ผ่าน
3. กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับ ความต้องการของโรงเรียน	4.58	0.74	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
4. กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับ ความต้องการของนักเรียน	4.52	0.85	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
5. ความพร้อมของผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินโครงการ	4.55	0.77	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
6. วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้อง กับสภาพความต้องการโรงเรียน	3.90	0.71	มาก	3.51	ผ่าน
7. วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้อง กับการดำเนินกิจกรรม	4.74	0.71	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
8. วัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายของ โครงการ	3.90	0.79	มาก	3.51	ผ่าน
9. วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้อง กับสภาพความต้องการของครู	4.63	0.77	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
10. วัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งเน้น ให้นักเรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น	3.87	0.71	มาก	3.51	ผ่าน
สรุปรวม	4.31	0.75	มาก	3.51	ผ่าน

จากตารางที่ 6 ผลของความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านบริบทของโครงการ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.75$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากไปจนถึงมากที่สุด
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับการดำเนิน
กิจกรรม ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.71$) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการของครู
($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.77$) โครงการสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัด

($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.82$) กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.74$) กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของครูและผู้บริหาร ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.77$) กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.85$) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการโรงเรียน ($\mu = 3.90$, $\sigma = 0.71$) วัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายของโครงการ ($\mu = 3.90$, $\sigma = 0.79$) วัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น ($\mu = 3.87$, $\sigma = 0.71$) และรัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 3.83$, $\sigma = 0.64$) ตามลำดับ

ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านบริบทของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

ตอนที่ 2 ผลประเมินความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย ในการประเมินโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ

ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ	μ	σ	แปลความหมาย	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เห็นความสำคัญ และให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	4.82	0.71	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
2. ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	4.56	0.70	มาก	3.51	ผ่าน
3. ครูมีการวางแผนจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	4.72	0.73	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
4. ครูมีการพัฒนาการใช้เครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	4.80	0.73	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
5. ครูพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนากิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	4.58	0.82	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
6. มีจำนวนบุคลากรดำเนินกิจกรรมโครงการอย่างเพียงพอ	4.76	0.72	มากที่สุด	3.51	ผ่าน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย ในการประเมินโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ (ต่อ)

ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ	μ	σ	แปล ความหมาย	เกณฑ์ การ ประเมิน	ผล การ ประเมิน
7. ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการ จัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	3.85	0.72	มาก	3.51	ผ่าน
8. โรงเรียนมีงบประมาณเพื่อจัดการจัด กิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	4.74	0.79	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
9. มีหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงาน	4.65	0.68	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
10. อุปกรณ์ เครื่องมือในการดำเนิน โครงการอย่างเพียงพอ	3.91	0.75	มาก	3.51	ผ่าน
สรุปรวม	4.53	0.73	มากที่สุด	3.51	ผ่าน

จากตารางที่ 7 ผลของความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ โดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.73$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากไปจนถึงมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เห็น ความสำคัญและให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.71$) ครูมี การพัฒนาการใช้เครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.73$) มีจำนวนบุคลากรดำเนินกิจกรรมโครงการอย่างเพียงพอ ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.72$) โรงเรียน มีงบประมาณเพื่อจัดการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.79$) ครูมีการวางแผน จัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.73$) มีหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงาน ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.68$) ครูพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.82$) ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.70$) อุปกรณ์ เครื่องมือ ในการดำเนินโครงการอย่างเพียงพอ ($\mu = 3.91$, $\sigma = 0.75$) และครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถ ในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ $\mu = 3.85$, $\sigma = 0.72$) ตามลำดับ

ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

ตอนที่ 3 ผลประเมินความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียน
บ้านปะโค ด้านกระบวนการของโครงการ

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย ในการประเมิน
โครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ

ด้านกระบวนการของโครงการ	μ	σ	แปล ความหมาย	เกณฑ์ การ ประเมิน	ผล การ ประเมิน
การวางแผน					
1. วางแผนกำหนดนโยบาย โครงการ กิจกรรม ขั้นตอน และแนวทางการดำเนินงานพัฒนา ทักษะอาชีพ	3.97	0.74	มาก	3.51	ผ่าน
2. วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่บุคลากร ในการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพ	3.83	0.71	มาก	3.51	ผ่าน
3. วางแผนพัฒนาหลักสูตรและการ ออกแบบการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะ อาชีพ	4.68	0.71	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
4. วางแผนงบประมาณสำหรับกิจกรรม พัฒนาทักษะอาชีพอย่างมีส่วนร่วม	3.88	0.64	มาก	3.51	ผ่าน
5. เตรียมความพร้อมของสถานที่วัสดุ อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมพัฒนาทักษะ อาชีพ	4.52	0.58	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
สรุปรวม	4.17	0.67	มาก	3.51	ผ่าน
การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ					
1. ชี้แจงแนวทางในการดำเนินงาน ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	4.53	0.70	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
2. ประสานผู้ที่เกี่ยวข้อง บุคคล หรือ หน่วยงาน ร่วมดำเนินงานกิจกรรม การพัฒนาทักษะอาชีพ	4.72	0.67	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
3. ดำเนินงานตามปฏิทินการปฏิบัติงาน	3.89	0.63	มาก	3.51	ผ่าน
4. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร การพัฒนาทักษะอาชีพ	4.65	0.52	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
5. ดำเนินงานทักษะชีวิตตามขั้นตอน และระยะเวลาที่กำหนด	3.95	0.61	มาก	3.51	ผ่าน
สรุปรวม	4.34	0.62	มาก	3.51	ผ่าน
การตรวจสอบ					

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย ในการประเมินโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ (ต่อ)

1. ติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมของบุคลากรตามแผนงาน	3.86	0.70	มาก	3.51	ผ่าน
2. นิเทศ กำกับ ติดตาม ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	4.69	0.57	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
3. ตรวจสอบและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนฯ	3.92	0.63	มาก	3.51	ผ่าน
4. รวบรวมข้อมูลปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ	4.58	0.55	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
5. รายงานผลการดำเนินโครงการให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบอย่างต่อเนื่อง	3.91	0.61	มาก	3.51	ผ่าน
สรุปรวม	4.19	0.61	มาก	3.51	ผ่าน
การปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม					
1. นำผลการวิเคราะห์ และประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรมาใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	3.96	0.70	มาก	3.51	ผ่าน
2. นำข้อมูลปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการสะท้อนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาร่วมกันวิเคราะห์เพื่อพัฒนาโครงการ	4.64	0.77	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
3. นำผลการวิเคราะห์และประเมินผลโครงการมาร่วมกันวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และหาแนวทางการพัฒนา	4.00	0.63	มาก	3.51	ผ่าน
4. นำผลการวิเคราะห์และประเมินการใช้จ่ายงบประมาณมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหรือการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณตามแผน	4.58	0.52	มากที่สุด	3.51	ผ่าน

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย ในการประเมินโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ (ต่อ)

ด้านกระบวนการของโครงการ	μ	σ	แปล ความหมาย	เกณฑ์ การ ประเมิน	ผล การ ประเมิน
5. เผยแพร่และขยายผลการดำเนินกิจกรรมตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสู่การปฏิบัติจริง	3.92	0.61	มาก	3.51	ผ่าน
สรุปรวม	4.22	0.64	มาก	3.51	ผ่าน
สรุปรวมทุกด้าน	4.23	0.63	มาก	3.51	ผ่าน

จากตารางที่ 8 ผลของความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านกระบวนการของโครงการ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.23$, $\sigma = 0.63$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม (Act) ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.64$) การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Do) ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.62$) การตรวจสอบ (Check) ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.61$) และการวางแผน (Plan) ($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.67$) ตามลำดับ

ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านกระบวนการของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

ตอนที่ 4 ผลประเมินความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ด้านผลผลิตของโครงการ

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย ในการประเมินโครงการ ด้านผลผลิตของโครงการ

ด้านผลผลิตของโครงการ	μ	σ	แปล ความหมาย	เกณฑ์ การ ประเมิน	ผล การ ประเมิน
1. นักเรียนมีความรู้และได้รับโอกาสการฝึกประสบการณ์ ด้านการพัฒนาทักษะอาชีพ	4.86	0.80	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
2. นักเรียนมีการพัฒนาทักษะอาชีพในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	3.92	0.70	มาก	3.51	ผ่าน

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย ในการประเมิน
โครงการ ด้านผลผลิตของโครงการ (ต่อ)

ด้านผลผลิตของโครงการ	μ	σ	แปล ความหมาย	เกณฑ์ การ ประเมิน	ผล การ ประเมิน
3. นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า อยู่เสมอ	4.51	0.75	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
4. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโครงการพัฒนา ทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน	4.72	0.85	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
5. นักเรียนน้อมนำหลักการทรงงาน และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต	4.65	0.79	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
6. นักเรียนรู้ และเข้าใจเป้าหมายของการจัด กิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	4.62	0.77	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
7. นักเรียนมีระเบียบวินัย และความ รับผิดชอบในการทำงาน	4.75	0.77	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
8. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับ จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ มาปฏิบัติได้จริง	4.48	0.79	มาก	3.51	ผ่าน
9. นักเรียนมีพฤติกรรมทางสังคมดีขึ้น ทั้งในด้านการเรียนการทำงาน และการอยู่ ร่วมกัน	4.82	0.72	มากที่สุด	3.51	ผ่าน

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมายในการประเมินโครงการ ด้านผลผลิตของโครงการ (ต่อ)

ด้านผลผลิตของโครงการ	μ	σ	แปล ความหมาย	เกณฑ์ การ ประเมิน	ผล การ ประเมิน
10. นักเรียนเห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	3.94	0.73	มาก	3.51	ผ่าน
สรุปรวม	4.52	0.76	มากที่สุด	3.51	ผ่าน

จากตารางที่ 9 ผลของความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านผลผลิตของโครงการ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.76$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากไปจนถึงมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนมีความรู้และได้รับโอกาสการฝึกประสบการณ์ด้านการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.86$, $\sigma = 0.80$) นักเรียนมีพฤติกรรมทางสังคมดีขึ้นทั้งในด้านการเรียนการทำงาน และการอยู่ร่วมกัน ($\bar{X}$ 4.82, $\sigma = 0.72$) นักเรียนมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบในการทำงาน ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.77$) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.85$) นักเรียนน้อมนำหลักการทรงงานและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.79$) นักเรียนรู้และเข้าใจเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.577$) นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ ($\mu = 4.51$, S.D.= 0.75) นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมาปฏิบัติได้จริง ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.79$) นักเรียนเห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.73$) และนักเรียนมีการพัฒนาทักษะอาชีพในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ($\mu = 3.92$, $\sigma = 0.70$) ตามลำดับ

ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านผลผลิตของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่มีต่อ โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ควรมีการจัดแสดงผลงานอาชีพของนักเรียนภายนอกโรงเรียน	8
2. ควรมีการจัดประกวดผลงานทางอาชีพของนักเรียนเพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญ	16

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ (ต่อ)

3. เป็นโครงการที่ดีควรจัดอย่างต่อเนื่อง	10
4. สามารถนำไปต่อยอดขยายผลสร้างงาน สร้างรายได้	6
5. ชุมชนมีบทบาทในการดำเนินโครงการและเป็นกิจกรรมที่ดี	10
6. นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง	12
7. ควรมีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานนักเรียน	8
8. โรงเรียนควรจัดสถานที่แสดงผลงานพร้อมจำหน่ายผลผลิต	1
9. ควรเชิญวิทยากรภายนอกอย่างหลากหลายสาขาอาชีพ	5
10. ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรม	10

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ปรากฏดังนี้

1. ควรมีการจัดแสดงผลงานอาชีพของนักเรียนภายนอกโรงเรียน
2. ควรมีการจัดประกวดผลงานทางอาชีพของนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญ
3. เป็นโครงการที่ดีควรจัดอย่างต่อเนื่อง
4. สามารถนำไปต่อยอดขยายผลสร้างงาน สร้างรายได้
5. ชุมชนมีบทบาทในการดำเนินโครงการและเป็นกิจกรรมที่ดี
6. นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง
7. ควรมีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานนักเรียน
8. โรงเรียนควรจัดสถานที่แสดงผลงานพร้อมจำหน่ายผลผลิต
9. ควรเชิญวิทยากรภายนอกอย่างหลากหลายสาขาอาชีพ
10. ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรม

จากการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ปรากฏผลสำเร็จเชิงประจักษ์ ดังนี้

1. ผลการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ
2. ผลการบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ
3. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการทางอาชีพของนักเรียน ที่เข้าร่วม

โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ตอนที่ 5 ผลประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านผลผลิตของโครงการ

- 5.1 ผลการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ
- 5.2 ผลการบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ
- 5.3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการทางอาชีพของนักเรียน ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

5.1 ผลการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

ผลการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน ซึ่งเป็นความสามารถของนักเรียนที่ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถในการแสวงหาโอกาสและความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึก ทักษะอาชีพ

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะอาชีพของนักเรียน ตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับ นักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ตัวบ่งชี้ทักษะอาชีพนักเรียน	μ	σ	แปล ความหมาย	เกณฑ์ การ ประเมิน	ผล การ ประเมิน
ความรู้ความคิด	4.20	0.62	มาก	3.51	ผ่าน
1. มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์	3.97	0.70	มาก	3.51	ผ่าน
2. มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่าง สร้างสรรค์	4.62	0.67	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
3. สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ	3.89	0.63	มาก	3.51	ผ่าน
4. มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้	4.58	0.52	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
5. ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้ อย่างเหมาะสม	3.95	0.61	มาก	3.51	ผ่าน
ความสามารถในการแสวงหาโอกาส	4.29	0.67	มาก	3.51	ผ่าน
1. มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง	4.52	0.74	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
2. มีความตั้งใจและพยายามในการ ทำงานที่ได้รับมอบหมาย	3.83	0.71	มาก	3.51	ผ่าน
3. มีความสามารถในการขึ้นนำตนเอง	4.65	0.71	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
4. มีความสามารถในการตรวจสอบการ เรียนรู้ของตนเอง	3.88	0.64	มาก	3.51	ผ่าน
5. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรค เพื่อให้งานสำเร็จ	4.60	0.58	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
ความสามารถในการใช้ประสบการณ์ใน การฝึกทักษะอาชีพ	4.36	0.64	มาก	3.51	ผ่าน
1. มีความสามารถในการผลิตผลงาน	3.96	0.70	มาก	3.51	ผ่าน
2. สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้	4.71	0.77	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
3. มีเป้าหมายและทำให้บรรลุเป้าหมาย	4.54	0.63	มากที่สุด	3.51	ผ่าน

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะอาชีพของนักเรียน ตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค (ต่อ)

ตัวบ่งชี้ทักษะอาชีพนักเรียน	μ	σ	แปลความหมาย	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
4. มีความสามารถในการจัดการภาระงานที่ได้รับ	4.68	0.52	มากที่สุด	3.51	ผ่าน
5. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	3.92	0.61	มาก	3.51	ผ่าน
โดยรวม	4.28	0.64	มาก	3.51	ผ่าน

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะอาชีพของนักเรียน โดยภาพรวม พบว่า มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.64$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ เกี่ยวกับสามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 4.71$, $\sigma = 0.77$) รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการแสวงหาโอกาส ด้านมีความสามารถในการชี้นำตนเอง ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.71$) และความสามารถในการแสวงหาโอกาส ด้านมีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ($\mu = 3.83$, $\sigma = 0.71$) มีค่าต่ำสุด

5.2 ผลการบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

จากการศึกษาการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ตารางที่ 12 บันทึกผลการมีรายได้ระหว่างเรียน ของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ลำดับที่	โครงการงาน	รายได้ (บาท)
1	โครงการอาชีพช่างไฟฟ้าภายใน	12,350.-
2	โครงการอาชีพการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก	45,063.-
3	โครงการอาชีพโดนัทจิ๋ว	14,623.-
4	โครงการอาชีพไข่ม้วนเพิ่มพลัง	14,891.-
5	โครงการอาชีพการปลูกอ้อยด้วยข้อตา	15,430.-
6	โครงการการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก	24,013.-

จากตารางที่ 12 การมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จากการสอบถามและตรวจสอบบันทึกผลการมีรายได้ระหว่างเรียน พบว่า นักเรียน นักเรียนสามารถนำความรู้ไปพัฒนาต่อยอดสร้างอาชีพได้จริง นักเรียนสามารถแนะนำ ทักษะอาชีพให้กับรุ่นน้องในโรงเรียน ผ่านการจัดกิจกรรมชุมนุมได้อย่างน่าสนใจ นักเรียนสามารถ นำความรู้การพัฒนาทักษะอาชีพขยายผลไปสู่พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครอบครัวได้ และนักเรียน มีทักษะที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตที่เห็นผลได้จริง และมีการแลกเปลี่ยน ปรับปรุงทักษะเหล่านั้น ทั้งภายในชุมชนและข้ามชุมชนได้ โดยพบว่า โครงการงานอาชีพช่างไฟฟ้าน้อย มีรายได้คงเหลือ 12,350.- บาท โครงการงานอาชีพการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก มีรายได้คงเหลือ 45,063.-บาท โครงการงานอาชีพ โดนต์จิว มีรายได้คงเหลือ 14,623.-บาท โครงการงานอาชีพไข่ม้วนเพิ่มพลัง มีรายได้คงเหลือ 14,891.- บาท โครงการงานอาชีพการปลูกอ้อยด้วยข้อตา มีรายได้คงเหลือ 15,430.-บาท โครงการงานการแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก มีรายได้คงเหลือ 24,013.-บาท ตามลำดับ (ภาคผนวก ฉ)

5.3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการทางอาชีพของนักเรียน ที่เข้าร่วมโครงการ พัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพของนักเรียน ที่เข้าร่วม โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ดังตารางที่ 13-14

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย ในการประเมิน ความพึงพอใจต่อการให้บริการทางอาชีพตามโครงการ

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. การจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	4.52	0.61	มากที่สุด
2. นักเรียนได้รับความรู้และประโยชน์จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	4.55	0.57	มากที่สุด
3. รูปแบบการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีความเหมาะสม	4.53	0.57	มากที่สุด
4. นักเรียนสามารถนำการพัฒนาทักษะอาชีพไปปรับใช้ในอนาคตได้	4.56	0.55	มากที่สุด
5. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นได้	4.51	0.62	มากที่สุด
6. นักเรียนสามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพแก่เพื่อนได้	4.54	0.58	มากที่สุด
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัยได้	4.57	0.53	มากที่สุด
8. นักเรียนได้รับความรู้ แนวคิด ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ	4.58	0.52	มากที่สุด

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย ในการประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการทางอาชีพตามโครงการ (ต่อ)

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
9. โครงการและกิจกรรมนี้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของนักเรียน	4.59	0.51	มากที่สุด
10. ควรมีการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพต่อไป	4.62	0.50	มากที่สุด
สรุปรวม	4.56	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.56$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ควรมีการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพต่อไป ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.50$) โครงการและกิจกรรมนี้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของนักเรียน ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.51$) นักเรียนได้รับความรู้ แนวคิด ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.52$) นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัยได้ ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.53$) นักเรียนสามารถนำการพัฒนาทักษะอาชีพไปปรับใช้ในอนาคตได้ ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.55$) นักเรียนได้รับความรู้และประโยชน์จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.57$) นักเรียนสามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพแก่เพื่อนได้ ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.58$) รูปแบบการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีความเหมาะสม ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.57$) การจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.61$) และนักเรียนสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นได้ ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.62$) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ตอนที่ 3 (N =167)

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเอกสารโครงการ			
1. เอกสารที่นักเรียนได้รับในการเข้าร่วมโครงการมีความชัดเจนและน่าสนใจ	4.52	0.61	มากที่สุด
2. เอกสารมีความทันสมัย	4.55	0.57	มากที่สุด
3. เอกสารมีการจัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	4.53	0.57	มากที่สุด
สรุปรวม	4.53	0.58	มากที่สุด

ตารางที่ 14 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
ของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ตอนที่ 3 (N =167) (ต่อ)

ด้านครูผู้สอน			
4. ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหา	4.56	0.55	มากที่สุด
5. ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรม	4.51	0.62	มากที่สุด
สรุปรวม	4.53	0.58	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมตามโครงการ			
6. โครงการมีการจัดกิจกรรมได้น่าสนใจ	4.54	0.58	มากที่สุด
7. โครงการมีการเปิดโอกาสให้เรียนรู้จากการปฏิบัติ	4.57	0.53	มากที่สุด
8. โครงการให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น	4.58	0.52	มากที่สุด
9. โครงการมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ อย่างเพียงพอ	4.59	0.51	มากที่สุด
สรุปรวม	4.57	0.53	มากที่สุด
ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้			
10. โครงการมีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย น่าสนใจ	4.62	0.50	มากที่สุด
11. โครงการมีความสะดวกต่อการเรียนรู้	4.52	0.61	มากที่สุด
สรุปรวม	4.58	0.53	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
12. มีการวัดและประเมินผลตรงกับความเป็นจริง	4.55	0.57	มากที่สุด
13. มีเครื่องมือการวัดและประเมินผลตรงกับ วัตถุประสงค์	4.53	0.57	มากที่สุด

ตารางที่ 14 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
ของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ตอนที่ 3 (N =167) (ต่อ)

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับ ความพึงพอใจ
14. มีเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	4.56	0.55	มากที่สุด
15. มีประเมินผลอย่างยุติธรรม	4.51	0.62	มากที่สุด
สรุปรวม	4.53	0.58	มากที่สุด
ด้านภาพรวมของโครงการ			
16. ได้รับความรู้เกี่ยวกับทักษะอาชีพเป็นอย่างดี	4.54	0.58	มากที่สุด
17. สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.57	0.53	มากที่สุด
18. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.58	0.52	มากที่สุด
19. ครูตั้งใจให้คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรม	4.59	0.51	มากที่สุด
20. นักเรียนมีทักษะอาชีพและนำไปใช้ในอนาคได้เพิ่มขึ้น	4.62	0.50	มากที่สุด
สรุปรวม	4.58	0.53	มากที่สุด
สรุปรวมทุกด้าน	4.55	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ความพึงพอใจ
ต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีระดับความพึงพอใจระดับมาก
ที่สุด ($\mu = 4.55$ $\sigma = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คือ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และด้าน
ภาพรวมของโครงการ ($\mu = 4.58$ $\sigma = 0.53$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านกิจกรรมของโครงการ
($\mu = 4.57$ $\sigma = 0.53$) และด้านเอกสารโครงการ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล
($\mu = 4.53$ $\sigma = 0.58$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความพึงพอใจ ต่อโครงการพัฒนา
ทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความพึงพอใจของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. นักเรียนมีทักษะอาชีพสามารถนำไปต่อยอดสร้างอาชีพในอนาคต	21
2. อยากให้โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง	10
3. การพัฒนาตอบสนองต่อความต้องการของครอบครัว	15
4. กิจกรรมตอบสนองต่อความสนใจของนักเรียน	12
5. ชุมชนได้มีโอกาสให้ความช่วยเหลือและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	23
6. ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในประเมินผลโครงการ	5
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีความรับผิดชอบ	22
8. ได้เรียนรู้และได้ลงมือปฏิบัติจริง	20

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะอาชีพสามารถนำไปต่อยอดสร้างอาชีพในอนาคต
2. อยากให้โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง
3. การพัฒนาตอบสนองต่อความต้องการของครอบครัว
4. กิจกรรมตอบสนองต่อความสนใจของนักเรียน
5. ชุมชนได้มีโอกาสให้ความช่วยเหลือ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
6. ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในประเมินผลโครงการ
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีความรับผิดชอบ
8. ได้เรียนรู้และได้ลงมือปฏิบัติจริง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินได้นำเสนอ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการประเมิน
2. สรุปผลการประเมิน
3. อภิปรายผลการประเมิน
4. ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์ของการประเมิน

- 1.1 เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
- 1.2 เพื่อประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
- 1.3 เพื่อประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
- 1.4 เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

2. สรุปผลการประเมิน

รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินได้สรุปผลการประเมินโครงการ ดังนี้

1. ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ และด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.71$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.73$) และด้านผลผลิตของโครงการ ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.76$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านบริบทของโครงการ ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.75$) และด้านกระบวนการของโครงการ ($\mu = 4.23$, $\sigma = 0.63$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกด้าน

1.1 ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.31, \sigma = 0.75$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากไปจนถึงมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.74, \sigma = 0.71$) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการของครู ($\mu = 4.63, \sigma = 0.77$) โครงการสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัด ($\mu = 4.61, \sigma = 0.82$) กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน ($\mu = 4.58, \sigma = 0.74$) ความพร้อมของผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ ($\mu = 4.55, \sigma = 0.77$) กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ($\mu = 4.52, \sigma = 0.85$) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการโรงเรียน ($\mu = 3.90, \sigma = 0.71$) วัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายของโครงการ ($\mu = 3.90, \sigma = 0.79$) วัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น ($\mu = 3.87, \sigma = 0.71$) และรัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 3.83, \sigma = 0.64$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านบริบทของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

1.2 ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโคโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53, \sigma = 0.73$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากไปจนถึงมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อุปกรณ์เครื่องมือในการดำเนินโครงการอย่างเพียงพอ ($\mu = 4.91, \sigma = 0.75$) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์เห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.82, \sigma = 0.71$) ครูมีการพัฒนาการใช้เครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.80, \sigma = 0.73$) มีจำนวนบุคลากรดำเนินกิจกรรมโครงการอย่างเพียงพอ ($\mu = 4.76, \sigma = 0.72$) โรงเรียนมีงบประมาณเพื่อจัดการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.74, \sigma = 0.79$) ครูมีการวางแผนจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.72, \sigma = 0.73$) มีหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงาน ($\mu = 4.65, \sigma = 0.68$) ครูพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนากิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.58, \sigma = 0.82$) ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.56, \sigma = 0.70$) และครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 3.85, \sigma = 0.72$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

1.3 ผลการประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.23, \sigma = 0.63$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Do) ($\mu = 4.34, \sigma = 0.62$) การปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม (Act) ($\mu = 4.22, \sigma = 0.64$) การตรวจสอบ (Check) ($\mu = 4.19, \sigma = 0.61$) และการวางแผน (Plan)

($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.67$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านกระบวนการของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

1.4 ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.76$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากไปจนถึงมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนมีความรู้และได้รับโอกาสการฝึกประสบการณ์ด้านการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.86$, $\sigma = 0.80$) นักเรียนมีพฤติกรรมทางสังคมดีขึ้นทั้งในด้านการเรียนการทำงาน และการอยู่ร่วมกัน ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.72$) นักเรียนมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบในการทำงาน ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.77$) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.85$) นักเรียนน้อมนำหลักการทรงงานและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.79$) นักเรียนรู้และเข้าใจเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.77$) นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.75$) นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมาปฏิบัติได้จริง ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.79$) นักเรียนเห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.73$) และนักเรียนมีการพัฒนาทักษะอาชีพในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ($\mu = 3.92$, $\sigma = 0.70$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านผลผลิตของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะอาชีพของนักเรียน โดยภาพรวม พบว่า มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.64$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ เกี่ยวกับสามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.64$) รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการแสวงหาโอกาส ด้านมีความสามารถในการชี้นำตนเอง ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.67$) และความรู้ความคิด ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.62$) มีค่าต่ำสุด

3. การมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค พบว่า โครงการงานอาชีพช่างไฟฟ้าน้อย มีรายได้คงเหลือ 12,350 บาท โครงการงานอาชีพการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก มีรายได้คงเหลือ 45,063 บาท โครงการงานอาชีพโดนัทจิ๋ว มีรายได้คงเหลือ 14,623 บาท โครงการงานอาชีพไข่ม้วนเพิ่มพลัง มีรายได้คงเหลือ 14,068 บาท โครงการงานอาชีพการปลูกอ้อยด้วยข้อตา มีรายได้คงเหลือ 15,430 บาท โครงการงานการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก มีรายได้คงเหลือ 24,013 บาท ตามลำดับ

4. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ตอนที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.56$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ควรมีการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพต่อไป ($\mu = 4.62, \sigma = 0.50$) โครงการและกิจกรรมนี้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของนักเรียน ($\mu = 4.59, \sigma = 0.51$) นักเรียนได้รับความรู้แนวคิด ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.58, \sigma = 0.52$) นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัยได้ ($\mu = 4.57, \sigma = 0.53$) นักเรียนสามารถนำการพัฒนาทักษะอาชีพไปปรับใช้ในอนาคตได้ ($\mu = 4.56, \sigma = 0.55$) นักเรียนได้รับความรู้และประโยชน์จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.55, \sigma = 0.57$) นักเรียนสามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพแก่เพื่อนได้ ($\mu = 4.54, \sigma = 0.58$) รูปแบบการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีความเหมาะสม ($\mu = 4.53, \sigma = 0.57$) การจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน ($\mu = 4.52, \sigma = 0.61$) และนักเรียนสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นได้ ($\mu = 4.51, \sigma = 0.62$) ตามลำดับ

และตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56, \sigma = 0.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คือ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และด้านภาพรวมของโครงการ ($\mu = 4.58, \sigma = 0.53$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านกิจกรรมของโครงการ ($\mu = 4.57, \sigma = 0.53$) และด้านเอกสารโครงการ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ($\mu = 4.53, \sigma = 0.58$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด นอกจากนี้มีความคิดเห็นเพิ่มเติม ได้แก่ นักเรียนมีทักษะอาชีพสามารถนำไปต่อยอดสร้างอาชีพในอนาคต อยากให้โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาตอบสนองต่อความต้องการของครอบครัว กิจกรรมตอบสนองต่อความสนใจของนักเรียน ชุมชนได้มีโอกาสให้ความช่วยเหลือและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในประเมินผลโครงการ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีความรับผิดชอบ และได้เรียนรู้และได้ลงมือปฏิบัติจริง

3. อภิปรายผลการประเมิน

ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ และด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประเมินได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน นำมาเป็นใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ ซึ่งประกอบด้วย ด้านบริบทของโครงการ ได้แก่ โครงการสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัด รัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินกิจกรรม กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของครูและผู้ปกครอง วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการโรงเรียน วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรม วัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายของ

โครงการ วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการของครู และวัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ได้แก่ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์เห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ ครูมีการวางแผนจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพครูมีการพัฒนาการใช้เครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ครูพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนา กิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ มีจำนวนบุคลากรดำเนินกิจกรรมโครงการอย่างเพียงพอครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ โรงเรียนมีงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ มีหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงานและอุปกรณ์ เครื่องมือในการดำเนินโครงการอย่างเพียงพอ ด้านกระบวนการของโครงการ ได้แก่ มีการวางแผน โดยวางแผนกำหนดนโยบาย โครงการ กิจกรรม ขั้นตอน และแนวทางการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพ วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่บุคลากรในการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพ วางแผนพัฒนาหลักสูตรและการออกแบบการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะอาชีพ วางแผนงบประมาณสำหรับกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเตรียมความพร้อมของสถานที่วัสดุอุปกรณ์สำหรับกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ เมื่อนำแผนไปสู่การปฏิบัติ มีการชี้แจงแนวทางในการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ประสานผู้ที่เกี่ยวข้อง บุคคล หรือหน่วยงาน ร่วมดำเนินงานกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ดำเนินงานตามปฏิทินการปฏิบัติงาน ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรการพัฒนาทักษะอาชีพ ดำเนินงานทักษะชีวิตตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด ขณะเดียวกัน มีการตรวจสอบ โดยติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมของบุคลากรตามแผนงาน นิเทศ กำกับ ติดตาม ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพตรวจสอบและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนฯ รวบรวมข้อมูลปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และมีการรายงานผลการดำเนินโครงการให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม โดยนำผลการวิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรมาใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพนำข้อมูลปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการสะท้อนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาร่วมกันวิเคราะห์เพื่อพัฒนาโครงการ นำผลการวิเคราะห์และประเมินผลโครงการมาร่วมกันวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และหาแนวทางการพัฒนา นำผลการวิเคราะห์และประเมินการใช้จ่ายงบประมาณ มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหรือการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณตามแผน และเผยแพร่และขยายผลการดำเนินกิจกรรมตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสู่การปฏิบัติจริง ด้านผลผลิตของโครงการ ได้แก่ นักเรียนมีความรู้และได้รับโอกาสการฝึกประสบการณ์ ด้านการพัฒนาทักษะอาชีพ นักเรียนมีการพัฒนาทักษะอาชีพในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน นักเรียนน้อมนำหลักการทำงานและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต นักเรียนรู้ และเข้าใจเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ นักเรียนมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบในการทำงาน นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมาปฏิบัติได้จริง นักเรียนมีพฤติกรรมทางสังคมดีขึ้น ทั้งในด้านการเรียนการทำงาน และการอยู่ร่วมกัน และนักเรียนเห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ซึ่งแนวคิดในการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่ผู้ประเมินศึกษานั้นได้รับการรับรองประสิทธิภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำมาใช้ในการพัฒนา

ทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จึงส่งผลให้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากในการนำมาใช้ ขณะเดียวกัน เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556) ได้เสนอว่า การประเมินโดยรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) เป็นวิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏโดยใช้การสื่อสารในลักษณะ ต่าง ๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิแผนผัง ฯลฯ เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย และสามารถนำเสนอเรื่องราวได้อย่างมีระบบ และได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) (Deming, 1995) ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบหรือการประเมิน (Check) การปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Action) สอดคล้องกับการประเมินโครงการของ เอกชัย ศรีวิไล (2560) ได้ศึกษาการประเมินโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โรงเรียนนาร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 โดยใช้รูปแบบประเมิน 360 องศา ผลการประเมินพบว่า ผลการประเมินโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โรงเรียนนาร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ 360 องศาโดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก และสอดคล้องกับการประเมินโครงการของกิริติ พรหมนรา และคณะ (2565) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการด้านการจัดการทักษะอาชีพและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนบ้านคลองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต ผลการประเมินพบว่า การประเมินทุกด้านโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ เยาวนาตร อินทร์สำเนา และคณะ (2566) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้ ให้แก่เยาวชนในวัยเรียนของสถานศึกษาในตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้ให้แก่เยาวชนในวัยเรียนของสถานศึกษาในตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15, 4.22 และ 4.14 ตามลำดับ ส่วนด้านผลลัพธ์ มีผลผลิตเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดทุกข้อ นอกจากนี้ยังพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศ Bunyamin (2009) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาสื่ออาชีพบนเว็บ (WBCE) โดยกระทรวงการศึกษาแห่งชาติ (MoNE) ตามแบบทฤษฎีชิปปี้ของ Stufflebeam และระดับการประเมินของ Guskey ในภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ปี 2009 โดยใช้กับครู 37 คนและผู้ฝึก 4 คน ข้อมูลเชิงปริมาณเก็บรวบรวมสองรูปแบบจากแบบสอบถาม ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมจากการโฟกัสกรุ๊ปและการสัมภาษณ์บุคคล ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษา พบว่า โครงการไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการ ครูไม่เต็มใจที่จะใช้โปรแกรมและในตอนท้ายของการดำเนินโครงการ ครูไม่ได้มีการเตรียมตัวเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเว็บไซต์การสอน แม้ว่าความจริงครูถูกรวบอยู่ในวัตถุประสงค์ของโครงการ นอกจากนั้นยังพบว่า ครูไม่ได้พัฒนาสื่อการสอนตามเว็บดังกล่าวด้วยเหตุผล เช่น หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ความง่ายในการเข้าใช้งาน/ความพร้อมของสื่อวัสดุอุปกรณ์ และการรับรู้ของการพัฒนาสื่อตามเว็บเป็นงานที่ท้าทายต้องใช้ความเชี่ยวชาญและการทำงานเป็นทีม การศึกษาพบว่าโครงการพัฒนาสื่อบนเว็บ (WBCE) ไม่สามารถตอบวัตถุประสงค์ได้ และโครงการไม่เพียงพอในการส่งเสริมครูผู้สอนให้

บูรณาการสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีมีข้อเสนอแนะว่าโครงการ WBCD ควรจะดำเนินอย่างต่อเนื่อง และครอบคลุมทุกเนื้อหาวิชามากกว่าจะจัดในช่วงเวลาสั้น ๆ ขณะที่ Donatella. et al (2010) ได้ศึกษาสำรวจแง่มุมและตัวชี้วัดที่ใช้กันมากที่สุดในการประเมินคุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกันในประเทศ โดยเปรียบเทียบทั้งหมด 12 รัฐ อธิบายโดยใช้รูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) รูปแบบนี้อธิบาย 4 ตอน : บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต แต่ละตอนแบ่งออกเป็นข้อมูลสารสนเทศ คำนวณ (เช่น ปัจจัยนำเข้า อธิบายเกี่ยวกับบุคคล ทรัพยากรการเงินและวัสดุ) ตามแบบชิปปี้ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเปรียบเทียบคุณภาพตัวชี้วัดที่ออกแบบและดำเนินการ ระบบนี้มีการขับเคลื่อนและง่ายต่อการปรับปรุงใช้ฐานข้อมูลเปรียบเทียบความเป็นไปได้ เปรียบเทียบประเทศตามเกณฑ์หลายข้อ (เช่น หัวข้อหลักตามรูปแบบชิปปี้ ระดับ ISCEO ระดับของการเก็บรวบรวมข้อมูล) เป็นฐานข้อมูลให้กับประชาชนและออกแบบสำหรับนักวิจัยและนักวิชาการผู้มีความสนใจ การเปรียบเทียบแรกแสดงว่า กระบวนการในระดับชั้นเรียนไม่ค่อยมีการพิจารณาในขณะที่ทรัพยากรการเงินของประชาชนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะรวมอยู่ด้วยกันเสมอ ผลการศึกษาสรุปอภิปรายผล ยังเป็นข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าในอนาคตที่มุ่งกำหนดตัวชี้วัด สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาต่อไป นอกจากนี้ Nooshin Mohebbi. et al (2011) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model สำหรับการประเมินเวชระเบียน หลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์อิหร่าน มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ พบว่า ด้านบริบทของหลักสูตรการศึกษามีค่าคะแนน 3.20 ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรมีค่าคะแนน 3.43 ในระดับปานกลาง กระบวนการของหลักสูตร : ผลที่เกี่ยวข้องกับส่วนนี้จะดำเนินการโดยการประเมินกระบวนการของการศึกษามีค่าคะแนน 3.19 ในระดับปานกลาง ด้านผลผลิตของหลักสูตรมีค่าคะแนน 3.38 ในระดับปานกลาง ส่วน Eric Conrad (2015) ได้ศึกษาตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรสุขภาพมหาวิทยาลัยด้วยรูปแบบประเมินแบบชิปปี้ Cipp Model เป็นวิธีพัฒนาองค์ประกอบบริการเรียนรู้แบบบูรณาการ ขั้นตอนการศึกษา ใช้รูปแบบชิปปี้ ใน 2 ภาคเรียนของหลักสูตรระดับปริญญาตรีด้านสุขภาพในการออกแบบและประเมินผลการดำเนินงานด้านป้องกันยาเสพติดและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในมหาวิทยาลัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS เพื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการประเมินผลกระทบต่อการเรียนการสอนผลการศึกษา พบว่าเมื่อเสร็จสิ้นโครงการบริการเรียนรู้นักศึกษา ที่ประยุกต์ใช้หลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสุขภาพในชุมชนที่ได้รับการแต่งตั้ง 7 พื้นที่รับผิดชอบ มีความสามารถในการพัฒนาทักษะเฉพาะสมรรถนะและจุดมุ่งมองที่จำเป็นโดยผู้เชี่ยวชาญ ในสาขาที่ใกล้ชิดที่สุดที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรนี้ สรุปได้ว่า การศึกษาประเมินมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บริการเรียนรู้องค์ความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพที่เพิ่มขึ้น ปรับปรุงเนื้อหาและนำมาใช้กับนักศึกษาเพิ่มขึ้น ข้อเสนอแนะ เนื่องจากศักยภาพในการเสริมสร้างความเข้าใจของนักศึกษา และการประยุกต์ใช้วัสดุการศึกษาสุขภาพมีความสำคัญ เช่นเดียวกับการสร้างและรักษาความร่วมมือกับชุมชน การบริการเรียนรู้ ถือว่ามีศักยภาพมากและควรได้รับการพิจารณาเป็นวิธีการสอน ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยต่อไป ขณะที่ Shamsa Aziz, Munazza Mahmood, และ Zahra Rehman. (2018) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำแบบจำลอง CIPP ไปปฏิบัติเพื่อการประเมินคุณภาพระดับโรงเรียน: กรณีศึกษาผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่มีสวัสดิการกลุ่ม เน้นการศึกษาที่มีคุณภาพโดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยีขั้นสูง

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ หลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกลยุทธ์การสอนและการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม พบว่า ครูให้ความสำคัญกับงานภาคทฤษฎีและการเรียนรู้แบบท่องจำมากขึ้น ซึ่งสร้างแรงกดดันให้กับนักเรียนและส่งผลเสียต่อความสามารถทางปัญญาของพวกเขา นอกจากนี้ ยังขาดพื้นที่ที่เหมาะสม สภาพแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ และโรงเรียนตั้งอยู่ในอาคารเช่า และสอดคล้องกับ Yuliana Retno Dwi, Haryono, และ Totok Sumaryanto Florentinus (2018) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินด้วยแบบจำลอง CIPP ในการดำเนินการศึกษาลักษณะนิสัยใน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัย พบว่า 1) พื้นฐานการจัดทำการศึกษาลักษณะนิสัยมี โครงสร้างดี แต่ขาดด้านนโยบายโรงเรียน 2) ทรัพยากรสนับสนุนเพียงพอ แต่ต้องการให้ครูช่วยเหลือ นักเรียนกรณีพิเศษ 3) การดำเนินการศึกษาลักษณะนิสัยยังถูกประเมินในแต่ละกิจกรรม 4) สำหรับผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาด้านลักษณะนิสัย นักเรียนไม่สามารถตีความเหตุการณ์และการ กระทำที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางศีลธรรมได้ โดยทั่วไปแล้วการศึกษานี้เป็นประโยชน์สำหรับ โรงเรียน ครู ผู้ปกครอง รัฐบาล และนักวิจัยในการสร้างนวัตกรรมในการนำไปปฏิบัติและกำหนด นโยบายเกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษาลักษณะนิสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับโรงเรียนที่เน้นการสอน ด้านศาสนา

2. จากการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของ นักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค พบว่า มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ เกี่ยวกับสามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่น ได้ อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการแสวงหาโอกาส ด้านมีความสามารถในการ ชี้นำตนเอง และความสามารถในการแสวงหาโอกาสด้านมีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ ได้รับมอบหมาย มีค่าต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประเมินได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและ ดำเนินการเกี่ยวกับโครงการพัฒนาทักษะชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านเอกสารโครงการ ซึ่งเป็นเอกสารที่นักเรียนได้รับในการเข้าร่วมโครงการ มีความชัดเจนและน่าสนใจ มีความทันสมัย มีการจัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ด้านครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาและการ จัดกิจกรรม ด้านกิจกรรมตามโครงการ เป็นโครงการมีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ มีการเปิดโอกาสให้ เรียนรู้จากการปฏิบัติ ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นและมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ อย่างเพียงพอ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ เป็นโครงการมีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย น่าสนใจและมี ความสะดวกต่อการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล มีการวัดและประเมินผลตรงกับความเป็นจริง มีเครื่องมือการวัดและประเมินผลตรงกับวัตถุประสงค์ มีเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย และมีประเมินผลอย่างยุติธรรม ส่วนด้านภาพรวมของโครงการ นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับทักษะชีวิต เป็นอย่างดี สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล ครู ตั้งใจให้คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรมและนักเรียนมีทักษะอาชีพและนำไปใช้ในอนาคตได้ เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Super (1990) ที่ได้เสนอหลักการใหญ่ 4 ประการ ในทฤษฎี ได้แก่ ลำดับขั้น ทางอาชีพ (Vocational Life Stage) วุฒิภาวะทางอาชีพ (Vocational Maturity) การเปลี่ยนอัตมโน ทัศน์เข้าสู่อัตมโนทัศน์ทางอาชีพ (Translating the Self-Concept into a Vocational Self-Concept) และแบบฉบับการประกอบอาชีพ (Career Patterns) การพัฒนาการทางอาชีพของบุคคล เป็นการพัฒนาการทั้งโครงสร้างทางจิตวิทยา สรีระวิทยาของบุคคล รวมทั้งเงื่อนไขสภาวะแวดล้อม

และสิ่งสำคัญอื่น ๆ จากการวิจัยอย่างกว้างขวางและทฤษฎีพัฒนาการการวัดผลการปรับตัวทางอาชีพ และด้านอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน ซูเปอร์ได้ตั้งทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ (Theory of Vocational Development) ขึ้นในปี 1953 โดยมีหลักซึ่งเป็นเหตุผลพื้นฐานสำหรับงานวิจัยและทฤษฎีของเขา 10 ประการ ที่สอดคล้องกับการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียน บ้านปะโค ประกอบด้วย 1) บุคคลมีความแตกต่างกันในความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ ดังนั้นการเลือกอาชีพของบุคคลควรต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) บุคคลที่มีความสามารถหลาย ๆ ด้านจะประสบความสำเร็จในอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ 3) อาชีพแต่ละอาชีพต้องการบุคคลที่มีความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพแตกต่างกันไปในแต่ละอาชีพ 4) ความชอบและความสามารถในอาชีพขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่บุคคลอาศัยอยู่และอัตมโนทัศน์ (Self-Concept) จะเปลี่ยนไปตามกาลเวลาและประสบการณ์ ดังนั้น การเลือกและการตัดสินใจในอาชีพจึงเป็น กระบวนการที่ต่อเนื่องกัน 5) กระบวนการเลือกอาชีพนี้เป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของบุคคล กระบวนการพัฒนาการด้านอาชีพ ได้แก่ ช่วงเวลาของการพัฒนาความรู้สึกรู้จักคิดที่มีต่อตนเองการพัฒนาความสามารถและความสนใจ (Growth Stage) ช่วงเวลาของการสำรวจตนเองและสำรวจอาชีพ (Exploration Stage) ช่วงเวลาที่บุคคลเริ่มประกอบอาชีพถาวร (Establishment Stage) ช่วงเวลาที่บุคคลมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ (Maintenance Stage) และระยะเวลาที่มีประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลเสื่อมลง (Decline Stage) 6) แบบฉบับอาชีพ (Career Pattern) ขึ้นอยู่กับระดับสังคม เศรษฐกิจ สถิติปัญญาบุคลิกภาพและโอกาสที่บุคคลได้รับ 7) การพัฒนาอาชีพควรได้รับการแนะแนวทาง โดยช่วยให้เกิดวุฒิภาวะทางความสามารถ และความสนใจ รวมทั้งช่วยให้ได้ทดลองฝึกงานตามโอกาสอันควรและได้มีโอกาสพัฒนาอัตมโนทัศน์ด้วย 8) กระบวนการพัฒนาอาชีพเป็นผลจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาอัตมโนทัศน์ทำให้บุคคลรู้จักตนเองในเรื่องความสนใจ ความถนัด ความสามารถ อันจะทำให้รู้จักประสมประสานกันระหว่างความสามารถของตนเองกับโอกาสที่จะเป็นไปได้จริง 9) การพัฒนาอาชีพเป็นการ ประนีประนอมระหว่างบุคคล และสิ่งแวดล้อมทางสังคมระหว่างอัตมโนทัศน์และความเป็นจริง ซึ่งอาจเรียนรู้จากการแสดงบทบาท ไม่ว่าจะเป็นบทบาทตามความพอใจหรือในกิจกรรมที่เป็นจริง เช่น ในโรงเรียน ชุมชน งานชั่วคราวหรืองานประจำ และ 10) ความพอใจในอาชีพและความพอใจในชีวิต ขึ้นอยู่กับการที่ความสนใจบุคลิกภาพและคุณค่าของบุคคลนั้นเหมาะสมกับงาน บุคคลจะพึงพอใจในงานถ้านั้นไปกันได้กับวิถีชีวิต ความสามารถและการได้แสดงบทบาทตามที่บุคคลนั้นต้องการ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Christine Joy Basham (2011) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพในปัจจุบัน สำหรับนักเรียนเกรด 13 ว่ามีประโยชน์สำหรับนักเรียนหรือไม่ ในช่วงระหว่างที่รอการตัดสินใจในการเลือกแนวทางการศึกษาของนักเรียน โดยมีการศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะแนวด้านอาชีพซึ่งเป็นหลักสูตรที่กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการตรวจสอบและพิจารณาคุณสมบัติของวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนต้องการการให้คำปรึกษาคำแนะนำเพื่อที่จะทำการตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพ และสิ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองควรได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาอาชีพใด ๆ โดยมีผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการอาชีพ และควรให้ความสำคัญกับครูที่ปรึกษาและการจัดการบริหารหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

3. จากการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ประกอบด้วย โครงการงานอาชีพช่างไฟฟ้าน้อย ซึ่งมีรายได้คงเหลือ 12,350 บาท โครงการงานอาชีพการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก มีรายได้คงเหลือ 45,063 บาท โครงการงานอาชีพโดนัทมัดใจ มีรายได้คงเหลือ 14,623 บาท โครงการงานอาชีพไข่ม้วนเพิ่มพลัง มีรายได้คงเหลือ 14,891 บาท โครงการงานอาชีพการปลูกอ้อยด้วยข้อตา มีรายได้คงเหลือ 15,430 บาท โครงการงานการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก มีรายได้คงเหลือ 24,013 บาท อาจเป็นเพราะว่า โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีประโยชน์ต่อนักเรียน ซึ่งนักเรียนได้รับความรู้และประโยชน์จากกิจกรรม ซึ่งการพัฒนาทักษะอาชีพ รูปแบบการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีความเหมาะสม ทำให้นักเรียนสามารถนำการพัฒนาทักษะอาชีพไปปรับใช้ในอนาคตได้ นอกจากนี้ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นได้ นักเรียนสามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพแก่เพื่อนได้ นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัยได้ ขณะเดียวกัน นักเรียนยังได้รับความรู้ แนวคิด ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ซึ่งโครงการและกิจกรรมนี้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของนักเรียน และโรงเรียนบ้านปะโค ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิตโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมาย 5 ข้อ ดังนี้ 1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) มีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย 4) มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสำนึกสาธารณะ ที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

4. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพ ตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ตอนที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และตอนที่ 3 พบว่า มีระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และด้านภาพรวมของโครงการ รองลงมา ได้แก่ ด้านกิจกรรมของโครงการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านเอกสารโครงการ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ประเมินได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตาม

ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบน พื้นฐานความเชื่อ ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) และได้ศึกษาแนวความคิดการประเมินความพึงพอใจ ดังที่ Cullen (2001) ได้เสนอว่าความพึงพอใจ เป็นความรู้ของบุคคลทั้งที่เกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาวที่มีต่อคุณภาพการบริการต่าง ๆ ทั้งในระดับแคบที่เกี่ยวกับลักษณะบริการ ที่มีต่อคุณภาพการบริการ เช่น ความรับผิดชอบ ความน่าเชื่อถือน่าไว้วางใจของผู้ให้บริการ เป็นต้น และในระดับกว้างที่เป็นมุมมองของผู้รับบริการที่ได้จากบริการทุกประเภท ที่นำไปเป็นข้อสรุปรวมความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อองค์กร สอดคล้องกับการประเมินโครงการของ เอกชัย ศรีวิไล (2560) ได้ศึกษาการประเมินโครงการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ โรงเรียนนาร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 ผลการประเมิน พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ปานกลาง และสอดคล้องกับการประเมินโครงการของ ประทีป มีเอียด (2563) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563 ผลการประเมิน พบว่า ผลการประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563 ในด้านสภาพแวดล้อม (Context) ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ผ่านเกณฑ์การประเมินซึ่งกำหนดไว้ที่ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป มีความเหมาะสมผ่านเกณฑ์การประเมินที่จะดำเนินการต่อไป อีกทั้งสอดคล้องกับการประเมินโครงการของ Bunyamin (2009) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาสื่อมีอาชีพบนเว็บ (WBCD) โดยกระทรวงการศึกษาแห่งชาติ (MONE) ตามแบบทฤษฎีชิป CIPP ของ Stufflebeam มีข้อเสนอแนะว่าโครงการ WBCD ควรจะดำเนินการอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมทุกเนื้อหาวิชามากกว่าจะจัดในช่วงเวลาสั้น ๆ

ข้อเสนอแนะ

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการประเมินไปปรับประยุกต์ใช้

1.1 การประเมินด้านบริบทของโครงการ ควรทบทวน ปรับปรุง กิจกรรมของโครงการ บางกิจกรรม ให้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชน เข้ามาสนับสนุนการดำเนินงาน โครงการให้มากขึ้น

1.2 การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ควรทบทวนรูปแบบการจัดกิจกรรม บางกิจกรรมว่า เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการและมีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด และการประเมินโครงการนี้ มีความเพียงพอด้านบุคลากร โครงการอาจมีความเสี่ยงหากโรงเรียนมีบุคลากร ไม่เพียงพอ

1.3 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการ ควรสร้างการรับรู้เกี่ยวกับรายละเอียด ของโครงการแผนงานแก่บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ชัดเจน ทุกขั้นตอน

1.4 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ควรทบทวน ปรับปรุง บางกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลในการตัดสินใจของนักเรียนในการฝึกทักษะอาชีพ

1.5 การประเมินความพึงพอใจ ควรมีกระบวนการฝึกอบรมพัฒนาครู คัดเลือกครูที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านกิจกรรมเข้าร่วมโครงการ

1.6 ผลการประเมินโครงการโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ควรอยู่ในระดับมากและวัตถุประสงค์โครงการควรสอดคล้องกับนโยบายฯ และสภาพปัญหาของโรงเรียนในปัจจุบัน จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานศึกษาที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 รายงานการประเมินโครงการนี้ ทำให้ทราบว่า โครงการประสบผลสำเร็จและควรขยายโครงการให้ครอบคลุมในวงกว้างมากขึ้น

2.2 ควรยกระดับการมีส่วนร่วมในโครงการของผู้ปกครอง ชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการประเมินครั้งต่อไป

3.1 ควรยกระดับการมีส่วนร่วมในโครงการของผู้ปกครอง ชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มากขึ้นมีการประเมินการมีส่วนร่วมในโครงการ

3.2 ควรมีการบูรณาการการประเมินกิจกรรมในทุกกลุ่มสาระ

3.3 ควรเพิ่มการพัฒนากระบวนการสารสนเทศของโครงการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลนันท์ บุญกล้า. (2559). การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2. (งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564.
กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). แนวทางการเสริมทักษะและการสร้างเสริมประสบการณ์อาชีพ
ให้กับนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561. กรุงเทพฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่ง
สินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กิริติ พรหมนรา และคณะ. (2565). การประเมินโครงการด้านการจัดการทักษะอาชีพและทักษะชีวิตใน
ศตวรรษที่21 ของโรงเรียนบ้านฉลองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัด
ภูเก็ต 1. วารสารรัชต์ภาคย์, 15 (41), 172185.
- เชาว์ อินใย. (2555). การประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนัท ธาตุทอง. (2551). เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). นครปฐม:
เพชรเกษมการพิมพ์.
- ณัฐภูมิ สัพโส. (2564). การบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ของสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1. วารสารวิชาการ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 8 (2), 43-58.
- ทีปทัศน์ ชินตาปัญญากุล, สมจิตร เรืองศรี, กิตติศักดิ์ ลักขณา และพรภิรมย์ หลงทรัพย์. (2560).
การประเมินหลักสูตรแนวใหม่: CIPPIest THE NEW CURRICULUM EVALUATION:
CIPPIest MODEL. วารสารพยาบาลตำรวจ, 9(2), 203-212.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2545). กระบวนการปฏิรูปเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้: การประเมินและ
การประกัน. กรุงเทพฯ: วี ที ซี คอมมิวนิเคชั่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.
- ประทีป มีเอียด. (2563). การประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน
โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ปัทมรัตน์ พันธบุรุษย์. (2545). TQM ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

- ปาริชาติ สังข์ขาว. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้บริการห้องสมุดมหาวิทยาลัยศรี
ปทุม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2550). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ:
สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัย.
- พรพรรณ พิรุณ. (2563). การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ. วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 14 (2), 132-148.
- พรณี ชูทัย เจนจิต. (2550). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.
- พัชรินทร์ หาโกสีย์. (2562). การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่าง
พอเพียงของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิสนุ พองศรี. (2556). เทคนิควิธีการประเมินโครงการ. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธา.
- เพ็ญญา กลิ่นภาค และคณะ. (2562). การพัฒนาทักษะอาชีพและการดำรงชีพสำหรับการเรียนรู้
ศตวรรษที่ 21 ด้วยกระบวนการเชิงจิตวิทยาเสริมสร้างศักยภาพแห่งตน. คณะศึกษาศาสตร์:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). การวัดความพึงพอใจ. กรุงเทพฯ: แสงอักษร.
- ภัทรนิษฐ์ วงศ์บุญญฤทธิ์, สุระศักดิ์ ฉายขุนทด และไกร เกษทัน. (2563). การประเมินผลโครงการ
การพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต จิตสาธารณะและธรรมแห่งใจด้วย S & S Model และวิธี
ทอ.บ. ตามรอยพ่ออย่างยั่งยืน การประเมินผลโครงการการพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต
จิตสาธารณะ และธรรมแห่งใจด้วย S & S Model กับวิธี ทอ.บ. ตามรอยพ่ออย่างยั่งยืน
ของโรงเรียนทหารอากาศบำรุง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 14 (2), 173-185.
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2548). สถิติและวิธีการวิจัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ :
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- มนสิข ลิทธิสมบูรณ์. (2563). การจัดการเรียนรู้และการสอน. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย
นเรศวร.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2556). การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวนาถ อินทร์สำเภา และคณะ. (2566). การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการ
สร้างรายได้ ให้แก่เยาวชนในวัยเรียนของสถานศึกษาในตำบลอนานิคม อำเภอบางน้ำเปรี้ยว
จังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารราชชนก, 10 (2), 105-120.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560. (6 เมษายน 2560). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 134
ตอนที่ 40 ก, น. 14.
- รัตน์ บัวสนธ์. (2540). การประเมินผลโครงการ การวิจัยประเมินผล. กรุงเทพฯ: คอมแพคท์พริ้นท์
จำกัด.

- _____. (2562). คู่มือการพัฒนาความสามารถในการสร้างเครื่องมือประเมินภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา.
- _____. (2559). คู่มือบริหารจัดการ เวลา เรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปีการศึกษา 2559. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2564). แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564. อุดรธานี: โรงเรียนบ้านปะโค. วรรณทร์ ภูเจริญ. (2541). แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ.
- _____. (2556). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทวี. พรินท์ (1991) จำกัด. โรงเรียนบ้านปะโค. (2563). แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563. อุดรธานี: โรงเรียน บ้านปะโค.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์ วงศ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ส.เจริญการพิมพ์.
- สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์. (2544). การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. นนทบุรี: จตุพรดีไซด์.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2563). เทคนิคการประเมินโครงการ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2559). วิธีวิทยาการประเมิน ศาสตร์แห่งคุณค่า. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาน อัสวภูมิ. (2551). (2551). การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. อุดรธานี: อุดลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2. (2564). แผนปฏิบัติราชการประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2564. อุดรธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). แนวทางการจัดทักษะแห่งอนาคตใหม่การเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการ มัธยมศึกษาตอนปลาย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2554). มาตรฐาน กศน. ตำบลปี 2554. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. (2549). คู่มือแนะแนวการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โรง พิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (มปป). แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.(2554). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ชุมชม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2561). บทบัญญัติด้านการศึกษามตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560.
- สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา และคณะ. (2554). แนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ:
ข้อค้นพบจากการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: หจก.ศรีบุรณ ค่อมพิวเตอร์-การพิมพ์.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2560). องค์การต้นแบบด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง:
เอกสารการสัมมนาวิชาการ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- โสภณ สุธรรม (2564) การประเมินโครงการพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียน
บ้านแม่แรม จังหวัดแพร่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). นครสวรรค์:
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อัครธรรคศักดิ์ มณีไธยะ. (2564). การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน
โรงเรียนกำแพงวิทยา ปีการศึกษา 2564. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต).
นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- เอกชัย พุทธสอน. (2556). แนวโน้มการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษา
ผู้ใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- เอกชัย ศรีวิไล. (2560). การประเมินโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โรงเรียนนำร่องสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 โดยใช้รูปแบบประเมิน 360 องศา.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไอลดา แก้วโพธิ์. (2563). การประเมินโครงการ : โครงการศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของโรงเรียนวัดไร่ขิง (สุนทรอุทิศ). (งานนิพนธ์ปริญญา
การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อิโตชิ คูเมะ. (2540). การบริหารจัดการคุณภาพ (MBQ). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-
ญี่ปุ่น).

Reference

- Akkermans, H. J., Isaksen, S. G., & Isaksen, E. J. (2013). Leadership for innovation: A global climate survey – A CRU Technical Report. Buffalo. NY: Creativity Research Unit, Creative Problem Solving Group.
- Bunyamin. (2009). The Effectiveness of using Dicstom Technique to Teach Descriptive Writing to the Eleventh Grade Students of MAN 2 Palembang. Master's Thesis in University of Sriwijaya, Palembang, Indonesia.
- Christine Joy Basham. (2011). THE ROLE OF CAREER EDUCATION AND GUIDANCE FOR STUDENTS IN YEAR 13 AND ITS IMPLICATIONS FOR STUDENT'S CAREER DECISION MAKING. Unitec Institute of Technology.
- Creager, M. F. S. and Deacon, M. M. (2012). Trait and Factor, Developmental, Learning and Cognitive Theories. New York : Routledge.
- Cullen, R. (2001), "Addressing the digital divide", Online Information Review, 25 (5), 311-320.
- Deming, E.W. (1995). Out of the crisis. Cambridge, USA : Massachusetts Institute of Technology, Centre for advanced study.
- Donatella P., Michele C., Paola M. and R. Sara. (2010). Dynamic Database for Quality Indicators Comparison in Education. Columbia : National Institute for the Educational Evaluation of Instruction and Training.
- Eric Conrad. (2015). Utilizing the CIPP Model as a Means to Develop an Integrated Service-Learning Component in a University Health Course. Journal of Health Education Teaching, 6 (1), 21-33.
- Fadly Azhar. (2015). Mediterranean. Journal of Social Sciences, 6 (2), 535-540.
- Ginzberg, E. (1972). Toward a Theory of Occupational Choice: A Restatement. Vocational Guidance Quarterly, 20, 2-9.
- Griffin, R. W. (1997). Management. 5th ed. Houghton: Mifflin.
- Hargrave, O. S. (2004). Project-Based Learning in the classroom. M.A.E. Dissertation Pacific Lutheran University.
- Herzberg, Frederick and others. (1959). The Motivation to work. New York : John Wiley and Sons.
- Jansen, A. N. B. (2013). Life Skills that Enable Resilience: A Profile of Adolescents from a Coloured Community in Kimberley. Doctoral Dissertation, University of the Free State.
- Maslow, A. H. (1970). Motivation and Personality. New York : Harper and Row.
- Nooshin Mohebbi. et al. (2011). Application of CIPP model for evaluating the medical records education course at master of science level at Iranian

- medicallsciences universities. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 15 (1), 3286-3290.
- Shamsa Aziz, Munazza Mahmood, & Zahra Rehman. (2018). Implementation of CIPP Model for Quality Evaluation at School Level: A Case Study. *Journal of Education and Educational Developemen*, 5(1), 189-206.
- Shen-Miller, David S., McWritter, Ellen Hawley. and Bartone, Anne S. (2013). "Historical Influences on the Evolution of Vocational Counseling" in *Career Counseling : Foundation, Perspective, and Applications*. (2nd ed.). New York : Routledge.
- Stromborg. (1984). Selecting an instrument to measure quality of life. *Oncology NursingForum*.
- Stufflebeam and Daniel, (2003). The CIPP model for Evaluation. *International Handbook of Educational Evaluation*, 9, 31-62.
- Stufflebeam, D. L. and Shinkfield, A.J.. (2007). *Evaluation theory model & Applications*. CA: Jossey-Bass.
- Stufflebeam, D. L., et al. (1990). *Educational evaluation and decision-Making*. Illinois: Peacock.
- Super, D. E. (1990). A life-span, life-space approach to career development. In D. Brown & L. Brooks, *Career choice and development: Applying contemporary theories to practice* (pp. 197–261). Jossey-Bass.
- Worthen, B. R. & Sanders, J.R. (1973). *Educational Evaluation: Theory and Practice*. Ohio: Charles A. Jones Publishing Company.
- Yuliana Retno Dwi, Haryono, & Totok Sumaryanto Florentinus. (2018). The Evaluation of the CIPP Model in The Implementation of Character Education at Junior High School. *Innovative Journal of Curriculum and Educational Technology*, 7 (2), 65-77.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลนันท์ บุญกล้า. (2559). การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2. (งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564.
กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). แนวทางการเสริมทักษะและการสร้างเสริมประสบการณ์อาชีพ
ให้กับนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561. กรุงเทพฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่ง
สินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กิริติ พรหมนรา และคณะ. (2565). การประเมินโครงการด้านการจัดการทักษะอาชีพและทักษะชีวิตใน
ศตวรรษที่21 ของโรงเรียนบ้านฉลองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัด
ภูเก็ต 1. วารสารรัชต์ภาคย์, 15 (41), 172185.
- เชาว์ อินโย. (2555). การประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนัท ธาตุทอง. (2551). เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). นครปฐม:
เพชรเกษมการพิมพ์.
- ณัฐภูมิ สัพโส. (2564). การบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ของสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1. วารสารวิชาการ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 8 (2), 43-58.
- ทีปทัศน์ ชินตาปัญญากุล, สมจิตร เรืองศรี, กิตติศักดิ์ ลักขณา และพรภิรมย์ หลงทรัพย์. (2560).
การประเมินหลักสูตรแนวใหม่: CIPPIest THE NEW CURRICULUM EVALUATION:
CIPPIest MODEL. วารสารพยาบาลตำรวจ, 9(2), 203-212.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2545). กระบวนการปฏิรูปเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้: การประเมินและ
การประกัน. กรุงเทพฯ: วี ที ซี คอมมิวนิเคชั่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.
- ประทีป มีเอียด. (2563). การประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน
โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ปัทมรัตน์ พันธบุรุษย์. (2545). TQM ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

- ปาริชาติ สังข์ขาว. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้บริการห้องสมุดมหาวิทยาลัยศรี
ปทุม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2550). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ:
สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัย.
- พรพรรณ พิรุณ. (2563). การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพอิสระตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนยากจนพิเศษ. วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 14 (2), 132-148.
- พรณี ชูทัย เจนจิต. (2550). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.
- พัชรินทร์ หาโกสีย์. (2562). การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอยู่อย่าง
พอเพียงของผู้เรียนสำหรับสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิสนุ พองศรี. (2556). เทคนิควิธีการประเมินโครงการ. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธา.
- เพ็ญญา กลอนภาดล และคณะ. (2562). การพัฒนาทักษะอาชีพและการดำรงชีพสำหรับการเรียนรู้
ศตวรรษที่ 21 ด้วยกระบวนการเชิงจิตวิทยาเสริมสร้างศักยภาพแห่งตน. คณะศึกษาศาสตร์:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). การวัดความพึงพอใจ. กรุงเทพฯ: แสงอักษร.
- ภัทรนิษฐ์ วงศ์บุญญฤทธิ์, สุระศักดิ์ ฉายขุนทด และไกร เกษทัน. (2563). การประเมินผลโครงการ
การพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต จิตสาธารณะและธรรมแห่งใจด้วย S & S Model และวิธี
ทอ.บ. ตามรอยพ่ออย่างยั่งยืน การประเมินผลโครงการการพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต
จิตสาธารณะ และธรรมแห่งใจด้วย S & S Model กับวิธี ทอ.บ. ตามรอยพ่ออย่างยั่งยืน
ของโรงเรียนทหารอากาศบำรุง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 14 (2), 173-185.
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2548). สถิติและวิธีการวิจัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ :
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- มนสิข ลิทธิสมบูรณ์. (2563). การจัดการเรียนรู้และการสอน. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย
นเรศวร.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2556). การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวนาถ อินทร์สำเภา และคณะ. (2566). การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการ
สร้างรายได้ ให้แก่เยาวชนในวัยเรียนของสถานศึกษาในตำบลอนานิคม อำเภอบางน้ำเปรี้ยว
จังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารราชชนก, 10 (2), 105-120.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560. (6 เมษายน 2560). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 134
ตอนที่ 40 ก, น. 14.
- รัตน์ บัวสนธ์. (2540). การประเมินผลโครงการ การวิจัยประเมินผล. กรุงเทพฯ: คอมแพคท์พริ้นท์
จำกัด.

- _____. (2562). คู่มือการพัฒนาความสามารถในการสร้างเครื่องมือประเมินภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา.
- _____. (2559). คู่มือบริหารจัดการ เวลา เรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปีการศึกษา 2559. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2564). แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564. อุดรธานี: โรงเรียนบ้านปะโค. วรภัทร์ ภูเจริญ. (2541). แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ.
- _____. (2556). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทวี. พรินท์ (1991) จำกัด. โรงเรียนบ้านปะโค. (2563). แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563. อุดรธานี: โรงเรียน บ้านปะโค.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์ วงศ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ส.เจริญการพิมพ์.
- สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์. (2544). การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. นนทบุรี: จตุพรดีไซด์.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2563). เทคนิคการประเมินโครงการ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2559). วิธีวิทยาการประเมิน ศาสตร์แห่งคุณค่า. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาน อัสวภูมิ. (2551). (2551). การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. อุดรธานี: อุดลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2. (2564). แผนปฏิบัติราชการประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2564. อุดรธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). แนวทางการจัดทักษะแห่งอนาคตใหม่การเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการ มัธยมศึกษาตอนปลาย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2554). มาตรฐาน กศน. ตำบลปี 2554. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. (2549). คู่มือแนะแนวการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โรง พิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (มปป). แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.(2554). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ชุมชม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2561). บทบัญญัติด้านการศึกษามตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560.
- สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา และคณะ. (2554). แนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ:
ข้อค้นพบจากการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: หจก.ศรีบุรณ ค่อมพิวเตอร์-การพิมพ์.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2560). องค์การต้นแบบด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง:
เอกสารการสัมมนาวิชาการ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- โสภณ สุธรรม (2564) การประเมินโครงการพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียน
บ้านแม่แรม จังหวัดแพร่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). นครสวรรค์:
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อัครธรรค์ศักดิ์ มณีไธยะ. (2564). การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน
โรงเรียนกำแพงวิทยา ปีการศึกษา 2564. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต).
นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- เอกชัย พุทธสอน. (2556). แนวโน้มการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษา
ผู้ใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- เอกชัย ศรีวิไล. (2560). การประเมินโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โรงเรียนนาร่องสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 โดยใช้รูปแบบประเมิน 360 องศา.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไอลดา แก้วโพธิ์. (2563). การประเมินโครงการ : โครงการศาสตร์พระราชาเพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของโรงเรียนวัดไร่ขิง (สุนทรอุทิศ). (งานนิพนธ์ปริญญา
การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อิโตชิ คูเมะ. (2540). การบริหารจัดการคุณภาพ (MBQ). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-
ญี่ปุ่น).

Reference

- Akkermans, H. J., Isaksen, S. G., & Isaksen, E. J. (2013). Leadership for innovation: A global climate survey – A CRU Technical Report. Buffalo. NY: Creativity Research Unit, Creative Problem Solving Group.
- Bunyamin. (2009). The Effectiveness of using Dicstom Technique to Teach Descriptive Writing to the Eleventh Grade Students of MAN 2 Palembang. Master's Thesis in University of Sriwijaya, Palembang, Indonesia.
- Christine Joy Basham. (2011). THE ROLE OF CAREER EDUCATION AND GUIDANCE FOR STUDENTS IN YEAR 13 AND ITS IMPLICATIONS FOR STUDENT'S CAREER DECISION MAKING. Unitec Institute of Technology.
- Creager, M. F. S. and Deacon, M. M. (2012). Trait and Factor, Developmental, Learning and Cognitive Theories. New York : Routledge.
- Cullen, R. (2001), "Addressing the digital divide", Online Information Review, 25 (5), 311-320.
- Deming, E.W. (1995). Out of the crisis. Cambridge, USA : Massachusetts Institute of Technology, Centre for advanced study.
- Donatella P., Michele C., Paola M. and R. Sara. (2010). Dynamic Database for Quality Indicators Comparison in Education. Columbia : National Institute for the Educational Evaluation of Instruction and Training.
- Eric Conrad. (2015). Utilizing the CIPP Model as a Means to Develop an Integrated Service-Learning Component in a University Health Course. Journal of Health Education Teaching, 6 (1), 21-33.
- Fadly Azhar. (2015). Mediterranean. Journal of Social Sciences, 6 (2), 535-540.
- Ginzberg, E. (1972). Toward a Theory of Occupational Choice: A Restatement. Vocational Guidance Quarterly, 20, 2-9.
- Griffin, R. W. (1997). Management. 5th ed. Houghton: Mifflin.
- Hargrave, O. S. (2004). Project-Based Learning in the classroom. M.A.E. Dissertation Pacific Lutheran University.
- Herzberg, Frederick and others. (1959). The Motivation to work. New York : John Wiley and Sons.
- Jansen, A. N. B. (2013). Life Skills that Enable Resilience: A Profile of Adolescents from a Coloured Community in Kimberley. Doctoral Dissertation, University of the Free State.
- Maslow, A. H. (1970). Motivation and Personality. New York : Harper and Row.
- Nooshin Mohebbi. et al. (2011). Application of CIPP model for evaluating the medical records education course at master of science level at Iranian

- medicallsciences universities. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 15 (1), 3286-3290.
- Shamsa Aziz, Munazza Mahmood, & Zahra Rehman. (2018). Implementation of CIPP Model for Quality Evaluation at School Level: A Case Study. *Journal of Education and Educational Developemen*, 5(1), 189-206.
- Shen-Miller, David S., McWritter, Ellen Hawley. and Bartone, Anne S. (2013). "Historical Influences on the Evolution of Vocational Counseling" in *Career Counseling : Foundation, Perspective, and Applications*. (2nd ed.). New York : Routledge.
- Stromborg. (1984). Selecting an instrument to measure quality of life. *Oncology NursingForum*.
- Stufflebeam and Daniel, (2003). The CIPP model for Evaluation. *International Handbook of Educational Evaluation*, 9, 31-62.
- Stufflebeam, D. L. and Shinkfield, A.J.. (2007). *Evaluation theory model & Applications*. CA: Jossey-Bass.
- Stufflebeam, D. L., et al. (1990). *Educational evaluation and decision-Making*. Illinois: Peacock.
- Super, D. E. (1990). A life-span, life-space approach to career development. In D. Brown & L. Brooks, *Career choice and development: Applying contemporary theories to practice* (pp. 197–261). Jossey-Bass.
- Worthen, B. R. & Sanders, J.R. (1973). *Educational Evaluation: Theory and Practice*. Ohio: Charles A. Jones Publishing Company.
- Yuliana Retno Dwi, Haryono, & Totok Sumaryanto Florentinus. (2018). The Evaluation of the CIPP Model in The Implementation of Character Education at Junior High School. *Innovative Journal of Curriculum and Educational Technology*, 7 (2), 65-77.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในรายงาน การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ประกอบด้วย

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อาริรัตน์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย คุณวุฒิ Ph.D (Educational Administration) Mississippi State University, US ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา

๒. นางสาว จันทระเสนา ตำแหน่ง อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์ วิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ คุณวุฒิ ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาลัยเขตอุดรธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา

๓. ดร.เดชวิชัย พิมพ์โคตร ตำแหน่ง วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย คุณวุฒิ ประ.ด. มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษาวิชาชีพ

๔. ดร.ขวัญฤดี ไชยชาญ ตำแหน่ง ศิษยานุศิษย์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๑ คุณวุฒิ ประ.ด. (วิจัยและการประเมินผลการจัดการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

๕. ดร.สุภาวดี ปกครอง ตำแหน่ง ศิษยานุศิษย์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ คุณวุฒิ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย และ กศ.ด (การบริหารและพัฒนาการศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๖๙

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑
ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี
จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อารีรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ

สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

จำนวน ๑ เล่ม

๒. แบบสอบถาม

จำนวน ๖ ฉบับ

๓. แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียน

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางณัฐชยา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ กำลังดำเนินการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการนี้ ทางโรงเรียนบ้านปะโค ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านมีความเชี่ยวชาญ ในด้านนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อการประเมินโครงการดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย ขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชยา พรหมสิงห์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ธุรการโรงเรียนบ้านปะโค

โทร ๐๙๓ - ๕๘๑๖๑๙๙

**แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล**

ชื่อ – นามสกุล รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อารีรัตน์

ตำแหน่ง ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษาและพัฒนา
คุณภาพการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

หน่วยงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ให้กับ นางณัฐชยา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ เพื่อใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ลงชื่อ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อารีรัตน์)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
และพัฒนาคุณภาพการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

ที่ ศธ ๐๔๑๓๗.๐๖.๐๔๔/ว๖๙

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑
ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี
จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

เรียน นางสาว จันทรเสนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ

สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

จำนวน ๑ เล่ม

๒. แบบสอบถาม

จำนวน ๖ ฉบับ

๓. แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียน

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ กำลังดำเนินการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการนี้ ทางโรงเรียนบ้านปะโค ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านมีความเชี่ยวชาญ ในด้านนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อการประเมินโครงการดังกล่าว จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย ขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ธุรการโรงเรียนบ้านปะโค

โทร ๐๙๓-๕๘๑๖๑๙๙

**แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล**

ชื่อ - นามสกุล นางสาว จันทรเสนา

ตำแหน่ง อติตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุตรธานี เขต ๒

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ให้กับ นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต ๒ เพื่อใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ลงชื่อ

(นางสาว จันทรเสนา)

ตำแหน่ง อติตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์
วิทยฐานะเชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๖๙

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑
ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี
จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

เรียน ดร.เดชาวิชัย พิมพ์โคตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ

สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

จำนวน ๑ เล่ม

๒. แบบสอบถาม

จำนวน ๖ ฉบับ

๓. แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียน

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางณัฐชยา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ กำลังดำเนินการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการนี้ ทางโรงเรียนบ้านปะโค ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านมีความเชี่ยวชาญ ในด้านนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อการประเมินโครงการดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย ขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชยา พรหมสิงห์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ธุรการโรงเรียนบ้านปะโค

โทร ๐๙๓-๕๘๑๖๑๙๙

**แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล**

ชื่อ - นามสกุล ดร.เดชวิชัย พิมพ์โคตร

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย

หน่วยงาน วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ให้กับ นางณัฐชยา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ เพื่อใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ลงชื่อ

(ดร.เดชวิชัย พิมพ์โคตร)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๖๙

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑
ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี
จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

เรียน ดร.ขวัญฤดี ไชยชาญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ

สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

จำนวน ๑ เล่ม

๒. แบบสอบถาม

จำนวน ๖ ฉบับ

๓. แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียน

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางณัฐชยา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ กำลังดำเนินการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการนี้ ทางโรงเรียนบ้านปะโค ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านมีความเชี่ยวชาญ ในด้านนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อการประเมินโครงการดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย ขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชยา พรหมสิงห์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ธุรการโรงเรียนบ้านปะโค

โทร ๐๙๓-๕๘๑๖๑๙๙

**แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล**

ชื่อ - นามสกุล ดร.ขวัญฤดี ไชยชาญ

ตำแหน่ง ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๑

หน่วยงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๑

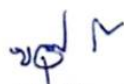
ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ให้กับ นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ เพื่อใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ลงชื่อ

(ดร.ขวัญฤดี ไชยชาญ)

ตำแหน่ง ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๑

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๖๙

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑
ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี
จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

เรียน ดร.สุภาวดี ปกครอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ

สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

จำนวน ๑ เล่ม

๒. แบบสอบถาม

จำนวน ๖ ฉบับ

๓. แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียน

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางณัฐชยา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ กำลังดำเนินการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการนี้ ทางโรงเรียนบ้านปะโค ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านมีความเชี่ยวชาญ ในด้านนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อการประเมินโครงการดังกล่าว
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย ขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชยา พรหมสิงห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ธุรการโรงเรียนบ้านปะโค

โทร ๐๙๓-๕๘๑๖๑๙๙

**แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล**

ชื่อ - นามสกุล ดร.สุภาวดี ปกครอง

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุตรธานี เขต ๒

หน่วยงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต ๒

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ให้กับ นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต ๒ เพื่อใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ลงชื่อ

(ดร.สุภาวดี ปกครอง)

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต ๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียนบ้านปะโค สังกัด สพ.อ.อุดรธานี เขต ๒

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ ๖๓๐

๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโครงการ

เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านปะโค

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถามประเมินโครงการฯ	จำนวน ๑๙ ชุด
	๒. แบบประเมินทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน	จำนวน ๑๙ ชุด
	๓. แบบประเมินความพึงพอใจต่อโครงการฯ	จำนวน ๑๙ ชุด
	๔. ปฏิทินการประเมินโครงการฯ	จำนวน ๑๙ ชุด

ด้วย นางณัฐชา พรหมสิงห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ ได้จัดทำและกำลังประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการบริหารโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนเพื่อให้การประเมินโครงการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ โรงเรียนบ้านปะโค จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเก็บรวบรวมข้อมูลโครงการ เพื่อผู้ประเมิน

จะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

โรงเรียนบ้านปะโค หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และ

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ระยะเวลาในการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนปะโค

ที่	รายการประเมิน	ระยะเวลาการประเมิน
๑	ประเมินด้านบริบทของโครงการฯ	เดือนมิถุนายน- กรกฎาคม ๒๕๖๓
๒	ประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการฯ	เดือนมิถุนายน- กรกฎาคม ๒๕๖๓
๓	ประเมินด้านกระบวนการของโครงการฯ	เดือนสิงหาคม- ธันวาคม ๒๕๖๓
๔	ประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน	เดือนมกราคม- กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
๕	ประเมินด้านผลผลิตของโครงการฯ ๑. ประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ๒. ตรวจสอบบันทึกรายได้ระหว่างเรียน ๓. ประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการทางอาชีพ จากโครงการฯ	เดือนมิถุนายน- กรกฎาคม ๒๕๖๓

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ ๖๗๙

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่

๑

ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี

จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโครงการ
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามประเมินโครงการฯ จำนวน ๑ ชุด
๒. ปฏิทินระยะเวลาในการประเมินโครงการฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางณัฐชา พรหมสิงห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ ได้จัดทำและกำลังประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการบริหารโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนเพื่อให้การประเมินโครงการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุ
ตามวัตถุประสงค์ โรงเรียนบ้านปะโค จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโครงการ เพื่อผู้
ประเมินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

โรงเรียนบ้านปะโค หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดี และ
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค

หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓-๕๘๑๖๑๙๙

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ ว๕๙

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑
ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี
จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ส่งรายงานโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒
สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานโครงการฯ จำนวน ๓ เล่ม

ด้วย นางณัฐชา พรหมสิงห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ ได้จัดทำและกำลังประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการบริหารโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียน

ในการนี้ โรงเรียนได้ดำเนินงานประเมินโครงการตามระยะเวลาที่กำหนดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
แล้ว และจัดทำเป็นรายงานนำเสนอพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค

หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๓-๕๘๑๖๑๙๙

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

แบบประเมินสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ
ประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

คำชี้แจง

1. การประเมินโครงการครั้งนี้ มีจุดประสงค์ เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ และด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
2. แบบสอบถามเพื่อประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของแบบสอบถามประเมินโครงการ พัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
3. โปรดพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา หรือข้อความกับวัตถุประสงค์ของการประเมินว่ามีความสอดคล้องกันอย่างไร โดยพิจารณาจาก
 - +1 หมายถึง เห็นใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์
 - 0 หมายถึง ไม่เห็นใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์
 - 1 หมายถึง เห็นใจว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์

นางณัฐชา พรหมสิงห์
 ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ฉบับที่ 1. ด้านบริบทของโครงการ

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	+1	0	-1	
1. ด้านบริบทของโครงการ				
1.1 โครงการสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัด				
1.2 รัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินกิจกรรม				
1.3 กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน				
1.4 กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน				
1.5 ความพร้อมของผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ				
1.6 วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการโรงเรียน				
1.7 วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรม				
1.8 วัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายของโครงการ				
1.9 วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการของครู				
1.10 วัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

ลงชื่อ.....
(.....)

ผู้ประเมิน

ฉบับที่ 2. ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	+1	0	-1	
2. ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ				
2.1 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
2.2 ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ				
2.3 ครูมีการวางแผนจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
2.4 ครูมีการพัฒนาการใช้เครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์เพื่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
2.5 ครูพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนากิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
2.6 มีจำนวนบุคลากรดำเนินกิจกรรมโครงการอย่างเพียงพอ				
2.7 ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
2.8 โรงเรียนมีงบประมาณเพื่อจัดการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
2.9 มีหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงาน				
2.10 อุปกรณ์ เครื่องมือในการดำเนินโครงการอย่างเพียงพอ				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

ลงชื่อ.....

(. ..)

ผู้ประเมิน

ฉบับที่ 3. ด้านกระบวนการของโครงการ

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	+1	0	-1	
3. ด้านกระบวนการของโครงการ				
3.1 การวางแผน				
3.1.1 วางแผนกำหนดนโยบาย โครงการ กิจกรรม ขั้นตอน และแนวทางการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพ				
3.1.2 วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่บุคลากรในการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพ				
3.1.3 วางแผนพัฒนาหลักสูตรและการออกแบบการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะอาชีพ				
3.1.4 วางแผนงบประมาณสำหรับกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพอย่างมีส่วนร่วม				
3.1.5 เตรียมความพร้อมของสถานที่วัสดุอุปกรณ์สำหรับกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ				
3.2 การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ				
3.2.1 ชี้แจงแนวทางในการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ				
3.2.2 ประสานผู้ที่เกี่ยวข้อง บุคคล หรือหน่วยงาน ร่วมดำเนินงานกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
3.2.3 ดำเนินงานตามปฏิทินการปฏิบัติงาน				
3.2.4 ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรการพัฒนาทักษะอาชีพ				
3.2.5 ดำเนินงานทักษะชีวิตตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	+1	0	-1	
3.3 การตรวจสอบ				
3.3.1 ติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมของบุคลากรตามแผนงาน				
3.3.2 นิเทศ กำกับ ติดตาม ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
3.3.3 ตรวจสอบและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนฯ				
3.3.4 รวบรวมข้อมูลปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ				
3.3.5 รายงานผลการดำเนินโครงการให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบอย่างต่อเนื่อง				
3.4 การปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม				
3.4.1 นำผลการวิเคราะห์ และประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรมาใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
3.4.2 นำข้อมูลปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการสะท้อนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาร่วมกันวิเคราะห์เพื่อพัฒนาโครงการ				
3.4.3 นำผลการวิเคราะห์และประเมินผลโครงการมาร่วมกันวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และหาแนวทางการพัฒนา				
3.4.4 นำผลการวิเคราะห์และประเมินการใช้จ่ายงบประมาณมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหรือการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณตามแผน				
3.4.5 เผยแพร่และขยายผลการดำเนินกิจกรรมตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสู่การปฏิบัติจริง				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ฉบับที่ 4. ด้านผลผลิตของโครงการ

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	+1	0	-1	
4. ด้านผลผลิตของโครงการ				
4.1 นักเรียนมีความรู้และได้รับโอกาสการฝึกประสบการณ์ด้านการพัฒนาทักษะอาชีพ				
4.2 นักเรียนมีการพัฒนาทักษะอาชีพในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข				
4.3 นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ				
4.4 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน				
4.5 นักเรียนน้อมนำหลักการทรงงานและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต				
4.6 นักเรียนรู้ และเข้าใจเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
4.7 นักเรียนมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบในการทำงาน				
4.8 นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมาปฏิบัติได้จริง				
4.9 นักเรียนมีพฤติกรรมทางสังคมดีขึ้นทั้งในด้านการเรียนการทำงาน และการอยู่ร่วมกัน				
4.10 นักเรียนเห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

แบบประเมินสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ
ประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน
ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

คำชี้แจง

1. การประเมินโครงการครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
2. แบบสอบถามเพื่อประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม เพื่อประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
3. โปรดพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์ของการประเมินว่ามีความสอดคล้องกันอย่างไร โดยพิจารณาจาก
 - +1 หมายถึง แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์

นางณัฐชา พรหมสิงห์
 ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ฉบับที่ 5. แบบประเมินทักษะอาชีพ

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	+1	0	-1	
ความรู้ความคิด				
1. มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์				
2. มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์				
3. สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ				
4. มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้				
5. ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้อย่างเหมาะสม				
ความสามารถในการแสวงหาโอกาส				
1. มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง				
2. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
3. มีความสามารถในการชี้แนะตนเอง				
4. มีความสามารถในการตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง				
5. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ				
ความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ				
1. มีความสามารถในการผลิตผลงาน				
2. สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้				
3. มีเป้าหมายและทำให้บรรลุเป้าหมาย				
4. มีความสามารถในการจัดการภาระงานที่ได้รับ				
5. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

ลงชื่อ.....

(. ..)

ผู้ประเมิน

แบบประเมินสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ
ประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม
ความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพ ตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

คำชี้แจง

1. การประเมินโครงการครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
2. แบบสอบถามเพื่อประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
3. โปรดพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์ของการประเมินว่ามีความสอดคล้องกันอย่างไร โดยพิจารณาจาก
 - +1 หมายถึง แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์

นางณัฐชา พรหมสิงห์
 ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ฉบับที่ 6 ไม่ได้ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เนื่องจากเป็นแบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน

ฉบับที่ 7 แบบสอบถามความพึงพอใจมีต่อการให้บริการทางอาชีพ ตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
	+1	0	-1	
1. การจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน				
2. นักเรียนได้รับความรู้และประโยชน์จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
3. รูปแบบการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีความเหมาะสม				
4. นักเรียนสามารถนำการพัฒนาทักษะอาชีพไปปรับใช้ในอนาคตได้				
5. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นได้				
6. นักเรียนสามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพแก่เพื่อนได้				
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัยได้				
8. นักเรียนได้รับความรู้ แนวคิด ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ				
9. โครงการและกิจกรรมนี้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของนักเรียน				
10. ควรมีการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพต่อไป				

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ง
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

แบบประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค**คำชี้แจง**

1. การประเมินโครงการครั้งนี้มีจุดประสงค์ ดังนี้
เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ
ความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านบริบท
ของโครงการ
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ
3. กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะคำตอบของท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการ
ประเมินโครงการครั้งนี้ ในการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว การตอบคำถามของท่านถือเป็นความลับ
ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางณัฐชา พรหมสิงห์
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพ

() ครูและบุคลากรทางการศึกษา () นักเรียน

2. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี

() ปริญญาโท () ปริญญาเอก

3. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี () 30-40 ปี

() 41-50 ปี () 51 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็น
ต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาระดับความคิดเห็น ต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียน
บ้านปะโค ด้านบริบทของโครงการ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมของแต่ละ
ข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1. ด้านบริบทของโครงการ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านบริบทของโครงการ					
1.1 โครงการสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัด					
1.2 รัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินกิจกรรม					
1.3 กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน					
1.4 กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน					
1.5 ความพร้อมของผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ					
1.6 วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการโรงเรียน					
1.7 วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรม					
1.8 วัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายของโครงการ					
1.9 วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการของครู					
1.10 วัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

แบบประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

คำชี้แจง

1. การประเมินโครงการครั้งนี้มีจุดประสงค์ ดังนี้
เพื่อประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1** สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2** สอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ
 - ตอนที่ 3** ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ
3. กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะคำตอบของท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประเมินโครงการครั้งนี้ ในการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว การตอบคำถามของท่านถือเป็นความลับซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางณัฐชา พรหมสิงห์
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพ

() ครูและบุคลากรทางการศึกษา

() นักเรียน

2. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

3. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 30-40 ปี

() 41-50 ปี

() 51 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็น
ต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาระดับความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียน
บ้านปะโค ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสม
ของแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2. ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ					
2.1 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					
2.2 ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ					
2.3 ครูมีการวางแผนจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					
2.4 ครูมีการพัฒนาการใช้เครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					
2.5 ครูพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนากิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					
2.6 มีจำนวนบุคลากรดำเนินกิจกรรมโครงการอย่างเพียงพอ					
2.7 ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					
2.8 โรงเรียนมีงบประมาณเพื่อจัดการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					
2.9 มีหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงาน					
2.10 อุปกรณ์ เครื่องมือในการดำเนินโครงการอย่างเพียงพอ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

แบบประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

คำชี้แจง

1. การประเมินโครงการครั้งนี้มีจุดประสงค์ ดังนี้
เพื่อประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1** สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2** สอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ
ความคิดเห็น ต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านกระบวนการ
ของโครงการ
 - ตอนที่ 3** ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ
3. กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะคำตอบของท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการ
ประเมินโครงการครั้งนี้ ในการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว การตอบคำถามของท่านถือเป็นความลับ
ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางณัฐชา พรหมสิงห์
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพ

() ครูและบุคลากรทางการศึกษา

() นักเรียน

2. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

3. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 30-40 ปี

() 41-50 ปี

() 51 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ
โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาระดับความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียน
บ้านปะโค ด้านกระบวนการของโครงการ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสม
ของแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ด้านกระบวนการของโครงการ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. ด้านกระบวนการของโครงการ					
3.1 การวางแผน					
3.1.1 วางแผนกำหนดนโยบาย โครงการ กิจกรรม ขั้นตอน และแนวทางการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพ					
3.1.2 วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่บุคลากร ในการดำเนินงาน พัฒนาทักษะอาชีพ					
3.1.3 วางแผนพัฒนาหลักสูตรและการออกแบบการจัดการ เรียนรู้พัฒนาทักษะอาชีพ					
3.1.4 วางแผนงบประมาณสำหรับกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ อย่างมีส่วนร่วม					
3.1.5 เตรียมความพร้อมของสถานที่วัสดุอุปกรณ์สำหรับ กิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ					
3.2 การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ					
3.2.1 ชี้แจงแนวทางในการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ					
3.2.2 ประสานผู้ที่เกี่ยวข้อง บุคคล หรือหน่วยงาน ร่วมดำเนินงานกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					
3.2.3 ดำเนินงานตามปฏิทินการปฏิบัติงาน					
3.2.4 ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรการพัฒนา ทักษะอาชีพ					
3.2.5 ดำเนินงานทักษะชีวิตตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.3 การตรวจสอบ					
3.3.1 ติดตามผลการปฏิบัติงานกิจกรรมของบุคลากรตามแผนงาน					
3.3.2 มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและควบคุมการดำเนินงานตามโครงการ					
3.3.3 มีการกำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการประเมินผลโครงการตามความเหมาะสม					
3.3.4 มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามโครงการอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องด้วยวิธีการที่หลากหลายครบทุกกิจกรรม					
3.4.5 ประชุมสรุปผลการดำเนินโครงการ วิเคราะห์ผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ อย่างมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ประกอบการตัดสินใจในดำเนินโครงการครั้งต่อไป					
3.4 การปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม					
3.4.1 นำผลการวิเคราะห์ และประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรมาใช้ในการจัดการกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					
3.4.2 นำข้อมูลปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการสะท้อนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาร่วมกันวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาโครงการ					
3.4.3 นำผลการวิเคราะห์และประเมินผลโครงการมาร่วมกัน วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และหาแนวทางการพัฒนา					
3.4.4 นำผลการวิเคราะห์และประเมินการใช้จ่ายงบประมาณ มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหรือการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณตามแผน					
3.4.5 เผยแพร่และขยายผลการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ พัฒนาทักษะอาชีพสู่การปฏิบัติจริง					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

แบบประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

คำชี้แจง

1. การประเมินโครงการครั้งนี้มีจุดประสงค์ ดังนี้
เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านผลผลิตของโครงการ
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ
3. กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะคำตอบของท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประเมินโครงการครั้งนี้ ในการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว การตอบคำถามของท่านถือเป็นความลับซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางณัฐชา พรหมสิงห์
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพ

() ครูและบุคลากรทางการศึกษา

() นักเรียน

2. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

3. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 30-40 ปี

() 41-50 ปี

() 51 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็น
ต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาระดับความคิดเห็นต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียน
บ้านปะโค ด้านผลผลิตของโครงการ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมของแต่ละ
ข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. ด้านผลผลิตของโครงการ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4. ด้านผลผลิตของโครงการ					
4.1 นักเรียนมีความรู้และได้รับโอกาสการฝึกประสบการณ์ด้านการพัฒนาทักษะอาชีพ					
4.2 นักเรียนมีการพัฒนาทักษะอาชีพในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข					
4.3 นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ					
4.4 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน					
4.5 นักเรียนน้อมนำหลักการทำงานและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต					
4.6 นักเรียนรู้ และเข้าใจเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					
4.7 นักเรียนมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบในการทำงาน					
4.8 นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมาปฏิบัติได้จริง					
4.9 นักเรียนมีพฤติกรรมทางสังคมดีขึ้นทั้งในด้านการเรียนการทำงาน และการอยู่ร่วมกัน					
4.10 นักเรียนเห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

**แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค**

คำชี้แจง

1. การประเมินโครงการครั้งนี้มีจุดประสงค์ ดังนี้
เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ
2. แบบประเมินแบ่งออกเป็น ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ประเมินเกี่ยวกับทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ
3. กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะคำตอบของท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประเมินโครงการครั้งนี้ ในการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว การตอบคำถามของท่านถือเป็นความลับ ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางณัฐชา พรหมสิงห์
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

**แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่ร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค**

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ความรู้ความคิด					
1. มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์					
2. มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์					
3. สามารถคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ					
4. มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้					
5. ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้อย่างเหมาะสม					
ความสามารถในการแสวงหาโอกาส					
1. มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง					
2. มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย					
3. มีความสามารถในการขึ้นนำตนเอง					
4. มีความสามารถในการตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง					
5. มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ					
ความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ					
1. มีความสามารถในการผลิตผลงาน					
2. สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้					
3. มีเป้าหมายและทำให้บรรลุเป้าหมาย					
4. มีความสามารถในการจัดการภาระงานที่ได้รับ					
5. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

ฉบับที่ 6 สำหรับนักเรียน

**แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค**

ลำดับที่	โครงการ	รายได้ (บาท)
1	โครงการอาชีพช่างไฟฟ้าภายใน	
2	โครงการอาชีพการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก	
3	โครงการอาชีพโดนัทจิ๋ว	
4	โครงการอาชีพไข่ม้วนเพิ่มพลัง	
5	โครงการอาชีพการปลูกอ้อยด้วยข้อตา	
6	โครงการการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสือก	

บันทึกเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

กลุ่มโครงการ.....

นักเรียนชั้น.....

โรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 2

**แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการให้บริการทางอาชีพของนักเรียน
ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค**

คำชี้แจง

1. การประเมินโครงการครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพ ตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพจากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านเอกสารโครงการ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมตามโครงการ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านภาพรวมของโครงการ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะคำตอบของท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประเมินโครงการครั้งนี้ ในการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว การตอบคำถามของท่านถือเป็นความลับ ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางณัฐชา พรหมสิงห์
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพ

() ครูและบุคลากรทางการศึกษา

() นักเรียน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมของแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. การจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน					
2. นักเรียนได้รับความรู้และประโยชน์จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					
3. รูปแบบการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีความเหมาะสม					
4. นักเรียนสามารถนำการพัฒนาทักษะอาชีพไปปรับใช้ในอนาคตได้					
5. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นได้					
6. นักเรียนสามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพแก่เพื่อนได้					
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัยได้					
8. นักเรียนได้รับความรู้ แนวคิด ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ					
9. โครงการและกิจกรรมนี้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของนักเรียน					
10. ควรมีการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพต่อไป					

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจ ที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เกี่ยวกับด้านเอกสารโครงการ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมตามโครงการ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านภาพรวมของโครงการ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจดังนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

กิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านเอกสารโครงการ					
1. เอกสารที่นักเรียนได้รับในการเข้าร่วมโครงการ มีความชัดเจนและน่าสนใจ					
2. เอกสารมีความทันสมัย					
3. เอกสารมีการจัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก					
ด้านครูผู้สอน					
4. ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหา					
5. ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรม					
ด้านกิจกรรมตามโครงการ					
6. โครงการมีการจัดกิจกรรมได้น่าสนใจ					
7. โครงการมีการเปิดโอกาสให้เรียนรู้จากการปฏิบัติ					
8. โครงการให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น					
9. โครงการมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพียงพอ					
ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้					
10. โครงการมีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย น่าสนใจ					
11. โครงการมีความสะดวกต่อการเรียนรู้					
ด้านการวัดและประเมินผล					
12. มีการวัดและประเมินผลตรงกับความเป็นจริง					
13. มีเครื่องมือการวัดและประเมินผลตรงกับวัตถุประสงค์					

กิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
14. มีเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย					
15. มีประเมินผลอย่างยุติธรรม					
ด้านภาพรวมของโครงการ					
16. ได้รับความรู้เกี่ยวกับทักษะอาชีพเป็นอย่างดี					
17. สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					
18. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล					
19. ครูตั้งใจให้คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรม					
20. นักเรียนมีทักษะอาชีพและนำไปใช้ในอนาคตได้เพิ่มขึ้น					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

โปรดเขียนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 16 ค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	ความสอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. ด้านบริบทของโครงการ								
1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.10	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตารางที่ 16 ค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค (ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2. ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ								
2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.4	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 16 ค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค (ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	ความสอดคล้อง
3. ด้านกระบวนการ								
3.1 การวางแผน (Plan)								
3.1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.1.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2 การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Do)								
3.2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.3 การตรวจสอบ (Check)								
3.3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.3.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.3.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.3.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.3.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.4 การปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม (Act)								
3.4.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.4.2	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.4.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.4.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.4.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ด้านผลผลิต								
4.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.3	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 16 ค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค (ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	ความสอดคล้อง
4.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

จากตารางที่ 16 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00

ตารางที่ 17 ค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านผลผลิตโครงการ

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	ความสอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

จากตารางที่ 17 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00

ตารางที่ 18 ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินทักษะอาชีพนักเรียน
โรงเรียนบ้านปะโค

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ความรู้ความคิด								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ความสามารถในการแสวงหาโอกาส								
4.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ								
4.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

จากตารางที่ 18 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ
แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00

ตารางที่ 19 ค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ
ตอนที่ 2

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

จากตารางที่ 19 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80–1.00

ตารางที่ 20 ค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ
ตอนที่ 3

ข้อที่	ผลการประเมินแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่						หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	ค่า IOC	
1	0	1	1	1	1	0.8	
2	1	1	1	1	0	0.8	
3	1	1	1	0	1	0.8	
4	1	1	0	1	1	0.8	
5	0	1	1	1	1	0.8	
6	1	1	1	0	1	0.8	
7	1	1	0	1	1	0.8	
8	1	1	1	1	1	1.0	
9	1	1	1	0	1	0.8	
10	1	0	1	1	1	0.8	
11	1	1	0	1	1	0.8	
12	0	1	1	1	0	0.8	
13	1	1	1	0	1	0.8	
14	1	1	1	1	0	0.8	
15	1	0	1	1	1	0.8	
16	1	1	1	1	1	1.0	
17	1	0	1	1	1	0.8	
18	1	1	1	1	0	0.8	
19	1	1	1	0	1	0.8	
20	1	1	0	1	1	0.8	
รวมเฉลี่ย						0.82	

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบประเมินความพึงพอใจโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ตอนที่ 3 ว่ามีความสอดคล้องกับโครงสร้างด้านเนื้อหา จุดประสงค์ของการประเมิน สรุปได้ว่า แบบประเมินความพึงพอใจ มีค่า IOC = 0.82 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเนื้อหาเป็นที่น่าพอใจ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ฉบับที่ 1 ด้านบริบทของโครงการ

Reliability

Notes		
Output Created		03-OCT-2024 09:51:53
Comments		
Input	Active Dataset	DataSet2
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	30
	Matrix Input	
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data for all variables in the procedure.
Syntax		RELIABILITY
		/VARIABLES=V1 V2 V3 V4 V5 V6 V7 V8 V9 V10
		/SCALE('ALL VARIABLES') ALL
		/MODEL=ALPHA.
Resources	Processor Time	00:00:00.00
	Elapsed Time	00:00:00.02

[DataSet2]

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary			
		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.796	10

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
ฉบับที่ 2 ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ

Reliability

Notes

Output Created		03-OCT-2024 03:04:07
Comments		
Input	Active Dataset	DataSet3
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	30
	Matrix Input	
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data for all variables in the procedure.
Syntax		RELIABILITY /VARIABLES=V1 V2 V3 V4 V5 V6 V7 V8 V9 V10 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL /MODEL=ALPHA.
Resources	Processor Time	00:00:00.00
	Elapsed Time	00:00:00.01

[DataSet3]

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.794	10

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
ฉบับที่ 3 ด้านกระบวนการของโครงการ
Reliability

Notes		
Output Created		03-OCT-2024 03:05:50
Comments		
Input	Active Dataset	DataSet4
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	30
	Matrix Input	
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data for all variables in the procedure.
Syntax		RELIABILITY /VARIABLES=V1 V2 V3 V4 V5 V6 V7 V8 V9 V10 V11 V12 V13 V14 V15 V16 V17 V18 V19 V20 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL /MODEL=ALPHA.
Resources	Processor Time	00:00:00.00
	Elapsed Time	00:00:00.02

[DataSet4]

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary			
		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.752	20

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
ฉบับที่ 4 ด้านผลผลิตของโครงการ (ประเมิน 10 รายการประเมิน)
Reliability

Notes		
Output Created		03-OCT-2024 09:59:06
Comments		
Input	Active Dataset	DataSet4
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	30
	Matrix Input	
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data for all variables in the procedure.
Syntax		RELIABILITY /VARIABLES=V1 V2 V3 V4 V5 V6 V7 V8 V9 V10 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL /MODEL=ALPHA.
Resources	Processor Time	00:00:00.00
	Elapsed Time	00:00:00.00

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary			
		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.731	10

ฉบับที่ 5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนา
ทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
Reliability

Notes		
Output Created		03-OCT-2024 10:04:06
Comments		
Input	Active Dataset	DataSet5
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	30
	Matrix Input	
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data for all variables in the procedure.
Syntax		RELIABILITY /VARIABLES=V1 V2 V3 V4 V5 V6 V7 V8 V9 V10 V11 V12 V13 V14 V15 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL /MODEL=ALPHA.
Resources	Processor Time	00:00:00.00
	Elapsed Time	00:00:00.00

[DataSet5]

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary			
		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.785	15

ฉบับที่ 7 ตอนที่ 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่เข้าร่วม
โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค (10 ข้อ)

Reliability

Notes		
Output Created		03-OCT-2024 03:28:29
Comments		
Input	Data	C:\Users\HP\Documents\Untitled9.sav
	Active Dataset	DataSet8
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	30
	Matrix Input	
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data for all variables in the procedure.
Syntax		RELIABILITY /VARIABLES=V1 V3 V2 V4 V5 V6 V7 V8 V9 V10 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL /MODEL=ALPHA.
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.02

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.991	10

ฉบับที่ 7 ตอนที่ 3ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่เข้าร่วม
โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค (20 ข้อ)
Reliability

Notes		
Output Created		03-OCT-2024 03:32:47
Comments		
Input	Active Dataset	DataSet9
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	30
	Matrix Input	
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data for all variables in the procedure.
Syntax		RELIABILITY /VARIABLES=V1 V2 V3 V4 V5 V6 V7 V8 V9 V10 V11 V12 V13 V14 V15 V16 V17 V18 V19 V20 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL /MODEL=ALPHA.
Resources	Processor Time	00:00:00.00
	Elapsed Time	00:00:00.00

[DataSet9]

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary			
		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.901	20

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) แบบสอบถามฉบับที่ 1

สถานภาพ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ครูและบุคลากรทางการศึกษา	19	10.2	10.2	10.2
นักเรียน	167	89.8	89.8	100.0
Total	186	100.0	100.0	

วุฒิการศึกษา				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ต่ำกว่าปริญญาตรี	177	95.2	95.2	95.2
ปริญญาตรี	4	2.2	2.2	97.3
ปริญญาโท	5	2.7	2.7	100.0
Total	186	100.0	100.0	

อายุ				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ต่ำกว่า 30 ปี	167	89.2	89.3	89.2
30-40 ปี	16	8.6	8.6	97.8
41-50 ปี	2	1.6	1.6	99.5
51 ปีขึ้นไป	1	.5	.5	100.0
Total	186	100.0	100.0	

Descriptive Statistics			
	N	Mean	Std. Deviation
ด้านบริบทของโครงฯ	19	4.312	.751
โครงการสอดคล้องฯ	19	4.610	.824
รัฐบาลมีนโยบายชัดเจนฯ	19	3.832	.643
กิจกรรมของโครงการ1ฯ	19	4.581	.740
กิจกรรมของโครงการ2ฯ	19	4.522	.852
ความพร้อมของฯ	19	4.554	.770
วัตถุประสงค์1ฯ	19	3.901	.710
วัตถุประสงค์2ฯ	19	4.743	.712
วัตถุประสงค์3ฯ	19	3.902	.792
วัตถุประสงค์4ฯ	19	4.630	.774
วัตถุประสงค์5ฯ	19	3.871	.713
Valid N (listwise)	19		

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) แบบสอบถามฉบับที่ 2

Descriptive Statistics			
	N	Mean	Std. Deviation
ด้านปัจจัยนำเข้า	19	4.531	.732
ผู้บริหารมี	19	4.820	.711
ครูมีเจตคติที่ดี	19	4.563	.702
ครูมีการวางแผน	19	4.724	.732
ครูมีการพัฒนา	19	4.801	.731
ครูพัฒนาตนเอง	19	4.582	.824
มีจำนวนบุคลากร	19	4.763	.720
ครูผู้สอนมีความรู้	19	3.854	.724
โรงเรียนมีงบประมาณ	19	4.744	.793
มีหน่วยงาน	19	4.651	.682
อุปกรณ์	19	4.913	.750
Valid N (listwise)	19		

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) แบบสอบถามฉบับที่ 3

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ด้านกระบวนการฯ	19	4.233	.632
การวางแผน	19	4.174	.670
การนำแผนไปสู่ฯ	19	4.342	.624
การตรวจสอบ	19	4.190	.613
การปรับปรุงฯ	19	4.221	.641
Valid N (listwise)	19		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
การวางแผน	19	4.172	.672
วางแผนกำหนด1ฯ	19	3.971	.743
วางแผนกำหนด2ฯ	19	3.834	.710
วางแผนพัฒนาฯ	19	4.682	.712
วางแผนงบฯ	19	3.881	.643
เตรียมความพร้อมฯ	19	4.520	.580
Valid N (listwise)	19		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
การนำแผนไปสู่ฯ	19	4.340	.620
ชี้แจงแนวทางฯ	19	4.532	.701
ประสานผู้ทำฯ	19	4.720	.673
ดำเนินงานตามฯ	19	3.894	.634
ดำเนินกิจกรรมฯ	19	4.653	.522
ดำเนินงานทักษะฯ	19	3.950	.611
Valid N (listwise)	19		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
การตรวจสอบ	19	4.190	.611
ติดตามผลการฯ	19	3.862	.702
มีการนิเทศฯ	19	4.691	.573
มีการกำหนดฯ	19	3.923	.634
มีการประเมินฯ	19	4.584	.553
ประชุมสรุปผลฯ	19	3.910	.612
Valid N (listwise)	19		

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) แบบสอบถามฉบับที่ 3 (ต่อ)

Descriptive Statistics			
	N	Mean	Std. Deviation
การปรับปรุงฯ	19	4.221	.643
นำผลการวิ1ฯ	19	3.960	.701
นำข้อมูลปัญหาฯ	19	4.643	.772
นำผลการวิ2ฯ	19	4.001	.632
นำผลการวิ3ฯ	19	4.583	.524
เผยแพร่ฯ	19	3.924	.613
Valid N (listwise)	19		

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) แบบสอบถามฉบับที่ 4

Descriptive Statistics			
	N	Mean	Std. Deviation
ด้านผลผลิตของโครงการ	19	4.520	.760
นักเรียนมีความรู้ฯ	19	4.862	.801
นักเรียนมีการฯ	19	3.921	.703
นักเรียนมีความคิดฯ	19	4.510	.751
นักเรียนมีเจตคติฯ	19	4.722	.853
นักเรียนน้อมนำฯ	19	4.653	.792
นักเรียนรู้ฯ	19	4.624	.774
นักเรียนมีระเบียบฯ	19	4.752	.773
นักเรียนสามารถฯ	19	4.481	.792
นักเรียนมีพฤติกรรมฯ	19	4.820	.721
นักเรียนเห็นฯ	19	3.944	.734
Valid N (listwise)	19		

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) แบบสอบถามฉบับที่ 5

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
แบบประเมินทักษะอาชีพ	19	4.280	.643
ความรู้ความคิด	19	4.201	.622
ความสามารถในการฯ	19	4.292	.671
การใช้ประสบการณ์ฯ	19	4.363	.640
Valid N (listwise)	19		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ความรู้ความคิด	19	4.201	.622
มีความสามารถฯ	19	3.971	.702
มีทักษะในการคิดฯ	19	4.622	.671
สามารถคิดอย่างฯ	19	3.890	.633
มีความสามารถในฯ	19	4.581	.524
ตัดสินใจแก้ปัญหาฯ	19	3.953	.610
Valid N (listwise)	19		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ความสามารถในการฯ	19	4.292	.671
มีความ1ฯ	19	4.520	.744
มีความตั้งใจฯ	19	3.832	.712
มีความ2ฯ	19	4.651	.710
มีความ3ฯ	19	3.880	.643
มีความอดทนฯ	19	4.602	.582
Valid N (listwise)	19		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
การใช้ประสบการณ์ฯ	19	4.363	.640
มีความ4ฯ	19	3.963	.701
สามารถทำฯ	19	4.714	.773
มีเป้าหมายฯ	19	4.542	.632
มีความ5ฯ	19	4.682	.520
มีความรับฯ	19	3.921	.613
Valid N (listwise)	19		

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) แบบสอบถามฉบับที่ 7

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ความพึงพอใจโดยรวม	167	4.560	.561
การจัดกิจกรรมฯ	167	4.521	.613
นักเรียนได้รับ1ฯ	167	4.553	.574
รูปแบบการจัดฯ	167	4.532	.573
นักเรียนสฯ1ฯ	167	4.560	.552
นักเรียนสฯ2ฯ	167	4.512	.621
นักเรียนสฯ3ฯ	167	4.544	.583
นักเรียนสฯ4ฯ	167	4.573	.532
นักเรียนได้รับ2ฯ	167	4.584	.522
โครงการและฯ	167	4.592	.513
ควรมีการจัดฯ	167	4.622	.501
Valid N (listwise)	167		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ด้านเอกสารโครงการ	167	4.532	.580
เอกสารที่ฯ	167	4.521	.612
เอกสารมีความฯ	167	4.553	.573
เอกสารมีการฯ	167	4.534	.570
Valid N (listwise)	167		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ด้านครูผู้สอน	167	4.532	.584
ครูผู้สอนมีความ1ฯ	167	4.561	.553
ครูผู้สอนมีความ2ฯ	167	4.512	.621
Valid N (listwise)	167		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ด้านกิจกรรมตามโครงการ	167	4.570	.530
โครงการมีการ1ฯ	167	4.542	.581
โครงการมีการ2ฯ	167	4.573	.533
โครงการให้ฯ	167	4.582	.524
โครงการมีสิ่งฯ	167	4.590	.513
Valid N (listwise)	167		

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย (SPSS) แบบสอบถามฉบับที่ 7
(ต่อ)

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ด้านสื่อและแหล่งฯ	167	4.583	.534
โครงการมีสื่อฯ	167	4.622	.501
โครงการมีความฯ	167	4.520	.610
Valid N (listwise)	167		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ด้านการวัดและฯ	167	4.532	.582
มีการวัดฯ	167	4.551	.572
มีเครื่องมือ1ฯ	167	4.532	.570
มีเครื่องมือ2ฯ	167	4.560	.553
มีประเมินผลฯ	167	4.513	.621
Valid N (listwise)	167		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
ด้านภาพรวมของโครงการ	167	4.583	.532
ได้รับความรู้ฯ	167	4.544	.582
สามารถนำฯ	167	4.572	.534
นักเรียนมีส่วนฯ	167	4.581	.520
ครูตั้งใจฯ	167	4.590	.512
นักเรียนมีทักษะฯ	167	4.620	.501
Valid N (listwise)	167		

ภาคผนวก จ

โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

โครงการ	การพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
กิจกรรม	พัฒนาทักษะอาชีพกิจกรรมโครงงานช่างไฟฟ้าน้อย, กิจกรรมโครงงานการตัดตัวหนังสือจากพลาสติก, กิจกรรมโครงงานไข่ม้วนเติมพลัง, กิจกรรมโครงงานปลูกอ้อยด้วยข้อตา, กิจกรรมโครงงานโดนัทจิ๋ว, กิจกรรมโครงงานการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือก
สอดคล้องกับนโยบาย สพฐ.	นโยบายที่ 2 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
สอดคล้องกับนโยบาย/จุดเน้น สพ.อ.ด. 2	6 มิติคุณภาพสู่การปฏิบัติ
สอดคล้องกับมาตรฐานสถานศึกษา ระดับปฐมวัย/ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน (การประกันคุณภาพภายในการศึกษาขั้นพื้นฐาน) มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (การประกันคุณภาพภายในการศึกษาขั้นพื้นฐาน)
สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน ข้อที่ 1	พัฒนาคุณภาพผู้เรียน
ระยะเวลาดำเนินการ	ตลอดปีการศึกษา 2563
กลุ่มงานที่รับผิดชอบ	งานวิชาการ โรงเรียนบ้านปะโค
ผู้รับผิดชอบ	นางณัฐชยา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โทรศัพท์ 062-9359452

1. หลักการและเหตุผล

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการศึกษาประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบน พื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และจากแนวนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาล มุ่งเน้นให้หน่วยงานต่าง ๆ พิจารณาถึงปัญหาความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาในแต่ละช่วงวัยอย่างรอบด้าน และในศตวรรษที่ 21 สถานการณ์โลกมีความแตกต่างจากศตวรรษที่ 20 และ 19 ระบบการศึกษา ต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริง ความท้าทายด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในการเตรียมนักเรียนให้พร้อมใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 เป็นเรื่องสำคัญของกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 20 และ 19 โดยทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) และทักษะชีวิตและอาชีพ ก็เป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญในการดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ นักเรียนจะต้องพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญและทักษะอาชีพและทักษะได้ถูกบรรจุลงใน

หลักสูตรการศึกษา โดยการศึกษาภาคบังคับทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้เด็กเรียนรู้เสริมสร้างทักษะ มองหาความถนัดที่จะพัฒนาเป็นอาชีพต่อไปในอนาคต ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว โรงเรียนบ้านปะโค ในฐานะหน่วยงานการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพที่แต่ละคนมี จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมพัฒนาทักษะอาชีพเตรียมความพร้อมเด็กสู่การเรียนรู้ทักษะอาชีพให้กับผู้เรียน เป็นการจัดการเรียนรู้อาชีพที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงอย่างครบวงจร ตั้งแต่วิเคราะห์ วางแผน การปฏิบัติงาน การจัดการกับผลผลิต การจำหน่าย ผลผลิต การบริหารจัดการ การตลาดและการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน เป็นอาชีพมีในท้องถิ่น หรืออาชีพที่เป็นความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพทำให้ผู้เรียนแนวทางประกอบอาชีพที่สุจริต ต่อยอดเป็นอาชีพเสริมของผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ความสามารถ มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีพ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
- 2.2 เพื่อการสร้างรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
- 2.3 เพื่อเสริมสร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพ

3. เป้าหมาย

3.1 เชิงปริมาณ

นักเรียนโรงเรียนบ้านปะโคชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 100 มีทักษะอาชีพ สามารถนำทักษะอาชีพไปใช้ได้จริง และมีผลงานจากการนำทักษะอาชีพไปปฏิบัติ

3.2 เชิงคุณภาพ

บริบทของโครงการ ปัจจัยนำเข้าของโครงการ กระบวนการของโครงการและผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีความเหมาะสม และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกคน มีทักษะอาชีพ สามารถนำทักษะอาชีพไปใช้ได้จริง และมีผลงานจากการนำทักษะอาชีพไปปฏิบัติ

4. วิธีการดำเนินการ/ขั้นตอนการดำเนินการ

ที่	กิจกรรม	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
1	ขั้นตอนเตรียมการ (P) 1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงการ 1.2 ศึกษาผลการดำเนินงานโครงการในปีที่ผ่านมา 1.3 ศึกษาบริบท ปัจจัยนำเข้า และสภาพความเป็นไปได้ในการพัฒนาโครงการ 1.4 จัดทำโครงการฯ นำเสนอผู้บริหาร	16 - 31 พฤษภาคม 2563	ผู้บริหารและคณะครู
2	ขั้นตอนดำเนินการ (D) 2.1 ประชุมคณะทำงานเพื่อชี้แจงโครงการฯ และมอบหมายภาระงาน 2.2 ดำเนินงานตามโครงการฯ ต่าง ๆ โดยมีกิจกรรม ดังนี้ - กิจกรรมโครงการงานช่างไฟฟ้าน้อย - กิจกรรมโครงการงานการตัดตัวหนังสือจากพลาสติก - กิจกรรมโครงการงานไข่ม้วนเติมพลัง - กิจกรรมโครงการงานปลูกอ้อยด้วยข้อตา - กิจกรรมโครงการงานโดนัทจิ๋ว - กิจกรรมโครงการงานอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก	16 - 31 พ.ค. 2563 1 มิ.ย. 2563 – 1 มี.ค. 2564 (ตลอดปีการศึกษา)	ผู้บริหารและคณะครู ผู้บริหารและคณะครู นางนันทิยา พิทักษ์รัตนชนม์ นางดาหวัน สารพันนางสาวศิริลักษณ์ บุญมี นางอสมาลัย ขามวิเศษ นางสาวเพชุดา ชามะรัตน์ นางรัชนิกร กุมพล
3	ขั้นตอนการนิเทศติดตามผล (C) 3.1 รายงานกิจกรรม 3.2 ประเมินความสำเร็จกิจกรรม	ม.ค. 2564	
4	ขั้นสรุป และประเมินผล (A) 4.1 สรุปและประเมินโครงการ 4.2 จัดทำรายงานโครงการฯ นำเสนอผู้เกี่ยวข้อง	มี.ค. 2564	

5. ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ

ตลอดปีการศึกษา 2563 สถานที่ดำเนินการ โรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

6. งบประมาณ

งบประมาณ 60,000 บาท (ตามตารางรายละเอียดค่าใช้จ่ายของโครงการ) รายละเอียดดังนี้

กิจกรรมและรายละเอียด ในการใช้งบประมาณ	งบประมาณ ที่ใช้	งบประมาณจำแนกตามหมวด รายจ่าย		
		ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ
- กิจกรรมโครงการช่างไฟฟ้าน้อย				10,000
- กิจกรรมโครงการการตัดตัวหนังสือ จากพลาสติก				10,000
- กิจกรรมโครงการซ่อมแซมเติมปลั๊ก				10,000
- กิจกรรมโครงการปลูกอ้อยด้วยข้อตา				10,000
- กิจกรรมโครงการโดนัทจิ๋ว				10,000
- กิจกรรมโครงการการแปรรูปผลิตภัณฑ์ จากเปลือก				10,000
รวมงบประมาณ	60,000			60,000

7. การวิเคราะห์ความเสี่ยงของโครงการ

ปัจจัยความเสี่ยง

- งบประมาณบางกิจกรรมโครงการควรมากกว่านี้
- ระยะเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมบางกิจกรรมไม่เพียงพอ

แนวทางการบริหารความเสี่ยง

- ขอบประมาณสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม
- ระยะเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม อาจจะจัดในวันหยุด

8. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ร้อยละ)	วิธีประเมิน	เครื่องมือ
เชิงปริมาณ			
1. นักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ชั้น ป. 4-ม.3 ร้อยละ 100 ได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพ สามารถนำทักษะอาชีพ ไปใช้ได้จริง 2. นักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ชั้น ป. 4-ม.3 ร้อยละ 100 สร้างรายได้ระหว่างเรียน จากการนำทักษะอาชีพไปปฏิบัติ 3. นักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ชั้นป. 4 - ม.3 ร้อยละ 100 มีความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพ	100	1. ประเมินทักษะ อาชีพของ นักเรียน 2. ประเมินการ สร้างรายได้ ระหว่างเรียน 3. ประเมินความ พึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อ การให้บริการ ทางอาชีพ	1. แบบสอบถาม 2. แบบสอบถาม 3.แบบบันทึก การมีรายได้ 4. แบบประเมิน ความพึงพอใจ
เชิงคุณภาพ			
บริบทของโครงการ ปัจจัยนำเข้า ของโครงการ กระบวนการ ของโครงการและผลผลิต ของโครงการพัฒนาทักษะ อาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียน บ้านปะโค มีความเหมาะสม และนักเรียนชั้นชั้น ป. 4-ม.3 ทุกคน มีทักษะอาชีพ สามารถ นำทักษะอาชีพไปใช้ได้จริง มีผลงาน มีรายได้ระหว่างเรียน และ มีความพึงพอใจต่อการ บริการทางอาชีพ	100	1. ประเมินทักษะ อาชีพของ นักเรียน 2. ประเมินการ สร้างรายได้ ระหว่างเรียน 3. ประเมินความ พึงพอใจของ นักเรียนที่มี ต่อการให้บริการ ทางอาชีพ	1. แบบสอบถาม 2. แบบสอบถาม 3.แบบบันทึกการ มีรายได้ 4. แบบประเมิน ความพึงพอใจ ต่อการบริการทาง อาชีพ

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

9.1 เป็นสารสนเทศสำหรับโรงเรียน ที่สามารถระบุ จุดเด่น จุดด้อย ปัญหา และอุปสรรค ในการดำเนินโครงการ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนา กำหนดแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินโครงการ ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษายิ่งขึ้น

9.2 เป็นข้อมูลและสารสนเทศสำหรับครู ในโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

9.3 จากการประเมินโครงการส่งผลให้นักเรียน ได้รับการพัฒนาทักษะทางอาชีพ อย่างต่อเนื่องและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

9.4 ทำให้นักเรียนสร้างผลงาน และมีรายได้ระหว่างเรียน

9.5 ทราบความพึงพอใจของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ การพัฒนาทักษะทางอาชีพ และนำไปแก้ไขปรับปรุงโครงการ

9.6 เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับโรงเรียนต่าง ๆ ในการวางแผนงาน การดำเนินโครงการ และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนต่อไป

(ลงชื่อ)

ผู้เสนอโครงการ

(นางณัฐชยา พรหมสิงห์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

ภาคผนวก ฉ

รายงานผลโครงการทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

โครงการอาชีพช่างไฟฟ้า

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

สืบเนื่องจากสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุดรธานี โดยคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดอุดรธานี ได้จัดทำโครงการส่งเสริมเวทีและประชาคม เพื่อการจัดทำรูปแบบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่อง เชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี มุ่งเน้นบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน รวมถึงองค์กรประชาสังคม เพื่อให้การพัฒนาทางการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ มีความต่อเนื่องและเกิดความยั่งยืนในระยะยาวต่อไป รวมทั้งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและอุตสาหกรรมไทยแลนด์ 4.0 โดยอาศัยกระบวนการการมีส่วนร่วมผ่านการจัดเวทีและประชาคม เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุดรธานี ได้สรุปกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการตลาดงานของจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการจัดเวทีเสวนาวิชาการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ในวันที่ 8-9 พฤศจิกายน 2560-2564 ดังนี้ กลุ่มที่ 1 การท่องเที่ยว/บริการ/อาหาร/เกษตร/เกษตรแปรรูป กลุ่มที่ 2 โลจิสติกส์/ขนส่ง/IOT/เศรษฐกิจดิจิทัล กลุ่มที่ 3 ก่อสร้าง/พลังงาน กลุ่มที่ 4 การผลิต/ระบบอัตโนมัติ/หุ่นยนต์/ไฟฟ้า/เครื่องกล สอดคล้องกับข้อมูลด้านการพัฒนากำลังคนของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 18 อุดรธานี

โรงเรียนบ้านปะโค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เป็นโรงเรียนเป้าหมายของโครงการ และได้มีการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ เรื่อง ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์คิดส์แอนด์คิท โดยได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับวิทยาลัยการอาชีวศึกษากุมภวาปี ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ซึ่งเป็นอาชีพในกลุ่มไฟฟ้าและอุตสาหกรรม สอดคล้องกับกลุ่มอาชีพที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานในจังหวัดอุดรธานี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับวงจรไฟฟ้าเบื้องต้น แหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรงคงที่หรือปรับค่าได้
2. ผู้เรียนมีทักษะการต่อวงจรไฟฟ้าชุดคิท และแก้ปัญหาสามารถนำไปเป็นทักษะฝีมือในการพัฒนาต่อไปในอนาคตได้
3. ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงาน จากการประดิษฐ์อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้ชุดคิทเป็นส่วนประกอบ เพื่อเพิ่มมูลค่าชิ้นงาน
4. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทางสายอาชีพมากขึ้น
5. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพสร้างรายได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับวงจรไฟฟ้าเบื้องต้น แหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรงคงที่หรือปรับค่าได้
2. ผู้เรียนมีทักษะการต่อวงจรไฟฟ้าชุดคิท และแก้ปัญหา สามารถนำไปเป็นทักษะฝีมือในการพัฒนาต่อในอนาคตได้
3. ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงานจากการประดิษฐ์อุปกรณ์ไฟฟ้า ที่ใช้ชุดคิทเป็นส่วนประกอบ เพื่อเพิ่มมูลค่าชิ้นงาน
4. ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทางสายอาชีพมากขึ้น
5. เป็นแนวทางในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพและสร้างรายได้

ขอบเขตการศึกษา

โครงการอาชีพ เรื่อง ช่างไฟฟ้าน้อยในครั้งนี มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้ เป็นการศึกษาความรู้เกี่ยวกับช่างไฟฟ้า และนำความรู้มาประยุกต์ใช้เป็นอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้และสร้างรายได้ในชีวิตประจำวันได้

ระยะเวลาในการศึกษา ปีการศึกษา 2563

แผนปฏิบัติงาน

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	รายการปฏิบัติ
1	16-30 พฤษภาคม 2563	1. ทฤษฎีไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น - การกำเนิดไฟฟ้า - ความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า - ตัวต้านทาน
2	16-30 พฤษภาคม 2563	2. วงจรไฟฟ้าเบื้องต้น - เครื่องวัดไฟฟ้า - วงจรไฟฟ้าแสงสว่าง - การต่อวงจรไฟฟ้า
3	16-30 พฤษภาคม 2563	3. วงจรอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น - การทำงานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ - การทดสอบการทำงานของวงจรอิเล็กทรอนิกส์ - เทคนิคและวิธีบัดกรี
4	16-30 พฤษภาคม 2563	4. การประกอบชุดคิท - วงจรสวิตช์ทำงานด้วยแสง - วงจรสวิตช์เปิดไฟกลางคืน
5	16-30 พฤษภาคม 2563	5. การประกอบและทดลองชุดคิท - การทดลองและทดสอบการทำงานชุดคิทส์ - ทดสอบการทำงานของอุปกรณ์

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	รายการปฏิบัติ
7	ตลอดปีการศึกษา 2563	6. สรุปและอธิบายผลการดำเนินงานประติษฐ์ชิ้นงาน เพื่อจำหน่ายสร้างรายได้
8	มีนาคม 2564	7. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ประติษฐ์ชิ้นงาน เพื่อสร้างรายได้ที่สูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานไฟฟ้า

กระแสไฟฟ้า (Electrical Current) เกิดจากการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอน จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งในตัวนำไฟฟ้า ซึ่งการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอนเกิดจากการนำวัตถุที่ประจุไฟฟ้าต่างกันมาวางใกล้กันทำให้เกิดการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอน

1. การแบ่งชนิดของไฟฟ้า

ในปัจจุบันได้มีการนำไฟฟ้ากระแสตรงมาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลาย ซึ่งไฟฟ้าสามารถเกิดขึ้นจากแหล่งกำเนิดหลาย ๆ แบบ ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 แบบใหญ่ ๆ ดังนี้

ไฟฟ้ากระแสตรง (Direct current หรือ D.C.) เป็นกระแสไฟฟ้าที่มีทิศทางการไหลไปทางเดียวกัน โดยตลอดระยะทางที่วงจรกระแสไฟฟ้าปิด กระแสไฟฟ้าจากขั้วบวกในแหล่งกำเนิด ผ่านจากขั้วบวกจะไหลผ่านตัวต้านทานหรือโหลด ผ่านตัวนำไฟฟ้า แล้วย้อนกลับเข้าขั้วลบ วนเวียนไปในทางเดียวกันเช่นนี้ตลอด เช่น ถ่านไฟฉาย ไดนาโม เป็นต้น

คุณสมบัติของไฟฟ้ากระแสตรง

- กระแสไฟฟ้าไหลไปทิศทางเดียวตลอดเวลา
- มีค่าแรงดัน หรือ แรงเคลื่อนไฟฟ้าเป็นบวกอยู่เสมอ
- สามารถเก็บประจุไว้ในเซลล์ หรือแบตเตอรี่ได้

ไฟฟ้ากระแสสลับ (Alternating current หรือ A.C.) เป็นกระแสไฟฟ้าที่มีการไหลวนเวียนกลับไปกลับมา ทั้งขนาดของกระแสไฟฟ้าและแรงดันไม่คงที่ จะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ คือ กระแสไฟฟ้าจะไหลไปทางหนึ่งก่อนต่อมาจะไหลสวนกลับ และก็เริ่มไหลเหมือนครั้งแรก การไหลไปมา 1 รอบ เรียกว่า 1 ไซเคิล (Cycle) และความถี่หมายถึงจำนวนไซเคิล ในประเทศไทยนิยมใช้กระแสไฟฟ้าที่มีความถี่ 50 เฮิร์ตซ์ หรือ 50 รอบ ต่อ 1 วินาที

คุณสมบัติของไฟฟ้ากระแสสลับ คือ สามารถส่งไปที่ไกล ๆ ได้ดี กำลังไม่ตกและสามารถแปลงแรงดันให้สูงขึ้น ต่ำลงตามความต้องการด้วยหม้อแปลง

2. วงจรไฟฟ้า (Circuit)

วงจรไฟฟ้า หมายถึง ทางเดินของกระแสไฟฟ้าซึ่งไหลมาจากแหล่งกำเนิดผ่านไปยังตัวนำและเครื่องใช้ไฟฟ้าหรือ โหลด (Load) แล้วไหลกลับไปยังแหล่งกำเนิด

3. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานไฟฟ้า | RealmartOnline.com

งานช่างไฟฟ้านั้นการต่อวงจรของอุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้และเทคนิคในการต่อวงจร แล้วเกิดผลเสียอย่างร้ายแรงต่อผู้ปฏิบัติงาน และทรัพย์สินการต่อวงจรไฟฟ้าเราสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การต่อวงจรแบบอนุกรม (Series Circuit) เป็นการนำเอาตัวต้านทานแบบอนุกรมแต่ละตัวโดยเอาปลายด้านหนึ่งต่อกับปลายอีกด้านหนึ่งต่อเรียงไปเรื่อย ๆ การต่อไฟฟ้าแบบอนุกรมส่วนใหญ่จะไม่นิยมใช้ในการต่อวงจรทั่วไป

ผลการต่อวงจรไฟฟ้าแบบอนุกรม

- กระแสไฟฟ้าไหลผ่านในวงจรเท่ากันหมด
- ความต้านทานรวมของวงจรเท่ากับผลบวกของแรงดันตกคร่อมของตัว

ต้านทานแต่ละตัว

- แรงดันไฟฟ้ารวมภายในวงจรจะเท่ากับผลบวกของแรงดันตกคร่อมของตัว

ต้านทานแต่ละตัว

- ถ้าจุดหนึ่งจุดใดภายในวงจรขาดไฟฟ้าจะดับทั้งหมดทุกจุด

2. การต่อวงจรไฟฟ้าแบบขนาน (Parallel Circuit) การนำเอาตัวต้านทานแต่ละ

ตัวมาต่อคร่อมกันไปเรื่อย ๆ จนครบวงจร การต่อวงจรไฟฟ้าแบบขนานเป็นการต่อวงจรที่ใช้ทั่วไปกับไฟฟ้าแสงสว่าง และเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านเรือน เช่น พัดลม หม้อหุงข้าว เตารีด เป็นต้น

ผลจากการต่อวงจรไฟฟ้าแบบขนาน

- ความต้านทานรวมของวงจรจะมีค่าน้อยกว่าความต้านทานตัวที่น้อยที่สุด
- กระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านในวงจรจะเท่ากับกระแสที่ไหลผ่านอุปกรณ์ไฟฟ้า

แต่ละชนิดรวมกัน

- แรงดันไฟฟ้าที่ไหลผ่านอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกจุดจะเท่ากัน ฉะนั้นกำลังส่องสว่าง

จะไม่ตก

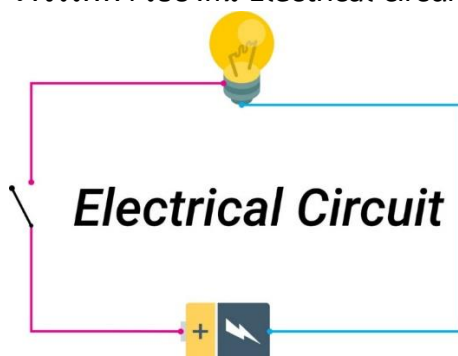
- ถ้าอุปกรณ์ไฟฟ้าไม่ขาด จุดอื่น ๆ ยังใช้งานได้ จึงนิยมวิธีการต่อวงจรไฟฟ้า

แบบขนานในบ้านเรือน

3. การต่อวงจรแบบผสม (Compound Circuit) การต่อโดยการนำแบบอนุกรม

และขนานต่อรวมเข้าไปในวงจรเดียวกัน การต่อวงจรแบบผสม เป็นการต่อวงจรแบบขนานและแบบอนุกรมรวมกัน การต่อแบบนี้นิยมใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เครื่องคอมพิวเตอร์ วงจรไฟฟ้า (Electrical circuit) คือ การนำแหล่งจ่ายไฟฟ้าจ่ายแรงดันและกระแสให้กับโหลดโดยใช้ลวดตัวนำ เป็นการนำเอาสายไฟฟ้าหรือตัวนำไฟฟ้าที่เป็นเส้นทางเดินให้กระแสไฟฟ้า สามารถไหลผ่านต่อถึงกันได้ นั่น เราเรียกว่า **วงจรไฟฟ้า (Electrical circuit)** การเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอนที่อยู่ในภายในวงจรจะเริ่มจากแหล่งจ่ายไฟไปยังอุปกรณ์ไฟฟ้า ดังการแสดงการต่อวงจรไฟฟ้าเบื้องต้น โดยการต่อแบตเตอรี่ต่อเข้ากับหลอดไฟ หลอดไฟฟ้าสว่างได้เพราะว่ากระแสไฟฟ้าสามารถไหลได้ตลอดทั้งวงจรไฟฟ้า และเมื่อหลอดไฟดับก็เพราะว่ากระแสไฟฟ้าไม่สามารถไหลได้ตลอดทั้งวงจร เนื่องจากสวิตช์เปิดวงจรไฟฟ้าอยู่ในวงจรไฟฟ้า กระแสตรงจะต่อจากขั้วบวกไปยังขั้วลบและใช้สวิตช์เป็นตัวเปิดปิดการไหลของกระแสไฟฟ้า การที่จะทำให้แรงดัน และกระแสไหลผ่าน

วงจรไฟฟ้า เบื้องต้น Electrical circuit

วงจรไฟฟ้า (Electrical circuit) คือ การนำแหล่งจ่ายไฟฟ้าจ่ายแรงดันและกระแสให้กับโหลดโดยใช้ลวดตัวนำ เป็นการนำเอาสายไฟฟ้าหรือตัวนำไฟฟ้าที่เป็นเส้นทางเดินให้กระแสไฟฟ้าสามารถไหลผ่านต่อเนื่องกันได้นั้น เราเรียกว่า **วงจรไฟฟ้า (Electrical circuit)** การเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอน ที่อยู่ภายในวงจรจะเริ่มจากแหล่งจ่ายไฟไปยังอุปกรณ์ไฟฟ้า ดังการแสดงการต่อวงจรไฟฟ้าเบื้องต้น โดยการต่อแบตเตอรี่ต่อกับหลอดไฟ หลอดไฟสว่างได้เพราะว่ากระแสไฟฟ้าสามารถไหลได้ตลอดทั้งวงจรไฟฟ้า และเมื่อหลอดไฟดับก็เพราะว่ากระแสไฟฟ้าไม่สามารถไหลได้ตลอดทั้งวงจร เนื่องจากสวิตช์เปิดวงจรไฟฟ้าอยู่

แสดง องค์ประกอบของวงจรไฟฟ้า

ในวงจรไฟฟ้า กระแสตรงจะต่อจากขั้วบวกไปยังขั้วลบและใช้สวิตช์เป็นตัวเปิดปิดการไหลของกระแสไฟฟ้า การที่จะทำให้แรงดันและกระแสไหลผ่านโหลดได้จะต้องมีองค์ประกอบของวงจรไฟฟ้า

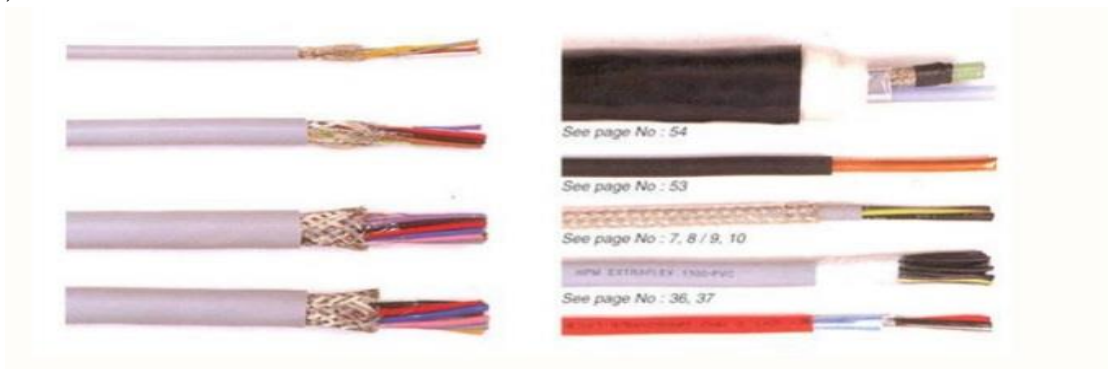
องค์ประกอบของวงจรไฟฟ้า

1. แหล่งจ่ายไฟฟ้า คือ อุปกรณ์ที่ทำหน้าที่ในการจ่ายแรงดันและกระแสให้กับวงจร เช่น แบตเตอรี่, ถ่านไฟฉาย, เครื่องจ่ายไฟ, ไดนาโม และ เจนเนอเรเตอร์ เป็นต้น

แสดง แหล่งจ่ายไฟฟ้าแบบต่าง ๆ

2. ลวดตัวนำ คือ อุปกรณ์ที่นำมาต่อกับแหล่งจ่ายไฟฟ้าจากขั้วหนึ่งไปยังอีกขั้วหนึ่ง เพื่อจ่ายแรงดันและกระแสไฟฟ้าให้กับโหลดลวดตัวนำที่นำกระแสไฟฟ้าได้ดีที่สุด คือ เงิน แต่เนื่องจากเงินมีราคาแพงมากจึงนิยมใช้ทองแดง ซึ่งมีคุณสมบัติในการนำไฟฟ้าได้ดีพอสมควรและราคาไม่แพงมากนัก นอกจากนี้ยังมีโลหะชนิดอื่น ๆ ที่สามารถนำไฟฟ้าได้ เช่น ทองคำ, ดีบุก, เหล็ก, อลูมิเนียม, นิเกิล ฯลฯ เป็นต้น

แสดง อุปกรณ์ที่นำมาใช้ต่อเป็น ลวดตัวนำ

3. โหลดหรือภาระทางไฟฟ้า คือ อุปกรณ์ทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่นำมาต่อในวงจรเพื่อใช้งาน เช่น ตู้เย็น, โทรทัศน์, พัดลม, เครื่องปรับอากาศ, เตารีด, หลอดไฟ, ตัวต้นทาน เป็นต้น

แสดง อุปกรณ์ที่นำมาต่อเป็นโหลดทางไฟฟ้า

4. สวิตช์ คือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปิดหรือเปิดวงจร ในกรณีที่เปิดวงจรก็จะทำให้ไม่มีกระแสไฟฟ้าจ่ายให้กับโหลดในทางปฏิบัติการต่อวงจรไฟฟ้า จะต้องต่อสวิตช์เข้าไปในวงจรเพื่อทำหน้าที่ ตัดต่อ และควบคุมการไหลของกระแสไฟฟ้า

แสดง อุปกรณ์ที่ใช้เป็นสวิตช์ในวงจร

5. ฟิวส์ คือ อุปกรณ์ที่ทำหน้าที่ ในการป้องกันไม่ให้อุปกรณ์ไฟฟ้าหรือ อุปกรณ์ได้รับความเสียหาย เนื่องจากการทำงานผิดปกติของวงจร เช่น โหลดเกิน หรือ เกิดการลัดวงจร เมื่อเกิดการผิดปกติฟิวส์จะทำหน้าที่ ในการเปิดวงจรที่เรียกว่า ฟิวส์ขาดนั่นเอง

แสดง อุปกรณ์ที่ใช้เป็นฟิวส์ในวงจร

แบบวงจรไฟฟ้า

ส่วนสำคัญของวงจรไฟฟ้าคือการต่อโหลดใช้งาน โหลดที่นำมาต่อใช้งานในวงจรไฟฟ้าสามารถต่อได้เป็น 3 แบบด้วยกัน ได้แก่ วงจรไฟฟ้าแบบอนุกรม (Series Electrical Circuit) วงจรไฟฟ้าแบบขนาน (Parallel Electrical Circuit) และวงจรไฟฟ้าแบบผสม (Series – Parallel Electrical Circuit)

วงจรไฟฟ้า แบบอนุกรม

วงจรอนุกรม หมายถึง การนำเอาอุปกรณ์ทางไฟฟ้ามาต่อกันในลักษณะที่ปลายด้านหนึ่งของอุปกรณ์ตัวที่ 1 ต่อเข้ากับอุปกรณ์ตัวที่ 2 จากนั้นนำปลายที่เหลือของอุปกรณ์ตัวที่ 2 ไปต่อกับอุปกรณ์ตัวที่ 3 และจะต่อลักษณะนี้ไปเรื่อย ๆ ซึ่งการต่อแบบนี้จะทำให้กระแสไฟฟ้าไหลไปในทิศทางเดียว กระแสไฟฟ้าภายในวงจรอนุกรมจะมีค่าเท่ากันทุก ๆ จุด ค่าความต้านทานรวมของวงจรอนุกรม นั่นคือ การนำเอาค่าความต้านทานทั้งหมดนำมารวมกันส่วนแรงดันไฟฟ้าในวงจรอนุกรมนั้น แรงดันจะปรากฏพร้อมตัวต้านทานทุกตัวที่จะมีกระแสไฟฟ้าไหลผ่าน ซึ่งแรงดันไฟฟ้าที่เกิดขึ้นจะมีค่าไม่เท่ากันโดยสามารถคำนวณได้จาก กฎของโอห์ม

คุณสมบัติที่สำคัญของ วงจรอนุกรม

1. กระแสไฟฟ้าจะไหลผ่านเท่ากันและมีทิศทางเดียวกันตลอดทั้งวงจร

2. ความต้านทานรวมของวงจรจะมีค่าเท่ากับผลรวมของความต้านทานแต่ละตัวในวงจรรวมกัน

3. แรงดันไฟฟ้าตกคร่อมส่วนต่าง ๆ ของวงจร เมื่อนำมารวมกันแล้วจะเท่ากับแรงดันไฟฟ้าที่แหล่งกำเนิด

วงจรไฟฟ้า แบบขนาน

วงจรที่เกิดจากการต่ออุปกรณ์ไฟฟ้าตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปให้ขนานกับแหล่งจ่ายไฟ มีผลทำให้ ค่าของแรงดันไฟฟ้าที่ตกคร่อมอุปกรณ์ไฟฟ้าแต่ละตัวมีค่าเท่ากัน ส่วนทิศทางการไหลของกระแสไฟฟ้าจะมีตั้งแต่ 2 ทิศทางขึ้นไปตามลักษณะของสาขาของวงจรส่วนค่าความต้านทานรวมภายในวงจรขนานจะมีค่าเท่ากับผลรวมของส่วนกลับของค่าความต้านทานทุกตัวรวมกัน ซึ่งค่าความต้านทานรวมภายในวงจรไฟฟ้าแบบขนานจะมีค่าน้อยกว่าค่าความต้านทานภายในสาขาที่มีค่าน้อยที่สุดเสมอ และค่าแรงดันที่ตกคร่อมความต้านทานไฟฟ้าแต่ละตัวจะมีค่าเท่ากับแรงเคลื่อนของแหล่งจ่าย

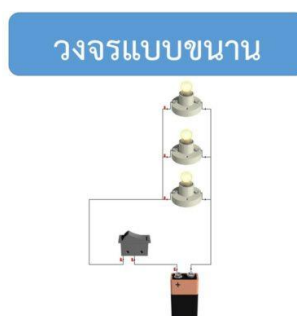
คุณสมบัติที่สำคัญของวงจรขนาน

1. กระแสไฟฟารวมของวงจรขนาน จะมีค่าเท่ากับกระแสไฟฟ้าย่อยที่ไหลในแต่ละสาขาของวงจรรวมกัน

2. แรงดันไฟฟ้าตกคร่อมส่วนต่าง ๆ ของวงจร จะเท่ากับแรงดันไฟฟ้าที่แหล่งกำเนิด

3. ความต้านทานรวมของวงจร จะมีค่าน้อยกว่าความต้านทานตัวที่น้อยที่สุดที่ต่ออยู่ใน

วงจร

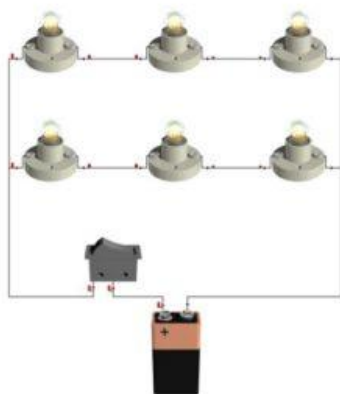

วงจรไฟฟ้า แบบผสม

เป็นการต่อวงจรไฟฟ้าโดยการต่อรวมกันระหว่าง วงจรไฟฟ้าแบบอนุกรมกับวงจรไฟฟ้าแบบขนาน ภายในวงจรใดบางตัวต่อวงจรแบบอนุกรม และใดบางตัวต่อวงจรแบบขนานการต่อ

วงจรไม่มีมาตรฐานตายตัว เปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะการต่อวงจรตามต้องการ การวิเคราะห์ แก้ปัญหาของวงจรผสม ต้องอาศัยหลักการทำงานตลอดจนอาศัยคุณสมบัติของวงจรไฟฟ้าทั้งแบบอนุกรม และแบบขนาน ลักษณะการต่อวงจรไฟฟ้าแบบผสม

วงจรแบบผสม

อิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น

อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics) หมายถึง การควบคุมหรือออกแบบการไหลของกระแสไฟฟ้า ในวงจรไฟฟ้า ซึ่งมีชิ้นส่วน หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นส่วนประกอบของวงจร ทำหน้าที่ควบคุม การไหลของกระแสไฟฟ้า

ตัวต้านทาน (Resistor)

ตัวต้านทานเป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชนิดหนึ่ง ที่มีสมบัติในการต้านการไหลของ กระแสไฟฟ้า โดยทั่วไปแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- 1) ตัวต้านทานคงที่ Fixed Value Resistor เป็นตัวต้านทานที่มีค่าความต้านทานของการ ไหลของกระแสไฟฟ้าคงที่ สามารถอ่านค่าความต้านทานได้จากแถบสีที่คาดอยู่บนตัวความต้านทาน มีหน่วยเป็นโอห์ม Ω
- 2) ตัวต้านทานที่เปลี่ยนค่าได้ Variable Value Resistor เป็นตัวต้านทานที่เมื่อหมุนแกน ของตัวต้านทาน แล้วค่าความต้านทานจะเปลี่ยนแปลงไป นิยมใช้ในการควบคุมค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า ในวงจรอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การเพิ่ม – ลดเสียงในวิทยุหรือโทรทัศน์ เป็นต้น
- 3) ตัวต้านทานไวแสง หรือ แอลดีอาร์ ; LDR ย่อมาจาก Light Dependent Resistor เป็น ตัวต้านทานปรับค่าได้ โดยค่าความต้านทาน ขึ้นอยู่กับปริมาณแสงที่ตกกระทบ ถ้าแสงที่ตกกระทบ มีปริมาณมาก LDR จะมีค่าความต้านทานต่ำ
- 4) ตัวต้านทานไวความร้อน (Thermistor) เป็นตัวต้านทานที่มีค่าความต้านทาน เปลี่ยนแปลงไปตามอุณหภูมิ ใช้เป็นอุปกรณ์ในเครื่องเตือนอัคคีภัย ตู้อบอาหาร ตัวเก็บประจุโดยทั่วไป แบ่งเป็น 3 แบบ ตามฉนวนที่ใช้ ได้แก่

4.1) ตัวเก็บประจุชนิดเซรามิก (Ceramic Capacitor) เป็นตัวเก็บประจุที่ใช้เซรามิกกั้นระหว่างแผ่นตัวนำไฟฟ้า จะต่อขาใดเข้ากับขั้วบวกหรือขั้วลบก็ได้ ส่วนใหญ่ใช้กับแรงเคลื่อนไฟฟ้าประมาณ 50 - 20000 โวลต์

4.2) ตัวเก็บประจุชนิดน้ำยา (Electrolyte Capacitor) เป็นตัวเก็บประจุที่ใช้สารละลายอิเล็กโทรไลต์กั้น และมีฉนวนบาง ๆ ของสารประกอบออกไซด์ เกาะอยู่บนแผ่นอลูมิเนียมบาง ๆ เป็นตัวเก็บประจุชนิดมีขั้ว เมื่อนำไปต่อกับวงจร ต้องต่อขั้วให้ถูกต้อง

4.3) ตัวเก็บประจุชนิดไมลาร์ (Mylar Capacitor) มีความทนทานสูง ทนต่อน้ำและความชื้น และค่าความจุไม่เปลี่ยนค่าตามสภาพความชื้น

วงจรตัวเก็บประจุ (Capacitor Circuit)

วงจรตัวเก็บประจุ คือการต่อตัวเก็บประจุแต่ละตัวร่วมกัน โดยจัดในรูปแบบวงจร สามารถจัดวงจรตัวเก็บประจุได้ 3 แบบ คือวงจรอนุกรม วงจรขนาน และวงจรผสม วงจรตัวเก็บประจุแต่ละชนิดมีคุณสมบัติของวงจรแตกต่างกันไป ดังนี้

วงจรตัวเก็บประจุแบบอนุกรม เป็นการนำตัวเก็บประจุแต่ละตัวมาต่อเรียงลำดับกันไปชนิดหัวต่อท้ายเป็นลำดับไปเรื่อย ๆ การต่อตัวเก็บประจุแบบนี้ มีผลให้ฉนวนของตัวเก็บประจุมีความหนามากขึ้น แผ่นโลหะตัวนำ 2 แผ่นหัวท้ายของตัวเก็บประจุรวมห่างกัน มีผลให้ค่าความจุรวมของตัวเก็บประจุลดลง

วงจรตัวเก็บประจุแบบขนาน เป็นการนำตัวเก็บประจุแต่ละตัวมาต่อคร่อมขนานกันทุกตัว มีจุดต่อร่วมกัน 2 จุด การต่อตัวเก็บประจุแบบนี้ เป็นการเพิ่มพื้นที่ของแผ่นโลหะตัวนำในตัวเก็บประจุรวมทำให้ค่าความจุของตัวเก็บประจุรวมเพิ่มขึ้น

วงจรตัวเก็บประจุแบบผสม เป็นการต่อตัวเก็บประจุร่วมกันระหว่างการต่อแบบอนุกรม และการต่อแบบขนาน การต่อตัวเก็บประจุแบบผสมไม่มีมาตรฐานแน่นอน เปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะการต่อวงจรที่ต้องการ

ค่าความจุของตัวเก็บประจุจะมีหน่วยเป็น ฟารัด (Farad) ใช้ตัวอักษรย่อคือ F แต่ตัวเก็บประจุที่ใช้กันทั่วไปมักมี หน่วยเป็นไมโครฟารัด (μF) ซึ่ง 1 F มีค่าเท่ากับ $10^6 \mu F$

ไดโอด (Diode)

ไดโอด (Diode) เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ยอมให้กระแสไฟฟ้าไหลได้ทางเดียว ทำจากสารกึ่งตัวนำ แบ่งเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1) ไดโอดธรรมดา (Normal Diode) ทำหน้าที่ควบคุมการไหลของกระแสไฟฟ้า ให้ไหลทางเดียวทำจากสารกึ่งตัวนำมีขั้ว คือ ขั้วแอโนด และแคโทด

2) ไดโอดเปล่งแสง (Light Emitting Diode; LED) สามารถเปล่งแสงออกมาได้ เมื่อได้รับกระแสไฟฟ้า ทำหน้าที่เปลี่ยนพลังงานไฟฟ้า ให้เป็นพลังงานแสง แสงที่เปล่งออกมามีหลายสี ขึ้นกับชนิดของสารกึ่งตัวนำที่ผลิต

ประโยชน์ของไดโอด

1) ไดโอดธรรมดา ทำหน้าที่ควบคุมการไหลของกระแสไฟฟ้าให้ไหลไปทิศทางเดียว หากต่อวงจรผิด กระแสไฟฟ้าจะไม่สามารถไหลได้ จึงช่วยป้องกันอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ไม่ให้ถูกทำลายจากกระแสไฟฟ้า

2) ไดโอดเปล่งแสง ใช้ในเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ ที่มีตัวเลขและตัวหนังสือเรืองแสง เช่น วิทยุ เทป หน้าปัดนาฬิกา เครื่องคิดเลข จอคอมพิวเตอร์

ไดโอดเปล่งแสง (LED) จะเปล่งแสงออกมาเมื่อมีความต่างศักย์ไฟฟ้าที่สูงกว่า 2 โวลต์ แต่ไม่เกิน 6 โวลต์ เพราะถ้าต่อกับความต่างศักย์ไฟฟ้าที่สูงกว่า 6 โวลต์ ไดโอดเปล่งแสงจะเสียหาย ดังนั้นในวงจรจะต้องต่อตัวต้านทานไว้ด้วย เพื่อป้องกันไดโอดเสียหาย

ทรานซิสเตอร์ (Transistor)

ทรานซิสเตอร์เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ทำจากสารกึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์แต่ละชนิดจะมี 3 ขา ได้แก่

1. ขาเบส (Base : B)
2. ขาอิมิตเตอร์ (Emitter : E)
3. ขาคอลเลกเตอร์ (Collector : C)

หากแบ่งประเภทของทรานซิสเตอร์ตามโครงสร้างของสารที่นำมาใช้จะแบ่งได้ 2 แบบ คือ

1. ทรานซิสเตอร์ชนิด พีเอ็นพี (PNP) เป็นทรานซิสเตอร์ที่จ่ายไฟเข้าที่ขาเบสให้มีความต่างศักย์ต่ำกว่าขาอิมิตเตอร์
2. ทรานซิสเตอร์ชนิด เอ็นพีเอ็น (NPN) เป็นทรานซิสเตอร์ที่จ่ายไฟเข้าที่ขาเบสให้มีความต่างศักย์สูงกว่าขาอิมิตเตอร์

ประโยชน์ของทรานซิสเตอร์

1. เป็นวงจรขยายในเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์
2. เป็นสวิตช์ปิด-เปิด ควบคุมอุปกรณ์ไฟฟ้า (โดยให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่านหรือไม่ผ่านเข้าขาเบส)

บทที่ 3วิธีการดำเนินงาน

ในการดำเนินงานช่างไฟฟ้าน้อย คณะผู้จัดทำได้ศึกษา และดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. วัสดุอุปกรณ์

- วัสดุอุปกรณ์ไฟฟ้า
- วัสดุอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

2. วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอนการศึกษา

1. วงจรไฟฟ้าเบื้องต้น
 - เครื่องวัดไฟฟ้า
 - วงจรไฟฟ้าแสงสว่าง
 - การต่อวงจรไฟฟ้า
2. วงจรอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น
 - การทำงานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
 - การทดสอบการทำงานของวงจรอิเล็กทรอนิกส์
 - เทคนิคและวิธีบัดกรี

ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. การประกอบชุดคิท
 - วงจรสวิตซ์ทำงานด้วยแสง
 - วงจรสวิตซ์เปิดไฟกลางคืน
2. การประกอบและทดลองชุดคิท
 - การทดลองและทดสอบการทำงานชุดคิท
 - ทดสอบการทำงานของอุปกรณ์

ขั้นตอนการสรุป

- สรุปและอธิบายผลการทำงาน

ขั้นตอนประยุกต์ใช้งาน

- การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ประดิษฐ์ชิ้นงานและการสร้างรายได้

ขั้นตอนศึกษาดูงาน แนวทางการประกอบอาชีพ

- นักเรียนศึกษาดูงานโรงงานน้ำตาลเกษตรผล

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา

1. มีความรู้ และทักษะเกี่ยวกับวงจรไฟฟ้าเบื้องต้น เช่น เครื่องวัดไฟฟ้า วงจรไฟฟ้า แสงสว่าง การต่อวงจรไฟฟ้า วงจรอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น การทำงานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การทดสอบการทำงานของวงจรอิเล็กทรอนิกส์ เทคนิคและวิธีบัดกรี
2. สามารถปฏิบัติ ประกอบชุดคิท วงจรสวิตซ์ทำงานด้วยแสง วงจรสวิตซ์เปิดไฟกลางคืน การประกอบและทดลองชุดคิท การทดลองและทดสอบการทำงานของชุดคิทส์ ทดสอบการทำงานของอุปกรณ์
3. สามารถสรุปและอธิบายหลักการทำงานทำงานได้
4. สามารถประยุกต์ใช้งาน และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ประดิษฐ์ชิ้นงานได้ ดังนี้
 - ไม่เท่านั้นทางคนพิการทางสายตา
 - ถังขยะเปิด ปิดอัตโนมัติ
 - ระบบไฟอัตโนมัติ
 - อุปกรณ์เตือนระดับน้ำล้น
 - เกมบิงโก
 - การประดิษฐ์ โคมไฟฟ้า จากวัสดุในท้องถิ่น
5. ได้แนวทางการประกอบอาชีพ จากการไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ โรงงานน้ำตาลเกษตรผล

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

จากการทำโครงการอาชีพ เรื่อง ช่างไฟฟ้าภายใน การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ประดิษฐ์ชิ้นงาน จะได้ชิ้นงาน ชิ้นงาน ได้แก่ ไม่นำทางคนพิการตาบอด ถังขยะเปิด ปิดอัตโนมัติ ระบบไฟอัตโนมัติ อุปกรณ์เตือนระดับน้ำล้นและเกมบิงโก และการประดิษฐ์โคมไฟจากวัสดุท้องถิ่น เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่มี การพัฒนาคุณภาพและนำไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นได้

อภิปรายผล

จากการเรียนรู้พัฒนางานอาชีพ เรื่อง ช่างไฟฟ้าภายใน นักเรียนสามารถนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ประดิษฐ์ชิ้นงาน ดังนี้ ไม่นำทางคนพิการตาบอด ถังขยะเปิด ปิดอัตโนมัติ ระบบไฟ อัตโนมัติ อุปกรณ์เตือนระดับน้ำล้น และเกมบิงโก การประดิษฐ์โคมไฟจากวัสดุในท้องถิ่น ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เรียนศึกษาค้นคว้า และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวงจรไฟฟ้า และวงจรอิเล็กทรอนิกส์ เบื้องต้นทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประดิษฐ์ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. มีความรู้เกี่ยวกับวงจรไฟฟ้าเบื้องต้น แหล่งจ่ายไฟฟ้ากระแสตรงคงที่หรือปรับค่าได้
2. มีทักษะการต่อวงจรไฟฟ้าชุดคิทและแก้ปัญหา สามารถนำไปเป็นทักษะฝีมือในการ พัฒนาต่อในอนาคตได้
3. สามารถสร้างสรรค์ชิ้นงานจากการประดิษฐ์อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้ชุดคิท และประดิษฐ์โคม ไฟฟ้า เป็นส่วนประกอบ
4. เกิดแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทางสายอาชีพมากขึ้น
5. เป็นแนวทางในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพและการสร้างรายได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

พัฒนาให้ชิ้นงานให้มีความหลากหลายมากขึ้น

โครงการอาชีพการการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การเรียนรู้ในห้องเรียนตามกลุ่มสาระต่าง ๆ ของหลักสูตรสถานศึกษาจะบรรลุตามมาตรฐานตัวชี้วัดและสมรรถนะหลัก นักเรียนจะต้องสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนรู้จากห้องเรียนมาสู่การปฏิบัติจริงในการดำรงชีวิตประจำวัน ตลอดจนสามารถบูรณาการความรู้จากทุกกลุ่มสาระมาสร้างชิ้นงานเพื่อเพิ่มมูลค่าและใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า ในการร่วมกันทำโครงการชิ้นนี้เกิดจากการเรียนรู้สาระวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและงานอาชีพ ซึ่งได้ฝึกทักษะปฏิบัติการใช้โปรแกรม Photoshop ในการทำตัวหนังสือในรูปแบบต่าง ๆ และได้ร่วมกันคิดต่อยอด เพื่อที่จะปรับประยุกต์สร้างชิ้นงานที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในโรงเรียน ตลอดจนพัฒนารูปแบบเพื่อสามารถจำหน่ายสร้างรายได้โดยใช้วัสดุจากพลาสติก นำมาตัดเป็นตัวอักษรในรูปแบบต่าง ๆ จัดทำเป็นป้ายสวย ๆ เป็นการสร้างรายได้ระหว่างเรียนเพื่อลดภาระของผู้ปกครอง และเป็นพื้นฐานในการหารายได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้รู้วิธีการ รูปแบบการผลิตตัวอักษรจากแผ่นพลาสติก
2. เพื่อส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตชิ้นงานและจำหน่ายหารายได้ระหว่างเรียน
3. เพื่อฝึกลักษณะนิสัย การช่วยเหลือตนเอง การประหยัด และการเป็นผู้ผลิต
4. เพื่อเป็นในแนวทางการประกอบอาชีพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนรู้จักการผลิตตัวหนังสือที่หลากหลาย
2. นักเรียนมีรายได้เสริมในระหว่างเรียน
3. นักเรียนมีนิสัยรักการทำงาน การประหยัดและการรู้จักช่วยเหลือตนเอง
4. นักเรียนมีแนวทางประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้า

ขอบเขตการศึกษา

โครงการอาชีพการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติกในครั้งนี้ มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาการผลิตตัวหนังสือ
2. ขยายผลการผลิตสู่ตลาด
3. การคิดคำนวณต้นทุนการผลิต
4. การจำหน่ายสินค้าสร้างรายได้ระหว่างเรียน

ระยะเวลาในการศึกษา

ปีการศึกษา 2563

แผนปฏิบัติงาน

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	รายการปฏิบัติ
1	16 – 30 พฤษภาคม 2563	ศึกษาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ
2	16 – 30 พฤษภาคม 2563	ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานอาชีพ
4	16 – 30 พฤษภาคม 2563	สำรวจข้อมูล/วิเคราะห์ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ
5	16 – 30 พฤษภาคม 2563	ขออนุมัติ/ทุน
6	16 – 30 พฤษภาคม 2563	ศึกษาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่เลือก/เตรียมอุปกรณ์
7	ตลอดปีการศึกษา 2563	ผลิตและจำหน่ายสร้างรายได้ระหว่างเรียน
8	มีนาคม 2564	ประเมินสรุปการปฏิบัติงาน
9	มีนาคม 2564	นำเสนอ และรายงานการดำเนินงาน/เสนอแนวทางพัฒนาเป็นอาชีพ

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

Plastwood (พลาสติก)

พลาสติก เป็นผลิตภัณฑ์แผ่นพีวีซีโฟมชนิดแข็งที่ผ่านกระบวนการผลิต Celuka Process ทำให้แผ่นพีวีซีนี้มีลักษณะผิวด้านนอกมีความแข็ง จึงทำให้ผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรง ทนทาน น้ำหนักเบา ยืดหยุ่นสูง ที่สามารถทดแทนและก้าวข้ามขีดจำกัดของวัสดุประเภทไม้อัด MDF และไฟเบอร์ซีเมนต์ทั่วไปได้อย่างสมบูรณ์แบบพลาสติก มีลักษณะเป็นสีขาว ผิวหน้ามันและเรียบ สามารถทำสีได้หลายสี งานตกแต่งลวดลายช่วยเพิ่มความสวยงามให้กับชิ้นงานได้มากมาย คุณสมบัติของพลาสติกสามารถแบ่งประเภทตามความแข็งของวัสดุได้ 3 ประเภท ดังนี้

Deca foam ความหนาไม่เกิน 10 มิลลิเมตร ผิวหน้าจะมีความอ่อนตัวไม่แข็งมาก ตัวแผ่นค่อนข้างอ่อนใช้ที่ติดไว้โดยที่ไม่มีอะไรมากระแทก เช่น ป้ายติดผนังภายในอาคาร

Ex foam แผ่นชนิดนี้จะมีความแข็งมากกว่า Deca Foam สามารถนำมาฉลุ กับชิ้นงานตามความต้องการได้

Celuka Foam แผ่นประเภทนี้มีความแข็งแรงมากขึ้นมาจาก 2 ประเภทแรก สามารถทำเป็นพื้นหรือผนังแทนไม้ได้ รับแรงกระแทกและน้ำหนักได้ดี

PVC โฟม คือ ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการนำผงพีวีซีมาผสมกับสารปรุงแต่ง รวมถึงสารป้องกันรังสีอัลตราไวโอเลต (UV) โดยผ่านเครื่องผสมแล้วขึ้นรูปด้วยวิธีการรีด (Extrusion) ซึ่งแยกออกเป็น 2 ขบวนการ คือ Celuka & Free Foam

ประโยชน์ของพลาสติก

พลาสติกนั้น เป็นสิ่งที่ถูกคิดค้นขึ้นมา เพื่อนำมาปรับเปลี่ยนการใช้งานแทนไม้จากธรรมชาติ ซึ่งปัจจุบันหลาย ๆ คนจึงนิยมใช้ไม้พลาสติก เพื่อนำไปทำเป็นอุปกรณ์ตกแต่งบ้านประเภทต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก ซึ่งประโยชน์ที่เห็นได้ชัด มีอะไรบ้าง

1. เป็นวัสดุที่มีความคงทนต่อการสึกกร่อน รวมถึงทนน้ำ ทนแดดได้ดี นั่นหมายความว่า หากใช้พลาสติกแทนไม้ธรรมชาติแล้ว ก็ไม่ต้องกลัวเรื่องปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ที่จะเกิดขึ้นเลย
2. การใช้พลาสติก ราคาจะดีกว่าการใช้ไม้ธรรมชาติ ซึ่งแน่นอนว่า ปัจจุบันนี้ไม้บางประเภทก็ถูกห้ามที่จะนำมาใช้แล้ว การเลือกใช้ไม้พลาสติก ตอบโจทย์ที่ดีกว่าในเรื่องของราคา
3. พลาสติกสามารถทำลวดลายให้มีความสวยงามได้ ประโยชน์ที่เห็นได้อย่างชัดเจนอีกอย่างของการใช้แผ่นพลาสติก ก็คือ สามารถเจาะเป็นลวดลายสวยงามต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ ยิ่งถ้าได้ช่างฝีมือที่มีความประณีตแล้ว รับรองว่างานที่ทำจะออกมาสะอาดตาและโดดเด่นไม่เหมือนใครอย่างแน่นอน
4. ไม่ก่อให้เกิดเชื้อไฟ ในข้อนี้บ่งได้ว่าเป็นข้อสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเลือกใช้งานผลิตภัณฑ์พลาสติก เพราะจะไม่ก่อให้เกิดเชื้อไฟ นั่นหมายถึง เมื่อเกิดไฟไหม้จะไม่เป็นตัวนำไฟทำให้เกิดความเสียหายมากขึ้นนั่นเอง

คุณสมบัติของพลาสติก

- เป็นวัสดุที่นำมาทดแทนไม้ได้เป็นอย่างดี
- เป็นแผ่นพีวีซีโฟมแข็ง หรือเรียกอีกอย่างว่า PVC Foam Sheet
- ทนทานต่อสภาพอากาศได้ดี ไม่ดูดซึมความชื้น
- เหมาะสมกับงานใช้ได้ทั้งภายในและภายนอก

ข้อดีของพลาสติก

- มีลักษณะเบา มีความหนาแน่นประมาณ 0.55 – 0.66 g/cm³
- มีความแตกต่างจากไม้ ไม่ดูดซึมความชื้น จึงไม่บวมน้ำ หมดปัญหาเรื่อง ปลวก มอด แมลงปีกแข็ง หรือเชื้อราที่มากัดกินได้
- มีความคงทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศได้ดี เหมาะสมกับงานทั้งภายนอกและภายใน
- มีคุณสมบัติเป็นฉนวนกันความร้อน และเสียง
- สามารถพ่นสี โดยใช้สีประเภทสีอะคริลิก หรือ สีอีพอกซี
- สามารถขึ้นรูปได้ทุกอย่างเหมือนไม้และนำมาฉลุได้ด้วย
- ใช้งานได้หลายประเภท เช่น ทำป้าย, ฝาเพดาน, เฟอร์นิเจอร์, งานก่อสร้าง

ข้อเสียของพลาสติก

- มีราคาสูงกว่าวัสดุประเภทอื่น เนื่องจากมีสีขาวและสีเทาเท่านั้น หากต้องการสีอื่นหรือลายไม้ ต้องใช้วัสดุปิดผิวทับพื้นผิวอีกหนึ่งชั้น
- ไม่มีความยืดหยุ่นสูง หากไม่มีความชำนาญในการทำ อาจเกิดการแตกหักได้ง่าย

พลาสติก ใช้ทำอะไรได้บ้าง ?

เนื่องด้วยแผ่นพลาสติกมีคุณสมบัติที่เทียบเท่าหรืออาจจะดีกว่าไม้จริงนั้น จึงทำให้แผ่นพลาสติกสามารถใช้เป็นวัสดุตกแต่งภายในที่เรียกว่าครีบกั้น และใช้ได้หลากหลายลักษณะเลยทีเดียว

- โครงสร้างชุดครัว
- ห้องน้ำ
- เฟอร์นิเจอร์
- ผนักันห้อง, ไม้ฝา, ฝาเพดาน
- ประตู พีวีซี (PVC)
- ระแนง, ไม้แบบ
- บัวพื้น, บัวเชิงผนัง
- คิ้ว, เชิงชาย

วิธีการรักษาพลาสติกให้อยู่ได้นาน

- ไม่ควรรับน้ำหนักเกินความจำเป็น
- ไม่ควรแช่น้ำนานเกินไป
- ไม่ควรถูกความร้อนนานไป
- ไม่ควรรับแรงกระแทกมากไป

เนื่องจากแผ่นพลาสติกมีคุณสมบัติความหนาแน่นไม่เหมือนกัน ควรเลือกใช้งานให้เหมาะสม ความเป็นมาของพลาสติก เรื่องราวของพลาสติกนั้น ถือกำเนิดและผ่านกระบวนการพัฒนามานาน และแตกต่างกันไปตามแหล่งที่มา เช่น ต้นกำเนิดหลักในอังกฤษ สืบเนื่องจากการผลิตวัสดุพลาสติกทั่วโลกขยายตัวมากขึ้น ตามมาด้วยปัญหาเรื่องฝังกลบและเผาทำลายของเสียพลาสติกที่ก่อมลพิษ โดยเฉพาะถุงและบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่มีปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงเกิดแนวคิดรีไซเคิลพลาสติก กลับมาใช้ซ้ำนั่นเองการรีไซเคิลไม่ใช่ไอเดียใหม่ แต่เป็นกระบวนการผลิตที่มีข้อจำกัดเรื่องการใช้พลาสติกรีไซเคิลที่จะต้องสะอาดปลอดภัยเท่านั้น แต่พลาสติกส่วนใหญ่มีการปนเปื้อน กระบวนการทำความสะอาดเพื่อบดหลอมและขึ้นรูปกลับเป็นผลิตภัณฑ์พลาสติกอีกครั้ง มีต้นทุนมหาศาลที่มหาวิทยาลัยของบริติช British Polythene Industries หรือ BPI ได้พัฒนากระบวนการพัฒนาพลาสติกปนเปื้อนให้กลายเป็นวัสดุชนิดใหม่ ที่ผ่านกระบวนการรีดออกมาเป็นแผ่นพลาสติกอเนกประสงค์ เรียกว่า พลาสติก (Plastwood) มีความทนทาน ดูแลรักษาง่าย มีประสิทธิภาพในการใช้ทดแทนวัสดุก่อสร้างแบบดั้งเดิมได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นคอนกรีต เหล็กหรือไม้ สามารถใช้ผลิตวัสดุหลายประเภท เช่น ผนัง รั้ว ม้านั่งสนามและโคมไฟสนาม เป็นต้น มีความสวยงาม ประสิทธิภาพสูงเป็นที่ยอมรับมาตรฐานสากลและราคาย่อมเยา

แผ่นพลาสติกสมัยนี้ได้รับการพัฒนาคุณสมบัติให้หลากหลายมากขึ้น สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมตามรูปแบบงานและอายุงานที่ต้องการ รองรับงานด้านก่อสร้าง งานป้ายโฆษณา งานเฟอร์นิเจอร์ งานตกแต่งทั้งภายใน-ภายนอก แต่งบูธงานนิทรรศการและการออกร้านต่าง ๆ มีสินค้าเกรดพรีเมียม และเกรดราคาประหยัดให้เลือกตามงบประมาณ นับว่ามีพัฒนาที่ก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ตอบโจทย์การใช้งานอย่างลงตัวจึงไม่น่าแปลกใจที่จะเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย และขยายตลาดขึ้นเรื่อย ๆ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

ในการดำเนินการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก คณะผู้จัดทำได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากปราชญ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการออกแบบ การสร้างแบบ และการผลิตตัวหนังสือ

ขั้นตอนที่ 2

การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ประกอบการทำโครงการการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก

1. เลื่อยลันดา
2. เลื่อยมือ
3. คัตเตอร์
4. กาวร้อน
5. กาวตราช้าง
6. สีคัลเลอร์ สีน้ำมัน
7. วัสดุ ตกแต่งอื่น ๆ

ขั้นตอนที่ 3

ออกแบบผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก เช่น ป้ายยินดีต้อนรับ @โรงเรียนบ้านปะโค อักษรอนุบาล และอื่น ๆ ตามความสนใจของลูกค้า

ขั้นตอนที่ 4

นำแผ่นพลาสติกมาและเลือกรูปแบบตัวอักษรปรี้นลงกระดาษ แล้วนำมาติดที่แผ่นพลาสติกด้วยกาว แล้วตัดตามตัวอักษร นำตัวอักษรมาเรียงเป็นคำหรือข้อความที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 5

1. ขั้นตอนการนำตัวอักษรมาเรียงต่อเป็นคำหรือข้อความ
2. ติดตัวอักษรตามข้อความที่ต้องการ
3. ทาสีตัวอักษรเพื่อความสวยงามและเพิ่มความเด่นชัดให้กับตัวอักษรนั้น ๆ
4. จัดจำหน่ายสร้างรายได้ระหว่างเรียน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา

จากการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก จะได้รูปแบบตัวอักษรที่หลากหลาย เช่น ป้ายชื่อโรงเรียน ป้ายยินดีต้อนรับ ป้ายร้านค้าต่าง ๆ ทำให้สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นอีกอาชีพหนึ่งเพราะการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติกสามารถทำเพื่อจำหน่ายได้ และเป็นการหารายได้ระหว่างเรียนได้เป็นอย่างดี การผลิตตัวหนังสือจากพลาสติกทำได้ไม่ยาก ผู้จัดทำจึงได้คิดค้นรูปแบบของผลิตตัวหนังสือจากพลาสติกแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายตรงตามความต้องการของตลาด นำไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นต่อไป

1. การคิดต้นทุน และกำไร

- พลาสติกขนาด 10 มม. 1 แผ่น
สูง 120 ซม. กว้าง 250 ซม. ราคา 1,200 บาท
- สติกเกอร์แล้วแต่ขนาดข้อความ 1 เมตร ราคา 380 บาท

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

1. การผลิตตัวหนังสือด้วยพลาสมูด จะได้รูปแบบตัวอักษรที่หลากหลาย เช่น ป้ายชื่อโรงเรียน ป้ายยินดีต้อนรับ ป้ายร้านค้าต่าง ๆ ทำให้สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นอีกอาชีพหนึ่ง
2. จากการผลิตตัวหนังสือจากพลาสมูดในรูปแบบต่าง ๆ ได้กำไร ประมาณ 40-70 % จากต้นทุนการผลิต
3. การจำหน่ายสินค้าทั้งทางตรงและออนไลน์ เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพอีกช่องทางหนึ่ง

อภิปรายผล

จากการประดิษฐ์ผลิตตัวหนังสือจากพลาสมูด พบว่าผู้ตอบแบบสำรวจความคิดเห็นส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประดิษฐ์ผลิตตัวหนังสือจากพลาสมูดทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งจากผลจากการสำรวจ ผู้จัดทำจะนำไปพัฒนารูปแบบผลิต ให้มีความสมบูรณ์ ประณี และสวยงาม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพิ่มมากขึ้น และนำไปจำหน่ายออนไลน์มากขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนรู้จักการผลิตตัวหนังสือจากพลาสมูดที่หลากหลาย
2. นักเรียนมีรายได้เสริมในระหว่างเรียน
3. นักเรียนมีนิสัยรักการทำงาน การประหยัดและการรู้จักช่วยเหลือตนเอง
4. นักเรียนมีแนวทางประกอบอาชีพในการจำหน่ายสินค้าทั้งทางตรงและออนไลน์

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

1. พัฒนาให้ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบที่หลากหลาย
2. พัฒนาในเรื่องความสวยงามความประณีตเพิ่มขึ้น

โครงการอาชีพ เรื่อง โดนต์จิ๋ว

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน นอกจากมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณธรรมจริยธรรม แล้วเป้าหมายสำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องเสริมสร้างให้กับผู้เรียน คือการเสริมสร้างทักษะชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในโลกปัจจุบัน ซึ่งเป็นโลกไร้พรมแดนที่มีการติดต่อ สื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ วัตถุ สิ่งของ สินค้า เทคโนโลยี และวัฒนธรรม ท่ามกลางบรรยากาศของการแข่งขันที่ค่อนข้างรุนแรง ขณะเดียวกัน อีกมิติหนึ่ง เป็นการสร้างความร่วมมือในรูปแบบของ สหภาพ ประชาคม หรือกลุ่มความร่วมมือ ของ ประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศทวีปยุโรปมีการรวมตัวกันเป็นสหภาพยุโรป เพื่อความร่วมมือทางด้าน เศรษฐกิจ ในขณะที่กลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีประเทศไทยรวมอยู่ด้วย ก็มีการรวมตัวกันเป็นสมาคมอาเซียน (ASEAN) เพื่อให้ความช่วยเหลือร่วมมือกันสร้างความเข้มแข็งใน ด้านการเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรม โดยกำหนดให้มีการร่วมมือกันอย่างเป็นทางการในปี 2558 นั้นหมายความว่าประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้จะกลายเป็นประชาคมเดียวกัน โดยเฉพาะความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ ที่มีข้อกำหนดให้แรงงานอาชีพต่าง ๆ 9 ประเภทสามารถ ทำงานหรือประกอบอาชีพในประเทศใดก็ได้ในสมาคมอาเซียน

ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของก้าวอย่างแห่งความสำคัญดังกล่าว มีการเตรียมการ ด้านต่าง ๆ เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะด้านการศึกษาซึ่งต่างเป็นที่ทราบดีว่าเยาวชน วัยเรียนของไทยมีระดับของการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดนโยบายให้หน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัด เร่งพัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษซึ่งใช้เป็นภาษาหลักในการ ติดต่อสื่อสาร เร่งเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อการเรียนรู้ การทำงานและการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และประการสำคัญ ต้องเร่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอาชีพ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โลกอาชีพในอนาคต และในยุคปัจจุบันที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การดำเนินชีวิตมีการแข่งขันสูง บุคคลต้องเรียนรู้พัฒนาตนเอง และต้องปรับตัวอยู่ตลอดเวลา การดำเนินชีวิตและการแก้ปัญหา จำเป็นต้องเชื่อมโยงประยุกต์ใช้ความรู้ที่หลากหลายสัมพันธ์กัน เข้าด้วยกัน ทำให้การเรียนรู้แบบแยกส่วนเนื้อหา แต่ละรายวิชาออกจากกันไม่สอดคล้องกับ ความ เป็นจริงของการดำเนินชีวิต การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการมีลักษณะการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์ กัน ทั้งภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และสัมพันธ์กับชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย เข้าใจว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ดำรงอยู่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน และ สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิต ความรู้ ประสบการณ์ และคุณลักษณะที่เกิดจากการเรียนรู้จะช่วยให้ ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยง ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ซึ่งความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังนี้ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันนั้นไม่ได้จำกัดว่าจะเกี่ยวข้องกับวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะในการดำเนินชีวิต และแก้ปัญหาต่าง ๆ จำเป็นต้องใช้ความรู้และทักษะจากหลาย ๆ

สาขาวิชาร่วมกันแก้ปัญหา การเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในลักษณะการบูรณาการ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิชา ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจะช่วยให้สามารถนำความรู้ ทักษะจากหลาย ๆ ศาสตร์มาแก้ปัญหาได้กับชีวิตจริง การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการช่วยทำให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงความคิดรวบยอดของศาสตร์ต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เนื้อหาและกระบวนการที่เรียนในวิชาหนึ่ง อาจช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อีกวิชาหนึ่งได้ การสอนที่สัมพันธ์เชื่อมโยงความคิดรวบยอดจากหลาย ๆ สาขาวิชาเข้าด้วยกันทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of learning) ช่วยเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริง และก็จะสามารถเชื่อมโยงชีวิตจริงภายนอกห้องเรียนกับสิ่งที่เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจว่าสิ่งที่ตนเรียนมีประโยชน์ หรือนำไปใช้จริงได้ หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีประโยชน์ช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาต่าง ๆ ปัจจุบันความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีเรื่องที่ต้องเรียนรู้เพิ่มขึ้นตลอดเวลา ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้เวลาในการเรียนรู้เพิ่มข้อมูลความรู้ ที่เพิ่มขึ้นบางครั้งมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน การเรียนรู้แบบบูรณาการจึงเหมาะสมมากกว่า ที่แต่ละวิชาจะเพิ่มเข้าไปในเนื้อหาของตน การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจะตอบสนองความสามารถผู้เรียน ในหลาย ๆ ด้านได้ เช่น ความสามารถทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ดนตรี สังคม ความรู้ ความเข้าใจตนเอง และสนองตอบต่อความสามารถที่จะแสดงออก และตอบสนองอารมณ์ รวมทั้งทักษะต่าง ๆ เช่นทักษะการจัดการความรู้ ช่วยสร้างความรู้ ทักษะและเจตคติ “แบบพหุปัญญา” (Multiple intelligence) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ จะสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้โดยผู้เรียน (Constructivism) กระบวนการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในโลกของการเรียนรู้ ยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ช่วยให้เกิดการพัฒนาความคิดรวบยอด ช่วยให้เกิดสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีนิสัยที่ดีในการทำงาน มีความรับผิดชอบต่องาน มีส่วนช่วยในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอีกด้วย

โรงเรียนบ้านปะโค เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นอกเหนือการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะตามหลักสูตรแล้ว โรงเรียนมุ่งเน้นเตรียมความพร้อมทักษะงานอาชีพให้กับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้มีความรู้ทักษะและงานฝีมือที่สอดคล้องกับอาชีพอิสระที่มีอยู่ในท้องถิ่น และให้นักเรียนได้คิดถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการทำเพื่อให้เกิดประโยชน์ สร้างรายได้ในระหว่างเรียน และได้เลือกการทำขนมซึ่งง่าย สะดวกนักเรียนสามารถทำเองได้ คือ การทำโดนัทจืด และให้นักเรียนได้คิดค้นวิธีเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการ และดึงดูดใจนักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่ทำได้ง่ายในท้องถิ่น เป็นมิตรต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเป็นการเสริมรายได้และลดรายจ่าย และเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานอาชีพ การดำเนินงานโครงการเรื่อง โดนัทจืด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค้นคว้าการทำอาหารที่ทำง่าย ประหยัดเวลา ทานได้ทุกเพศทุกวัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีความรู้และมีทักษะชีวิตอันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
2. เพื่อจัดการเรียนรู้ ฝึกฝน ฝึกประสบการณ์ที่เน้นการฝึกประกอบอาชีพอิสระให้กับนักเรียน ให้มีรายได้ระหว่างเรียนและเป็นการสร้างทางเลือกในการประกอบอาชีพในอนาคต
3. เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดี ในการประกอบอาชีพสุจริต
4. เพื่อให้นักเรียนเกิดความสามัคคี และมีระเบียบวินัยในการทำงานร่วมกัน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. เพื่อให้นักเรียนนำโดนัทจิวไปจำหน่ายให้เกิดรายได้ สามารถนำไปต่อยอดทางธุรกิจได้

เป้าหมาย

เป้าหมายเชิงปริมาณ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคน มีความรู้และมีทักษะชีวิตอันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
2. นักเรียนที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าร่วมโครงการทุกคน สามารถพัฒนาทำโดนัทจิว และจำหน่ายสร้างรายได้ระหว่างเรียน ให้มีคุณภาพดีและราคาประหยัด
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคน เกิดเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพสุจริต
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนได้รับ พัฒนาทักษะการทำงาน และการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข

เป้าหมายเชิงคุณภาพ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคน มีความรู้และมีทักษะชีวิตอันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคน สามารถพัฒนาทำโดนัทจิวและจำหน่ายสร้างรายได้ระหว่างเรียน ให้มีคุณภาพดีและราคาประหยัด
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคน เกิดเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพสุจริต
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนได้รับ พัฒนาทักษะการทำงานและการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข

สถานที่ดำเนินกิจกรรม

โรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

ระยะเวลาดำเนินกิจกรรม

ปีการศึกษา 2563

บทที่ 2

หลักการ แนวคิด เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความรู้เกี่ยวกับโครงการ

โครงการ หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือกระบวนการอื่นใดไปใช้ในการศึกษาหาคำตอบในเรื่องนั้น ๆ โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้นแนะนำและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่การเลือกหัวข้อที่จะศึกษา ค้นคว้า ดำเนินการ วางแผนกำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน โดยทั่ว ๆ ไปการทำโครงการสามารถทำได้ทุกระดับการศึกษา ซึ่งอาจทำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการ อาจเป็นโครงการเล็ก ๆ ที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อนหรือเป็นโครงการใหญ่ที่มีความยากและซับซ้อนขึ้น

จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า

โครงการ คือ การทำชิ้นใดชิ้นหนึ่งที่ผู้ศึกษาสนใจและมีความรู้ในเรื่องนั้นโดยมีการให้คำแนะนำจากผู้ที่มีความรู้ ขั้นตอนแรกของการทำงาน จะต้องมีการวางแผนกันภายในกลุ่มและปรึกษาหารือกัน เพื่อเลือกชิ้นงานที่สนใจโดยต้องมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ จนได้ข้อสรุป โดนัทจีวเป็นขนมที่นิยมอย่างมาก โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น สามารถหาซื้อได้ตั้งแต่บนห้างสรรพสินค้าจนถึงตลาดนัด ราคาขายแตกต่างกันไปตามแต่ละสถานที่

ความรู้เรื่อง การทำโดนัทจีวนี้ สามารถทำได้ง่ายวัตถุดิบสามารถหาได้ตามท้องตลาดตามร้านขายอุปกรณ์ทำขนม จะมีให้เลือกหลายแบบหลายขนาด ราคาไม่แพง และก็เตรียมส่วนประกอบในการทำโดนัทก็ง่าย

บทที่ 3

การดำเนินงาน

ในการดำเนินงานคณะผู้จัดทำได้ดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วางแผน

เลือกหัวข้อการทำอาหารที่เพิ่มคุณค่าและง่ายต่อการทำ และสามารถรับประทานได้ทุกเพศทุกวัย

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการ

อุปกรณ์ในการทำโดนัทจิ๋ว

1. ชามใบใหญ่

2. ตะกร้อตีแป้ง

3. เครื่องอบโดนัท

4. กล่องใส่โดนัทเตรียมอุปกรณ์ ในการทำโดนัทจิ๋ว วัตถุดิบประกอบด้วย

ส่วนผสมในการทำโดนัทจิ๋ว

1. แป้งบัตเตอร์เค้ก 1 ถ้วย

2. ไข่ไก่ 5 ฟอง

3. เนยละลาย 250 กรัม

4. นมข้นจืด 800 กรัม

5. น้ำเปล่า 250 กรัม

6. น้ำตาลทราย 800 กรัม

7. ผงฟู 2 ช้อนโต๊ะ

8. กลิ่นวานิลลา 2 ช้อนชา

วิธีทำ

1. ตีไข่, น้ำตาล, น้ำเปล่า, นมข้นจืด ให้เข้ากัน
2. ใส่แป้งบัตเตอร์เค้ก 1 ถ้วยแล้วตีให้เข้ากัน ตามด้วยไข่เนย(ละลาย), ผงฟูและตีแป้งให้เข้ากัน
3. เทใส่พิมพ์ที่กำลังร้อนพอดี กะปริมาณให้เสมอขอบพิมพ์แล้วรอ 1-2 นาที จะสุกได้พอดี

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินผล

1. การประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ ครูสามารถกำกับความก้าวหน้าของผู้เรียนโดยตลอด ครูมีการวัดผลประเมินผลระหว่างเรียนและประเมินบูรณาการ สามารถนำการประเมินรูปแบบที่หลากหลาย มาใช้ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน ตรวจสอบบัญชีรายรับ-รายจ่าย

2. การประเมินผลกิจกรรม ผู้เรียนสามารถทำโดนัทจิ๋วได้ทุกคนผลกิจกรรมโดยรวม
3. สรุปผลและจัดทำรายงาน

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงานการทำโครงการอาชีพเรื่อง โดนัทจิ๋ว ทำให้ได้เรียนรู้ทักษะกระบวนการทำงาน ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ หลากหลาย ผลงานผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอได้รับความสนใจจากผู้พบเห็น สวยงามน่ากินและนักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่สามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน และเป็นการใช้วัตถุดิบไข่ไก่ที่มีในท้องถิ่นมาเพิ่มมูลค่า ด้วยการทำอาหารที่แปลกใหม่และได้รับความสนใจจากผู้บริโภคมาก

บทที่ 5

สรุปผลการดำเนินงานและข้อเสนอแนะ

การทำโครงการอาชีพ เรื่อง โดนัทจิ๋ว ครั้งนี้ทำให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันสืบค้นหาข้อมูล และปฏิบัติเป็นรูปเล่มโครงการและทำเป็นอาหารว่างสร้างรายได้ระหว่างเรียน เพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ และนอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคตและลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

สรุปผลการดำเนินงาน

1. สามารถนำเอาโครงการมาเป็นแบบอย่างในการศึกษาข้อมูลในการทำครั้งต่อไป
2. ใช้ประโยชน์จากรูปเล่มโครงการไปศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม
3. นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้
4. ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ระหว่างเรียน ให้กับตนเองและครอบครัว

ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ

ในการทำโครงการเรื่อง โดนัทจิ๋ว ในครั้งนี้ ทำให้ได้รู้และศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้และได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. รู้และนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องวิธี
2. ได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งต่าง ๆ และนำมาจัดทำเป็นรูปเล่มโครงการ เพื่อการศึกษาต่อไป
3. นำไปประกอบการเรียนรู้ในวิชาที่เกี่ยวข้อง
4. ได้เรียนรู้และฝึกทักษะการทำโดนัทจิ๋วสร้างรายได้ระหว่างเรียน จากการจำหน่าย โดนัทจิ๋ว

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาค้นคว้าและสอบถามผู้เชี่ยวชาญในการเก็บรักษาวัตถุดิบ เพื่อให้คงสภาพในการขายวันต่อวัน
2. มอบหมายหน้าที่ที่เหมาะสมของแต่ละคนในกลุ่ม
3. ควรมีการหาความรู้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำอาหารให้หลากหลาย

โครงการอาชีพ เรื่อง ไข่ม้วนเพิ่มพลัง

ชื่อกิจกรรม : โครงการอาชีพ เรื่อง ไข่ม้วนเพิ่มพลัง

คณะผู้จัดทำ : นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปะโค

ที่ปรึกษา : 1.นางสาวเพชดา ชามะรัตน์ และคณะครู ที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สถานศึกษา : โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

บทคัดย่อ

กิจกรรมนี้ เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อพัฒนาเสริมสร้างและปลูกฝังให้นักเรียน มีคุณลักษณะของคนที่มีทักษะชีวิต มีความรู้ความสามารถและมีทักษะด้านงานอาชีพ มีรายได้ระหว่างเรียนและเป็นกิจกรรมการเรียนรู้การทำอาหารที่ใช้เป็นประจำในชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองโดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น เป็นมิตรต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเป็นการเสริมรายได้และลดรายจ่าย และเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานอาชีพ การดำเนินงานโครงการเรื่อง ไข่ม้วนเพิ่มพลัง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาค้นคว้าการทำอาหารที่หาง่าย ประหยัดเวลา ทานได้ทุกเพศทุกวัยและสามารถทำทานเองและออกจำหน่ายได้โดยใช้เวลาวางให้เกิดประโยชน์ ซึ่งไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็สามารถทำเองได้ โดยวัตถุดิบนั้นหาง่ายตามท้องตลาดทั่วไป และยังทำให้สุขภาพดี ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานอย่างเป็นระบบจากการลงมือปฏิบัติ นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลและนำเสนอผลการดำเนินงานของตนเองได้ และในการทำงานนั้นส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการคิดสามารถวางแผนในการทำงาน ทำงานร่วมกับผู้อื่น อย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบมีความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบ มีวินัย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซื่อสัตย์สุจริต และเสียสละเพื่อส่วนรวม รวมทั้งเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ข้อเสนอแนะจากการ ดำเนินงานคือ ควรนำเสนอผลการดำเนินงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับโรงเรียนและชุมชนอื่น และพัฒนา ผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย รักษาคุณภาพให้เป็นที่รู้จักและนิยมต่อบุคคลทั่วไป ส่งเสริมให้นักเรียน ร่วมกันดำเนินกิจกรรมอื่นๆ เพิ่มเติม ตามความสนใจของนักเรียน

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เป็นการจัดกิจกรรมเพิ่มประสบการณ์เรียนรู้ให้กับนักเรียน เริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรูปแบบโครงการอาชีพ ในการทำงาน และการมีรายได้ที่จะแลกเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตได้อย่างเพียงพอ เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นไปของสังคม ดูเหมือนจะเป็นเป้าหมายขั้นพื้นฐานของมนุษย์ปกติ ทั่วไปทุกคน และเป็นเป้าหมายขั้นต่ำในการพัฒนาของทรัพยากรมนุษย์ของทุกประเทศ การพัฒนานักเรียนเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ การใช้ประสบการณ์ชีวิตที่ดำรงอยู่ในความดูแลของพ่อแม่ ผู้ปกครองสู่การแสวงหาเป้าหมายในการดำรงอยู่ของตนเอง มองหาสิ่งที่ตนชื่นชอบ อยากจะเป็น และพยายามทดลองทำ สิ่งต่าง ๆ เพื่อแสดงถึงความเป็นตัวตนของตนเองที่จะยืนอยู่ในครอบครัว สังคม ชุมชน และโลก ให้ตนเป็นในแบบที่ตนชื่นชอบนั้น หลายครั้งจะมีพฤติกรรมแปลก ๆ การเลียนแบบความประพฤติปฏิบัติที่เบี่ยงเบนไปจากความ คาดหวังของครอบครัว ชุมชน สังคมปกติ ทั่วไป จนอาจถึงระดับที่เป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพตนเองและสังคม รอบข้าง การปรับทิศทางความคิด แนวทางการใช้เวลา และใช้ชีวิตเข้าสู่กระแสการมีงานทำ จะเป็นการสร้าง คุณค่าให้กับตัวนักเรียนเอง สังคม และประเทศชาติ แผนนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาล มุ่งเน้นให้หน่วยงานต่าง ๆ พิจารณาถึงปัญหา ความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาในแต่ละช่วงวัยอย่างรอบด้าน และการมีทักษะ การงานได้ถูกบรรจุลงในหลักสูตร การศึกษา โดยการศึกษาภาคบังคับ ทั้งระดับประถม และมัธยม ที่เรียกว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้ เสริมสร้างทักษะมองหาความถนัด ที่จะพัฒนาเป็น อาชีพต่อไปในอนาคต ในระดับมัธยมปลายและอาชีวศึกษา นักเรียนจะเริ่มบ่งบอกความสนใจความ ถนัดของตนเอง โดยเลือกเรียนรู้พัฒนาตนเองในทักษะ อาชีพต่าง ๆ เช่นช่างฝีมือ การบริการ และ อาชีพที่ตนถนัดและมีความชอบ ขณะที่การศึกษา ในระดับอุดมศึกษา มีการจัดตั้งหน่วยบ่มเพาะ วิสาหกิจมหาวิทยาลัยหรือ University Business Incubation-UBI ขึ้นในมหาวิทยาลัย เพื่อ เตรียมให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้ความสามารถที่สั่งสมมาพัฒนาเข้าสู่การประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเป็นผู้ประกอบการอิสระ การคิดพัฒนา ผลิตภัณฑ์ และบริการใหม่ ๆ อันจะเป็นต้นธาร แห่งการจ้างงาน

โรงเรียนบ้านปะโค เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากปัจจัยหลายประการ อาทิ นักเรียนส่วนใหญ่ ครอบครัวมีฐานะยากจนถึงปานกลาง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่ทำนา รับจ้าง และ ประกอบอาชีพอิสระในท้องถิ่น ซึ่งโรงเรียนวิเคราะห์ทิศทางการพัฒนา แล้วเห็นว่านอกเหนือการ จัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะตามหลักสูตรแล้ว ควรมุ่งเน้นเตรียมความพร้อมทักษะงาน อาชีพให้กับนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนระดับ ประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษา ตอนต้น ให้มีความรู้ ทักษะและงานฝีมือที่สอดคล้องกับอาชีพอิสระที่มีอยู่ในท้องถิ่นและให้นักเรียนได้

คิดถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการทำให้เกิดประโยชน์ สร้างรายได้ในระหว่างเรียน และได้เลือกการทำอาหารซึ่งง่าย สะดวกนักเรียนสามารถทำเองได้ คือการทำขนม และให้นักเรียนได้คิดค้นวิธีเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการและดึงดูดใจ นักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองโดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่หาได้ง่ายในห้องเรียน เป็นมิตร ต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเป็นการเสริมรายได้และลดรายจ่าย และเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานอาชีพ การดำเนินงานโครงการเรื่อง ขนมเพิ่มพลังมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค้นคว้าการทำอาหารที่ทำง่าย ประหยัดเวลาทานได้ทุกเพศทุกวัย สามารถจำหน่ายได้ และมีรายได้ระหว่างเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และมีทักษะชีวิตอันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
2. เพื่อจัดการเรียนรู้ ผักผ่น ผักประกอบอาหารที่เน้นการฝึกประกอบอาชีพอิสระให้กับนักเรียนให้มีรายได้ระหว่างเรียนและเป็นการสร้างทางเลือกในการประกอบอาชีพในอนาคต
3. เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดี ในการประกอบอาชีพสุจริต
4. เพื่อให้นักเรียนเกิดความสามัคคี และมีระเบียบวินัยในการทำงานร่วมกัน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. เพื่อให้นักเรียนนำขนมไปจำหน่ายให้เกิดรายได้ระหว่างเรียน สามารถนำไปต่อยอดทางธุรกิจได้

เป้าหมาย

เป้าหมายเชิงปริมาณ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนมีความรู้และมีทักษะชีวิตอันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนสามารถพัฒนาทำขนม และจำหน่ายอาหารให้มีคุณภาพดีและราคาประหยัด
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนมีเจตคติที่ดี ในการประกอบอาชีพสุจริต
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนได้รับพัฒนาทักษะการทำงานและการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข

เป้าหมายเชิงคุณภาพ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนมีความรู้และมีทักษะชีวิตอันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนสามารถพัฒนาทำขนมและจำหน่ายอาหารให้มีคุณภาพดีและราคาประหยัด
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนมีเจตคติที่ดี ในการประกอบอาชีพสุจริต

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนได้รับพัฒนาทักษะการทำงานและการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข

สถานที่ดำเนินกิจกรรม

โรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

ระยะเวลาดำเนินกิจกรรม

ปีการศึกษา 2563

บทที่ 2

หลักการ แนวคิด เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความรู้เกี่ยวกับโครงการ

โครงการ หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือ กระบวนการอื่นใดไปใช้ในการศึกษาหาคำตอบในเรื่องนั้น ๆ โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้นแนะนำและให้ คำปรึกษาแก่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่การเลือกหัวข้อที่จะศึกษา ค้นคว้า ดำเนินการ วางแผนกำหนด ขั้นตอนการดำเนินงาน โดยทั่ว ๆ ไป การทำโครงการสามารถทำได้ทุกระดับการศึกษา ซึ่งอาจทำเป็น รายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการ อาจเป็นโครงการเล็ก ๆ ที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อนหรือเป็นโครงการใหญ่ที่มีความยากและซับซ้อนขึ้น

จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า

โครงการ คือ การทำชิ้นใดชิ้นหนึ่งที่ผู้ศึกษาสนใจและมีความรู้ในเรื่องนั้นโดยมีการให้ คำแนะนำจากผู้ที่มีความรู้ ขั้นตอนแรกของการทำงานจะต้องมีการวางแผนกันภายในกลุ่มและ ปรึกษาร่วมกันเพื่อเลือกชิ้นงานที่สนใจโดยต้องมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตาม แผนที่ตั้งไว้ จนได้ข้อสรุป

ไข่ม้วนทรงพลัง ถือว่าเป็นอาหารหรือขนมที่รู้จักกันมากในประเทศไทยพอสมควร ซึ่งแต่ละ พื้นที่ก็จะมีทำขายตามตลาดบ้างตามไซเซี่ยลบ้างที่แตกต่างกัน นอกจากจะเป็นอาหารว่างแล้วยังเป็น อาหารสำหรับผู้ต้องการที่จะลดน้ำหนักได้

ความรู้เรื่อง การทำไข่ม้วนนี้ สามารถทำได้ง่ายวัตถุดิบสามารถหาได้ตามท้องตลาด ตามร้านขายอุปกรณ์ทำขนม จะมีให้เลือกหลายแบบหลายขนาด ราคาไม่แพง และก็เตรียม ส่วนประกอบในการทำไข่ม้วนได้ง่าย

บทที่ 3

การดำเนินงาน

ในการดำเนินงานคณะผู้จัดทำได้ดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วางแผน

เลือกหัวข้อการทำอาหารที่เพิ่มคุณค่าและง่ายต่อการทำ และสามารถรับประทานได้ทุกเพศทุกวัย

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการ

เตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการทำอาหารได้เลือกไข่ม้วนทรงพลังในการทำโครงงาน วัตถุดิบประกอบด้วย

1. ไข่ไก่
2. แครอท
3. หอมหัวใหญ่ ต้นหอม ผักชี
4. ปูอัดหรือไส้กรอก
5. มายองเนสหรือน้ำสลัด
6. น้ำมันพืช
7. ไม้เสียบลูกชิ้น
8. เครื่องทำไข่ม้วน

วิธีทำ

1. ใส่น้ำมันลงไปเครื่อง 1 ซ่อนโต๊ะและปอกไข่ใส่ลงไปเครื่อง
2. นำปูอัดเสียบไม้และเสียบไปตรงตรงกลางของไข่
3. รอจนสุกไข่จะแดงขึ้นมาเอง

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินผล

1. การประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ ครูสามารถกำกับความก้าวหน้าของผู้เรียนโดยตลอด ครูมีการวัดผลประเมินผลระหว่างเรียนและประเมินบูรณาการ สามารถนำการประเมินแบบหลากหลายมาใช้ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน ตรวจสอบบัญชีรายรับ – รายจ่าย

2. การประเมินผลกิจกรรม ผู้เรียนสามารถทำไข่ม้วนได้ทุกคนผลกิจกรรมโดยรวม
3. สรุปผลและจัดทำรายงาน

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงานการทำโครงการอาชีพ เรื่อง ไข่ม้วนเพิ่มพลัง ทำให้ได้เรียนรู้ทักษะกระบวนการทำงาน ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หลากหลาย ผลงานผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอได้รับความสนใจจากผู้พบเห็น สวยงามน่ากินและมีประโยชน์เพิ่มพลังงาน และนักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่สามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน และเป็นการใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่นมาเพิ่มมูลค่าด้วยการทำอาหารที่แปลกใหม่ และได้รับความสนใจจากผู้บริโภคมาก

บทที่ 5

สรุปผลการดำเนินงานและข้อเสนอแนะ

การทำโครงการอาชีพ เรื่อง ไข่ม้วนเพิ่มพลัง ครั้งนี้ทำให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันสืบค้นหาข้อมูลและปฏิบัติเป็นรูปเล่มโครงการและทำเป็นอาหารรักษาสุขภาพ เพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ และนอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคตและลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

สรุปผลการดำเนินงาน

1. สามารถนำเอาโครงการมาเป็นแบบอย่างในการศึกษาข้อมูลในการทำครั้งต่อไป
2. ใช้ประโยชน์จากรูปเล่มโครงการไปศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม
3. นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้
4. ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ให้กับตนเองและครอบครัว

ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ

ในการทำโครงการเรื่อง ไข่ม้วนเพิ่มพลัง ในครั้งนี้ ทำให้ได้รู้และศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้และได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. รู้และนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องวิธี
2. ได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆและนำมาจัดทำเป็นรูปเล่มโครงการเพื่อการศึกษาต่อไป
3. นำไปประกอบการเรียนรู้ในวิชาที่เกี่ยวข้อง
4. ได้เรียนรู้และฝึกทักษะการทำไข่ม้วนเพิ่มพลัง

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาค้นคว้าและสอบถามผู้เชี่ยวชาญ ในการเก็บรักษาวัตถุดิบเพื่อให้คงสภาพในการขายวันต่อวัน
2. มอบหมายหน้าที่ที่เหมาะสมของแต่ละคนในกลุ่ม
3. ควรมีการหาความรู้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำอาหารให้หลากหลาย

โครงการอาชีพ เรื่อง การปลูกอ้อยด้วยข้อตา

ชื่อโครงการ การปลูกอ้อยด้วยข้อตา
 คณะผู้จัดทำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 คุณครูที่ปรึกษา นางอสมาลัย ขามวิเศษ และคณะครู สอนชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 -
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 โรงเรียน บ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2
 ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

โครงการอาชีพ เรื่อง การปลูกอ้อยด้วยข้อตา มีจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจวิธีการปลูกอ้อยด้วยข้อตาซึ่งเป็นทางเลือกหนึ่งในการขยายพันธุ์อ้อยแบบเร่งรัดและได้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่าแบบท่อนพันธุ์ที่ใช้เป็นลำ เมื่อข้อตาอ้อยงอกหน่อและเป็นต้นกล้าอ่อนจะสามารถนำออกจำหน่ายหารายได้ระหว่างเรียนได้ เพื่อเป็นการฝึกลักษณะนิสัย การช่วยเหลือตนเอง การประหยัด และการเป็นผู้ผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิตให้กับเกษตรกรชาวไร่อ้อยในท้องถิ่น โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากปราชญ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจากนักวิชาการโรงงานน้ำตาลเกษตรผลเกี่ยวกับการปลูกอ้อยด้วยข้อตา

ขั้นตอนที่ 2 เตรียมดินเตรียมสถานที่สำหรับเพาะชำข้อตาอ้อย

ขั้นตอนที่ 3 การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ประกอบการทำโครงการการปลูกอ้อยด้วยข้อตา ประกอบด้วย ข้อตาอ้อย ดิน ทราย ขี้เถ้าแกลบ ถุงดำขนาด 3 X 6 นิ้ว สารป้องกันกำจัดโรคและแมลง น้ำ จอบ เสียม ช้อนปลูก และพลาสติกหนา

ขั้นตอนที่ 4 ผสมดิน ทรายและขี้เถ้าแกลบให้เข้ากัน

ขั้นตอนที่ 5 บรรจุดินและขี้เถ้าแกลบที่ผสมแล้วลงในถุงดำขนาด 3 X 6 นิ้ว

ขั้นตอนที่ 6 นำข้อตาอ้อยที่ได้รับจากโรงงานน้ำตาลเกษตรผลจำนวน 2,000 ข้อ วางฝังลงในถุงดำขนาด 3 X 6 นิ้วที่ได้ตักดินที่ผสมใส่ไว้ข้อละ 1 ถุง

ขั้นตอนที่ 7 วางถุงข้อตาที่ปลูกแล้วไว้ในที่ร่มหรือพรางแสง และรดน้ำทุกวัน

ขั้นตอนที่ 8 เมื่อหน่ออ้อยอายุ 50 - 60 วัน สามารถจำหน่ายคืนให้กับโรงงานน้ำตาลเกษตรผลและชาวไร่อ้อยไปปลูกได้

ผลผลิตจากการปลูกอ้อยด้วยข้อตา ทำให้สามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน และเป็นอาชีพเสริมอีกอาชีพหนึ่ง เพราะผลผลิตจากข้อตาอ้อยจำหน่ายทางตรงให้กับโรงงานน้ำตาลเกษตรผลอยู่แล้วไม่ต้องหาตลาดเอง นับเป็นการหารายได้ระหว่างเรียนได้เป็นอย่างดี การปลูกข้อตาอ้อยทำได้ไม่ยาก ผลผลิตตรงตามความต้องการของตลาด มีการพัฒนาคุณภาพผลผลิต ทำให้เข้าใจหลักการในการปลูกพืชเศรษฐกิจมากขึ้น และยังสามารถเผยแพร่แก่บุคคลอื่นต่อไปได้ รวมทั้งยังเป็นการช่วยสืบสานอาชีพชาวไร่อ้อยให้คงอยู่คู่กับชุมชนบ้านปะโคตลอดไป

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การปลูกข้าวอ้อยเป็นแนวทางปลูกอ้อยเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ ส่งเสริมการปลูกในประเทศอินเดียลดการใช้ท่อนพันธุ์สูง ใช้เฉพาะตาอ้อยลำอ้อยที่เหลือก็เอาสามารถนำไปขายได้แตกต่างจากวิธีการเพาะปลูกแบบเดิม ที่ใช้อ้อยทั้งลำใส่ลงในเครื่องปลูก และผ่านชุดตัดท่อน และวางลงในดิน (มีเปอร์เซ็นต์ในการสูญเสียมากกว่า อาจตายหรือไม่งอก) การปลูกข้าวอ้อยเป็นแนวทางใหม่ในการปลูกอ้อยเพื่อเปรียบเทียบกับวิธีการเพาะปลูกในแบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ ลดต้นทุนการผลิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรไทย

อ้อยเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญชนิดหนึ่งของประเทศไทย ที่มีการปลูกมากที่สุดเป็นอันดับที่ 3 รองมาจากข้าว และยางพารา พื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี ประชากรส่วนใหญ่ก็ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทั้งทำไร่ ทำนา และปลูกอ้อย ซึ่งอำเภอกุมภวาปีเองก็มีการปลูกอ้อย และขึ้นชื่อการปลูกอ้อยเป็นอย่างมาก สมกับคำกล่าวที่ว่า “เมืองน้ำตาล” โรงเรียนบ้านปะโคเองก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีส่วนร่วมกับการพัฒนาพันธุ์อ้อย เนื่องจากโรงงานน้ำตาลเกษตรผลอำเภอกุมภวาปี ได้เล็งเห็นว่าโรงเรียนบ้านปะโคเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาชุมชน ในการช่วยอนุรักษ์อาชีพชาวไร่อ้อยและขยายพันธุ์อ้อยให้แก่ชุมชนได้ จึงได้เข้ามาให้ความรู้และให้โอกาสนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโคได้มีโอกาสได้เรียนรู้การปลูกข้าวอ้อย โดยโรงงานน้ำตาลเกษตรผลเป็นผู้ให้การสนับสนุนเงินทุนในการศึกษาทุกอย่างให้กับทางโรงเรียน เมื่อผลผลิตได้ผลตามที่คาดไว้ผู้เรียนก็สามารถนำไปจำหน่ายต่อได้ จึงนับเป็นการสร้างรายได้ให้กับผู้เรียนอีกทาง

โรงเรียนบ้านปะโคจึงได้ตระหนักถึงข้อดังกล่าว และเห็นว่าการฝึกให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ ตรงเป็นสิ่งที่ได้มีทักษะชีวิตในการดำรงชีพในอนาคต อีกทั้งยังช่วยเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับท้องถิ่น เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเป็นรายได้เสริมระหว่างเรียน เพื่อดำรงชีวิตตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สอดคล้องกับทักษะที่สำคัญในการใช้ชีวิตหลักการทำงานในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ นอกจากนี้โรงเรียนบ้านปะโคเล็งเห็นว่าเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่อ้อยในพื้นที่ ให้มีพันธุ์อ้อยที่ดีและมีปริมาณอ้อยที่มากขึ้น เพราะการปลูกอ้อยด้วย ข้าวอ้อยจะเร็วกว่าและได้ผลผลิตจำนวนต่อไร่มากกว่าการปลูกอ้อยด้วยท่อนพันธุ์นั่นเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฝึกทักษะชีวิต และประสบการณ์ตรงทางเกษตรกรให้กับผู้เรียน
2. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงการสร้างอาชีพและสร้างรายได้ระหว่างเรียนให้แก่ตนเอง

3. เพื่อสนับสนุนส่งเสริมและช่วยสืบสานอาชีพเกษตรกรชาวไร่อ้อยให้ดำรงอยู่คู่ชุมชนตลอดไป

4. เพื่อฝึกลักษณะนิสัย การช่วยเหลือตนเอง การประหยัด และการเป็นผู้ผลิต

เป้าหมาย

1. เชิงปริมาณ

1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถปลูกขั้วตาอ้อยจนแตกหน่อและเป็นต้นกล้าจำหน่ายคืนสู่ชุมชนชาวไร่อ้อยได้ 100%

1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีรายได้ระหว่างเรียนจากการจำหน่ายหน่อขั้วตาอ้อยคืนสู่ชุมชน

2. เชิงคุณภาพ

2.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตระหนักรู้และเข้าใจวิธีการปลูกขั้วตาอ้อย และการดูแลรักษาขั้วตาอ้อยเป็นอย่างดี

2.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโครงการทุกคนมีความรู้และมีทักษะชีวิตอันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต พัฒนาทักษะการทำงานและการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข

2.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถจำหน่ายขั้วตาอ้อยและสร้างรายได้ระหว่างเรียน สนับสนุนเกษตรกรชาวไร่อ้อยและร่วมแก้ปัญหาผลผลิตอ้อยต่อไร่ของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในท้องถิ่นได้เพิ่มขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โรงเรียนและเกษตรกรชาวไร่อ้อยในชุมชน ได้มาประสานความร่วมมือทางการเกษตรร่วมกันและมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

2. โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติม

3. นักเรียนได้ศึกษาและมีทักษะชีวิต ได้รับประสบการณ์ตรงและเข้าใจในการทำอาชีพเกษตรกรของชาวไร่อ้อย

4. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงการหาเลี้ยงชีพ และมีความภาคภูมิใจในการสร้างรายได้ระหว่างเรียนได้ด้วยตนเอง

5. เพื่อเป็นการสืบสานการประกอบอาชีพเกษตรกรชาวไร่อ้อย ให้อยู่คู่กับชุมชนบ้านปะโคตลอดไป

ขอบเขตการศึกษา

โครงการอาชีพการปลูกขั้วตาอ้อยในครั้งนี้ มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการปลูกขั้วตาอ้อย
2. ขยายผลการผลิตสู่ตลาด
3. การดูแลรักษาและการอนุบาลขั้วตาอ้อย

4. การจำหน่ายสินค้าสร้างรายได้ระหว่างเรียนได้

ระยะเวลาในการศึกษา

ปีการศึกษา 2563

แผนปฏิบัติงาน

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	รายการปฏิบัติ
1	16 – 31 ตุลาคม 2563	ศึกษาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ
2	1 – 15 พฤศจิกายน 2563	ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานอาชีพ
4	16 – 30 พฤศจิกายน 2563	สำรวจข้อมูล/วิเคราะห์ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ
5	1 – 10 ธันวาคม 2563	ขออนุมัติ/ทุน
6	11 – 15 ธันวาคม 2563	ศึกษาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่เลือก/เตรียมอุปกรณ์
7	16 ธันวาคม 2563 – 29 กุมภาพันธ์ 2564	ทำการเพาะปลูกและจำหน่ายสร้างรายได้ระหว่างเรียน
8	มีนาคม 2564	ประเมินสรุปการปฏิบัติงาน
9	มีนาคม 2564	นำเสนอ และรายงานการดำเนินงาน/เสนอแนวทาง พัฒนาเป็นอาชีพ

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ประวัติความเป็นมาของการปลูกอ้อยด้วยข้อตา

อ้อยเป็นพืชที่ปลูกง่าย สามารถทนทานต่อสภาพแวดล้อมที่แปรปรวน เช่น สภาพน้ำท่วมหรือแห้งแล้ง เป็นต้น การปลูกอ้อยเพียงเพื่อให้ขึ้นนั้นทำได้ไม่ยากนัก แต่การปลูกเพื่อให้ได้ผลผลิตสูงและคุณภาพดีด้วยทำได้ค่อนข้างยาก ผู้ปลูกจะต้องมีทั้งความรู้และเงินทุนอย่างพอเพียง

ความสำเร็จของการทำไร่อ้อย ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างแต่ที่สำคัญที่สุดก็คือ ตัวเกษตรกรเอง เพราะทุกสิ่งทุกอย่างล้วนขึ้นอยู่กับตัวเกษตรกรทั้งสิ้น นับตั้งแต่การตัดสินใจเลือกทำเลพันธุ์ และการปฏิบัติอื่น ๆ ในพื้นที่ที่สำคัญที่สุดคือ ทำเล ถ้าทำเลไม่เหมาะสมก็อาจประสบกับการขาดทุน หรือไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ความจริงคำว่า “ทำเล” มีความหมายกว้าง ซึ่งอาจรวมถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ และสังคมของบริเวณนั้นด้วย ซึ่งจะได้กล่าวโดยลำดับ

1. สภาพพื้นที่ ต้องเป็นพื้นที่น้ำไม่ท่วมตลอดทุกฤดูกาล น้ำท่วมระยะสั้นอาจทำให้การเจริญเติบโตลดลง เป็นผลให้ผลผลิตลดลงด้วย ถ้าน้ำท่วมเป็นเวลานานอ้อยอาจตาย นอกจากนี้ต้องไม่เป็นที่ลาดชันเกินไป เพราะนอกจากจะไม่สะดวกต่อการใช้เครื่องมือแล้วยังทำให้ดินพังทลายเมื่อมีฝนตกมากอีกด้วย

2. การคมนาคมสะดวก มีถนนหนทางที่ใช้สัญจรไปมาได้สะดวกทุกฤดูกาลและถนนนั้นจะต้องสามารถรับน้ำหนักบรรทุกอ้อยได้ด้วย มิฉะนั้นอาจทำให้เกิดปัญหาเรื่องการขนส่งอ้อย

3. ไม่ห่างไกลจากโรงงาน ไร่อยู่อไกลโรงงานมากกว่าย่อมได้เปรียบทั้งในด้านการขนส่งและติดต่อ ไร่อ้อยควรอยู่ห่างจากโรงงานไม่เกิน 30 กิโลเมตร

4. มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ควรเป็นบริเวณที่ไม่มีปัญหาจากนักเลง อันธพาล หรือโจรผู้ร้าย เป็นต้น

นอกจากปัจจัยสี่ประการตามที่กล่าวแล้ว จะต้องพิจารณาถึงปัจจัยอื่น ๆ อีก ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าการเลือกทำเลทำไร่อ้อยเป็นไปอย่างเหมาะสม ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่

1. สภาพของดิน ต้องมีเนื้อดินลึกอย่างน้อย 80 เซนติเมตร เพราะอ้อยเป็นพืชอายุยืนและหยั่งรากลึก นอกจากนี้ต้องเป็นดินที่มีการระบายน้ำดีอีกด้วย

2. ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ดินมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงค่อนข้างดีจึงจะทำให้การปลูกอ้อยได้ผลดี ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์สูงมาก ๆ เช่นป่าเปิดใหม่แม้ว่าจะได้น้ำหนักมาก แต่ก็มักประสบปัญหาเรื่องอ้อยมีความหวานต่ำ

3. น้ำฝนหรือน้ำชลประทาน อ้อยเป็นพืชต้องการน้ำมาก ถ้าเป็นน้ำฝนต้องไม่น้อยกว่าปีละ 1,500 มิลลิเมตร และต้องมีการกระจายดีโดยเฉพาะในระยะที่อ้อยกำลังเจริญเติบโต ถ้าที่ใดมีฝนตกน้อยหรือฝนกระจายไม่ดีจะต้องมีน้ำชลประทานช่วย นอกจากนี้ ต้องมีระยะที่ขาดฝนและอากาศหนาวเพื่อให้อ้อยแก่และสุก

ปัจจัยอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวแล้วก็คือ แสงแดดและอุณหภูมิ อ้อยเป็นพืชต้องการแสงแดด จัดตลอดเวลาตั้งแต่ปลูกจนถึงเก็บเกี่ยว ดังนั้น บริเวณที่ได้รับแสงแดดน้อย จึงไม่เหมาะแก่การปลูก อ้อยสำหรับอุณหภูมินั้นเกี่ยวข้องกับคุณภาพหรือความหวานของอ้อย ในระยะที่ขาดฝนหรือขาดน้ำ ควรจะเป็นระยะที่อุณหภูมิต่ำหรืออากาศหนาวด้วย และสภาพอากาศหนาวควรมีเวลานานพอ ซึ่งจะทำให้อ้อยมีความหวานมากขึ้น

ฤดูปลูก

การเลือกเวลาปลูกที่เหมาะสมว่ามีความสำคัญมาก เพราะเวลาปลูกมีอิทธิพล ถึงการเตรียมดิน การปฏิบัติรักษา การเจริญเติบโตและผลผลิต ตลอดจนเวลาตัดหรือเก็บเกี่ยวด้วย ปัจจัยสำคัญที่ควบคุมเวลาปลูกในแหล่งที่ไม่มีการชลประทาน คือ ฝน ในบริเวณที่มีการชลประทาน อาจปลูกได้ตลอดที่ อย่างไรก็ตามการปลูกอ้อยในประเทศไทยส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝน ซึ่งอาจแบ่งออกเป็น 2 พวก คือ

1. ปลูกต้นฝน ปลูกในราวเดือนพฤษภาคมถึงกรกฎาคม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการเริ่มต้นของฤดูฝนชาวไรในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง ส่วนมากนิยมปลูกในช่วงเวลาดังกล่าว การปลูกต้นฝนมักประสบปัญหาวัชพืช ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ในแง่ของการใช้น้ำ การปลูกต้นฝนไม่สามารถใช้น้ำฝนได้อย่างเต็มที่เพราะในระยะ 1-3 เดือนแรก ซึ่งอ้อยยังเล็กอยู่นั้น ต้องการน้ำน้อย ฝนที่ตกลงมาส่วนมากเกินความต้องการของอ้อย จึงสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ครั้นพอถึงระยะที่อ้อยต้องการน้ำมาก คือ เมื่ออายุ 4-8 เดือนก็ใกล้เวลาที่ฝนจะหมดแล้ว ทำให้มีเวลาในการใช้น้ำสิ้นมีการเจริญเติบโตน้อย และให้ผลผลิตต่ำเพราะน้ำไม่พอ นอกจากนี้การปลูกต้นฝนไม่สามารถตัดได้ตอนต้นฤดูหีบ เพราะอ้อยยังไม่แก่จึงต้องตัดตอนปลายฤดูหีบ ดังนี้ เป็นต้น

2. ปลูกปลายฝน ปลูกในราวเดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ ชาวไรในภาคตะวันออก คือ ชลบุรีและระยอง ได้ถือปฏิบัติกันมานานแล้ว ส่วนชาวไรในภาคอื่น ๆ โดยเฉพาะภาคกลางกำลังให้ความสนใจเพิ่มขึ้นโดยลำดับการปลูกปลายฝนมีข้อดี คือ ลดปัญหาวัชพืช อ้อยได้ใช้น้ำฝนเต็มที่ และมีเวลาในการเจริญเติบโตนานกว่า จึงให้ผลผลิตสูงกว่า นอกจากนี้ยังสามารถตัดอ้อยได้ตั้งแต่นั้นฤดูหีบอีกด้วย อย่างไรก็ตามข้อสำคัญในการปลูกปลายฝนนั้น จะต้องมีการเตรียมดินให้ดีกว่าการปลูกต้นฝน

การปลูกอ้อยด้วยข้อตา

การปลูกอ้อยด้วยข้อตา หมายถึง การใช้ส่วนของลำอ้อยที่มีตา 1 ตา และมีปมรากที่อยู่บนข้ออ้อยดังกล่าว นำมาเพาะชำในถุงพลาสติกสีดำหรือแปลงเพาะชำประมาณ 50-60 วัน หรือเมื่อหน่ออ้อยงอกและมีใบ 3-5 ใบ แล้วจึงย้ายลงปลูกหรือข่มในไร่อ้อยตามปกติต่อไป

การปลูกข้อตาอ้อยเป็นแนวทางปลูกอ้อยเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ ส่งเสริมการปลูกในประเทศอินเดียลดการใช้ท่อนพันธุ์ลงใช้เฉพาะตาอ้อยเท่านั้น ลำอ้อยที่เหลือก็เอาสามารถนำไปขายได้แตกต่างจากวิธีการเพาะปลูกแบบเดิม ที่ใช้อ้อยทั้งลำใส่ลงในเครื่องปลูก และผ่านชุดตัดท่อน และวางลงในดิน (มีเปอร์เซ็นต์ในการสูญเสียมากกว่า อาจตายหรือไม่งอก) การปลูกข้อตาอ้อยเป็นแนวทางใหม่ในการปลูกอ้อย เพื่อเปรียบเทียบกับวิธีการเพาะปลูกในแบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ ลดต้นทุน

การผลิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรไทย การปลูกอ้อยจากข้อตาเป็นทางเลือกหนึ่งในการขยายพันธุ์อ้อยแบบเร่งรัด และยังลดพื้นที่ในการแช่ท่อนพันธุ์ในน้ำร้อนสำหรับแปลงผลิตพันธุ์อ้อยสะอาดจากการศึกษาขนาดของภาชนะเพาะชำ และอายุที่เหมาะสมของต้นกล้าอ้อยจากการชำข้อตา พบว่า ความงอกของต้นกล้าจากชิ้นส่วนข้อในแต่ละขนาด ฤกษ์เพาะชำมีความงอกใกล้เคียงกันอัตราการรอดของหน่ออ้อยค่อนข้างสูง และได้ผลผลิตต่อไร่สูง เป็นการเพิ่มผลผลิตลดต้นทุนการผลิต และยังเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

วัสดุที่ใช้ในการเพาะชำอ้อยด้วยข้อตา

1. ดิน ทราย และวัสดุอื่น ๆ เช่น กากตะกอน ขุยมะพร้าว ขี้เถ้าแกลบ อัตรา 2 : 1 : 1
2. ถูพลาสติกสีดำ ขนาด 3 x 6 นิ้ว
3. น้ำหมักชีวภาพ
4. ลำอ้อย

วิธีการเพาะชำอ้อยด้วยข้อตา

1. นำวัสดุเพาะชำ (ดิน ทราย ขุยมะพร้าว) ผสมเข้าด้วยกัน
2. บรรจุวัสดุเพาะชำลงในถูเพาะชำ เหลือปากถูประมาณ 1 นิ้ว และนำไปวางเรียงไว้ในพื้นที่ร่ม
3. ตัด หรือ ซอยลำอ้อยออกเป็นข้อตาเดียว
4. ผึ่งข้อตาอ้อยไว้ในที่ร่ม
5. แช่อ้อยข้อตาในน้ำหมักชีวภาพ อัตรา น้ำ 10 ลิตร ต่อน้ำหมักชีวภาพ 1 ลิตร แช่ทิ้งไว้ 1 ชั่วโมง
6. วางผึ่งข้อตาลงในถู ฤกษ์ละ 1 ข้อตา
7. วางถูเพาะชำไว้ในร่มหรือที่พรางแสง เมื่อข้อตาเริ่มงอกเป็นหน่อ รดน้ำผสมน้ำหมักชีวภาพ อัตรา น้ำ 20 ลิตร/น้ำหมัก 1 ลิตร สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง
8. เมื่อหน่ออ้อย อายุ 50 - 60 วัน สามารถย้ายลงแปลงได้

การปลูกอ้อยด้วยข้อตา สามารถทำได้ 2 แบบ คือ

- การวางข้อตาในร่องอ้อย
- การดำหน่อในร่องอ้อย

ข้อดีของการปลูกอ้อยด้วยข้อตา

1. ประหยัดท่อนพันธุ์อ้อย พื้นที่ 1 ไร่ใช้ข้อตาประมาณ 2,000 กว้างหรือใช้อ้อย 140 ลำ
2. หน่ออ้อยจากข้อตาจะงอกทั้งหมด และแตกกอเร็วกว่าหน่ออ้อยที่งอกจากท่อนพันธุ์ 2-3 ตา
3. ลดปัญหาวัชพืชเนื่องจากหน่ออ้อยข้อตาโตเร็ว จึงคลุมพื้นที่ระหว่างร่องอ้อยได้เร็ว ช่วยลดการกำจัดวัชพืช

4. ช่วยในการขยายพันธุ์อ้อยได้เร็วขึ้น กรณีมีอ้อยพันธุ์ดีจำนวนน้อย

5. เพิ่มความสามารถในการไว้ต่อและผลผลิตอ้อย โดยใช้ในการปลูกซ่อมอ้อยทั้งในอ้อยปลูกและอ้อยต่อ เนื่องจากการปลูกซ่อมอ้อยด้วยข้อตาเป็นการย้ายต้นอ้อยที่มีอายุใกล้เคียงกับอ้อยที่ปลูกไว้ก่อน ช่วยให้ต้นอ้อยข้อตาที่ซ่อมสามารถเจริญเติบโตได้ทันกับอ้อยที่ปลูกไว้ก่อน ทำให้อ้อยข้อตาไม่ชะงักการเจริญเติบโตหรือตาย จากการแข่งขันการใช้แสงแดดหรือปัจจัยอื่น ๆ กับอ้อยที่ปลูกไว้ก่อน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

ในการดำเนินงานการปลูกอ้อยด้วยข้อตา คณะผู้จัดทำได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากปราชญ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจากนักวิชาการ
โรงงานน้ำตาลเกษตรผล อำเภอกุมภวาปี เกี่ยวกับการปลูกอ้อยด้วยข้อตา

ขั้นตอนที่ 2 เตรียมดินและเตรียมสถานที่สำหรับเพาะชำข้อตาอ้อย ต้องเป็นพื้นที่ร่ม
และพรางแสง

ขั้นตอนที่ 3 การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ประกอบการทำโครงการการปลูกอ้อยด้วย ข้อ
ตา ประกอบด้วย

1. ข้อตาอ้อย (ตัดจากลำอ้อย)
2. ดิน ทราย ขี้เถ้าแกลบ
3. ถังดำขนาด 3 X 6 นิ้ว
4. สารป้องกันกำจัดโรคและแมลง
5. จอบ
6. เสียม
7. ช้อนปลูก
8. น้ำ
9. พลาสติกหนา

ขั้นตอนที่ 4 ผสมดิน ทราย และขี้เถ้าแกลบให้เข้ากันในอัตราส่วน 2 : 1 : 1

ขั้นตอนที่ 5 บรรจุดินและขี้เถ้าแกลบที่ผสมแล้ว ลงในถังดำขนาด 3 X 6 นิ้ว จำนวน
2,000 ถัง (ตามจำนวนที่โรงงานน้ำตาลเกษตรผล อำเภอกุมภวาปี ได้ให้การสนับสนุนมา)

ขั้นตอนที่ 6 นำข้อตาอ้อยที่ได้รับจากโรงงานน้ำตาลเกษตรผล จำนวน 2,000 ข้อ
วางฝังปลูกลงในถังดำขนาด 3 X 6 นิ้วที่ได้ตักดินที่ผสมใส่ไว้ โดยปลูก 1 ข้อต่อ 1 ถัง เท่านั้น

ขั้นตอนที่ 7 ปูแผ่นพลาสติกที่พื้นดินแล้วค่อยวางถังข้อตาที่ปลูกแล้วลงไป ทั้งนี้
เพื่อป้องกันไม่ให้รากอ้อยแทงลงพื้นดิน และควรวางไว้ในที่ร่มหรือพรางแสง รดน้ำทุกวันและควร
รดน้ำในช่วงเช้า

ขั้นตอนที่ 8 เมื่อหน่ออ้อยอายุ 50-60 วัน สามารถจำหน่ายหน่ออ้อยคืนให้กับ
โรงงานน้ำตาลเกษตรผลและเกษตรกรชาวไร่อ้อย ไปปลูกลงพื้นดินในพื้นที่ไร่ต่อไป

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา

1. จากการศึกษาและลงมือปฏิบัติการปลูกอ้อยด้วยข้อตา พบว่า นักเรียนให้ความสนใจมุ่งมั่นและเอาใจใส่ดูแลหน่ออ้อยเป็นอย่างดี ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง จากการที่ได้รับประสบการณ์ตรงลงมือปฏิบัติจริง พัฒนาทักษะการทำงานของตนเองและพัฒนาทักษะการทำงานกับผู้อื่นได้ นับว่าเป็นการส่งเสริมทักษะชีวิต และส่งเสริมให้นักเรียนรักและพอใจในการประกอบอาชีพสุจริต ซึ่งเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
2. นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนจากผลการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สอนให้รู้จักเป็นผู้ขยันอดทน รู้จักการรอคอย เข้าใจซึ่งที่มาของรายได้ที่มาจากอาชีพ เกิดความภาคภูมิใจในรายได้ที่ได้มาด้วยน้ำพักน้ำแรงของตน และจะเชื่อมโยงให้เป็นผู้รักในการประกอบอาชีพที่สุจริตในอนาคตซึ่งผลผลิตที่ได้นั้นโรงงานน้ำตาลเกษตรผล อำเภอกุมภวาปี ได้มาติดต่อขอรับซื้อคืนในราคาถุงละ 2 บาท
3. นักเรียนได้รู้และเข้าใจในวิถีชีวิตของชุมชนชาวเกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรชาวไร่อ้อยที่มีมาช้านานในประเทศไทยและในท้องถิ่น เกิดความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นตนเอง เป็นการสืบสานอาชีพชาวไร่อ้อยให้คงอยู่คู่ชุมชนตลอดไป
4. ผลการรอกหน่อของข้อตาอ้อยได้ผลผลิต 95 % นั่นคือได้ผลผลิตของการรอกหน่อเป็นต้นกล้าเพียง 1,900 ต้น ซึ่งวางไว้ 100% คือ 2,000 ต้น ทั้งนี้ อาจเกิดข้อผิดพลาดในช่วงฝังข้อตาอ้อยในถุงดำ นักเรียนบางคนอาจจะกดข้อตาอ้อยลงในดินไม่ได้ระดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

1. การปลูกอ้อยด้วยข้อตาทำให้นักเรียนรู้และเข้าใจการทำงานการทำเกษตรกรรม ซึ่งเป็นอาชีพหลักของชาวไทย รู้และเข้าใจในการประกอบอาชีพและมีทักษะชีวิตเพิ่มขึ้น
2. จากการปลูกอ้อยด้วยข้อตา นักเรียนได้มีช่องทางอีกช่องทางในการหารายได้ระหว่างเรียน ผู้เรียนเข้าใจถึงที่มาของรายได้และการประกอบอาชีพ
3. การจำหน่ายผลผลิตหน่อข้อตาอ้อยเป็นการจำหน่ายทางตรงให้กับโรงงานน้ำตาลเกษตรผล เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพอีกช่องทางหนึ่งให้แก่ผู้เรียน ได้หารายได้เพิ่มในระหว่างเรียน นักเรียนได้รู้และเข้าใจในระบบกลไกตลาดอีกรูปแบบหนึ่ง
4. ผลการรอกหน่อของข้อตาอ้อยได้ผลผลิต 95 % ซึ่งวางไว้ 100% อาจเกิดข้อผิดพลาดในช่วงฝังข้อตาอ้อยในถุงดำ นักเรียนบางคนอาจจะกดข้อตาอ้อยลงในดินไม่ได้ระดับ

อภิปรายผล

จากการทำโครงการการปลูกอ้อยด้วยข้อตา พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจและภาคภูมิใจในการปฏิบัติมาก นักเรียนมีความสุข สนุก และได้ความรู้ทางการเกษตรเพิ่มขึ้น ทำงานเป็นทีมและร่วมทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ดูแลผลผลิตของตนเองได้เป็นอย่างดี ซึ่งจากผลจากการสังเกตและบันทึก ผู้จัดทำจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นไปพัฒนารูปแบบการปลูกอ้อยด้วยข้อตาให้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง ตามหลักการปลูกอ้อยด้วยข้อตาให้สอดคล้องกับทฤษฎีและความต้องการของตลาดเพิ่มมากขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนรู้จักขั้นตอนและวิธีการการปลูกอ้อยด้วยข้อตา
2. นักเรียนมีรายได้เสริมในระหว่างเรียน
3. นักเรียนมีนิสัยรักการทำงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น ความขยัน อดทนและการรู้จักช่วยเหลือตนเอง
4. นักเรียนรู้คุณค่าและมีส่วนร่วมอนุรักษ์อาชีพชาวไร่อ้อย ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. นักเรียนมีแนวทางประกอบอาชีพและเข้าใจระบบกลไกตลาดการจำหน่ายสินค้าทางตรง

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

1. พัฒนาในเรื่องของเรือนเพาะชำ
2. พัฒนาในเรื่องความรู้ความเข้าใจการวางฝังข้อตาอ้อยในถุงดำ

โครงการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือก

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การทอเสื่อกก เป็นภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นที่นำเอาต้นกกมาแปรรูปทอให้เป็นผืนเพื่อนำมาใช้ปูรองนั่งหรือนอน เสื่อกกเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีใช้กันอยู่ทั่วไป ทั้งนี้ เพราะต้นกกเป็นพืชธรรมชาติที่ขึ้นอยู่ทั่วทุกภูมิภาค และภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นที่นำต้นกกมาแปรรูป ทำให้เสื่อกกมีความสำคัญและจำเป็น แต่ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์อื่นเข้ามาทดแทนการใช้เสื่อกกมากมายให้เลือกนับตั้งแต่เสื่อน้ำมัน พรม กระเบื้องปูพื้นและอื่น ๆ ทำให้กระแสความนิยมในการใช้เสื่อกกตกลงและคนรุ่นใหม่ก็สนใจในภูมิปัญญานี้น้อยลง ดังนั้น ผู้จัดทำจึงมีแนวคิดในการนำเสื่อกกมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ และเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและยกระดับผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มรายได้ อีกทั้งยังเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เป็นรายได้เสริมระหว่างเรียน และประกอบกับในโลกปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในชีวิต ไม่เพียงแต่การสืบค้นข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เท่านั้น แต่รวมไปถึงการซื้อขายออนไลน์ ทำให้การซื้อขายออนไลน์สามารถซื้อขายได้ทุกที่ สร้างความสะดวกสบายแก่ผู้ซื้อและผู้ขาย ดังนั้น ผู้จัดทำจึงได้นำผลิตภัณฑ์มาจำหน่ายทั้งจำหน่ายตรง และจำหน่ายออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับทักษะที่สำคัญในการใช้ชีวิตหลักการทำงานในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้รู้วิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก
2. นำผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายหารายได้ระหว่างเรียน
3. เพื่อฝึกลักษณะนิสัย การช่วยเหลือตนเอง การประหยัด และการเป็นผู้ผลิต
4. เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์
5. เพื่อเป็นในแนวทางการประกอบอาชีพทั้งจำหน่ายตรงและออนไลน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนรู้จักการทำผลิตภัณฑ์จากเสื่อกกที่หลากหลาย
2. นักเรียนมีรายได้เสริมในระหว่างเรียน
3. นักเรียนมีนิสัยรักการทำงาน การประหยัดและการรู้จักช่วยเหลือตนเอง
4. นักเรียนรู้จักคุณค่าและอนุรักษ์ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
5. นักเรียนมีแนวทางประกอบอาชีพจำหน่ายสินค้า

ขอบเขตการศึกษา

โครงการอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือกในครั้งนี มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาการทำผลิตภัณฑ์จากเปลือก
2. ขยายผลการผลิตสู่ตลาด
3. การคิดคำนวณต้นทุนการผลิต
4. การจำหน่ายสินค้าสร้างรายได้ระหว่างเรียน ได้ทั้งทางตรงและออนไลน์

ระยะเวลาในการศึกษา

ปีการศึกษา 2563

แผนปฏิบัติงาน

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	รายการปฏิบัติ
1	16 – 30 พฤษภาคม 2563	ศึกษาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ
2	16 – 30 พฤษภาคม 2563	ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานอาชีพ
4	16 – 30 พฤษภาคม 2563	สำรวจข้อมูล/วิเคราะห์ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ
5	16 – 30 พฤษภาคม 2563	ขออนุมัติ/ทุน
6	16 – 30 พฤษภาคม 2563	ศึกษาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่เลือก/เตรียมอุปกรณ์
7	ตลอดปีการศึกษา 2563	ผลิตและจำหน่ายสร้างรายได้ระหว่างเรียน
8	มีนาคม 2564	ประเมินสรุปการปฏิบัติงาน
9	มีนาคม 2564	นำเสนอ และรายงานการดำเนินงาน/เสนอแนวทางพัฒนาเป็นอาชีพ

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ประวัติความเป็นมาของการทอเสื่อกก

กก จัดเป็นพืชเส้นใยชนิดหนึ่ง สามารถปลูกและเจริญเติบโตได้ดีในประเทศไทย แม้ว่ากก จะไม่ใช่พืชเศรษฐกิจที่สำคัญระดับประเทศ แต่ชาวไทยก็รู้จักการนำกกมาใช้ประโยชน์มานานนับร้อย ปีแล้ว และยังไม่มีหลักฐานที่แน่ชัดว่าการนำกกมาทอเป็นเสื่อของไทยนั้น ดั้งเดิมมีความเป็นมาอย่างไร แต่พอจะอ้างได้ว่าเสื่อได้ผลิตขึ้นในประเทศภาคพื้นเอเชียก่อน โดยใช้พืชพวกหญ้าหรือต้นกกมาสาน คนจีนเรียกว่า ฉะเขี้ยว หมายถึง ต้นหญ้าที่เอามาสานเป็นผืน

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 กก หมายถึง ชื่อไม้ล้มลุกในวงศ์ Cyperaceae เกิดในที่ชุ่มแฉะ ชนิดลำต้นกลมใช้ทอหรือสานเสื่อ เรียกว่า กกกลม หรือกกเสื่อ (*Cyperus corymbosus* Rottb., *C. tegeliformis* Roxb.) ที่ลำต้นเป็นสามเหลี่ยม เช่น กกลังกา (*C. alternifolius* L.) กกสามเหลี่ยม [*Schoenoplectus* (L.f.) Palla] กกขนาก หรือกกกระหนาก (*C. difformis* L.)

เสื่อ หมายถึง เครื่องสานหรือทอชนิดหนึ่ง สำหรับปูนั่งและนอน

เสื่อกก หมายถึง เครื่องปูลาดสำหรับรองนั่งหรือนอน ทำด้วยต้นกก ทอหรือสานเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า คำว่า “เสื่อ น. สาด, เครื่องสานชนิดหนึ่ง สำหรับปูนั่งและนอน” การใช้นิยามว่า “เสื่อ” เป็น “เครื่องสาน” นั้น ยังไม่ตรงกับลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่แท้จริงนัก เพราะการผลิตเสื่อ อาจใช้การสานก็ได้ การทอก็ได้ เสื่อจำพวกกระจูดที่ทำกันทางภาคใต้ หรือเสื่อหวาย เสื่อคล้า หรือเสื่อลำแพน ผลิตโดยใช้วิธีสาน แต่เสื่อกกแบบจันทบุรีใช้วิธีการทอ

ประวัติการทอเสื่อกกในประเทศไทยนั้นไม่แน่ชัด แต่จากการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ และการสอบถามผู้มีอายุในท้องถิ่น พบว่า การทอเสื่อกกนั้น เป็นการทำตามบรรพบุรุษมาหลายชั่วอายุคนแล้ว นิยมใช้เสื่อเป็นเครื่องอัฐบริวารอย่างหนึ่งในประเพณีทางพุทธศาสนา เช่น ในพิธีอุปสมบท พิธีทอดผ้ากฐิน เป็นต้น การทอเสื่อกกมักทำเป็นอาชีพเสริมควบคู่ไปกับการทำไร่ ทำนา เป็นการช่วยเพิ่มรายได้ และการใช้แรงงานในครัวเรือนหลังฤดูทำนา หรือหลังฤดูเก็บเกี่ยวพืชผลหลัก ที่นิยมทำกันอย่างแพร่หลายจนสามารถจัดกเป็นพืชเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น เช่น ที่จังหวัดจันทบุรี เป็นต้น และมีจังหวัดอื่นที่ผลิตเสื่อจากกกกลมและกกสามเหลี่ยม คือ จังหวัดตราด ร้อยเอ็ด มหาสารคาม กาฬสินธุ์ สกลนคร ชัยภูมิ หนองคาย นครพนม เป็นต้น

ลักษณะและชนิดของกกที่นำมาใช้ทอเสื่อในประเทศไทย

กกในประเทศไทยปัจจุบันมีทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและปลูก เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งมีอยู่ทั่วทุกภาค ซึ่งจากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ พบ 6 ชนิด คือ กกจันทบูรณ กกยูนนาน กกกระจูด กกสามเหลี่ยม กกลังกา และกกกลม (กองส่งเสริมเทคโนโลยี. 2535:45)

1. กกจันทบูรณ มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ *Cyperus corymbosus* Rottb. ลำต้นกลมมีเฉพาะลำต้นส่วนปลายใกล้ ๆ กับดอกเท่านั้นที่เป็นสามเหลี่ยม ลำต้นมีสีเขียวเข้มเป็นมัน สูง 1-2 เมตร ดอกมีขนาดเล็กเป็นฝอยรวมกันอยู่กับช่อดอก เมื่อยังอ่อนมีสีเขียวอ่อน พออายุมากขึ้นเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อน ใบประดับของช่อดอกเป็นแผ่น ใบยาวเรียวยาวสั้นกว่าความยาวช่อดอก เป็นกกที่ปลูกกันมานานแล้ว ทางภาคตะวันออก แถวจังหวัดจันทบุรี กกชนิดนี้นำมาทอเป็นเสื่อที่มีคุณภาพดีมาก เรียกชื่อจันทบูรณ

2. กกยูนนาน มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Scirpus lacustris validus* (Vaht.) ลำต้นกลม มีสีเขียวเข้ม สูง 1.5-2 เมตร ช่อดอกย่อยอยู่รวมกันเป็นกระจุกสีน้ำตาล เมื่อดอกแก่บริเวณปลายกระจุกช่อดอกจะแตกบานออกเล็กน้อย ใบประดับของช่อดอกเป็นแผ่น ใบเรียวยาวสั้นกว่าความยาวของช่อดอก เป็นกกที่ปลูกมากทางจังหวัดเชียงราย

3. กกกระจุก มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ *Leperonia articulate* มีปลุกและขึ้นเองแถวดินเลนชายทะเลทางภาคใต้ ต้นกระจุกมีอยู่ 2 ชนิด คือ กระจุกใหญ่และกระจุกหนู กระจุกใหญ่นำไปใช้ได้มากกว่า ส่วนกระจุกหนูมีลักษณะเล็กและสั้น มีความเหนียวกว่ากระจุกใหญ่ ลำต้นของกระจุกหนูมีลักษณะวงกลมเป็นป้อมมีข้อภายใน ลักษณะเป็นเยื่อบาง เส้นผ่านศูนย์กลางของลำต้นราวเท่าดินสอดำ มีความยาวประมาณ 1-3 เมตร จะมีความสูงมากถ้าอยู่ในที่ร่มไม่มีใบ เนื่องจากใบจะเปลี่ยนไปเป็นก้านหุ้มใบ ดอกมีลักษณะเป็นกระจุกแน่นออกดอกข้างลำต้น ตรงที่อยู่ใต้ยอดของลำต้นลงมาเล็กน้อย คล้ายคลึงกับลักษณะของการออกดอกของหญ้าทรงกระเทียม (*Scirpus articulatus*) อันที่จริงตำแหน่งที่ออกดอกนั้นคือ ตำแหน่งยอดของลำต้น ส่วนปลายที่เลี้ยวจากช่อดอกขึ้นไปดูเหมือนกับเป็นส่วนของลำต้น ความจริงคือใบประกอบช่อดอกมีลักษณะตรงคล้ายคลึงกับส่วนของลำต้น ต้นกระจุกที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีขนาดเล็กและไม่ยว่นัก นอกจากนี้ ยังมีอีกชนิดหนึ่งภาษามลายูเรียกกันว่า Kerchut มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Scirpus mucronatus* ลำต้นเป็นสามเหลี่ยมสูงราวเมตรเศษ ในต่างประเทศมีทั่วไปตั้งแต่ยุโรป ตลอดจนเอเชียมาถึงออสเตรเลีย ในประเทศไทยก็มีแพร่หลายตามชายคลอง หนอง บึง และตามทุ่งนาร้าง บางแห่งเรียกว่า หญ้าสะแลบ หรือหญ้าลานน้อย

4. กกสามเหลี่ยม มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Scirpus grossus* มีลักษณะเป็นสามเหลี่ยมสีเขียว ด้านทั้งสามเว้าเข้าหาแกนกลาง แต่ไม่แหลมและมันเหมือนกก 2 ชนิดแรก ลำต้นสูง 1-2 เมตร ดอกอยู่รวมกันเป็นกระจุก เป็นกลุ่มช่อดอกย่อยมีรูปร่างกลมรี ใบเรียวยาวแหลม สั้น หนา ต้นหนึ่งประมาณ 2-3 ใบ แต่ละช่อดอกย่อยรวมกันเป็นช่อดอกใหญ่ ใบประดับช่อดอกมีขนาดใหญ่ ยาวกว่าความยาวของช่อดอกเห็นได้ชัดเจน กกชนิดนี้จะขึ้นเองตามธรรมชาติ บริเวณฝั่งคลองและท้องนา หรือในที่ลุ่มต่าง ๆ และขึ้นได้แทบทุกภาค แถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นเขตที่นิยมนำกกชนิดนี้มาทอเสื่อมากกว่าภาคอื่น ๆ ชาวบ้านเรียกว่า “ต้นผือ” หรือ “ต้นปรือ” บางที่เรียกว่า “กกควาย”

5. กกริงกา มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Cyperus digitatus* Ronb. ไม่มีการปลูกแต่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติลำต้นค่อนข้างกลม กลุ่มช่อดอกย่อยมีลักษณะเรียงกันเป็นพู่คล้ายแปรงล้างขวด อยู่รวมกันบานกระจายเป็นกลุ่มช่อดอกใหญ่ ใบประดับช่อดอกยาวกว่าความยาวของช่อดอกแถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือนิยมนำมาทอเสื่อ

6. กกกลม มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Cyperus legiformis* Roxb. ทางจันทบุรี เรียกว่า “กกเสือ” ลำต้นกลมเรียวคล้ายต้นคล้า มีผิวสีขาวแก่ ข้างในลำต้นมีเนื้ออ่อนสีขาว โคนต้นวัดโดยรอบประมาณ 1 เซนติเมตร สูงประมาณ 1.5-1.8 เมตร กกชนิดนี้ไม่มีใบ รากมีลักษณะเป็นเหง้าคล้ายรากข่า และเจริญเติบโตเป็นกอ ๆ กอหนึ่งมีประมาณ 5-6 ต้น การแพร่พันธุ์ใช้หน่อในการปลูก

การนำกกไปใช้ประโยชน์

กก เป็นพืชที่อยู่ในวงศ์ Cyperaceae ซึ่งส่วนมากจะเป็นวัชพืชที่ชอบขึ้นในที่ลุ่ม มีกกหลายชนิดที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดประโยชน์ได้ในอนาคตอันใกล้ ซึ่งประโยชน์ของต้นกก มีดังนี้

1. ใช้สำหรับเป็นอาหาร

แห้วจีน ซึ่งเป็นพืชตระกูลเดียวกับกก มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Eleocharis Tuberose* Schult มีถิ่นกำเนิดในประเทศจีน ส่วนที่นำมาใช้เป็นอาหาร คือ ส่วนลำต้นใต้ดิน ซึ่งทำหน้าที่สะสมอาหารเรียกว่า “หัว” (Corn) ลักษณะเป็นหัวกลมแบน มีข้อและปล้องเป็นวงรอบหัวประมาณ 3-4 ข้อ ขนาดหัวกว้าง 3 เซนติเมตร เป็นส่วนที่นำมารับประทานอาหารได้ทั้งดิบ และทำให้สุก โดยแห้วจีนนำเข้ามาสู่ประเทศไทยประมาณพุทธศักราช 2493 โดยการนำเข้าปลูกครั้งแรกที่จังหวัดสุพรรณบุรี แต่ยังไม่ค่อยได้ผลนัก ต่อมา มีการปรับปรุงวิธีการปลูกให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จนทำให้ผลผลิตเป็นที่น่าพอใจ คือ ประมาณ 8,000 กิโลกรัมต่อไร่ ปัจจุบันมีการทำแห้วจีนกันเป็นจำนวนมากในอำเภอสรีประจันต์ ตามเขตตำบลต่าง ๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี รวมไม่น้อยกว่า 4,000 ไร่

2. ใช้ตกแต่งอาคารสถานที่ เช่น กก กกอีลิปต์ กกรงกา ใช้ปลูกประดับตามสวนน้ำเพื่อความสวยงาม

3. ใช้ผลิตเป็นสิ่งของเครื่องใช้ ในประจำวัน เช่น กกจันทบุรี ฐฤณี กกสามเหลี่ยม

4. ใช้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น ฐฤณีช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน องค์ประกอบของฐฤณีนอกจากจะมีแร่ธาตุอาหารหลายชนิดแล้ว องค์ประกอบอื่น ๆ สามารถให้ประโยชน์แก่ดินในแง่ของอินทรีย์วัตถุ (organic matter) ได้การไถกลบซากฐฤณี หรือการที่วัชพืชถูกกำจัดโดยเกษตรกรในช่วงแรกของการแย่งแย่งแข่งขันในพืชปลูก ก็เท่ากับเป็นการเพิ่มอินทรีย์วัตถุลงในดิน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่พืชปลูกโดยตรง ประโยชน์ของพืชฤณีในแง่ของการเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดินนี้เป็นกระบวนการเหมือนกับการทำปุ๋ยสด (green manure) โดยการไถกลบดิน ฐฤณีสามารถกำจัดไนโตรเจนจากน้ำเสียในที่ลุ่มต่อไร่ได้ถึง 400 กก. ต่อปี และสามารถดูดเก็บโพแทสเซียมต่อไร่ได้ถึง 690 กก. ต่อปี จึงเป็นพืชอีกชนิดหนึ่งที่จะมีบทบาทเป็นพืชเศรษฐกิจในอนาคต

5. ใช้เป็นอาหารสัตว์ เช่น ฐฤณี กกสามเหลี่ยม

6. ใช้ทำปุ๋ยพืชสด หรือปุ๋ยหมักเพื่อบำรุงดิน หรืออาจใช้เป็นวัสดุคลุมผิวดิน (mulching) เพื่อลดการสูญเสียความชื้นออกจากผิวดิน หรือลดการปะทะของน้ำฝนที่ตกลงมาก วิธีเป็นการปฏิบัติในแปลงปลูกพืชยืนต้น พวกไม้ผลชนิดต่าง ๆ

7. ใช้ทำกระดาช เช่น กกอีลิปส์ ฐฤณี

วัสดุและอุปกรณ์ในการทอเสื้อกสามเหลี่ยม

อุปกรณ์ในการทอเสื้อก มีดังนี้ คือ กกสามเหลี่ยม มีดบางสำหรับจักกกสามเหลี่ยม โครงกทอเสื้อก ฟืมทอเสื้อก ไม้ส่งกก และมีดสำหรับตัดเชือกในล่อนและตัดแต่งริมเสื้อ

1. กก เป็นกกที่จักและย้อมสีที่ต้องการแล้ว
2. มีดบางสำหรับจักกก
3. สีย้อมกก เป็นสีย้อมกกโดยเฉพาะมีลักษณะเป็นผง เลือกสีตามความต้องการแต่สีที่คนนิยมมากในการย้อมสีกก คือ สีแดง สีเขียว สีม่วง และสีน้ำเงิน
4. โครงกทอเสื้อ (แบบแนวนอน) มีส่วนประกอบดังนี้ โครงไม้กระดานสี่เหลี่ยม กว้าง 1.2 - 1.5 เมตร ยาว 2.3-2.5 เมตร ด้านกว้างด้านหนึ่งจะตอกตะปู และงอตะปูเป็นตะขอไว้ห่างกันประมาณ 1.5-1.7 เซนติเมตร จำนวน 4 ขอ ส่วนอีกด้านหนึ่งห่างออกไป 1.7 เมตร ใช้ไม้ตอกตรึงไว้ทั้ง 2 ด้าน สำหรับวางลำไม้ไผ่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 5-7 เซนติเมตร ยาว 2.0 เมตร เป็นคาน โดยตอกตะปูยึดคานไม้ไผ่กับหลัก 2 หลัก นั้นไว้ให้แน่นลำไม้ไผ่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10-14 เซนติเมตร ยาว 2.0 เมตร สำหรับสอดไว้ได้เส้นเชือกในล่อนในขณะทอเสื้อทำให้การทอง่ายขึ้น จำนวน 1 ลำ ม้านั่งเตี้ย ๆ และไม้กระดานยาว 2.0 เมตร สำหรับรองนั่งเวลาทอเสื้อหรือไม้ไผ่ที่เหลากลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 เซนติเมตร สำหรับสอดสลับเส้นเชือกอีก 3-4 เส้น สำหรับมัดอุปกรณ์ชิ้นนี้ให้ยึดติดกับคานไม้ไผ่ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 5-7 เซนติเมตร

4.1 ฟืมทอเสื้อ เป็นไม้เนื้อแข็งหนาประมาณ 2.0 เซนติเมตร กว้าง 16 เซนติเมตร และยาวประมาณ 1.1 เมตร ฟืมจะมีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3 มิลลิเมตร ทะลุเนื้อไม้สำหรับสอดเส้นเชือกในล่อนทั้งหมด 86 รู โดยในการเจาะรูจะบากเนื้อไม้สลับกันเป็นรูหน้าและรูหลังตามความหนาของฟืม และแต่ละรูห่างกัน 1.2 เซนติเมตร โดยทางด้านริมทั้งสองด้านรูฟืมจะอยู่ชิดกันมากกว่ารูอื่น ๆ

4.2 ไม้ส่งกก เป็นไม้ไผ่เหลาให้แบน ๆ ด้านหัวจะเหลาให้มน ๆ เพื่อสะดวกในการช่วยส่งกกในขณะสอดเส้นกกเข้าไประหว่างเชือกเส้นบน และเส้นล่าง มีขนาดยาวประมาณ 1.2 เมตร

4.3 เชือกในล่อน เชือกในล่อนหรือที่ชาวบ้านเรียก ฟางตำสาต สามารถหาซื้อได้ทั่วไปในตลาด ราคา กิโลกรัมละ 150 บาท ซึ่งทอเสื้อได้ประมาณ 14-15 ผืน นิยมใช้เชือกที่มีขนาดเล็ก เพราะเมื่อน้ำหนักเท่ากันเชือกเส้นเล็กจะได้ความยาวมากกว่าเชือกเส้นใหญ่

4.4 มีดสำหรับตัดเชือกและตัดแต่งริมเสื้อ ซึ่งเป็นมีดขนาดกลางที่ต้องคมพอสมควร เพื่อตัดเส้นกกด้านริมทั้งสองของเสื้อได้ง่าย และรวดเร็ว

วัตถุดิบและเตรียม

- วัตถุดิบ มีดังนี้ เส้นกก (ตากแห้งแล้ว) เชือกในล่อน และสีย้อมกก
- เส้นกกและการเตรียมเส้นกกสำหรับทอ

การเตรียมต้นกก

1. ถอนกกจากหนองน้ำ ต้นกกต้องมีลำต้นสูงพอสมควร ไม่อ่อนหรือแก่จนเกินไปอายุของกกที่พอเหมาะประมาณ 3-4 เดือน ซึ่งหากต้นกกขนาดพอดี ๆ ก็สามารถถอนขึ้นมาได้เลย

แต่ถ้าเป็นต้นกกที่แก่อาจจะต้องใช้เคียวเกี่ยวตัดเอา เมื่อถอนกกเสร็จแล้วจึงนำมาผูกรวมกันขนาดกำมือ วางแผ่ตากไว้บนพื้น (ควรให้โดนแดดบ้าง) ประมาณครึ่งวันก็สามารถนำไปจักเป็นเส้นได้ การตากต้นกกให้แห้งเล็กน้อย ก่อนนำไปจักนี้จะช่วยให้จักเป็นเส้นได้ง่ายขึ้น เนื่องจากต้นกกสด เมื่อจักเป็นเส้นจะทำให้ขาดได้ง่าย

2. ใช้มีดบางจักกกออกเป็นเส้น โดยตัดเอาส่วนดอกออกก่อน การจักกกนี้เป็นการแบ่งกกออกเป็นเส้น ๆ เอาใจกลางของกกที่เป็นสีขาวออก ซึ่งกกเส้นหนึ่งจักได้ประมาณ 3-5 เส้น ตามขนาดเล็ก-ใหญ่ ของลำกก

3. นกกที่จักเป็นเส้นเรียบร้อยแล้ว ผูกส่วนปลายรวมกันรววกำมือวางแผ่ผึ่งแดดไว้จนเส้นกกแห้งดีแล้ว หรืออาจตากเส้นกกที่แห้งเพียงเล็กน้อย โดยการวางแขวนลำกกไว้บนลามีไม้ก็ได้ เส้นกกที่แห้งดีแล้วนำไปเก็บไว้ในที่แห้ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก เพื่อไม่ให้เส้นกกขึ้น เปื้อน สามารถเก็บเส้นกกไว้ได้นาน และการเก็บกกในที่ร้อนเกินไปจะทำให้กกเป็นสีเหลืองแข็งและไม่สวย

4. การย้อมสีกก นำเส้นกกที่แห้งแล้วส่วนหนึ่งมาย้อมเป็นสีต่าง ๆ ตามที่ต้องการ สีที่ชอบใช้เป็นประจำคือ สีแดง สีเขียว สีเหลือง สีม่วงและสีน้ำเงิน ซึ่งเป็นสีย้อมกกโดยเฉพาะ การย้อมกกทำได้ ดังนี้ ต้มน้ำในหม้อขนาดใหญ่ หรือป้อนสีเหลืองใส่น้ำประมาณครึ่งถังให้เดือดแล้วจึงเติมสีลงไปพอประมาณเมื่อน้ำเป็นสีเดียวกันหมดแล้ว จึงนำเอาเส้นกกที่มัดไว้นั้นแก้มัดให้หลวมกว่าเดิมเล็กน้อย ใส่ลงไปใส่น้ำสีที่เดือดประมาณ 2-3 มัด ต้มและใช้ไม้พลิกไปมาให้เส้นกกโดนสีจนทั่วประมาณ 5-10 นาที ยกมกกออกไปแขวนไว้บนราวลามีไม้ปล่อยให้แห้ง ส่วนน้ำที่เหลือบนเตาก็เติมสีเพิ่มลงไปอีกเล็กน้อยแล้วจึงย้อมมัดกกต่อไป การเติมสีเพิ่มลงไปทีละน้อยเพื่อจะทำให้ได้เส้นกกที่มีสีอ่อนแก่สม่ำเสมอทั้งหมดทุกมัดที่ย้อมในแต่ละครั้ง โดยปกติสี 1 ของ สามารถใช้ย้อมเส้นกกได้ 8 มัด ถ้าย้อมมากกว่านี้จะทำให้เส้นกกที่เส้นสีอ่อนเกินไป เมื่อย้อมสีแรกจนเพียงพอแล้ว ต้องเทน้ำทิ้งเสียก่อนแล้วจึงต้มน้ำใหม่เพื่อย้อมสีต่อไป และเส้นกกที่แขวนไว้จนแห้งแล้วเท่านั้นที่สามารถใช้ทอเสื่อได้

การจำหน่ายสินค้าออนไลน์

เนื่องจากปัจจุบัน อินเทอร์เน็ตมีความสำคัญและเริ่มมีบทบาทกับชีวิตประจำวันมากขึ้น จึงได้เกิดธุรกิจต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกิจออนไลน์ MLM หรือจะเป็นธุรกิจเปิดร้านค้าออนไลน์ เป็นต้น ดังนั้น จึงมีคนสนใจเปิดร้านออนไลน์กันมากขึ้น ดังนั้นการจำหน่ายสินค้าออนไลน์มีข้อดีข้อเสีย ดังนี้

ข้อดีของการขายสินค้าออนไลน์

1. ไม่ต้องมีหน้าร้านก็ขายสินค้าออนไลน์ได้
2. ไม่ต้องเช่าพื้นที่ราคาแพง
3. สามารถขายสินค้าได้ 24 ชม. แม้ว่าคุณจะไม่ออนไลน์อยู่กับบ้าน
4. มีการลงทุนน้อย
5. สินค้าสามารถกระจายได้ไปทั่วโลก เพียงแค่ 1 คลิกเท่านั้น (สำหรับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษสามารถขายสินค้าได้ทั่วโลก โดยที่เราไม่จำเป็นต้องมีหน้าร้านอยู่ต่างประเทศ แคมีเว็บไซต์เท่านั้น)
6. มีระบบการจัดการร้านที่ดี

7. เจาะกลุ่มเป้าหมายลูกค้าได้หลากหลาย
8. สามารถพูดคุยได้กับลูกค้าโดยตรง
9. มีการชำระเงินได้หลากหลาย มีระบบ การหักเงิน บัตรเครดิต รวมทั้ง ธนาคารออนไลน์ เช่น Paypal Moneybooker Payza เป็นต้น
10. ประหยัดการจ้างงาน ไม่จำเป็นต้องมีพนักงานขายของ
11. มีช่องทางการขายที่หลากหลายมากขึ้น เช่น ผ่าน Facebook, Application ต่าง ๆ เช่น Lazada, Shopee

ข้อเสียของการขายสินค้าออนไลน์

1. การแข่งขันสูงมาก ใคร ๆ ก็อยากขายของออนไลน์ ใคร ๆ ก็อยากมีรายได้เสริม
2. ไม่เหมาะสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานทางได้ HTML ต้องศึกษาเพิ่มเติม
3. ต้องมีเวลาให้กับร้านค้า เพื่อการโปรโมทสินค้าให้เป็นที่รู้จัก
4. รู้สึกเหนื่อย ท้อแท้มาก นี่เป็นเครื่องบัพพิสฺจฺน์ ของการเวลา ที่ทำลายมาก ถ้าผ่านไปได้ 3-6 เดือน ยังยืนหยัดเปิดร้านค้าออนไลน์ได้ ถือว่าสอบผ่าน 70%
5. ต้องหมั่นคอยอัปเดตสม่ำเสมอ
6. มีข้อจำกัดของเวลาในการส่งสินค้า และเวลา เช่น ลูกค้าอยากได้สินค้าเร็วก็ต้องส่ง EMS ต่างจากการซื้อของตามห้างที่ซื้อแล้วสามารถจับต้องซื้อใส่ได้เลยทันที

การวิเคราะห์สภาพความพึงพอใจ
แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสือกก

() นักเรียน () ครู () ผู้ปกครอง เรื่อง การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสือกก

คำชี้แจง ท่านพิจารณาความพึงพอใจต่อการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสือกกของนักเรียน เพื่อนำไปใช้ในการเลือกโครงการ เพื่อปรับปรุงหรือตัดสินใจในครั้งต่อไป

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
1	วัสดุ อุปกรณ์มีอยู่ในท้องถิ่นมีเพียงพอ			
2	วัสดุอุปกรณ์ในการทำผลิตภัณฑ์จากเสือกกสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ได้			
3	ขั้นตอน/วิธีการทำผลิตภัณฑ์จากเสือกก			
4	ความสวยงามและการออกแบบของผลิตภัณฑ์			
5	ราคาที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์จากเสือกก			
6	ได้ความคิดเรื่องการสร้างอาชีพ			
7	สามารถนำไปต่อยอดเป็นอาชีพได้และสร้างรายได้			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

ในการดำเนินงานแปรรูปผลิตภัณฑ์จากกก คณะผู้จัดทำได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

- วิเคราะห์
- ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการออกแบบ การสร้างแบบ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก

ขั้นตอนที่ 2

การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ประกอบการทำโครงการการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก

1. เสื่อกก
2. จักรและเข็ม
3. ผ้าทำขอบและผ้าซับในรองพื้น
4. กรรไกร
5. กระดาษหลังรูป
6. เข็มและด้าย
7. วัสดุตกแต่งอื่น ๆ

ขั้นตอนที่ 3

ออกแบบผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก เช่น กล่องอเนกประสงค์ กระเป๋าผนัง ที่ใส่ไม้จิ้มฟัน กล่องใส่กระดาษทิชชู ผ้าคลุมลายงาน ที่ใส่แก้วน้ำ ที่ใส่บัตรคำ กระเป๋า เป็นต้น ออกแบบโดยใช้กระดาษหลังรูปตามขนาดของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 4

นำเสื่อกกมาวัดแล้วตัดตามแบบที่ออกแบบไว้ เช่น กล่องอเนกประสงค์ กระเป๋าผนัง ที่ใส่ไม้จิ้มฟัน กล่องใส่กระดาษทิชชู ผ้าคลุมลายงาน ที่ใส่แก้วน้ำ ที่ใส่บัตรคำ และกระเป๋า

ขั้นตอนที่ 5

1. ขั้นตอนการเย็บ นำเสื่อกกที่ตัดตามแบบมาเย็บติดกับกระดาษหลังรูปแบบและผ้าซับในรองพื้น
2. ตัดรูปทรงตามผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบเป็นชิ้น ๆ ให้สวยงาม เย็บขอบให้เรียบร้อย
3. นำผลิตภัณฑ์มาเย็บติดกันโดยใช้มือสอยให้ประกบติดกันจะได้รูปทรงที่สวยงาม
4. จากนั้นนำมาติดตราสติกเกอร์ให้สวยงาม กำหนดราคา ต้นทุน-กำไร พร้อมจำหน่าย

ขั้นตอนที่ 6

การจำหน่าย มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทั้งทางตรง และจำหน่ายออนไลน์ใน LAZADA โดยมีขั้นตอนการสมัคร ดังนี้

- เข้าเว็บไซต์ Lazada Seller Center
- ทำการลงทะเบียนด้วยอีเมล และยืนยันหมายเลขโทรศัพท์
- อัปโหลดเอกสารบัตรประชาชน สำเนาบัญชีธนาคาร ภาพถ่ายสินค้า

ตัวอย่างขั้นตอนการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก - กล่องกระดาษทิชชู (ใหญ่)

วัสดุ อุปกรณ์

จักร เสื่อกก ผ้าเย็บริม ผ้ารองพื้น ด้าย เทปใส ฟองน้ำ กรรไกร พิวเจอร์บอร์ด/กระดาษแข็ง

ขั้นตอนการแปรรูป

1. ออกแบบ สร้างแบบ และตัดแบบกล่องกระดาษทิชชู ชั้นที่ 1 กว้าง 24 เซนติเมตร ยาว 38.75 ชั้นที่ 2 กว้าง 12.5 เซนติเมตร ยาว 5 เซนติเมตร
 2. นำแบบไปวางบนเสื่อกก และตัดเสื่อกกพร้อมผ้ารองพื้น
 3. ติดเทปใสเสื่อกกที่ตัด เพื่อกันลู่
 4. ตัดฟองน้ำกว้าง 1 นิ้ว ยาว 23.75 เซนติเมตร จำนวน 2 ชิ้น
 5. ตัดผ้าสำหรับเย็บ กว้าง 3.75 นิ้ว ยาว 23.75 สำหรับเย็บหุ้มฟองน้ำ
 6. เย็บผ้ารองพื้น เสื่อกก
 - ขนาด 23.75 นิ้ว ยาว 38.75 นิ้ว จำนวน 1 ผืน
 - ขนาด 12.5 นิ้ว ยาว 12.5 นิ้ว จำนวน 2 ผืน
 7. เย็บสายผูกกล่องกระดาษ ยาว 17.5 นิ้ว จำนวน 4 เส้น
 8. เย็บฟองน้ำที่เตรียมที่ริม ด้านกว้างทั้ง 2 ด้าน
 9. เย็บริมเสื่อกกชั้นใหญ่ทั้ง 4 ด้าน พร้อมใส่สายผูกทั้ง 4 ด้าน
 10. เย็บผ้ารองพื้นเสื่อกกที่ตัดทั้ง 2 ชิ้น และเย็บริมด้วยผ้าใ้ย่างยึดทั้ง 4 มุม
 11. นำเสื่อกกที่เย็บริมทั้งหมดเย็บเชื่อมต่อกัน
- หมายเหตุ กล่องทิชชูขนาดกลางและขนาดเล็กทำเช่นเดียวกัน เพียงปรับขนาดให้เล็กลงตามความเหมาะสม

ภาพขั้นตอนการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : กล่องกระดาศทึชชู

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : กล่องเอนกประสงค์

วัสดุ อุปกรณ์

จักร เสื่อกก ผ้าเย็บริม ผ้าสำหรับรองด้านใน กรรไกร ด้าย เทปใส กระดาษ

หลังรูป

ขั้นตอนการแปรรูป

1. ออกแบบ สร้างแบบบนกระดาศหลังรูปตามขนาด ดังนี้
ยาว (บน) 22 เซนติเมตร ยาวล่าง 18 เซนติเมตร สูง 18 เซนติเมตร
2. นำแบบไปวางบนเสื่อกก ตัดเสื่อกกตามแบบ ใช้เทปใสติดกันลู่
3. ตัดกระดาศหลังรูป และผ้ารองพื้นเท่ากับแบบ จำนวน 4 ชิ้น
4. เย็บเสื่อ กระดาศหลังรูปเข้าด้วยกัน
5. เย็บริมกล่องด้านบน ทั้ง 4 ด้าน พร้อมผ้าลายข้างพับริมอีกครั้ง
6. เย็บริมกล่องทั้งหมดเข้าด้วยกัน ทั้ง 4 ด้าน
7. นำกล่องที่เย็บริมแล้วสอยด้านข้างและพื้นด้านล่างให้ติดกัน

ภาพขั้นตอนการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : กล่องเอนกประสงค์

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : กระเป๋าผนัง

วัสดุ อุปกรณ์

จักร เสื่อกก ผ้าเย็บริม กรรไกร เทปใส ด้าย กระดาษหลังรูป

ขั้นตอนการแปรรูป

1. ออกแบบกระเป๋าผนัง ให้ได้ขนาด ดังนี้

ชั้นที่ 1 กว้าง 11.5 เซนติเมตร ยาว 17.8 เซนติเมตร จำนวน 3 ชั้น

ชั้นที่ 2 กว้าง 11.5 เซนติเมตร ยาว 65 เซนติเมตร จำนวน 1 ชั้น

2. นำแบบที่ตัดเรียบร้อยแล้วไปวางเสื่อกก ตัดเสื่อกกให้ได้ตามขนาดติดด้วยเทปใส

เพื่อกันลู่

3. เย็บผ้าที่ริมเสื่อกกขึ้นเล็กน้อยและล่างทั้ง 3 ชั้น

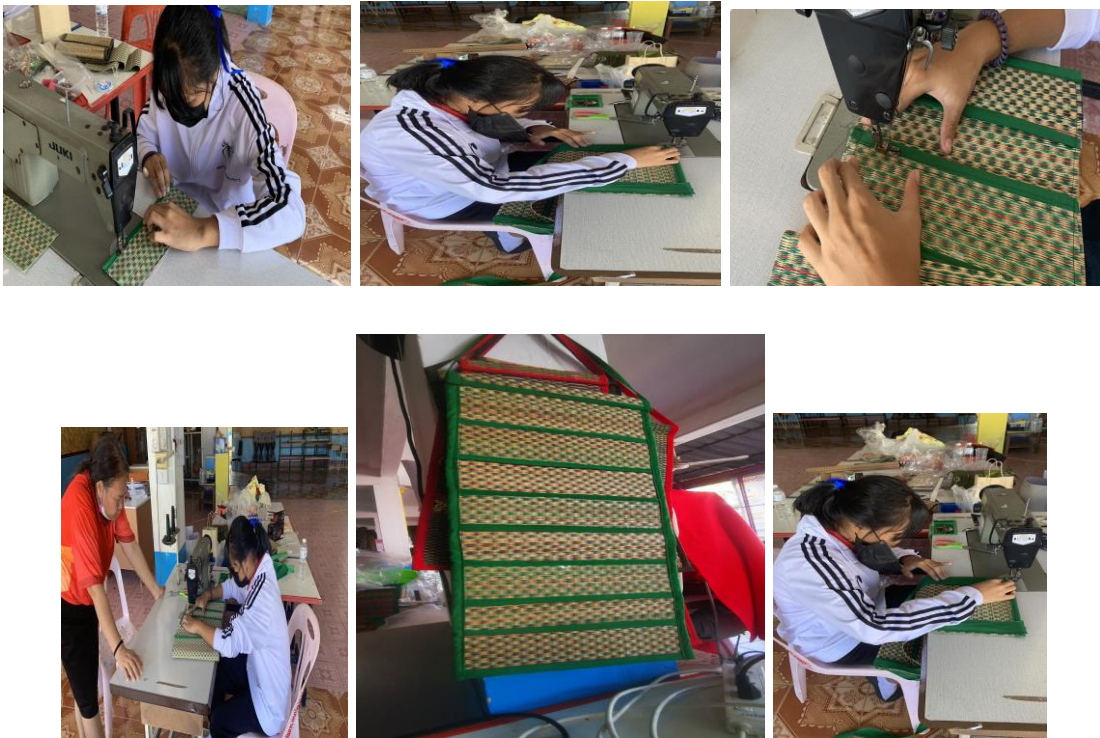
4. นำเสื่อกกที่เย็บแล้ว นำไปเย็บติดเสื่อกกขึ้นใหญ่วางระยะห่าง ประมาณ 3.75

เซนติเมตร ของแต่ละแผ่น

5. เย็บริมทั้ง 4 ด้าน และด้านบนพับเย็บเพื่อสอดผ้า สำหรับผูกเชือกสำหรับแขวน

ภาพขั้นตอนการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : กระเป๋าผนัง

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : ที่ใส่ไม้จิ้มฟัน

วัสดุ อุปกรณ์

จักร เสื่อกก ผ้า กรรไกร ด้าย เทปใส กล่องไม้จิ้มฟัน

ขั้นตอนการแปรรูป

1. ออกแบบ สร้างแบบบนกระดาษหลังรูป กว้าง 14 เซนติเมตร ยาวตามความยาวของเสื่อ

2. นำกระดาษหลังรูปวางบนเสื่อ จากนั้นตัดตามแบบ

3. ไล่สก็อตเทปใสติดส่วนปลายกันรูด

4. เย็บริมเสื่อทั้ง 2 ด้านพร้อมพับริมอีกครั้ง

เมื่อเย็บริมกล่องทั้ง 2 ด้านแล้วจากนั้น นำมาตัดให้ได้ตามขนาดที่ต้องการและเย็บริมอีก 2 ด้าน

5. นำกล่องที่เย็บริมแล้วสอดด้านข้างให้ติดกัน

6. จากนั้นนำกล่องมีเย็บได้มาสวมเข้ากับกล่องไม้จิ้มฟัน

ภาพขั้นตอนการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : ที่ใส่ไม้จิ้มฟัน

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : ที่ใส่แก้วน้ำ

วัสดุ อุปกรณ์

จักร เสื่อกก ผ้า กรรไกร ด้าย เทปใส กระดาษหลังรูป

ขั้นตอนการแปรรูป

1. ออกแบบสร้างแบบบนกระดาษหลังรูป กว้างบน 10.9 เซนติเมตร กว้างล่าง 8.6 เซนติเมตร ความสูง 19 เซนติเมตร
2. นำกระดาษหลังรูปวางบนเสื่อ จากนั้นตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมใช้เทปใสติดส่วนปลายบริเวณที่ตัด
3. นำเสื่อที่ด้านบนมีแบบกระดาษหลังรูปวางอยู่ จากนั้นเย็บติดกันและนำมาตัดตามแบบ
4. เย็บริมเสื่อทั้ง 4 ด้าน พร้อมผ้าลายช้างพับริมอีกครั้ง ทั้ง 4 แผ่น และเย็บสายทำเป็นที่หิ้วเข้ากับที่ใส่แก้ว
5. จากนั้นนำเสื่อกกแต่ละแผ่นมาเย็บติดกัน
6. นำแผ่นกันแก้วมาสอยเข้าด้านล่างให้เรียบร้อย

ภาพขั้นตอนการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : ที่ใส่แก้วน้ำ

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : แฟ้มงาน

วัสดุ อุปกรณ์

จักร เสื่อกก ผ้า กรรไกร ด้าย เทปใส กระดาษหลังรูป

ขั้นตอนการแปรรูป

1. ออกแบบ สร้างแบบบนกระดาษหลังรูป กว้าง 23 เซนติเมตร ยาว 31.5 เซนติเมตร จำนวน 2 แผ่น
2. นำแบบวางบนเสื่อ จากนั้นตัดตามแบบใช้เทปใสติดส่วนปลายบริเวณที่ตัด
3. นำเสื่อที่ด้านบนมีแบบกระดาษหลังรูปวางอยู่ จากนั้นเย็บติดกันและนำมาตัดตามแบบ
4. เย็บแบบลงบนเสื่อทั้ง 2 ข้าง จากนั้นใช้ผ้าเย็บทับอีกครั้ง
5. จากนั้นเย็บริมทั้ง 4 ด้านพร้อมผ้าลายข้างพับริมอีกครั้ง นำมาเย็บติดกัน

ภาพขั้นตอนการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : แพ้มงาน

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : กระเป๋า

วัสดุ อุปกรณ์

จักร เสื่อกก ผ้า กรรไกร ด้าย เทปใส กระดาษหลังรูป

ขั้นตอนการแปรรูป

1. ออกแบบ สร้างแบบบนกระดาษหลังรูป

แผ่นที่ 1 กว้าง 23 เซนติเมตร ยาว 31.5 เซนติเมตร จำนวน 2 แผ่น

แผ่นที่ 2 กว้าง 8 เซนติเมตร ยาว 31.5 เซนติเมตร จำนวน 1 แผ่น

แผ่นที่ 3 กว้าง 8 เซนติเมตร ยาว 23 เซนติเมตร จำนวน 2 แผ่น

2. นำกระดาษหลังรูปวางบนเสื่อ จากนั้นตัดตามแบบ ใช้เทปใสติดส่วนปลายบริเวณ

ที่ตัด

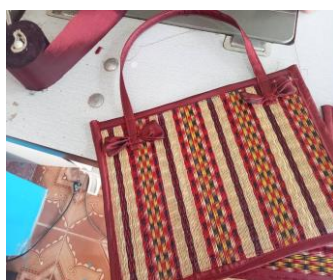
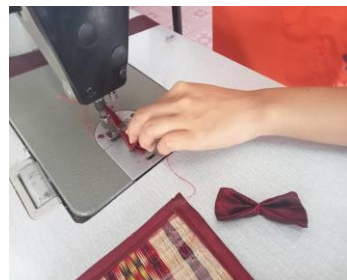
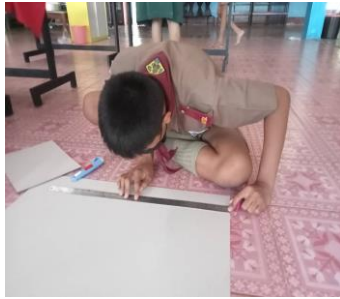
3. นำเสื่อที่ด้านบนมีแบบกระดาษหลังรูปวางอยู่ จากนั้นเย็บติดกันและนำมาตัดตาม

แบบ

4. เย็บริมเสื่อทั้ง 4 ด้านพร้อมผ้าลายข้างพับริมอีกครั้ง นำมาเย็บติดกัน และเย็บสาย

หัวกระเป๋า

ภาพขั้นตอนการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก : กระเป๋า

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา

1. จากการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากเสือกก จะได้ผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย เช่น กล่องอเนกประสงค์ กระเป๋าผนัง ที่ใส่ไม้จิ้มฟัน กล่องใส่กระดาษทิชชู แพ้มกล่าวรายงาน ที่ใส่แก้วน้ำ ที่ใส่บัตรคำ และกระเป๋า ทำให้สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นอีกอาชีพหนึ่ง เพราะผลิตภัณฑ์จากเสือกกสามารถทำเพื่อจำหน่ายได้ และเป็นการหารายได้ระหว่างเรียนได้เป็นอย่างดี
2. การคิดต้นทุน และกำไร
3. การจำหน่ายสินค้าทั้งจำหน่ายตรง และออนไลน์ใน LAZADA ชื่อร้าน “เสือกกปะโค”

รายการ	รายการต้นทุน	จำนวน	ต้นทุนต่อหน่วย (บาท)	ราคาขาย (บาท)	กำไร (บาท)	%
กล่องอเนกประสงค์	1. เสือกก (100 บาท) 2. ด้าย (20 บาท) 3. ผ้าเย็บริม (20 บาท) 4. กระดาษหลังรูป (100) 5. ค่าแรง (300) รวม 640 บาท	6	90	159	69	43.39
กระเป๋าผนัง	1. เสือกก (100 บาท) 2. ด้าย (20 บาท) 3. ผ้าเย็บริม (20 บาท) 5. ค่าแรง (300) รวม 440 บาท	8	55	129	74	57.36
กล่องทิชชูเล็ก	1. เสือกก (100 บาท) 2. ด้าย (20 บาท) 3. ผ้าเย็บริม (20 บาท) 4. ค่ากระดาษทิชชู (300) 5. ค่าแรง (300) รวม 740 บาท	30	24.66	79	54.34	68.76

รายการ	รายการต้นทุน	จำนวน	ต้นทุนต่อหน่วย (บาท)	ราคาขาย (บาท)	กำไร (บาท)	%
กล่องทึบชูกลาง	1. เสื่อกก (100 บาท) 2. ด้าย (20 บาท) 3. ผ้าเย็บริม (20 บาท) 4. ค่ากระดาษทึบชู (300) 5. ค่าแรง (300) รวม 740 บาท	15	43.33	99	55.67	56.23
กล่องทึบชูใหญ่	1. เสื่อกก (100 บาท) 2. ด้าย (20 บาท) 3. ผ้าเย็บริม (20 บาท) 4. ค่ากระดาษทึบชู (200) 5. ค่าแรง (400) รวม 740 บาท	10	74	129	55	42.64
แพมงาน	1. เสื่อกก (100 บาท) 2. ด้าย (20 บาท) 3. ผ้าเย็บริม (20 บาท) 4. กระดาษหลังรูป (50) 5. ค่าแรง (300) รวม 490 บาท	6	81.67	119	37.33	68.63
ที่ใส่ไม้จิ้มฟัน	1. เสื่อกก (100 บาท) 2. ด้าย (20 บาท) 3. ผ้าเย็บริม (20 บาท) 4. ไม้จิ้มฟัน (400 บาท) 5. ค่าแรง (300 บาท) รวม 840 บาท	48	17.50	29	11.50	39.66

รายการ	รายการต้นทุน	จำนวน	ต้นทุนต่อหน่วย (บาท)	ราคาขาย (บาท)	กำไร (บาท)	%
ที่ใส่แก้วน้ำ	1. เสื่อกก (100 บาท) 2. ด้าย (20 บาท) 3. ผ้าเย็บริม (20 บาท) 4. กระดาษหลังรูป (400) 5. ค่าแรง (300) รวม 840 บาท	15	56	119	63	52.94
กระเป๋า	1. เสื่อกก (100 บาท) 2. ด้าย (20 บาท) 3. ผ้าเย็บริม (20 บาท) 4. ผ้าซับ (100) 5. กระดาษหลังรูป (150) 6. ค่าแรง (600) รวม 990 บาท	4	247.5	399	151.5	37.97

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

1. การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือกก จะได้ผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย เช่น กล่องอเนกประสงค์ กระเป๋านั่ง ที่ใส่ไม้จิ้มฟัน กล่องใส่กระดาษทิชชู พังงาน ที่ใส่แก้วน้ำ ที่ใส่บัตรคำ และกระเป๋า ทำให้สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นอีกอาชีพหนึ่ง
2. จากการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือกกได้กำไรประมาณ 40-70 % จากต้นทุนการผลิต
3. การจำหน่ายสินค้าทั้งทางตรงและออนไลน์ เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพอีกช่องทางหนึ่ง

อภิปรายผล

จากการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากเปลือกก พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจความคิดเห็นส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากเปลือกกทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งจากผลจากการสำรวจ ผู้จัดทำจะนำไปพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความสมบูรณ์ ประณี และสวยงาม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพิ่มมากขึ้น และนำผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายออนไลน์มากขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนรู้จักการทำผลิตภัณฑ์จากเปลือกกที่หลากหลาย
2. นักเรียนมีรายได้เสริมในระหว่างเรียน
3. นักเรียนมีนิสัยรักการทำงาน การประหยัดและการรู้จักช่วยเหลือตนเอง
4. นักเรียนรู้จักคุณค่าและอนุรักษ์ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
5. นักเรียนมีแนวทางประกอบอาชีพในการจำหน่ายสินค้าทั้งทางตรง และออนไลน์

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

1. พัฒนาให้ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบที่หลากหลาย
2. พัฒนาในเรื่องความสวยงามความประณีตเพิ่มขึ้น
3. พัฒนาด้านบรรจุภัณฑ์ให้สะดวกในการขนส่งหรือขนย้าย

ภาคผนวก ข

บัญชีแสดงรายรับ รายจ่าย ระหว่างการดำเนินงานตามโครงการ

รายรับ-รายจ่าย โครงการช่างไฟฟ้าภายใน

ว.ด.ป	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ
16 พ.ค. 63	รับเงินสนับสนุนโครงการ	10,000	-	10,000
	- ค่าอะไหล่ 10 อัน	-	-	10,000
	- ทดสอบไฟฟ้า 79 บาท	-	-	
	10 ทดสอบ 79 x 10 บาท	-	790	9,210
	- ค่าไฟฟ้า 2 x 2.5 VAF	-	-	
	30 เมตร คูณ: 20 บาท	-	600	8,610
	- ปลั๊กไฟ 3 อัน	-	-	
	45 บาท	-	450	8,160
	- กรอบหน้าต่าง เมอร์	-	-	
	2 และ เมอร์ 3 อย่าง	-	600	7,560
	กด			
	- สีทาผนัง	-	-	
	- สีฉาบผนัง	-	-	
	โครงการ 600	-	600	6,960
	- สีทาผนัง	-	1500	5,460
	- เทปพันสายไฟ	-	150	5,310
	- เศษกิ่งไม้จากหลัง	-	-	5,310
	- กรอบหน้าต่างไม้	-	120	5,190
2 ก.ค. 63	- ขาดไม้ไฟ 1 อัน	399	-	5,589
4 ก.ค. 63	- ขาดไม้ไฟ 1 อัน	399	-	5,988
13 ก.ค. 63	- ขาดไม้ไฟ 2 อัน	798	-	6,786
16 ก.ค. 63	- ขาดไม้ไฟ 1 อัน	798	-	5,988
21 ก.ค. 63	- ขาดไม้ไฟ 3 อัน	1,197	-	8,781
29 ก.ค. 63	- ขาดไม้ไฟ 1 อัน	399	-	9,180

ว.ต.น	รายละเอียด	รับ	จ่าย	คงเหลือ
4 ส.ค.63	- ซื้อกระดาษพิมพ์สี 10, ขึ้นขึ้น: 20 บาท	-	200	8980
	- ซื้อหลอดไฟฟฟ้า 10 หลอด $79 \times 10 = 790$	-	790	8,190
	- เปลี่ยนหลอดไฟฟฟ้า 45 บาท, 10 หลอด	-	450	7,740
10 ส.ค.63	- ขายกระดาษ 3 อัน	199	-	7,939
14 ส.ค.63	- ขายกระดาษ 3 อัน	597	-	8,536
24 ส.ค.63	- ขายกระดาษ A อัน	796	-	9,332
31 ส.ค.63	- ขายกระดาษ 2 อัน	398	-	9,730
3 ก.ย.63	- ซื้อกระดาษพิมพ์สี 20 ขึ้น ขึ้น: 80 บาท		400	9,330
	- ซื้อหลอดไฟฟฟ้า 20 หลอด 20×79		1580	7,750
	- เปลี่ยนหลอดไฟฟฟ้า 45 บาท 20 หลอด		900	6850
8 ก.ย.63	- ขายกระดาษ 1 อัน	199	-	7,049
14 ก.ย.63	- ขายกระดาษ 1 อัน	199	-	7,248
17 ก.ย.63	- ขายกระดาษ 2 อัน	398	-	7,646
21 ก.ย.63	- ขายกระดาษ 1 อัน	199	-	7,845

รายรับ-รายจ่าย โครงการ โดนต์จิ๋ว

1

วัน/เดือน/ปี	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ
25 พ.ค. 63	รับเงินจากโครงการ	10,000		10,000.-
30 พ.ค. 63	- ซื้อเครื่องทำโดนต์ (1,790×2)		3,580	
	- แป้งทำขนม (35×10)		350	
	- น้ำตาล (25×5)		125	
	- นมกล่อง 1 ลิตร (362)		362	
	- กล่องบรรจุ (43×2)		86	
	- ถาดรอง (50×2)		100	5,397.-
8 มิ.ย. 63	ขายโดนต์ (80×5)	400		5,797.- 5,397 ^{กำไร}
10 มิ.ย. 63	ขายโดนต์ (85×5)	290		6,087.-
12 มิ.ย. 63	ขายโดนต์ (70×5)	350		6,437.-
13 มิ.ย. 63	- ซื้อเครื่องตีแป้ง (484×2)		968	5,469.-
	- แป้งทำขนม (30×10)		300	5,169.-
	- น้ำตาล (20×5)		100	5,069.-
	- กล่องบรรจุ 1 แก้ว		43	5,026.-
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		168	4,858.-
15 มิ.ย. 63	ขายโดนต์ (95×5)	478		5,336.-
16 มิ.ย. 63	ขายโดนต์ (90×5)	450		5,786.-
19 มิ.ย. 63	ขายโดนต์ (60×5)	300		6,086.-
20 มิ.ย. 63	- แป้งทำขนม (30×10)		300	
	- น้ำตาล (20×5)		100	
	- นม 1 กล่อง 150 กรัม		35	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		168	5,483.-
22 มิ.ย. 63	ขายโดนต์ (80×5)	400		5,883.-
24 มิ.ย. 63	ขายโดนต์ (80×5)	400		6,283.-
26 มิ.ย. 63	ขายโดนต์ (80×5)	400		6,683.-
27 มิ.ย. 63	- แป้งทำขนม (30×10)		300	
	- น้ำตาล (20×5)		100	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		168	
	- กล่องบรรจุ (43×5)		215	5,900.-

2

รายรับ-รายจ่าย โครงการ โดนต์จีว

วัน/เดือน/ปี	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ
	ยกยอดมา			5,900.-
29 มี.ย. 63	ขายโอดนัท (80×5)	400		6,300.-
1 ก.ค. 63	ขายโอดนัท (80×5)	400		6,700.-
3 ก.ค. 63	ขายโอดนัท (80×5)	400		7,100.-
4 ก.ค. 63	- แม่โขงทำขนม (30×10)		300	
	- น้ำตาล (120×5)		100	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		168	
	- ลูกเกด		150	6,382.-
6 ก.ค. 63	ขายโอดนัท (80×5)	400		6,782.-
8 ก.ค. 63	ขายโอดนัท (60×5)	300		7,082.-
10 ก.ค. 63	ขายโอดนัท (60×5)	300		7,382.-
11 ก.ค. 63	- แม่โขงทำขนม (30×10)		300	
	- น้ำตาล (120×5)		100	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		168	
	- เนย 1 กล่อง 150 กรัม		35	
	- กล้องบรรจุ (43×5)		215	6,564.-
13 ก.ค. 63	ขายโอดนัท (80×5)	400		6,964.-
15 ก.ค. 63	ขายโอดนัท (80×5)	400		7,364.-
17 ก.ค. 63	ขายโอดนัท (80×5)	400		7,764.-
18 ก.ค. 63	- แม่โขงทำขนม (30×10)		300	
	- น้ำตาล (22×5)		110	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		168	
	- พงษ์อภัยกล่อม		120	7,066.-
20 ก.ค. 63	ขายโอดนัท (80×5)	400		7,466.-
22 ก.ค. 63	ขายโอดนัท (80×5)	400		7,866.-
24 ก.ค. 63	ขายโอดนัท (80×5)	400		8,266.-
25 ก.ค. 63	- แม่โขงทำขนม (30×10)		300	
	- น้ำตาล (22×5)		110	
	- เนย 1 กล่อง 150 กรัม		35	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		170	7,651.-

3

วัน/เดือน/ปี	รายการ	ซิม	จ่าย	คงเหลือ
	ยกยอดมา			7,651.-
27 ก.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		8,051.-
29 ก.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		8,451.-
31 ก.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		8,851.-
1 ส.ค. 63	- แป้งทำขนม (30x10)		300	
	- น้ำตาล (22x5)		110	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		170	
	- กล้ามบรรจุ (43x5)		215	8,056.-
3 ส.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		8,456.-
5 ส.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		8,856.-
7 ส.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		9,256.-
8 ส.ค. 63	- แป้งทำขนม (30x10)		300	
	- น้ำตาล (22x5)		110	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		170	8,676.-
10 ส.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		9,076.-
13 ส.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		9,476.-
14 ส.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		9,876.-
15 ส.ค. 63	- แป้งทำขนม (30x10)		300	
	- น้ำตาล (23x5)		115	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		170	
	- เนย 1 กล่อง 150 กรัม		38	
	- กล้ามบรรจุ (43x5)		215	9,038.-
17 ส.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		9,438.-
19 ส.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		9,838.-
21 ส.ค. 63	ขายไอ้นก (80x5)	400		10,238.-
22 ส.ค. 63	- แป้งทำขนม (30x10)		300	
	- น้ำตาล (23x5)		115	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		170	
	- ช็อคโกแลตแบบผง		120	9,533.-

4

วัน/เดือน/ปี	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ
	ยกยอดมา			9,533.-
26 ส.ค. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		9,933.-
28 ส.ค. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		10,333.-
30 ส.ค. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		10,733.-
31 ส.ค. 63	- แป้งทำขนม (30x10)		300	
	- น้ำตาล (23x5)		115	
	- หมากล่อน 12 แพ็ค		170	
	- กล้องบรรจุ (45x5)		120	10,028.-
2 ก.ย. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		10,428.-
4 ก.ย. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		10,828.-
6 ก.ย. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		11,228.-
9 พ.ย. 63	- แป้งทำขนม (30x10)		300	
	- น้ำตาล (24x5)		120	
	- หมากล่อน 12 แพ็ค		175	
	- หนย 150 กรัม		40	
	- ลูกเกด		150	10,443.-
11 พ.ย. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		10,843.-
13 พ.ย. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		11,243.-
15 พ.ย. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		11,643.-
16 พ.ย. 63	- แป้งทำขนม (30x10)		300	
	- น้ำตาล (24x5)		120	
	- หมากล่อน 12 แพ็ค		175	
	- กล้องบรรจุ (45x5)		225	10,823.-
18 พ.ย. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		11,223.-
19 พ.ย. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		11,623.-
20 พ.ย. 63	ขายได้นัก (80x5)	400		12,023.-
21 พ.ย. 63	- แป้งทำขนม (30x10)		300	
	- น้ำตาล (24x5)		120	
	- หมากล่อน 12 แพ็ค		175	
	- หนย 150 กรัม		40	11,388.-

5

วัน/เดือน/ปี	รายการ	กรัม	จ่าย	คงเหลือ
23 พ.ย. 63	ขายได้นัก (80×5)	400		11,788.-
25 พ.ย. 63	ขายได้นัก (80×5)	400		12,188.-
27 พ.ย. 63	ขายได้นัก (80×5)	400		12,588.-
28 พ.ย. 63	- แป้งทำขนม (30×10)		300	
	- น้ำตาล (24×5)		120	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		175	
	- ซอโกโก แลตแมตฟง		120	11,873.-
30 พ.ย. 63	ขายได้นัก (60×5)	300		12,173.-
1 ธ.ค. 63	ขายได้นัก (60×5)	300		12,473.-
3 ธ.ค. 63	ขายได้นัก (60×5)	300		12,773.-
8 ธ.ค. 63	ขายได้นัก (60×5)	300		13,073.-
9 ธ.ค. 63	- แป้งทำขนม (30×10)		300	
	- น้ำตาล (24×5)		120	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		175	
	- กล้องบรรจุ (45×6)		270	12,208.-
15 ธ.ค. 63	ขายได้นัก (80×5)	400		12,608.-
17 ธ.ค. 63	ขายได้นัก (80×5)	400		13,008.-
22 ธ.ค. 63	ขายได้นัก (40×5)	400		13,408.-
23 ธ.ค. 63	- แป้งทำขนม (30×10)		300	
	- น้ำตาล (24×5)		120	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		175	
	- เนย 150 กรัม		40	12,773.-
8 ม.ค. 64	ขายได้นัก (80×5)	400		13,173.-
11 ม.ค. 64	ขายได้นัก (80×5)	400		13,573.-
13 ม.ค. 64	ขายได้นัก (80×5)	400		13,973.-
16 ม.ค. 64	- แป้งทำขนม (30×10)		300	
	- น้ำตาล (24×5)		120	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		175	
	- กล้องบรรจุ (45×6)		270	13,108.-

Tommw

6

วัน / เดือน / ปี	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ
	ขยายตลาด			13,108.-
19 ม.ค. 64	ขายได้น้ำ (80 x 5)	400		13,508.-
21 ม.ค. 64	ขายได้น้ำ (80 x 5)	400		13,908.-
27 ม.ค. 64	ขายได้น้ำ (80 x 5)	400		14,308.-
31 ม.ค. 64	- แบ่งทำขนม (32 x 10)		320	
	- น้ำตาล (25 x 5)		125	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		175	
	- ไข่ 150 กรัม		40	13,648.-
4 ก.พ. 64	ขายได้น้ำ (50 x 5)	250		13,898.-
10 ก.พ. 64	ขายได้น้ำ (50 x 5)	250		14,148.-
17 ก.พ. 64	ขายได้น้ำ (50 x 5)	250		14,398.-
20 ก.พ. 64	- ซื้อไก่เล้าแบบผง		130	
	- ลูกเกด		130	14,118.-
3 มี.ค. 64	ขายได้น้ำ (50 x 5)	250		14,368.-
5 มี.ค. 64	ขายได้น้ำ (30 x 5)	150		14,518.-
9 มี.ค. 64	ขายได้น้ำ (40 x 5)	200		14,718.-
10 มี.ค. 64	- แบ่งทำขนม (32 x 10)		320	
	- น้ำตาล (25 x 5)		125	
	- นมกล่อง 12 แพ็ค		175	
	- กล้องบรรจุ (45 x 5)		225	13,873.-
16 มี.ค. 64	ขายได้น้ำ (30 x 5)	150		14,023.-
18 มี.ค. 64	ขายได้น้ำ (30 x 5)	150		14,173.-
24 มี.ค. 64	ขายได้น้ำ (30 x 5)	150		14,323.-
25 มี.ค. 64	ขายได้น้ำ (30 x 5)	150		14,473.-
26 มี.ค. 64	ขายได้น้ำ (30 x 5)	150		14,623.-

รายรับ-รายจ่าย โครงการไข่ม้วนเพิ่มพลัง
--

1

จ ต น	ทขมท	รับ	จ่าย	คงเหลือ
25 พ.ค. 63	เงินจากโครงการ	10,000		10,000
30 พ.ค. 63	- ซื้อเหล็ก 1/2 นิ้ว (590x2)		1,180	
	- ไม้ (185x2)		370	
	- แดก (35x2)		70	
	- นวมหัวใหญ่ (35x3)		105	
	- ต้นขอม (20x4)		80	
	- ผักชี (20x2)		40	
	- ปลั๊ก (79x3)		237	
	- สายพอสเทค (39x2)		78	
	- น้ำส้มสี (35x3)		105	
	- ไม้เชื่อมลูกชิ้น (26x2)		52	7,683.-
8 มิ.ย. 63	ทยอยมัด (80x5)	400		8,083.-
10 มิ.ย. 63	ทยอยมัด (85x5)	425		8,508.-
12 มิ.ย. 63	ทยอยมัด (90x5)	450		8,958.-
13 มิ.ย. 63	- ซื้อเหล็ก (185x4)		740	8,118.-
	- แดก (35x4)		140	7,978.-
	- นวมหัวใหญ่ (35x4)		140	7,838.-
	- ผักชี (20x2)		40	7,798.-
	- ปลั๊ก (79x3)		237	7,561.-
	- น้ำส้มสี (35x3)		105	7,456.-
	- ไม้เชื่อมลูกชิ้น (26x2)		52	7,404.-
15 มิ.ย. 63	ทยอยมัด (50x5)	250		7,654.-
16 มิ.ย. 63	ทยอยมัด (45x5)	225		7,879.-
19 มิ.ย. 63	ทยอยมัด (35x5)	175		8,054.-
20 มิ.ย. 63	- ซื้อเหล็ก (185x3)		555	7,499.-
	- แดก (35x3)		105	7,394.-
	- นวมหัวใหญ่ (35x2)		70	7,324.-
	- ปลั๊ก (79x3)		395	6,929.-
	- น้ำส้มสี (35x4)		140	6,789.-
	- ไม้เชื่อมลูกชิ้น (26x3)		78	6,711.-

2

วันที่	รายการ	ปี	จำนวน	รวม
22 มี.ย. 63	ทอผ้าเส้น (80x5)	400		7,111.-
24 มี.ย. 63	ทอผ้าเส้น (80x5)	400		7,511.-
26 มี.ย. 63	ทอผ้าเส้น (80x5)	350		7,861.-
27 มี.ย. 63	- ผ้าใบ (185x3)		555	7,306.-
	- ผ้าใบ (35x3)		104	7,202.-
	- ผ้าใบ (35x3)		104	7,098.-
	- ผ้าใบ (79x4)		316	6,782.-
	- ผ้าใบ (39x3)		117	6,665.-
	- ผ้าใบ (35x3)		105	6,560.-
	- ผ้าใบ (26x2)		46	6,514.-
29 มี.ย. 63	ทอผ้าเส้น (80x5)	400		6,914.-
1 ก.อ. 63	ทอผ้าเส้น (80x5)	400		7,314.-
3 ก.อ. 63	ทอผ้าเส้น (80x5)	400		7,714.-
4 ก.อ. 63	- ผ้าใบ (185x3)		555	7,159.-
	- ผ้าใบ (35x3)		104	7,054.-
	- ผ้าใบ (35x3)		105	6,949.-
	- ผ้าใบ (79x4)		316	6,633.-
	- ผ้าใบ (39x4)		156	6,477.-
	- ผ้าใบ (35x3)		105	6,372.-
	- ผ้าใบ (26x2)		52	6,320.-
6 ก.อ. 63	ทอผ้าเส้น (80x5)	400		6,720.-
8 ก.อ. 63	ทอผ้าเส้น (80x5)	400		7,120.-
10 ก.อ. 63	ทอผ้าเส้น (80x5)	400		7,520.-
11 ก.อ. 63	- ผ้าใบ (185x3)		555	6,935.-
	- ผ้าใบ (35x3)		105	6,830.-
	- ผ้าใบ (35x3)		105	6,725.-
	- ผ้าใบ (80x4)		320	6,405.-
	- ผ้าใบ (39x4)		156	6,249.-
	- ผ้าใบ (35x3)		105	6,144.-
	- ผ้าใบ (26x3)		78	6,066.-

3

ร / ต / ร	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ
13 ก.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (80x5)	400		
15 ก.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (80x5)	400		
17 ก.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (80x5)	400		
18 ก.ค. 63	- ไข่ไก่ (195x3)		585	6,651.-
	- แหนก (35x3)		1045	6,756.-
	- ตันบอ (35x3)		105	6,861.-
	- ไข่ไก่ (80x4)		320	7,181.-
	- ไข่ไก่ (80x4)		156	7,337.-
	- ไข่ไก่ (35x3)		105	7,442.-
	- ไข่ไก่ (35x3)		78	7,520.-
20 ก.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (80x5)	400		7,920.-
22 ก.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (80x5)	400		8,320.-
24 ก.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (80x5)	400		8,720.-
25 ก.ค. 63	- ไข่ไก่ (195x3)		585	8,135.-
	- ไข่ไก่ (80x4)		320	7,815.-
	- ไข่ไก่ (80x4)		156	7,659.-
	- ไข่ไก่ (35x3)		105	7,554.-
	- ไข่ไก่ (35x3)		78	7,476.-
26 ก.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (80x5)	400		7,876.-
29 ก.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (80x5)	400		8,276.-
31 ก.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (80x5)	400		8,676.-
1 ส.ค. 63	- ไข่ไก่ (195x3)		585	8,091.-
	- ไข่ไก่ (80x4)		320	7,771.-
	- ไข่ไก่ (80x4)		156	7,615.-
	- ไข่ไก่ (35x3)		105	7,510.-
	- ตันบอ (35x3)		105	7,405.-
	- แหนก (35x3)		105	7,300.-
	- ไข่ไก่ (35x3)		78	7,222.-
3 ส.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (90x5)	450		7,672.-
5 ส.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (90x5)	450		8,122.-
7 ส.ค. 63	ทย.ไปรษณีย์ (85x5)	425		8,547.-

4

ร/ด/ร	ทพม	ปี	ร/ด	ร/ด บวก
8 ค.ค. 63	- ไม้ (195x4) - ไม้ (80x4) - ทรายถม (39x3) - ไม้ชั้นพื้น (39x3) - ทรายถม (35x3) - ทราย (35x3) - ไม้ชั้นพื้น (26x3)		780 320 117 -117 105 105 78	7,767.- 7,447.- 7,330.- 7,213.- 7,108.- 7,003.- 6,925.-
10 ค.ค. 63	ทรายถม (95x5)	475		7,400.-
13 ค.ค. 63	ทรายถม (95x5)	475		7,875.-
14 ค.ค. 63	ทรายถม (95x5)	475		8,350.-
15 ค.ค. 63	- ไม้ (80x2) - ทรายถม (39x2) - ทรายถม (35x2) - ทราย (35x2) - ไม้ชั้นพื้น (26x3)		160 78 70 70 78	8,190.- 8,112.- 8,042.- 7,972.- 7,894.-
17 ค.ค. 63	ทรายถม (95x5)	475		8,369.-
19 ค.ค. 63	ทรายถม (95x5)	475		8,844.-
21 ค.ค. 63	ทรายถม (95x5)	475		9,319.-
22 ค.ค. 63	- ไม้ (195x4) - ไม้ (80x4) - ทรายถม (39x3) - ไม้ชั้นพื้น (39x3) - ทราย (35x2) - ไม้ชั้นพื้น (26x3)		780 320 117 117 70 78	8,539.- 8,219.- 8,102.- 7,986.- 7,915.- 7,837.-
26 ค.ค. 63	ทรายถม (96x5)	480		8,317.-
28 ค.ค. 63	ทรายถม (96x5)	480		8,797.-
30 ค.ค. 63	ทรายถม (96x5)	480		9,277.-
31 ค.ค. 63	- ไม้ (195x2) - ทราย (35x2) - ไม้ (80x2)		390 70 160	8,887.- 8,817.- 8,657.-

5

วันที่	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ
	- ทรายถม (39x2)		78	8,579.-
	- ดินถม (35x2)		70	8,509.-
	- ไม้เสียบลูกชิ้น (26x2)		52	8,457.-
2 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (95x5)	475		8,932.-
4 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (95x5)	475		9,407.-
6 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (97x5)	485		9,922.-
9 พ.ย. 63	- ไม้เท้า (195x2)		390	9,502.-
	- ไม้เท้า (80x2)		160	9,342.-
	- ทรายถม (39x3)		117	9,225.-
11 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (97x5)	485		9,710.-
13 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (98x5)	490		10,200.-
15 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (100x5)	500		10,700.-
16 พ.ย. 63	- ไม้เท้า (195x3)		579	10,121.-
	- ไม้เท้า (80x3)		240	9,881.-
	- ทรายถม (39x3)		117	9,764.-
	- ไม้เสียบลูกชิ้น (39x3)		117	9,647.-
	- ทรายถม (35x2)		70	9,577.-
	- ไม้เสียบลูกชิ้น (26x3)		78	9,499.-
18 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (98x5)	490		9,989.-
19 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (100x5)	500		10,489.-
20 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (100x5)	500		10,989.-
21 พ.ย. 63	- ไม้เท้า (195x2)		390	10,599.-
	- ไม้เท้า (80x3)		240	10,359.-
	- ไม้เสียบลูกชิ้น (39x2)		78	10,281.-
23 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (90x5)	450		10,731.-
25 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (90x5)	450		11,181.-
27 พ.ย. 63	ทยอยจ่าย (90x5)	450		11,631.-
28 พ.ย. 63	- ไม้เท้า (195x2)		390	11,241.-
	- ทรายถม (60x2)		120	11,121.-
	- ทรายถม (39x2)		78	11,043.-

6

ว.ด.ป	รายการ	ชิ้น	หน่วย	รวม บาท
	ขยบดสน			11,043.-
10 พ.ย. 63	ขยบดสน (90x5)	450		11,493.-
1 ธ.ค. 63	ขยบดสน (90x5)	450		11,943.-
3 ธ.ค. 63	ขยบดสน (90x5)	450		12,393.-
8 ธ.ค. 63	ขยบดสน (80x5)	400		12,793.-
9 ธ.ค. 63	- ขยบด (195x3)		885	12,208.-
	- ขยบด (80x3)		240	11,968.-
	- ขยบด (35x3)		105	11,863.-
	- ขยบด (20x3)		60	11,803.-
	- ขยบด (39x3)		117	11,686.-
	- ขยบด (26x3)		78	11,608.-
15 ธ.ค. 63	ขยบดสน (95x5)	475		12,083.-
17 ธ.ค. 63	ขยบดสน (95x5)	475		12,558.-
22 ธ.ค. 63	ขยบดสน (90x5)	450		13,008.-
23 ธ.ค. 63	- ขยบด (195x2)		390	12,618.-
	- ขยบด (60x2)		120	12,498.-
	- ขยบด (35x2)		70	12,428.-
	- ขยบด (39x3)		117	12,311.-
8 ธ.ค. 64	ขยบดสน (100x5)	500		12,811.-
11 ธ.ค. 64	ขยบดสน (90x5)	450		13,261.-
13 ธ.ค. 64	ขยบดสน (80x5)	400		13,661.-
16 ธ.ค. 64	- ขยบด (195x3)		885	13,076.-
	- ขยบด (60x3)		180	12,896.-
	- ขยบด (20x3)		60	12,836.-
	- ขยบด (39x3)		117	12,719.-
	- ขยบด (35x3)		105	12,618.-
19 ธ.ค. 64	ขยบดสน (100x5)	500		13,118.-
21 ธ.ค. 64	ขยบดสน (100x5)	500		13,618.-
27 ธ.ค. 64	ขยบดสน (95x5)	450		14,068.-

บัญชีรายรับรายจ่าย
โครงการอาชีพ เรื่องการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสือกก

โรงเรียนบ้านปะโค สพป.อด.2

วันที่	รายการ	รายวัน (บาท)	รวม (บาท)	รวม (บาท)
18 ก.ค. 63	รับเงินลงทุน	10,000	-	10,000
1 มิ.ย. 63	ซื้ออุปกรณ์			
	1. เชื้อเพลิง 10 ลิตร 120 บาท	-	1200	8,800
	2. น้ำมัน 1 ลิตร	-	65	8,735
	3. ค่าเช่าที่ดิน 6 ไร่ 80 บาท	-	480	8,255
	A. ค่าเช่าที่ดิน 1 ไร่		180	8,075
	5. ค่าเช่าที่ดิน 10 ไร่ 35 บาท		350	7,725
	6. ค่าเช่าที่ดิน 10 ไร่ 40 บาท		400	7,325
16 มิ.ย. 63	- ขายกล้วย 129 บาท	645		7,970
	- ขายกล้วย 129 บาท	395		8,365
22 มิ.ย. 63	- ขายกล้วย 129 บาท	174		8,539
	- ขายกล้วย 129 บาท	159		8,698
	- ขายกล้วย 129 บาท	645		9,343
	- ขายกล้วย 129 บาท	399		9,742
1 ก.ค. 63	- ขายกล้วย 129 บาท	798		10,540
	- ขายกล้วย 129 บาท	129		10,669
	- ขายกล้วย 129 บาท	237		10,906
	- ขายกล้วย 129 บาท	159		11,065
6 ก.ค. 63	- ขายกล้วย 129 บาท	129		11,194
	- ขายกล้วย 129 บาท	129		11,323
16 ก.ค. 63	- ขายกล้วย 129 บาท	159		11,482
	- ขายกล้วย 129 บาท	58		11,540

18

ว.ด.ป	รายการ	รายรับ (บาท)	รายจ่าย (บาท)	คงเหลือ (บาท)
16 ก.ค. 63	- ซื้อกระดาษ 1 ชั่ง	119		11,669
	- ขายแฟ้มงาน 1 ชั่ง	119		11,778
7 ส.ค. 63	- ซื้อน้ำยาล้างจาน 4 เมตร ๔๐ บาท	160	160	11,618
	- ซื้อผ้าเช็ดหน้า 10 เมตร ๔๐ บาท		200	11,418
	- ซื้อกระดาษห่อของขวัญ ๕ แผ่น ๓๐ บาท		150	11,268
	- ซื้อผงซักฟอก 100 บาท		180	11,088
	- ซื้ออุปกรณ์ครัว ๓๐ บาท		300	10,788
14 ส.ค. 63	- ขายพวงกุญแจ 5 พวง	95		10,883
	- ขายกล่องกระดาษห่อของขวัญ	178		11,061
	- ขายกระดาษห่อของขวัญ 20 บาท	500		11,561
	- ขายกระดาษ 1 ชั่ง	399		11,960
	- ขายกระดาษ 1 ชั่ง	238		12,198
	- ขายแฟ้มงาน 2 ชั่ง	238		12,436
25 ส.ค. 63	- กล่องกระดาษ 1 กล่อง	129		12,565
	- กล่องกระดาษ 1 กล่อง ๑๑	1๑๘		12,7๖3
	- กล่องกระดาษ 1 กล่อง ๗๑	158		12,921
	- กล่องกระดาษ 1 กล่อง 2 กล่อง			
	กล่อง 15๑	318		13,239
๓๑ ส.ค. 63	- ขายกระดาษ 3๑ เมตร 3๑๑	1,117		14,356
	- ขายกล่องกระดาษ 2 กล่อง			
	กล่อง 15๑ บาท	318		14,674
31 ส.ค. 63	- ซื้อสี ๕ สี		600	14,074
1 ก.ย. 63	- ซื้อกระดาษห่อของขวัญ 10 แผ่น		300	13,774
	- ซื้อกระดาษห่อของขวัญ		400	13,374

19

	รายการ	ราคาวัสดุ (บาท)	ราคาค่าจ้าง (บาท)	รวม (บาท)
๖๓	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	1995		15,369
	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	645		16,014
	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	445		16,459
	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	145		16,604
๖๓	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	x	600	16,004
	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี		200	15,804
	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี		150	15,954
	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี		400	15,554
๖๓	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	129		16,844
๖๓	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	178		17,022
	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	129		17,151
	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	119		17,270
๖๓	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	159		17,429
๖๓	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	250		17,679
๖๓	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	250		17,929
๖๓	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	178		18,107
๖๓	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	387		18,494
	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	250		18,744
๖๓	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	258		19,002
	- ขาดการไฟฟ้า ๕ ปี	89		19,091

Tommy

20

ว.ต.ป	รายการ	รายรับ (บาท)	รายจ่าย (บาท)	คงเหลือ (บาท)
30ก.พ. 63	- ทดสอบการเลี้ยงลูก - ขาดการเบิก 5 คน	250 1995		19,591 19,790
5 มี.ค. 63	- ขาดการทักทาย 4 คน A ก่อ - ขาดการทักทาย 10 คน	516 190		20,306 20,496
2 พ.ค. 63	ซื้ออุปกรณ์			
	1. เลี้ยงลูก 10 ชิ้น		1200	19,296
	2. การดำเนินงาน 20-11-63		600	18,696
	3. การดำเนินงาน		340	18,356
	4. การดำเนินงาน		65	18,291
	5. การดำเนินงาน 4 ชิ้น		320	17,971
	6. การดำเนินงาน 10 ชิ้น		400	17,571
	7. การดำเนินงาน 3 ชิ้น		420	17,151
	8. การดำเนินงาน		100	17,051
	9. การดำเนินงาน		300	16,751
	10. การดำเนินงาน (รวมค่า)		250	16,501
3 พ.ค. 63	- ขาดการทักทาย 258 - ขาดการเบิก 129	258 129		16,759 16,888
6 พ.ค. 63	- การดำเนินงาน 19 คน (รวม)	349		17,237
12 พ.ค. 63	- ขาดการทักทาย 159	159		17,396
16 พ.ค. 63	- ขาดการทักทาย 79	79		17,475
20 พ.ค. 63	- ขาดการทักทาย 250	250		17,725
27 พ.ค. 63	- ขาดการทักทาย 159	159		17,884

21

ลำดับ	รายการ	จำนวน (บาท)	จำนวน (บาท)	จำนวน (บาท)
30 พ.ย. 63	ค่าตอบแทนพิเศษ	89		17,973
1 ธ.ค. 63	- ค่าชดเชยเงิน (ค่าเช่า)	350		18,223
8 ธ.ค. 63	- ค่าชดเชยที่ดิน	79		18,302
17 ธ.ค. 63	- ค่าชดเชยที่ดิน 159	159		18,461
	- ค่าชดเชยที่ดิน 79	79		18,540
	- ค่าชดเชยที่ดิน 119	119		18,659
	- ค่าชดเชยที่ดิน 19	19		18,678
21 ธ.ค. 63	- ค่าชดเชยที่ดิน 159	159		18,837
	- ค่าชดเชยที่ดิน 29	29		18,866
	- ค่าชดเชยที่ดิน 40	40		18,906
22 ธ.ค. 63	- ค่าชดเชยที่ดิน 29	29		19,164
	- ค่าชดเชยที่ดิน 119	119		19,283
23 ธ.ค. 63	- ค่าชดเชยที่ดิน 58	58		19,341
	- ค่าชดเชยที่ดิน 399	399		19,740
25 ธ.ค. 63	- ค่าชดเชยที่ดิน 159	159		19,899
	- ค่าชดเชยที่ดิน 89	89		19,988
28 ธ.ค. 63	- ค่าชดเชยที่ดิน 158	158		20,146
	- ค่าชดเชยที่ดิน 5	5		20,791
	- ค่าชดเชยที่ดิน 645	645		21,436

Tommy

22

ก ต พ	รายการ	รายวัน (พม)	รายสัปดาห์ (พม)	รวม (พม)
1 ม.ค 64	- รายที่ 1 แล้ง	129		21,565
	- รายที่ 2 แล้ง	250		21,815
21 ม.ค 64	- รายที่ 3 แล้ง	129		21,944
29 ม.ค 64	- รายที่ 4 แล้ง	399		22,343
11 ก.พ 64	- รายที่ 5 แล้ง	119		22,462
2 มี.ค 64	- รายที่ 6 แล้ง	159		22,621
3 มี.ค 64	- รายที่ 7 แล้ง	299		22,920
9 มี.ค 64	- รายที่ 8 แล้ง	250		23,170
16 มี.ค 64	- รายที่ 9 แล้ง	129		23,299
19 มี.ค 64	- รายที่ 10 แล้ง	159		23,459
22 มี.ค 64	- รายที่ 11 แล้ง	119		23,579
26 มี.ค 64	- รายที่ 12 แล้ง	129		23,706
29 มี.ค 64	- รายที่ 13 แล้ง	79		23,785
	- รายที่ 14 แล้ง	99		23,884
	- รายที่ 15 แล้ง	129		24,013

รายรับ-รายจ่าย โครงการปลูกข้าวอ้อย

3

ว/ต/ป	รายการ	รับ (บาท)	จ่าย (บาท)	คงเหลือ (บาท)
11 ค.ค. 63	รับเงินสนับสนุนโครงการ	10,000		10,000.-
12 ค.ค. 63	รับหน้าดินและปุ๋ยผสมดินที่สหกรณ์ เพาะข้าว			
	- ค่าไฟฟ้ารวมดิน		500	9,500.-
	- ซื้อสแลนกันแดดหน้ากว้าง 2 เมตร จำนวน 30 เมตร (30×12)		360	9,140.-
13 ค.ค. 63	ซื้อดินร่วนปนทรายจำนวน 1 ตัน หรือประมาณ 1,500 กิโลกรัม		600	8,540.-
14 ค.ค. 63	ซื้อแกลบดำจำนวน 1 ตันหรือ ประมาณ 1,500 กิโลกรัม		1,000	7,540.-
14 ค.ค. 63	ซื้อถุงดำขนาด 3×7 จำนวน 25 ใบ (25×35)		875	6,665.-
15 ค.ค. 63	ค่าวิทยากรที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการ ปลูกข้าวอ้อย		300	6,365.-
15 ค.ค. 63	ซื้อข้าวอ้อยจำนวน 5,000 กิโล กรัม ราคาซื้อละ 0.50 บาท (0.50×5,000)		2,500	3,865.-
16 ค.ค. 63	ซื้อข้าวปลูก 20 ถัง (20×15)		300	3,565.-
16 ค.ค. 63	ซื้อปุ๋ยยูเรีย 1 ม้วน		890	2,675.-
18 ค.ค. 63	ซื้อสารป้องกันเชื้อรา จำนวน 20 ขวด ราคาซื้อละ 36 บาท (20×36)		720	1,955.-
22 ก.พ. 64	จำหน่ายต้นกล้า			
	- จำหน่ายต้นกล้าให้กับชาวนาอ้อย ในชุมชนบ้านโคกจำนวน 2,000 ต้น ในราคาต้นละ 2.75 บาท	5,500		7,455.-
25 ก.พ. 64	จำหน่ายต้นกล้า			
	- จำหน่ายต้นกล้าให้กับโครงการ ข้าวเกษตรผสมผสาน อำเภอชุมพลบุรี จำนวน 2,900 ต้น ในราคาต้นละ 2.75 บาท	7,975		15,430.-

ราบบรับ-รายจ่าย โครงการ การผลิตตัวหนังสือจาก พลาสติก

ร/ด / 1	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ
25 พ.ค. 63	รับเงินค่าโครงการ	10,000		10,000.-
6 มิ.ย. 63	- ซื้อเหล็กยอกลู (675x2)		1,350	
	- กระดาษ A1 สีดำ 1 แผ่น		106	
	- กระดาษทราย (50x8)		400	
	- สีสเปรย์ (10x39)		390	
	- ทอตะปู (95x10)		950	
	- แผ่นพลาสติกขนาด 10 มม. (755x5)		3,775	3,029.-
17 มิ.ย. 63	รับเงินค่าทำป้าย รร. บ้านสาม	5,880		8,909.-
	- แผ่นพลาสติก (755x4=3,020)			
	- 12 นิ้ว 12 นิ้ว (12x100=1,200)			
	- 22 นิ้ว 8 นิ้ว (22x60=1,320)			
	- สีผสมสี + รูป (120x2=240)			
3 ก.ค. 63	- ซื้อแผ่นพลาสติก 10 มม. (755x2)		1,510	7,399.-
4 ก.ค. 63	รับเงินค่าทำป้าย รร. บ้านหินเหล็กไฟ	4,245		11,644.-
	- แผ่นพลาสติก (755x3=2,265)			
	- 12 นิ้ว 12 นิ้ว (12x130=1,560)			
	- รูป 1 (120)			
	- ตอไม้ 6 (6x50=300)			
11 ก.ค. 63	- ซื้อแผ่นพลาสติก (755x4)		3,020	
	- สีผสมสี (4x39)		156	8,468.-
20 ก.ค. 63	รับเงินค่าทำป้าย รร. บ้านท่าหลวงเมืองคำ	5,920		14,388.-
	- แผ่นพลาสติก (755x4=3,020)			
	- 22 นิ้ว 6 นิ้ว (22x50=1,100)			
	- 6 นิ้ว 8 นิ้ว (6x60=360)			
	- 12 นิ้ว 10 นิ้ว (12x100=1,200)			
	- รูป 2 (2x120=240)			

5

ร/ด/ป	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ
	ยกยอดมา			14,388.-
26 ก.ค. 63	- ซื้อแผ่นพลาสติก (755 x 3)		2,265	
	- ภาษี (95 x 5)		475	11,648.-
7 ส.ค. 63	รับเงินทำน้ำย จร. บ้านดอนแก้ว	4,385		16,033.-
	- ซื้อแผ่นพลาสติก (755 x 3 = 2,265)			
	- 20 ตัว 10 นิ้ว (20 x 100 = 2,000)			
	- กล้วย 1 (120)			
15 ส.ค. 63	- ซื้อแผ่นพลาสติก (755 x 8)		6,040	9,993.-
27 ส.ค. 63	รับเงินทำน้ำย จร. บ้านหินขาว	10,780		20,773.-
	- ซื้อแผ่นพลาสติก (755 x 8 = 6,040)			
	- 12 ตัว 8 นิ้ว (12 x 60 = 720)			
	- 24 ตัว 10 นิ้ว (24 x 100 = 2,400)			
	- 23 ตัว 8 นิ้ว (23 x 60 = 1,380)			
	- กล้วย 2 (2 x 120 = 240)			
5 ก.ย. 63	- ซื้อแผ่นพลาสติก (755 x 10)		7,550	
	- สีสเปรย์ (5 x 39)		195	
	- ภาษี (95 x 5)		475	12,553.-
25 ก.ย. 63	รับเงินทำน้ำย จร. บ้านวังพร้าว	4,585		17,138.-
	- ซื้อแผ่นพลาสติก (755 x 3 = 2,265)			
	- 16 ตัว 12 นิ้ว (16 x 130 = 2,080)			
	- กล้วย 2 (2 x 120 = 240)			
2 ต.ค. 63	รับเงินทำน้ำย จร. บ้านวังพร้าว	4,725		21,863.-
	- ซื้อแผ่นพลาสติก (755 x 3 = 2,265)			
	- 18 ตัว 12 นิ้ว (18 x 130 = 2,340)			
	- กล้วย 1 (1 x 120 = 120)			

6

ร/ด/น	รายการ	กรัม	ค่า	รวม
	ยอดรวม			21,863.-
13 ต.ค. 63	- ซื้อแผ่นพลาสติก (755x4)		3,020	18,843.-
28 ต.ค. 63	รับเงินทำป้ายรถรับส่ง	10,270		29,113
	บันทึกรายการ			
	- แผ่นพลาสติก (755x8 = 6,040)			
	- 12 นิ้ว 12 นิ้ว (12x130 = 1,560)			
	- 18 นิ้ว 6 นิ้ว (18x50 = 900)			
	- 15 นิ้ว 8 นิ้ว (15x60 = 900)			
	- วัสดุ 1 = 750			
	- วัสดุ 1 = 120			
30 ต.ค. 63	- ซื้อแผ่นพลาสติก (755x10)		7,550	
	- วัสดุ (6x39)		234	
	- วัสดุ (95x5)		475	20,854.-
21 พ.ย. 63	รับเงินทำป้ายรถรับส่ง	5,540		26,394.-
	- แผ่นพลาสติก (755x4 = 3,020)			
	- 12 นิ้ว 12 นิ้ว (12x130 = 1,560)			
	- 14 นิ้ว 8 นิ้ว (14x60 = 840)			
	- วัสดุ 1 = 120			
15 ธ.ค. 63	รับเงินทำป้ายรถรับส่ง	3,925		30,319
	- แผ่นพลาสติก (755x3 = 2,265)			
	- 17 นิ้ว 8 นิ้ว (17x60 = 1,020)			
	- 7 นิ้ว 8 นิ้ว (7x60 = 420)			
	- วัสดุ 1 = 120			
	- วัสดุ 2 = (2x50 = 100)			

7

ว/ด/ป	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ
	0190121			30,319
15 ธ.ค. 64	รับเงินค่าจ้าง รร. บ้านท่าเรือ	4,000		34,319.-
	- ค่าตอบแทน (755 x 3 = 2,265)			
	- 14 ชั่วโมง 8 ชั่วโมง (14 x 60 = 840)			
	- 13 ชั่วโมง 8 ชั่วโมง (13 x 60 = 780)			
	- เงิน 1 = 120			
16 ธ.ค. 64	- ค่าตอบแทน (755 x 10)		7,550	26
	- ค่าตอบแทน (1 x 39)		156	
	- ค่าตอบแทน (95 x 5)		475	26,143.-
5 ก.พ. 64	รับเงินค่าจ้าง รร. บ้านท่าเรือ	3,865		30,008.-
	- ค่าตอบแทน (755 x 3 = 2,265)			
	- 16 ชั่วโมง 8 ชั่วโมง (16 x 60 = 960)			
	- 7 ชั่วโมง 8 ชั่วโมง (7 x 60 = 420)			
	- เงิน 1 = 120			
	- เงิน 2 (2 x 50 = 100)			
3 มี.ค. 64	รับเงินค่าจ้าง รร. บ้านดอนแก้ว	5,900		35,908.-
	- ค่าตอบแทน (755 x 4 = 3,020)			
	- 12 ชั่วโมง 12 ชั่วโมง (12 x 130 = 1,560)			
	- 20 ชั่วโมง 8 ชั่วโมง (20 x 60 = 1,200)			
	- เงิน 1 = 120			
27 เม.ย. 64	รับเงินค่าจ้าง รร. บ้านท่าเรือ	4,065		39,973.-
	- ค่าตอบแทน (755 x 3 = 2,265)			
	- 13 ชั่วโมง 8 ชั่วโมง (13 x 60 = 780)			
	- 15 ชั่วโมง 8 ชั่วโมง (15 x 60 = 900)			
	- เงิน 1 = 120			

8

ร/ด/ว	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ
	ยกยอดมา			39,973.-
7.พ.ค.64	- ซื้อแผ่นพลาสติก (755x10)		7,550.-	
	- สีส้ม (5x39)		195	
	- กาวยาง (95x5)		475	31,753.-
11 ส.ค. 64	รับเงินทำน้ำย ร.บ้านหนองม่วง	5,180		36,933
	- แผ่นพลาสติก (755x1 = 3,020)			
	- 12 ตัว 8 นิ้ว (12x60 = 720)			
	- 20 ตัว 8 นิ้ว (20x60 = 1,200)			
	- ตะปู 2 (2x120 = 240)			
20 ก.ค. 64	รับเงินทำน้ำย ร.บ้านหนองม่วง	4,065		40,998
	- แผ่นพลาสติก (755x3 = 2,265)			
	- 10 ตัว 10 นิ้ว (10x100 = 1,000)			
	- 7 ตัว 10 นิ้ว (7x100 = 700)			
	- ตะปู 2 (2x50 = 100)			
23 ส.ค. 64	รับเงินทำน้ำย ร.บ้านหนองม่วง	4,065		45,063.-
	- แผ่นพลาสติก (755x3 = 2,265)			
	- 10 ตัว 10 นิ้ว (10x100 = 1,000)			
	- 7 ตัว 10 นิ้ว (7x100 = 700)			
	- ตะปู 2 (2x50 = 100)			

ภาคผนวก ซ
ภาพประกอบ

ภาพประกอบที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน

ภาพประกอบที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน

ภาพประกอบที่ 5 คุณครูที่ปรึกษาในแต่ละกิจกรรมร่วมสะท้อนผล

ภาพประกอบที่ 6 นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจากกิจกรรมช่างไฟฟ้าน้อย

ภาพประกอบที่ 7 นักเรียนผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก

ภาพประกอบที่ 8 ผลงานนักเรียนผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก

ภาพประกอบที่ 9 นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจากกิจกรรมโดนัทจิ๋ว

ภาพประกอบที่ 10 ผลงานนักเรียนจากกิจกรรมโดนัทจิ๋ว

ภาพประกอบที่ 11 นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจากกิจกรรมไข่ม้วนเพิ่มพลัง

ภาพประกอบที่ 12 ผลงานนักเรียนจากกิจกรรมไข่ม้วนเพิ่มพลัง

ภาพประกอบที่ 13 นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมปลูกอ้อยด้วยข้อตา

ภาพประกอบที่ 14 นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนจากการฝึกทักษะอาชีพ

ภาพประกอบที่ 15 นักเรียนสร้างรายได้จากการจำหน่ายในการจัดนิทรรศการงานอาชีพ

ภาพประกอบที่ 16 นักเรียนผลิตตัวหนังสือจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ระหว่างเรียน

ภาพประกอบที่ 17 ตัวอย่างผลผลิตจากการฝึกทักษะอาชีพที่สร้างรายได้ให้กับนักเรียน

วันที่/เดือน/ปี	รายการ	หมายเหตุ
๐๕ ธ.ค. ๖๕	ข้าพเจ้า นายเกษมศักดิ์ มั่งคั่ง ผู้จัดการโรงเรียน งามนางามวิทยาคม พร้อมด้วยคณะครู ๖๖ คน ได้มาศึกษา ศึกษาดูงาน ในเรื่อง "การจัดการเรียนการสอน" ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภูเก็ต ผลจากการศึกษาดูงานในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ขอ ศึกษาดูงานจากผู้บริหารและคณะครูที่ทำงาน การสอนในโรงเรียน	
	(นายเกษมศักดิ์ มั่งคั่ง) ผู้จัดการโรงเรียนงามนางามวิทยาคม	
	(นางอริสราวรรณ คุ้มระดม) ครูโรงเรียนงามนางามวิทยาคม	
	(นางสาววิจิตร ภาณุรัตน์) ครูโรงเรียนงามนางามวิทยาคม	

59

☐ ☐ ☐

วัน/เดือน/ปี

รายการ

หมายเลข

1

๒๓ ก.ค. ๒๕๖๕

ข้าพเจ้า นามมงคล แก้วขอนแก่น
 มีอำนาจการไต่สวนบ้านขอนแก่น. ทัดมดด้วย
 คณะกรรมการ ๑๕ คน จากสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑ มาศึกษา
 ความก้าวหน้าของโรงเรียนบ้านขอนแก่น. สำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๒. ในเรื่อง
 ทัดมดศึกษารายงานการ. ในโรงเรียน. ๖๔๖ ในการ
 พัฒนาทักษะชีวิต. ทัดมดทุกฝ่าย. ทัดมดทุกฝ่าย.
 ชีวิตเกิดผลงานมั่นคงน่าชื่นชม.

ขอขอบคุณท่านผู้มีเกียรติ. และคณะ
 ทุกท่านที่ให้การสนับสนุนโรงเรียนอย่างดียิ่ง.

(นามมงคล แก้วขอนแก่น)
 มีอำนาจการไต่สวนบ้านขอนแก่น

CS Scanned with CamScanner

ภาคผนวก ณ
การเผยแพร่ผลงาน

ที่ อว ๗๔๑๗/ว๐๐๗๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

๒๖ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความวารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์

เจริญพร นางณัฐชา พรหมสิงห์

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง “รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค” เพื่อพิมพ์เผยแพร่ในวารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์ (Journal of Buddhist Philosophy Evolved) นั้น กองบรรณาธิการ ได้เสนอบทความดังกล่าวให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ได้พิจารณาแล้วและกองบรรณาธิการเห็นชอบรับบทความของท่านตีพิมพ์ในวารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์ ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๗) ซึ่งวารสารได้ถูกจัดกลุ่มคุณภาพวารสารจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ให้มีมาตรฐานอยู่ในกลุ่มที่ ๒ (TCI ฐาน ๒) จนถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ และอยู่ในฐานข้อมูล TCI

จึงเจริญพรมหาเพื่อทราบ

ขอเจริญพร

(พระครูวิจิตรปัญญามรณ, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

โทร. ๐๘-๗๐๒๕-๘๓๘๐, ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔

โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘

<http://ojs.mbu.ac.th/index.php/jbpe>

ข

บทสรุปของผู้บริหาร

การประเมินโครงการในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค 2) เพื่อประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค 3) เพื่อประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค และ 4) เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการประเมินโครงการในครั้งนี้ได้แก่ ครูโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน 19 คน และนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ในปีการศึกษา 2563 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 167 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการประกอบด้วย แบบสอบถามสำหรับครู ด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ด้านกระบวนการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการ จำนวน 4 ฉบับ และด้านผลผลิต ของโครงการ 3 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนสำหรับครู จำนวน 1 ฉบับ 2) แบบบันทึกรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีต่อการให้บริการทางวิชาชีพ จำนวน 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (f)

ผลการประเมินพบว่า

1. ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.75$) สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านบริบทของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ
2. ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโคโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.73$) สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ
3. ผลการประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.23$, $\sigma = 0.63$) สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านกระบวนการของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ
4. ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.76$) สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านผลผลิตของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

คำสำคัญ: โครงการพัฒนาทักษะอาชีพ, การประเมิน, โรงเรียนบ้านปะโค

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๕๓

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑ ตำบลปะโค
อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหนองคาย

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ ได้จัดทำผลงานวิชาการเพื่อเสนอขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยได้ประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ส่งรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพ และนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารงาน ตาม QR Code ที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค
โทร ๐๙๓-๕๘๑-๖๑๙๙

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๕๓

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑ ตำบลปะโค
อำเภอชุมพวง จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเมืองแก

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอชุมพวง จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ ได้จัดทำผลงานวิชาการเพื่อเสนอขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยได้ประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ส่งรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพ และนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารงาน ตาม QR Code ที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค
โทร ๐๔๓-๕๘๑-๖๑๙๙

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๕๓

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑ ตำบลปะโค
อำเภอชุมพวง จ. จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเชียงรากน้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอชุมพวง จ. จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ ได้จัดทำผลงานวิชาการเพื่อเสนอขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยได้ประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ส่งรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพ และนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารงาน ตาม QR Code ที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค
โทร ๐๙๓-๕๘๑-๖๑๙๙

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๕๓

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑ ตำบลปะโค
อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดอุตรธานี ๔๑๓๗๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลขอนแก่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดอุตรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต ๒ ได้จัดทำผลงานวิชาการเพื่อเสนอขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยได้ประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ส่งรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพ และนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารงาน ตาม QR Code ที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค

โทร ๐๙๓-๕๘๑-๖๑๙๙

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๕๓

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑ ตำบลปะโค
อำเภอชุมภาวปี จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านค้อท่อน้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอชุมภาวปี จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ ได้จัดทำผลงานวิชาการเพื่อเสนอขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยได้ประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ส่งรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพ และนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารงาน ตาม QR Code ที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค
โทร ๐๙๓-๕๘๑-๖๑๙๙

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๕๓

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑ ตำบลปะโค
อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดอุตรธานี ๔๑๓๗๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดชุมพลนิกายาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐชยา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดอุตรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต ๒ ได้จัดทำผลงานวิชาการเพื่อเสนอขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยได้ประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ส่งรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพ และนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารงาน ตาม QR Code ที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชยา พรหมสิงห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค
โทร ๐๙๓-๕๘๑-๖๑๙๙

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๕๓

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑ ตำบลปะโค
อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดอุตรธานี ๔๑๓๗๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดอุตรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต ๒ ได้จัดทำผลงานวิชาการเพื่อเสนอขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยได้ประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ส่งรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพ และนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารงาน ตาม QR Code ที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค
โทร ๐๙๓-๕๘๑-๖๑๙๙

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๕๓

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑ ตำบลปะโค
อำเภอชุมพวง จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกสะอาดศรีบูรพา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอชุมพวง จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ ได้จัดทำผลงานวิชาการเพื่อเสนอขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยได้ประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ส่งรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพ และนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารงาน ตาม QR Code ที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค
โทร ๐๙๓-๕๘๑-๖๑๙๙

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๕๓

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑ ตำบลปะโค
อำเภอชุมภาวปี จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลอุดรธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอชุมภาวปี จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ ได้จัดทำผลงานวิชาการเพื่อเสนอขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยได้ประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ส่งรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพ และนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารงาน ตาม QR Code ที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค
โทร ๐๙๓-๕๘๑-๖๑๙๙

ที่ ศธ ๐๔๑๗๗.๐๖.๐๔๔/ว๕๓

โรงเรียนบ้านปะโค หมู่ที่ ๑ ตำบลปะโค
อำเภอชุมภาวปี จังหวัดอุดรธานี ๔๑๓๗๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนม่วง

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐชา พรหมสิงห์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอชุมภาวปี จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ ได้จัดทำผลงานวิชาการเพื่อเสนอขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โดยได้ประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ส่งรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพ และนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการบริหารงาน ตาม QR Code ที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐชา พรหมสิงห์)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค

โรงเรียนบ้านปะโค
โทร ๐๔๓-๕๕๑-๖๑๔๔

ประวัติผู้ประเมิน

ประวัติผู้ประเมิน

ชื่อ-สกุล	นางณัฐชา พรหมสิงห์
วันเกิด เดือน ปีเกิด	วันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2509
สถานที่เกิด	บ้านนาม่วง ตำบลนาโยง อำเภอสรีราช จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 124 หมู่ 1 ตำบลกุ่มกาว อำเภอกุ่มกาว จังหวัดสุพรรณบุรี 41110 โทรศัพท์ 062-9359452
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยการศึกษานานาชาติพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านปะโค ตำบลปะโค อำเภอกุ่มกาว จังหวัดสุพรรณบุรี 41370 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2525	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนศรีราชพิทยาคม อำเภอสรีราช จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2528	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีราชพิทยาคม อำเภอสรีราช จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2536	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาไทย วิทยาลัยครูสกลนคร
พ.ศ. 2553	ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2566	กำลังศึกษาต่อหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น

ผลงานผู้บริหารหรือสถานศึกษาได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติในระยะ 5 ปี
ระดับประเทศ 14 รายการ ดังนี้

1. โรงเรียนบ้านปะโค ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 โรงเรียนต้นแบบ
การจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ (DLTV) ปีการศึกษา
2560 : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. โรงเรียนบ้านปะโค ได้รับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี
การศึกษา 2560 ประเภทสถานศึกษาระดับประถมศึกษาขนาดกลาง
ระดับเงิน : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. โรงเรียนบ้านปะโค “ได้รับรางวัลระดับเพชร” สมา ป.ป.ส. พลอดยาเสพ
ติตและอบายมุข ปีการศึกษา 2560 : กระทรวงศึกษาธิการ
4. โรงเรียนบ้านปะโค ได้รับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี
การศึกษา 2561 ประเภทสถานศึกษาระดับประถมศึกษาขนาดกลาง
ระดับเงิน : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. รางวัลการประกวดสพตโฆษา ส่งเสริมคุณธรรม ระดับ สพฐ.
ปีการศึกษา 2561 : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
6. รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) เพื่อแสดงว่าโรงเรียนบ้านปะโค
ชนะเลิศเหรียญทอง สถานศึกษายอดเยี่ยมประเภทขยายโอกาสทาง
การศึกษา ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีการเพื่อการเรียนการสอน ปี
การศึกษา 2561 : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
7. โรงเรียนบ้านปะโค ได้รับรางวัลระดับประเทศ เหรียญเงิน ในการคัดสร
งานหนึ่งโรงเรียนหนึ่งนวัตกรรม เรื่องรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
บูรณาการพัฒนาผู้เรียนสู่อาชีพ การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือก
ประจำปี 2561 : ศุภสภา กระทรวงศึกษาธิการ
8. โรงเรียนบ้านปะโค ผ่านการประเมินรอบที่ 3 “บ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย”
ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ปี
การศึกษา 2562 – 2566 : มูลนิธิสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา
9. รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) เพื่อแสดงว่าโรงเรียนบ้านปะโค
ชนะเลิศระดับเหรียญทอง สถานศึกษายอดเยี่ยมประเภท ขยายโอกาส
ทางการศึกษา ด้านวิชาการ ปีการศึกษา 2562 :สำนักงาน คณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน
10. รางวัลทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) เพื่อแสดงว่า นางณัฐชยา
พรหมสิงห์ โรงเรียนบ้านปะโค รองชนะเลิศระดับเหรียญทอง
ผู้อำนวยการสถานศึกษายอดเยี่ยมประเภทขยายโอกาส ทาง การศึกษา
ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีการเพื่อการเรียนการสอน ปีการศึกษา
2562 : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
11. รางวัล “ครูสุตติ ” เพื่อแสดงว่า นางณัฐชยา พรหมสิงห์ ในฐานะเป็นผู้
ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพที่เป็นประจักษ์ชัด ศุภสภา
กระทรวงศึกษาธิการ
12. โรงเรียนบ้านปะโค ได้รับรางวัลพระราชทาน ในโครงการคัดเลือก
นักเรียน นักศึกษา และสถานศึกษา เพื่อรับรางวัลพระราชทาน ระดับก่อน
ประถมศึกษาขนาดเล็ก ประจำปีการศึกษา 2563 13. นางณัฐชยา
พรหมสิงห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค ร่วมกับคณาจารย์และ
บุคลากรทุกท่าน พัฒนาสถานศึกษา จนได้รับรางวัลพระราชทาน ใน
โครงการคัดเลือกนักเรียน นักศึกษา และสถานศึกษา เพื่อรับรางวัล
พระราชทาน ระดับก่อนประถมศึกษาขนาดเล็ก ประจำปีการศึกษา 2563
14. นางณัฐชยา พรหมสิงห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค ได้รับรางวัล
“ครูดีไม่มีอบายมุข” ปีการศึกษา 2562 (ปีที่ 9)

รางวัลระดับภาค /เขตตรวจราชการ 3 รายการ ดังนี้

- 1.โรงเรียนบ้านปะโค เหรียญทอง สถานศึกษายอดเยี่ยมประเภทขยาย

โอกาสทางการศึกษา ด้านบริหารจัดการ การประกวดรางวัล
หน่วยงานและผู้มีผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จ เป็นที่ประจักษ์ เพื่อ
รับรางวัลทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) ครั้งที่ 10 ปีการศึกษา
2563ระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ :สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. นางณัฐชา พรหมสิงห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะโค เจริญทอง
ผู้อำนวยการสถานศึกษายอดเยี่ยมประเภทขยายโอกาสทาง
การศึกษา ด้านบริหารจัดการ การประกวดรางวัลหน่วยงานและผู้มี
ผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ เพื่อรับรางวัล
ทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) ครั้งที่ 10 ปีการศึกษา 2563
ระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ :สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน
3. โรงเรียนบ้านปะโค ได้รับรางวัลเหรียญทองนักเรียน ประเภท
สถานศึกษาประถมศึกษาขนาดเล็ก การคัดเลือกสถานศึกษาเพื่อรับ
รางวัลระบบดูแลช่วยเหลือ ปีการศึกษา 2564 ระดับเขตตรวจ
ราชการที่ 10

รางวัลระดับจังหวัด

1. นางณัฐชา พรหมสิงห์ ได้รับรางวัลครูสภา ระดับจังหวัด อุดรธานี
ปีการศึกษา 2562